Vlaams Parlement

stuk **132** (2014-2015) – Nr. 1
ingediend op 24 oktober 2014 (2014-2015)

Ontwerp van decreet

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015

verzendcode: BEG

INHOUD

Memorie van toelichting 3

Voorontwerp van decreet..... 45

Advies van de Raad van State 79

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 117

Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen..... 135

Advies van de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij..... 151

Advies van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media.. 155

Advies van de Vlaamse Woonraad 161

Advies van de Strategische Adviesraad Welzijn, Gezondheid, Gezin 171

Advies van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken 177

Advies van de Vlaamse Raad voor Wetenschap en Innovatie..... 183

Advies van de Vlaamse Onderwijsraad..... 191

Protocol nr. 1 houdende de conclusies van de onderhandelingen die gevoerd werden in de gemeenschappelijke vergadering van het sectorcomité X – onderwijs (Vlaamse Gemeenschap); het comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten – afdeling 2 – onderafdeling Vlaamse Gemeenschap; en het overkoepelend onderhandelingscomité vrij gesubsidieerd onderwijs op 9 en 14 oktober 2014 211

Protocol nr. 50 houdende de conclusies van de onderhandelingen die gevoerd werden in de vergaderingen van het Vlaams onderhandelingscomité voor de basiseducatie op 9 en 14 oktober 2014..... 233

Protocol nr. 63 houdende de conclusies van de onderhandelingen die gevoerd werden in de vergaderingen van het Vlaams onderhandelingscomité voor het hoger onderwijs op 14 oktober 2014 243

Ontwerp van decreet..... 253

MEMORIE VAN TOELICHTING

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Hoofdstuk 2. Onderwijs

Afdeling 1. Basisonderwijs

Artikel 2 tot en met 4

De werkingsmiddelen van de scholen voor het gewoon en buitengewoon basisonderwijs worden door deze bepalingen verminderd voor het begrotingsjaar 2015. Met de werkingsmiddelen betalen scholen ook administratief en overig niet-onderwijzend personeel. Daarom wordt het niet-indexeren van de werkingskredieten beperkt tot 40% van de werkingsmiddelen, zodat de scholen niet in de problemen komen om hun contractueel personeel te betalen. Bovenstaande aanpassingen worden ingeschreven conform de beslissing van de Vlaamse Regering inzake BO 2015 waarin onder meer het niet-indexeren van de niet-loonkredieten en generieke besparingen als maatregelen zijn genomen.

Om de basisfinanciering van de scholen niet aan te tasten door deze maatregel wordt, net zoals in het verleden, de voorziene verhoging van het bedrag voor leerlingenkenmerken ook niet doorgevoerd.

Afdeling 2. Subsidie-enveloppes voor het verstrekken van onderwijs

Artikel 5

In het kader van de noodzakelijke besparingen van de Vlaamse overheid wordt het subsidiebedrag verminderd met 10%.

Afdeling 3. Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs

Artikel 6

Met deze wijziging van decretale bepaling wordt AGIOn ontheven van de taak om bij te dragen in de financiering van de investeringen aan de hogescholen.

Vanaf begrotingsjaar 2015 wordt de bevoegdheid voor de verdeling van de investeringsmiddelen aan de hogescholen overgedragen van het extern verzelfstandigd agentschap AGIOn naar AHOVOS. Op die manier worden zowel de investeringsmiddelen van de universiteiten als de investeringsmiddelen van de hogescholen samengebracht binnen één Agentschap.

Afdeling 4. Centra voor Leerlingenbegeleiding

Artikel 7

Het startbudget voor het berekenen van de werkingsmiddelen van de CLB's wordt verminderd. Ook de bijhorende deelbedragen worden verhoudingsgewijs aangepast. Zo verandert het omkaderingsgewicht van 2.655 euro naar 2.390 euro en het omkaderingsgewicht van 3.000 euro naar 2.700 euro. Op die manier blijft de

verhouding tussen de verschillende omkaderingsgewichten gelijk en worden ze ook aangepast aan het gedaalde startbudget.

Artikel 8 en 9

Om een vermindering van de loonkost ook in centra voor leerlingenbegeleiding te kunnen realiseren, wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om ook in de CLB's een aanwendingspercentage op de berekende personeelsformatie toe te passen. Een uitzondering hierop wordt gemaakt voor het ambt van klerk vermits dit ambt sowieso uitdovend is.

Om de voor 2015 opgelegde besparingsnorm volledig te kunnen realiseren zullen, tijdens de periode van 1 januari tot 31 augustus 2015, vervangingen die een bijkomende kost genereren (vervangingen naar aanleiding van een afwezigheid wegens ziekte, wegens bevallingsverlof of wegens moederschapsbescherming) niet meer mogelijk zijn als deze een bepaalde duur overschrijden. Enkel de vervangingen in het ambt van arts blijven mogelijk omdat de arts conform artikel 74 niet alleen deel uitmaakt van de minimale basisformatie maar ook omdat de taken van een arts enkel door een arts kunnen opgenomen worden.

De maatregel zal vastgelegd worden in een omzendbrief.

Het resultaat van de maatregel zal maand na maand gemonitord worden en in functie daarvan eventueel bijgestuurd worden.

Beide artikelen werden aangepast aan de opmerkingen van de Raad van State. De zinsnede dat "Dit aanwendingspercentage kan ook ingaan in de loop van de driejarige periode waarvoor de omkadering wordt vastgesteld." wordt vervangen door de zinsnede dat "Dit aanwendingspercentage kan ingaan op 1 september van elk schooljaar".

Afdeling 5. Secundair onderwijs

Artikel 10 tot en met 12

De werkingsmiddelen van de scholen voor het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs worden door deze bepalingen verminderd voor het begrotingsjaar 2015. Met de werkingsmiddelen betalen scholen ook administratief en overig niet-onderwijzend personeel. Daarom wordt het niet-indexeren van de werkingskredieten beperkt tot 40% van de werkingsmiddelen, zodat de scholen niet in de problemen komen om hun contractueel personeel te betalen. Bovenstaande aanpassingen worden ingeschreven conform de beslissing van de Vlaamse regering waarbij het niet-indexeren van de niet-loonkredieten en generieke besparingen als maatregelen zijn genomen.

Om de basisfinanciering van de scholen niet aan te tasten door deze maatregel wordt de voorziene verhoging van het bedrag voor leerlingenkenmerken ook niet doorgevoerd. Met andere woorden de geleidelijke stijging van de zogenaamde bandbreedte voor leerlingenkenmerken van 10% naar 11% zal, mits die stijging één jaar wordt bevroren, pas in 2020 in plaats van 2019 worden bereikt.

Artikel 10 en 12 werden aangepast aan de opmerkingen van de Raad van State.

Afdeling 6. Wijzigingen aan het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II

Artikel 13

De indexatie van het niet-loongebonden gedeelte van de forfaitaire subsidies voor de internaten wordt voor het begrotingsjaar 2015 niet toegekend. Dit heeft tot gevolg dat de formule voor de berekening van de forfaitaire subsidies moet worden aangepast wat het niet-loongebonden gedeelte betreft. In de formule voor de berekening van de coëfficiënt A2 is voor het begrotingsjaar 2015 de verhouding C1/C0 gelijk is aan 1.

Artikel 14

De indexatie van het niet-loongebonden gedeelte van de forfaitaire subsidies voor het internaat van het Koninklijk Werk IBIS wordt voor het begrotingsjaar 2015 niet toegekend. Dit heeft tot gevolg dat de formule voor de berekening van de forfaitaire subsidies moet worden aangepast wat het niet-loongebonden gedeelte betreft. In de formule voor de berekening van de coëfficiënt A2 is voor het begrotingsjaar 2015 de verhouding C1/C0 gelijk is aan 1.

Afdeling 7. DKO

Artikel 15

De verhoging van het volledige tarief voor volwassenen van 202 euro (geïndexeerd bedrag 2014-2015) naar 300 euro kadert in de opgelegde besparingen voor het beleidsdomein Onderwijs en Vorming. Het tarief van verminderd inschrijvingsrecht zoals bedoeld in 2° wordt opgetrokken naar 125 euro, maar wordt ook verbreed voor de doelgroep van 18-24 jarigen. Dit laat ook toe dat voor deze groep een belangrijke vermindering van administratieve last wordt gerealiseerd. De overige tarieven (verminderd tarief volwassenen en tarieven jongeren) worden niet verhoogd. De geïndexeerde bedragen van het schooljaar 2014-2015 worden wel ingeschreven als de nieuwe basisbedragen.

Met het oog op coherentie over de verschillende onderwijsniveaus wordt het oorspronkelijke indexatiemechanisme vervangen door het mechanisme dat in het leerplichtonderwijs gehanteerd wordt.

Antwoord op bemerkingen Raad van State:

De academies voor deeltijds kunstonderwijs (dko) vormen een voor Europa uniek netwerk van formeel en certificerend kunstonderwijs in de vrije tijd. De financiering van het deeltijds kunstonderwijs gebeurt voornamelijk op basis van publieke middelen (vooral Vlaamse en lokale). Ook dit is een uniek gegeven in Europa. We merken dat de middelen van de Vlaamse Overheid voor het deeltijds kunstonderwijs jaarlijks stijgen van 188 miljoen euro in het begrotingsjaar 2008 naar 231 miljoen euro in het begrotingsjaar 2014. Voor een stuk is dit te wijten aan een groeiende participatie, maar ook de gemiddelde kostprijs per leerling stijgt in deze periode van 1.141 euro in 2008 naar 1.326 euro in het begrotingjaar 2014. Het aandeel van de private bijdrage in de vorm van het inschrijvingsgeld ten opzichte van de kosten voor de Vlaamse overheid (loonkosten, werkingsmiddelen, nascholing) is zeer laag in vergelijking met het aandeel in gelijkaardige opleidingen in de buurlanden bv. Nederland. Bovendien krimpt het aandeel van de private bijdrage in de loop der tijd. Zo bedroeg in aandeel van inschrijvingsgelden in het begrotingsjaar 2008 nog 6,9% van de Vlaamse uitgaven en in het begrotingsjaar 2014 6,6% van de Vlaamse uitgaven voor dko. Niettegenstaande de jaarlijkse indexering van het inschrijvingsgeld daalt dus het aandeel van de

private bijdrage. Door de voorliggende tariefverhoging stijgt het private aandeel ten opzichte van de middelen van de Vlaamse Overheid tot maximaal 8%. Gelet op de globale budgettaire toestand en de noodzaak om ons te conformeren aan de begrotingseisen opgelegd door de EU en rekening houdend met de globale stijging van de koopkracht in de periode 2000 tot heden kan deze verhoging niet als een belemmering gezien worden. Bovendien wordt de verhoging selectief ingevoerd en stijgen de tarieven voor jongeren niet.

De Raad van State stelt op basis van een interpretatie door het Grondwettelijk Hof van het IVESCR-verdrag inzake de stand stillverplichting voor het inschrijvingsgeld voor niet-leerplichtonderwijs dat een verhoging geen bijkomende financiële drempels mag opwerpen die de participatie belemmeren. Bovendien kunnen enkel redenen van algemeen belang een verhoging rechtvaardigen. In deze worden terecht dus redenen van algemeen begrotingsbelang ingeroepen.

Wetenschappelijk onderzoek toont aan dat financiële overwegingen effectief de participatie beïnvloeden, maar dat sociaal-economische en sociaal-culturele achtergrondkenmerken van de deelnemers en praktische overwegingen (bv. nabijheid van het aanbod) een grotere impact op de participatiebeslissing hebben (HIVA, 2011).

De laatste prijsstijging in het deeltijds kunstonderwijs dateert van 2000 toen het inschrijvingsgeld voor volwassenen zonder vermindering opgetrokken werd met 24%.

In de verhoging is gekozen om de meest kwetsbare groepen zoveel mogelijk te vrijwaren. Het tarief voor volwassenen met een geringe financiële draagkracht (bijvoorbeeld werklozen, leefloners) personen met een handicap en studenten stijgt slechts met 9 euro of 8%. Bovendien wordt de categorie van rechthebbenden uitgebreid tot alle 18- tot 24-jarigen. Op die manier betalen studerende en werkende 18- tot 24-jarigen hetzelfde tarief. Wetenschappelijk onderzoek toont immers aan dat het volgen of gevolgd hebben van hoger onderwijs de participatiekans gevoelig verhoogt (HIVA, 2011). Met het oog op gelijk participatiekansen is het daarom niet aangewezen dat deelnemers die hoger onderwijs volgen, minder zouden betalen dan zij die niet verder studeren.

Er wordt geen verhoging doorgevoerd voor de jongeren. Jongeren zijn voor hun participatie volledig afhankelijk van de betalingsbereidheid van hun ouders. Hoewel een tariefverhoging voor een aantal gezinnen strikt genomen geen onoverkomelijke drempel zou betekenen, zou door een verhoging het bestedingspatroon van de gezinnen kunnen wijzigen, waardoor jongeren hun opleiding zouden moeten stopzetten of een tweede studierichting zouden moeten opgeven.

Het volgen van kunstonderwijs betekent niet alleen voor de persoonlijke ontplooiing van jongeren zelf een meerwaarde, maar ook voor de maatschappij als geheel. Kunstonderwijs draagt onder meer bij tot de overdracht van cultureel kapitaal naar de volgende generatie (OESO, 2013). Vanuit die overweging kan men motiveren dat de participatiekans van jongeren maximaal moet gewaarborgd blijven. Om een billijk evenwicht tussen de private bijdrage van de deelnemers ten opzichte van de middelen van de Vlaamse Overheid te vinden is het daarom vanuit het perspectief van het algemeen belang te verdedigen om de tariefverhoging enkel bij de volwassenen aan te rekenen. Hoe groot het aandeel van de private bijdrage moet zijn, om te spreken van billijk evenwicht is een politieke beslissing in het licht van de budgettaire mogelijkheden van de Overheid. Gelet op de huidige krapte in de overheidsmiddelen kan men aanvoeren dat de verhoging voldoende is – maar ook niet meer – om de huidige kwaliteit van de opleidingen (bijvoorbeeld inzake omkadering) te handhaven en in dat opzicht vanuit het algemeen belang verdedigd kan worden.

Artikel 16 tot en met 18

Deze maatregelen (niet-indexatie en generieke besparing) kaderen in de noodzakelijke besparingen voor begroting 2015.

Parallel met dit artikel is een gelijkaardige bepaling voorzien in het programmadecreet 2de BA 2014 waarin wordt opgenomen dat de indexregeling wijzigt zodat ze van jaar tot jaar verloopt in plaats van steeds terug te grijpen naar het basisjaar.

Afdeling 8. Vlaams Ondersteuningscentrum voor het Volwassenenonderwijs

Artikel 19

De subsidie aan het Vlaams Ondersteuningscentrum voor het Volwassenenonderwijs wordt verminderd. Er wordt een nieuw basisbedrag van 956.000 euro ingeschreven. Daarnaast wordt in het begrotingsjaar 2015 het niet-loongedeelte van de subsidie niet geïndexeerd.

Afdeling 9. Centra voor Volwassenenonderwijs

Artikel 20 tot en met 22

Sinds 1 januari 2013 betalen cursisten die geen vrijstelling genieten, een inschrijvingsgeld van 1,15 euro per lestijd van een opleiding in een Centrum voor Volwassenenonderwijs. Dit inschrijvingsgeld wordt vanaf 1 januari 2015 verhoogd naar 1,50 euro per lestijd.

Bij een verhoging van het inschrijvingsgeld, moet de huidige begrenzing van 460 euro per schooljaar voor het secundair volwassenenonderwijs en 575 euro voor de opleidingen van het hoger beroepsonderwijs en de specifieke lerarenopleiding evenredig toenemen. Anders zou dit tot hogere uitgaven leiden bij het Fonds Inschrijvingsgelden Centra voor Volwassenenonderwijs dat de inschrijvingsgelden tussen de centra herverdeelt en de premies betaalt aan cursisten die via het volwassenenonderwijs een eerste diploma secundair onderwijs behalen. De evenredige verhoging van het jaarlijkse begrenzing van het inschrijvingsgeld per cursist per opleiding komt neer op 600 euro voor alle opleidingen in Centra voor Volwassenenonderwijs. Omdat de begrenzing per schooljaar geldt, zal de aanpassing niet op 1 januari maar op 1 september 2015 doorgevoerd worden.

Antwoord op bemerkingen Raad van State:

Wie zich inschrijft voor een opleiding in een Centrum voor Volwassenenonderwijs moet een beperkt remgeld betalen in de vorm van een inschrijvingsgeld. De Centra voor Volwassenenonderwijs innen het inschrijvingsgeld en wenden dit aan als werkingsmiddelen voor de organisatie van onderwijsactiviteiten. Het inschrijvingsgeld bedraagt sinds 1 januari 2013 1,15 euro per lesuur waarvoor de cursist zich ingeschreven heeft. Het is hierbij van belang te weten dat de cursist zich inschrijft per module en niet kan verplicht worden zich voor meerdere opeenvolgende geprogrammeerde modules in te schrijven en meteen inschrijvingsgeld te betalen voor een groter geheel van modules. Bovendien geldt er een maximum inschrijvingsgeld voor lange opleidingen van enkele honderden lestijden. Om de inschrijvingskost voor deze opleidingen te beperken, wordt voorzien in een plafond per opleiding per schooljaar.

Met de bepaling van het programmadecreet 2015 worden de inschrijvingsgelden voor de cursisten van de Centra voor Volwassenenonderwijs die geen vrijstelling genieten, substantieel verhoogd tot 1,50 euro per lesuur. De Raad van State stelt; op basis van een interpretatie door het Grondwettelijk Hof van het IVESCR-verdrag

inzake de standstillverplichting voor het inschrijvingsgeld voor niet-leerplichtonderwijs; dat een verhoging geen bijkomende financiële drempels mag opwerpen die de participatie belemmeren. Bovendien kunnen enkel redenen van algemeen belang een verhoging rechtvaardigen.

Voor het volwassenenonderwijs worden deze argumenten van algemeen belang ingeroepen om de verhoging van de inschrijvingsgelden te verantwoorden:
– reeds geruime tijd is het beleid inzake levenslang en levensbreed leren erop gericht de participatie aan het volwassenenonderwijs te vergroten; binnen de EU zijn hierover afspraken en doelstellingen (Lissabonstrategie). De verhoging van participatie is, bekeken over de voorbije 30 jaar, zeer aanzienlijk. Dit beleid moet gerealiseerd worden binnen de bestaande budgettaire mogelijkheden die zowel binnen het beleidsdomein onderwijs als binnen de globale middelen van de bevoegde overheid per definitie begrensd zijn. Een beperkende interpretatie van het standstillprincipe zou de overheid ertoe verplichten de groei van het aanbod te beknotten;
– het volwassenenonderwijs kende de afgelopen jaren een budgettaire groei. Een verhoging van de inschrijvingsgelden heeft dus niet tot gevolg dat de overheid geen verdere investeringen meer doet in deze vorm van onderwijs.

Het aandeel van de private bijdrage in de vorm van het inschrijvingsgeld ten opzichte van de kosten voor de Vlaamse overheid (loonkosten en werkingsmiddelen) is zeer laag in vergelijking met het aandeel in gelijkaardige opleidingen in de buurlanden (bv. Nederland). Voor de inschrijvingsgelden en het plafond is bovendien geen indexering voorzien. Het aandeel van de private bijdrage van de cursisten ten opzichte van de middelen van de Vlaamse overheid is ongeveer 1 op 10. Door het inschrijvingsgeld voor de cursist op te trekken naar 1,50 euro blijft het volwassenenonderwijs nog steeds hoofdzakelijk publiek gefinancierd.

In hoeverre de prijsstijging effectief de participatiekans van de betrokken categorie zal beïnvloeden, is moeilijk te voorspellen. In het volwassenenonderwijs is er in 2007 een substantiële verhoging van de inschrijvingsgelden voor de cursisten doorgevoerd. Tot 2007 konden de CVO hun inschrijvingsgeld zelf bepalen tussen een vork van 0,39 euro en 0,78 euro per lestijd. Het decreet volwassenenonderwijs van 15 juni 2007 schafte die vork af en voerde een algemeen inschrijvingsgeld in van 1 euro per lestijd. Bij de tussentijdse evaluatie van het decreet in 2010 bleek uit de analyse van de lesurencursist op niveau van de sector niet dat de verhoging van het inschrijvingsgeld tot een verminderde participatie van het aantal cursisten had geleid. Op basis van die analyse kunnen we vermoeden dat de verhoging de participatie zal beïnvloeden in de eerste schooljaren na de verhoging, maar dat het cursistenaantal zich na verloop van tijd weer zal herstellen.

In de verhoging is gekozen om niet te raken aan de maatregelen die de meest kwetsbare groepen vrijwaren. Er wijzigt dus niets aan de specifieke maatregelen met betrekking tot bepaalde opleidingen en doelgroepen, zoals:
– het niet aanrekenen van inschrijvingsgelden voor het volgen van een opleiding van het studiegebied algemene vorming. Deze opleidingen omvatten het algemeen vormende gedeelte van het traject naar een diploma secundair onderwijs binnen het volwassenenonderwijs;
– het stelsel van volledige of gedeeltelijke vrijstelling van het betalen van inschrijvingsgeld voor enkele specifieke categorieën van cursisten, die over een te beperkte financiële draagkracht beschikken (bv. werklozen, leefloners, personen met een handicap) om het standaardtarief van 1,50 euro te betalen. Op basis van de voorziene vrijstellingscategorieën komt hierdoor momenteel ongeveer 1 cursist op 2 in aanmerking voor een volledige of gedeeltelijke vrijstelling van het inschrijvingsgeld (volledig vrijgestelde cursisten: 27,95%, gedeeltelijk vrijgestelde: 7,86% en gedeeltelijk vrijgestelde die NT2 volgen: 11,12%).

Om een billijk evenwicht tussen de private bijdrage van de deelnemers ten opzichte van de middelen van de Vlaamse Overheid te vinden is het daarom vanuit het perspectief van het algemeen belang te verdedigen om de tariefverhoging enkel aan te rekenen bij de volwassenen die niet tot de meest kwetsbare doelgroepen behoren.

Gelet op de huidige krapte in de overheidsmiddelen kan men aanvoeren dat de verhoging voldoende is – maar ook niet meer – om de huidige kwaliteit van de opleidingen (bijvoorbeeld inzake omkadering) te handhaven en in dat opzicht vanuit het algemeen belang verdedigd kan worden.

Afdeling 10. Contingent detacheringen

Artikel 23 en 24

Het contingent van de detacheringen zonder terugbetaling werd met twee eenheden verminderd (programmadecreet 2014) ingevolge de beslissing dat de inspectie twee personeelsleden kan aanwerven voor uitvoering van opdrachten in kader van het decreet van 21 maart 2014 betreffende de maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften. De ingangsdatum is 1 januari 2014.

Deze wijziging heeft invloed op de wijziging in het contingent voorzien in Onderwijsdecreet XXIV, waar het contingent van 45 wordt verminderd met één eenheid naar 44. Deze wijziging heeft als ingangsdatum 1 september 2015 en is dus nog niet in werking getreden. Deze wijziging wordt opgeheven. De aanpassing van het contingent wordt dan vanaf 1 september 2015 opnieuw voorzien.

Samenvatting evolutie contingent: Op 1 januari 2014: van 45 VTE naar 43 VTE

Op 1 september 2015: van 43 VTE naar 42 VTE.

Afdeling 11. Hoger Onderwijs

Artikel 25

In het begrotingsjaar 2015 wordt de 20% van de enveloppe van de werkingsuitkeringen niet geïndexeerd.

Artikel 26

In het begrotingsjaar 2015 wordt de 20% van de enveloppe van de verschillende budgetten niet geïndexeerd.

Artikel 27

In het kader van de noodzakelijke besparingsinspanningen worden de "kliks" voor de verschillende variabele onderwijsdelen, berekend overeenkomstig de bepalingen van artikel III.6 van de Codex Hoger Onderwijs niet doorgevoerd in het begrotingsjaar 2015. Er wordt met andere woorden een klik overgeslagen in 2015. Dit levert in het begrotingsjaar 2015 een besparing op van 24,7 miljoen euro, verdeeld over de volgende delen:

- VOWun: 7.535.667,90 euro
- VOWac: 2.094.057,45 euro
- VOWprof2014: 8.806.833,79 euro
- VOWhko2014: 0 euro
- VOZun2014: 6.250.000,00 euro

Met het niet doorvoeren van de verhogingen van de variabele onderwijsdelen worden de 'kliks' niet toegekend aan de onderwijsinstellingen in het begrotingsjaar 2015. Dit betekent ook dat bij een verhoging op basis van de bepalingen van paragraaf 1 en paragraaf 2 van artikel III.6 van de Codex Hoger Onderwijs geen nieuwe bedragen vastgelegd worden die de vertrekbasis zijn voor de toekomstige berekeningen (paragraaf 3 van hetzelfde artikel).

Artikel 28

Deze aanvullende middelen, die niet opgenomen worden in de globale enveloppe, worden met 2% verminderd. Voor de berekening van de vermindering van 2% voor de aanvullende onderzoeksmiddelen worden de groeipaden vanaf 2015, vermeld in §1 en §3, niet in rekening gebracht.

Artikel 29

De aanvullende middelen, die niet opgenomen worden in de globale enveloppe, worden met 2% verminderd.

Artikel 30

Deze aanvullende middelen, die niet opgenomen worden in de globale enveloppe, worden met 2% verminderd. Voor de berekening van de 2% wordt voor de PWO-middelen het groeipad vanaf het begrotingsjaar 2015, vermeld in paragraaf 2 van dit artikel, niet in rekening gebracht.

Artikel 31

De werkingsmiddelen worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 10% verminderd.

Antwoord op bemerkingen Raad van State:

Artikel III.50 van de Codex Hoger Onderwijs legt per publiekrechtelijke hogeschool het bedrag vast dat zij naast de werkingsuitkeringen ontvangen voor het eigenaarsonderhoud. Deze bedragen voor eigenaarsonderhoud worden beschouwd als een werkingsuitkering en vallen als dusdanig onder de globale besparingsmaatregelen van de Vlaamse Regering van 10% op de werkingsmiddelen. In deze worden de publiekrechtelijke instellingen inzake eigenaarsonderhoud op dezelfde manier behandeld als alle andere instellingen en financieringsbronnen (waarbij de financiering bijgesteld wordt met 10% voor werkingsmiddelen – niet loongedeelte – of via een aangepaste regeling cfr. werkingsenveloppe hoger onderwijsinstellingen). In deze doet de vooropgestelde vermindering van het eigenaarsonderhoud dan ook geen afbreuk aan de aangepaste behandeling waarop de publiekrechtelijke hogescholen aanspraak kunnen maken.

Daarenboven is de besparing relatief beperkt. Het totale bedrag van de bijstelling voor alle publiekrechtelijke hogescholen samen bedraagt 88.000 euro (dit is minder dan 0,2% van de besparingen in het hoger onderwijs in 2015).

Artikel 32

Sinds 1 september zijn de centra voor volwassenenonderwijs, de hogescholen en de scholen voor secundair onderwijs die HBO5 aanbieden, verplicht zich te organiseren in een samenwerkingsverband. Het decreet betreffende de versterking van het hoger beroepsonderwijs in Vlaanderen van 12 juli 2013 voorzag vanaf 2014 in een werkingstoelage voor de hogescholen voor de taken die ze opnemen binnen deze samenwerkingsverbanden. In 2014 werd budgettaire ruimte gevonden om deze werkingstoelage te kunnen toekennen. De voorliggende decreetbepa-

ling schept de mogelijkheid om vanaf een ander te bepalen begrotingsjaar een werkingstoelage verder toe te kennen.

Artikel 33

De financiering van de sociale toelage voor de hogescholen en universiteiten wordt als volgt bijgesteld:
– het groeipad voorzien voor de universiteiten wordt niet toegekend in 2015;
– 50% van de enveloppe (werkingsmiddelen) worden niet geïndexeerd;
– het totale bedrag wordt met 5% verminderd.

Artikel 34

De middelen voor de studiecentra Open Hoger Onderwijs worden met 2% verminderd.

Artikel 35

De middelen voor de Initiërende Universiteiten worden met 2% verminderd en de werkingscomponent wordt niet geïndexeerd in het begrotingsjaar 2015.

Artikel 36

De bedragen voor de associaties worden met 2% verminderd.

Artikel 37

De bedragen voor de Evangelische Theologische Faculteit en de Faculteit Protestantse Godgeleerdheid worden met 2% verminderd.

Artikel 38

De financiering voor de instellingen voor postinitieel onderwijs wordt als volgt bijgesteld:
– 20% van de enveloppe (werkingsmiddelen) wordt niet geïndexeerd;
– de bedragen worden met 2% verminderd.

Artikel 39

De financiering voor de hogere instituten voor schone kunsten en voor de instellingen die excellente kunstopleidingen organiseren wordt als volgt bijgesteld:
– 20% van de enveloppe (werkingsmiddelen) wordt niet geïndexeerd;
– de bedragen worden met 2% verminderd.

Artikel 40

Naar analogie met de werkingsuitkeringen van de universiteiten wordt in het begrotingsjaar 2015 de werkingscomponent van de enveloppe niet geïndexeerd.

Afdeling 12. Levensbeschouwelijke inspectie

Artikel 41 en 42

In het kader van de noodzakelijke budgettaire inspanningen, worden de werkingsmiddelen van de levensbeschouwelijke inspectie met 10 procent verminderd. Dit resulteert in een nieuw forfaitair basisbedrag van 3.571,10 euro.

Daarnaast wordt het aantal ambten inspecteur-adviseur voor het lager onderwijs voor de katholieke godsdienst en de niet-confessionele zedenleer, telkens teruggebracht met 0,5 FTE. Dit resulteert in 2015 in een besparing van 76.304,82 euro.

Om de voor 2015 opgelegde besparingsnorm te kunnen realiseren zullen ten slotte, tijdens de periode van 1 januari tot 31 augustus 2015, vervangingen die een bijkomende kost genereren (vervangingen naar aanleiding van een afwezigheid wegens ziekte, wegens bevallingsverlof of wegens moederschapsbescherming) niet meer mogelijk zijn als deze een bepaalde duur overschrijden. De maatregel zal vastgelegd worden in een omzendbrief.

Het resultaat van de maatregel zijn maand na maand gemonitord worden en op basis daarvan eventueel bijgestuurd worden.

Afdeling 13. Kwaliteit van onderwijs

Artikel 43 tot en met 47

De decretale opdrachten van SNPB worden opgenomen door netgebonden pedagogische begeleidingsdiensten met bijzondere aandacht voor competentie-ontwikkeling in het kader van het M-decreet en de taalontwikkeling in het kader van kleuterparticipatie. Er wordt daarom voor geopteerd om de verschillende begeleidingsdiensten zelfstandig hun taken te laten opnemen en de verplichte samenwerking, in de vorm van de vzw SNPB, stop te zetten. Samenwerking tussen begeleidingsdiensten blijft mogelijk op vrijwillige basis, maar wordt niet langer decretaal opgelegd. De overdracht van de middelen die voorheen aan SNPB toegekend werden aan de verschillende begeleidingsdiensten, wordt beperkt tot 80% (zijnde 5.991.000 euro). Daar bovenop wordt nog een besparing op de werkingsmiddelen van de verschillende begeleidingsdiensten doorgevoerd, voor een totaal bedrag van 260.000 euro, die in mindering gebracht wordt van het bedrag van 5.991.000 euro. De extra middelen die aan de verschillende begeleidingsdiensten worden toegekend, bedragen bijgevolg in totaal 5.731.000 euro. De verdeling van deze werkingsmiddelen gebeurt a rato van het aantal organieke betrekkingen van de begeleidingsdiensten.

Daarnaast wordt er in het kader van de noodzakelijke budgettaire inspanningen, een vermindering doorgevoerd op de werkingsmiddelen die voor extra ondersteuning in het volwassenenonderwijs aan de SNPB of aan de pedagogische begeleidingsdiensten van de centra voor volwassenenonderwijs werden toegekend. Hiertoe wordt in artikel 28, §1/1, van het decreet kwaliteit, een nieuw basisbedrag van 522.000 euro ingeschreven, dat voortaan uitsluitend toegekend zal worden aan de begeleidingsdiensten van de centra voor volwassenenonderwijs.

Afdeling 14. Nascholing

Artikel 48

De bedragen van de nascholingsmiddelen voor de instellingen worden voor het begrotingsjaar 2015 aangepast ingevolge de besparingen en desindexering werking:
1° aanpassing bedrag voor het basisonderwijs;
2° aanpassing bedrag voor het secundair onderwijs;
3° aanpassing bedrag voor het volwassenenonderwijs, met uitzondering van de basiseducatie;
4° aanpassing bedrag voor het deeltijds kunstonderwijs;
5° aanpassing bedrag voor de CLB's;
6° aanpassing bedrag voor de basiseducatie.

Vanaf het begrotingsjaar 2016 worden deze bedragen aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.

Artikel 49

De bedragen van de nascholingsmiddelen op initiatief van de Vlaamse Regering worden voor het begrotingsjaar 2015 aangepast ingevolge de desindexering en de besparingen van de Vlaamse Regering.

Artikel 50

De bedragen van de nascholingsmiddelen op initiatief van de pedagogische begeleidingsdiensten en de middelen voor de organisatie van nascholing op het vlak van functiebeschrijving en evaluatie worden voor het begrotingsjaar 2015 aangepast ingevolge de desindexering en de besparingen van de Vlaamse Regering.

Artikel 51

Het bedrag van de nascholingsmiddelen voor vorming van directeurs op initiatief van de pedagogische begeleidingsdiensten voor het begrotingsjaar 2015 wordt aangepast ingevolge de desindexering en de besparingen van de Vlaamse Regering.

Artikel 52

Aanpassing van het jaartal voor de desindexering en de besparingen van de Vlaamse Regering onder de artikelen 20 en 21 van het decreet van 8 mei 2009.

Afdeling 15. Expertisenetwerken

Artikel 53

Betreft expertisenetwerken. Generieke inspanningen om te besparen op alle met overheidsmiddelen gefinancierde initiatieven of tegemoetkomingen.

Afdeling 16. Maximumfactuur

Artikel 54

Omdat in de huidige regelgeving van de maximumfactuur verschillende bedragen gelden op basis van de leeftijd van kleuters, terwijl kleuters van verschillende leeftijd in eenzelfde klasgroep kunnen zitten, worden de bedragen voor alle kleuters gelijk getrokken naar 40 euro per kleuterklas.

Voor het lager onderwijs wordt de maximumfactuur opgetrokken naar 80 euro per leerjaar.

In de indexformule wordt de referentie index aangepast naar de gezondheidsindex van januari 2014.

Antwoord op bemerkingen Raad van State:

Het advies van de Raad van State is gelijkaardig aan het advies dat de Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft uitgebracht in haar advies 42.459/1 van 27 maart 2007 over een voorontwerp van decreet dat heeft geleid tot het decreet van 6 juli 2007 tot wijziging van het decreet basisonderwijs en van het decreet betreffende het onderwijs-XIII-Mozaïek. In dit advies wordt verwezen naar de beschouwingen die de RvS daaraan heeft gewijd in advies 31.566/1 van 2 mei 2001 over een voor-

ontwerp van decreet dat geleid heeft tot het decreet van 13 juli 2001 betreffende het onderwijs XIII-mozaïek.

De Vlaamse Regering wenst zoals toen dit advies te weerleggen als volgt:
- de idee dat alle verplichte activiteiten kosteloos moeten worden aangeboden, is een eigen visie van de Raad van State, die niet in de doctrine wordt teruggevonden;
- een sleutelartikel in het Kinderrechtenverdrag is artikel 4; Artikel 4 stelt dat de staten die partij zijn ten aanzien van economische, sociale en culturele rechten maatregelen nemen "in de ruimste mate waarin de hun ter beschikking staande middelen dit toelaten";
- de bepaling 'kosteloosheid voor alles wat noodzakelijk is voor ODET", onderschrijft wel degelijk het principe van de algemene kosteloosheid van het IVRK. Het begrip 'onderwijs' in de frase 'het onderwijs is kosteloos' wordt hier gedefinieerd aan de hand van de door het Parlement essentieel geachte einddoelen. Het begrip kosteloosheid wordt aldus op een realistische manier omschreven. Het kan immers niet de bedoeling zijn om het begrip onderwijs op een dergelijke manier uit te breiden dat allerlei zinvolle, maar in het licht van ODET niet noodzakelijke initiatieven worden afgeremd. Voor al deze activiteiten opleggen dat ze kosteloos moeten zijn zou er toe leiden dat ze niet meer aangeboden worden aan de kinderen.

Bovendien is de dubbele maximumfactuur geïntroduceerd zodat het bedrag, dat een school aan ouders kan vragen voor materialen activiteiten die niet strikt noodzakelijk zijn voor de eindtermen en de ontwikkelingsdoelen, begrensd is.

Afdeling 17. Consortia volwassenenonderwijs

Artikel 55 tot en met 77

De consortia volwassenenonderwijs worden vanaf 1 januari 2015 afgeschaft. Dit heeft een impact op een reeks artikelen van het decreet betreffende het volwassenenonderwijs.

De definitie van de consortia volwassenenonderwijs verdwijnt en de definitie van een werkingsgebied als geografische omschrijving van aan elkaar grenzende gemeenten geldt voortaan alleen voor de Centra voor Basiseducatie (artikel 2, 8° en 47°).

Indien de Vlaamse Regering ingeval van een wachtlijst de onderwijsbevoegdheid voor de opleiding NT2 richtgraad 1 van het secundair volwassenenonderwijs of van de basiseducatie wil toekennen aan respectievelijk een Centrum voor Basiseducatie (CBE) of een Centrum voor Volwassenenonderwijs (CVO), zal daarover enkel aan de Vlaamse Onderwijsraad advies gevraagd worden (artikelen 62bis en 64).

De Vlaamse Regering zal voor de uitbreiding van de onderwijsbevoegdheid van CVO geen extern advies meer inwinnen (artikelen 64,68 en 70).

De afbakening van de dertien werkingsgebieden van de consortia volwassenenonderwijs zoals vastgelegd in bijlage IV van het decreet blijft van toepassing. Gezien volgens artikel 81 de afbakening van de werkingsgebieden van de CBE overeenstemde met deze van de consortia, zal dit voor de werking van de CBE geen verschil maken. De CBE kunnen binnen hun werkingsgebied vrij de hun toegekende omkadering blijven aanwenden (artikelen 67, 68 en 81). Ook voor de CVO zal er weinig veranderen omdat zij voor het vrij uitoefenen van hun onderwijsbevoegdheid betreffende het secundair volwassenenonderwijs nog steeds gebonden blijven aan hetzelfde werkingsgebied. Inhoudelijk blijven de voorwaarden voor het aanwenden van leraarsuren voor de organisatie van een opleiding van het secun-

dair volwassenenonderwijs in een regiovreemde vestigingsplaats dezelfde. Gezien de werking van de consortia wordt opgeheven, is het niet meer nodig dat een CVO met een regiovreemde vestigingsplaat zich aansluit bij het consortium waartoe de gemeente van de regiovreemde vestigingsplaats behoort. Een CVO kan nog steeds een aanvraag indienen om in een regiovreemde vestigingsplaats de onderwijsbevoegdheid uit te oefenen die het centrum al in 2007 bezat (vastgelegd in bijlage III van het decreet betreffende het volwassenenonderwijs). Deze aanvraag dient voortaan echter bij de Vlaamse Regering ingediend te worden. De Vlaamse Regering zal hierover dan een gemotiveerde beslissing nemen (artikelen 67, 68, 69 en 70).

Voor de projecten die aanvullende financiering of subsidiëring voor de ontwikkeling van trajecten in afstandsonderwijs hebben ontvangen, vervalt de terugkoppeling met het consortium. De werking van de stuurgroep blijft bestaan (artikelen 72quater, §1, 5°, en 72sexies).

De opheffing van het hoofdstuk II betekent dat de opdrachten en de subsidie van de consortia volwassenenonderwijs verdwijnen (artikelen 73 tot en met 79).

De opgeheven opdracht van de consortia tot coördinatie en ondersteuning van de centra in het kader van het onderwijs aan gedetineerden wordt toevertrouwd aan de Centra voor Basiseducatie met een penitentiaire inrichting in het werkingsgebied. Daartoe wordt een nieuwe afdeling over de coördinatie en ondersteuning van het onderwijs aan gedetineerden ingevoerd (artikel 72octies).

Als logisch gevolg van de opheffing van de consortia gebeurt de inspraak van het personeel ook niet langer op niveau van het consortium (artikel 80).

De subsidiëring en financiering van de centra is afhankelijk van een minimum aantal lesurencursist (artikelen 82 en 97). Voor de CBE blijft de subsidiëringsvoorwaarde van slechts één CBE per werkingsgebied gelden. Als voor hetzelfde werkingsgebied meerdere aanvragen tot subsidiëring een gunstig advies van de inspectie kregen, gaat de subsidiëring naar het grootste CBE (artikel 84).

De Vlaamse Regering kan op basis van een samenwerkingsovereenkomst aanvullende VTE en werkingstoelagen subsidiëren aan de CBE en aanvullende leraarsuren aan de CVO (artikelen 91 en 101).

De verlenging van de samenwerkingsovereenkomsten tussen de Vlaamse Regering en elk consortium volwassenenonderwijs tot 31 december 2016 wordt opgeheven (artikel 197octies, §3).

Afdeling 18. Syndicale werkzaamheden

Artikel 78

In uitvoering van cao VIII ‘Onderwijs’ voor de jaren 2005-2009 worden aan de representatieve vakorganisaties middelen toegekend voor de ondersteuning van de syndicale werkzaamheden van de vakbondsafgevaardigden.

In het kader van de besparingen op de Vlaamse begroting worden de voorziene werkingskosten verminderd. Dit wordt met de voorgestelde wijziging aan het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 betreffende de ondersteuning van de syndicale werkzaamheden van de vakbondsafgevaardigden in het onderwijs gerealiseerd.

Afdeling 19. Gedetacheerden vakbond Hoger Onderwijs

Artikel 79

De Vlaamse overheid kent per effectieve VTE gedetacheerde voor een vakbondsopdracht een bedrag van 3000 euro toe voor de werkingskosten van deze gedetacheerden.

In het kader van de besparingen op de Vlaamse begroting worden de voorziene werkingskosten verminderd. Dit wordt met de voorgestelde wijzigingen aan de Codex Hoger Onderwijs gerealiseerd.

Afdeling 20. Vormingsfonds Hoger Onderwijs

Artikel 80

Betreft vormingsfonds HO. Deze wijziging kadert in de algemene besparingen van de Vlaamse Regering.

Afdeling 21. Hogere Zeevaartschool

Artikel 81

Naar analogie met de werkingsuitkeringen van de universiteiten en hogescholen wordt de klik van de Hogere Zeevaartschool niet toegekend in het begrotingsjaar 2015 en wordt de werkingsuitkering verminderd.

Afdeling 22. Toevoeging aan de werkingsuitkeringen van de hogeronderwijsinstellingen

Artikel 82

De middelen oorspronkelijk voorzien voor het Aanmoedigingsfonds voor beleidsspeerpunten worden toegevoegd aan de werkingsuitkeringen van de hogeronderwijsinstellingen. De bepalingen in verband met het Aanmoedigingsfonds zijn dan ook niet langer relevant en worden met dit artikel dan ook opgeheven met ingang van 1 januari 2015.

Afdeling 23. Werkingsenveloppe van de hogescholen en universiteiten

Artikel 83

De totale werkingsenveloppe voor de hogescholen en universiteiten wordt, na toepassing van de in paragraaf 4 van dit artikel vastgelegde vermindering, bijkomend verminderd met een bedrag van 26.614.642,36 euro. De bedragen van de individuele hogescholen en universiteiten worden daartoe met een percentage, zijnde 1,83%, verminderd. De som van deze individuele verminderingen is gelijk aan het totale bedrag van 26.614.642,36 euro.

Afdeling 24. Aanmoedigingsfonds

Artikel 84

Met deze aanpassing wordt het bedrag oorspronkelijk voorzien voor het Aanmoedigingsfonds opgenomen in de globale werkingsuitkering en verdeeld over de verschillende variabele onderwijsdelen en, voor de universiteiten, het variabel onderzoeksdeel (dit om de 55/45 verhouding te blijven respecteren). Deze verde-

ling is gebaseerd op de verdeling van de middelen van het Aanmoedigingsfonds in 2014.

Hiermee heffen we de administratieve verplichtingen die samenhangen met de bepalingen van het aanmoedigingsfonds op. De doelstellingen van het aanmoedigingsfonds maken integraal deel uit van de maatschappelijke opdracht van elke onderwijsinstelling.

Het te verdelen bedrag in 2015 bedraagt 6.511.502,59 euro. Hierbij wordt rekening gehouden met een aantal besparingsinspanningen:

AMF	**in euro**		**Index**
Initieel '14	6.627.000,00		1,33%
BA1 '14 (index 1,40% naar 0,90%)	6.595.000,00	-32.000,00	0,86%
BA2 '14 (index 0,90% naar 0,60%)	6.576.363,59	-18.636,41	0,57%
afgerond '14	6.576.000,00		
Initieel '15 (geen indexatie)	6.644.390,40		1,04%
Besparing werkingssubsidies (10%)	-132.887,81		
Te besteden bedrag '15	6.511.502,59		

Afdeling 25. Registratie van studenten met een functiebeperking

Artikel 85

Met deze bepaling wordt het besluit betreffende de registratie van studenten met een functiebeperking en de bijhorende bijlage opgeheven. Dit besluit werd genomen in het kader van de regelgeving van het Aanmoedigingsfonds, die met dit programmadecreet volledig opgeheven wordt.

Afdeling 26. SNPB

Artikel 86

Omwille van de brede consensus over de dringende behoefte aan professionalisering voor de uitvoering van het decreet van 21 maart 2014 betreffende maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften werd in dat decreet een hoofdstuk VI Ondersteuning in scholen en competentieontwikkeling van personeelsleden ingeschreven. Om die professionalisering waar te maken werd een budget toegekend aan SNPB vzw (paragraaf 2 van artikel VI.1.).

Naar aanleiding van de besparingsoefeningen voor het beleidsdomein onderwijs, wordt SNPB vzw vanaf 1 januari 2015 opgeheven en zal 80% van het budget ter beschikking gesteld worden van de pedagogische begeleidingsdiensten die de opdrachten van SNPB vzw overnemen.

Paragraaf 2 van artikel VI.1. van het decreet van 21 maart 2014 betreffende maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften wordt vervangen zodat de nieuwe regeling inzake ondersteuning van scholen en competentieontwikkeling van personeelsleden in het kader van het onderwijs aan leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften door de pedagogische begeleidingsdiensten vanaf 1 januari 2015 in werking kan treden.

De middelen die a rato van 1 FTE binnen het SNPB zijn toegewezen aan de organisatie die de kleine onderwijsvertrekkers vertegenwoordigt, zullen ter beschikking gesteld blijven van deze organisatie.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen aan het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Afdeling 1. Aanrekening van belastingverminderingen

Artikel 87 en 88

Ingevolge de Bijzondere Financieringswet (BFW) kunnen de gewesten belastingverminderingen toestaan op de gewestelijke opcentiemen op de gereduceerde belasting staat. De BFW voorziet tevens in de mogelijkheid om, indien de gewestelijke opcentiemen niet volstaan om de volledige belastingvermindering aan te rekenen, het overschot verder aan te rekenen op het saldo van de federale belasting. Elk gewest dient voor zich te bepalen of zij deze bijkomende aanrekening toestaat.

Voorliggende tekst voert dan ook dergelijke bijkomende aanrekening door voor de Vlaamse belastingverminderingen die hierin vermeld worden.

Zoals de Raad van State in haar advies aangeeft, vormt artikel 88 het spiegelbeeld van de bepaling opgenomen in artikel 87. Op die manier wordt de aanrekening van deze belastingvermindering, die niet is opgenomen in het WIB '92, op een gelijke manier behandeld als de belastingverminderingen die wel opgenomen zijn in het WIB '92. Er wordt niets gewijzigd aan bepaling artikel 178/1 , §2, tweede lid, 1°, het is enkel bedoeld als een kruisverwijzing om aan te geven hoe de vermindering precies dient aangerekend te worden.

Geen van de belastingverminderingen zijn overdraagbaar naar het volgende aanslagjaar.

Afdeling 2. Belastingvermindering voor uitgaven ter beveiliging van woningen tegen inbraak of brand

Artikel 89

Om budgettaire redenen wordt de belastingvermindering voor uitgaven ter beveiliging van woningen tegen inbraak of brand opgeheven vanaf aanslagjaar 2016.

Afdeling 3. Belastingvermindering voor de eigen woning

Artikel 90 tot en met 96

Het Vlaamse Regeerakkoord 2014-2019 stelt het volgende:
"Bestaande contracten blijven gehonoreerd aan de afgesproken voorwaarden. Voor contracten afgesloten vanaf 1 januari 2015 verminderen we het basisbedrag van het aanslagjaar 2015 met het bedrag van de 10-jarige verhoging. We behouden gedurende 10 jaar die verhoging van 760 euro bovenop het nieuwe basisbedrag. Voor die contracten berekenen we het belastingvoordeel aan het tarief van 40%. Voor eenzelfde onroerend goed kan ook maximaal 2 maal gebruik worden gemaakt van de woonbonus.

Voor de bestaande contracten behouden we voor de berekening van de belastingvermindering de fiscale bedragen van het aanslagjaar 2015.".

De aanpassingen aan het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 (WIB) vormen hiervan dan ook de uitvoering.

Vooreerst wordt een aanpassing doorgevoerd van de belastingvermindering voor de enige en eigen woning (woonbonus). Authentieke leningsakten die werden afgesloten uiterlijk 31 december 2014 blijven genieten van het 'oude' systeem. De verplaatsing van paragraaf 3 van artikel 145[37] WIB, waarin bepaald wordt dat het

voordeel genoten wordt aan marginaal tarief, naar paragraaf 2, vierde lid van dat artikel betreft dan ook een loutere herschikking en heeft geenszins de wijziging aan het tarief tot doel.

Indien de authentieke leningsakte dateert van 1 januari 2015 geldt het 'nieuwe' systeem, met dien verstande dat indien de lening ter vervanging van een bestaande lening wordt aangegaan de datum van de oorspronkelijke lening in aanmerking komt. Deze herfinanciering mag bij om het even welke in de EER gevestigde instelling gebeuren.

De heropneming in het kader van een bestaande kredietopening wordt volgens de huidige administratieve invulling beschouwd als een nieuwe afzonderlijke lening. Om oude contracten te blijven honoreren wordt een gelijktijdige toepassing van het 'oude' systeem en het 'nieuwe' systeem mogelijk, mits inachtneming van de voorwaarden zoals bepaald voor beide systemen. In geval van een gezamenlijke toepassing moet de grens van 2.280 euro in acht worden genomen. Voor eenzelfde woning kan een belastingplichtige zich maar één keer beroepen op de verhoging.

Daarnaast wordt voorzien dat er geen keuzemogelijkheid zal bestaan tussen het fiscale voordeel zoals het bestond voor leningcontracten afgesloten voor 1 januari 2005 en het fiscale voordeel zoals het zal bestaan voor leningcontracten afgesloten vanaf 1 januari 2015.

Het voordeel van de gewone intrestaftrek, dat door een eerdere wijziging aan het WIB naar aanleiding van de implementatie van de zesde Staatshervorming werd beperkt tot overeenkomsten gesloten voor 1 januari 2015, wordt gecontinueerd.

Tot slot werd de indexatie, conform het Regeerakkoord, bevroren voor alle contracten. De bedragen van toepassing in aanslagjaar 2015 blijven derhalve gehandhaafd, ongeacht welk fiscaal voordeel men voor de eigen woning geniet. Voor de woonbonus zoals die wordt ingevoerd voor leningcontracten afgesloten vanaf 1 januari 2015 geldt evenmin een indexatie.

Teneinde tegemoet te komen aan het advies van de Raad van State en de rechtszekerheid te garanderen, werd de verwijzing naar artikel 516, zoals dit bestond voor het werd opgeheven bij artikel 99 van de wet van 8 mei 2014 aangepast.

De Minaraad geeft aan dat de woonbonus een krachtig instrument is om het woongedrag te sturen. Deze hervorming heeft nog steeds het verwerven en behouden van een eigen woning voor ogen, binnen een budgettair kader en rekening houdende met de impact op de vastgoedmarkt. De andere doelstellingen zoals aangehaald in het advies van de Minaraad worden aangemoedigd via andere, meer specifieke maatregelen.

Gelet op de rechtszekerheid en de technische uitvoerbaarheid van de voorgestelde maatregel, wordt niet voorzien in een overgangsmaatregel. De hervorming werd reeds duidelijk gecommuniceerd naar aanleiding van het regeerakkoord. Door het wijzigen van het marginaal tarief naar een vast tarief van 40% en het verlagen van de grenzen voor de aftrekbare bestedingen heeft het tekstvoorstel geen negatieve herverdelende impact.

De Woonraad vraagt in zijn advies om maximaal te anticiperen op neveneffecten die volgens wetenschappelijk onderzoek kunnen ontstaan bij wijzigingen aan de regelgeving inzake belastingvermindering voor de eigen woning. Bij het voorliggende tekstvoorstel is maximaal rekening gehouden met de mogelijke neveneffecten door een abrupte overgang te vermijden. Uit een studie van het steunpunt fiscaliteit en begroting over de impact van de woonfiscaliteit op eigendomsverwerving in Vlaanderen blijkt immers dat de prijsdaling minder sterk is en minder lang

duurt indien de aanpassingen aan de regelgeving gradueel gebeuren. Een aanpassing van de woonbonus was nodig om het systeem budgettair beheersbaar te houden. In die zorgt de aanpassing dus niet voor bijkomende budgettaire ruimte, en kan de stelling van de Woonraad op dat punt niet worden bijgetreden.

Er wordt tegemoet gekomen aan de vraag van de Vlaamse Woonraad naar meer duidelijkheid aangaande herfinancieringen, via een ruimere toelichting. Een loutere herfinanciering volgt het regime van de oorspronkelijke lening. Deze herfinanciering mag bij om het even welke in de EER gevestigde instelling gebeuren. De «overnemende bank» moet zich, met het oog op het door haar uit te reiken fiscaal attest, informeren over het krediet dat zij herfinanciert. Zij mag immers slechts een fiscaal attest uitreiken, nadat ze heeft vastgesteld dat het geherfinancierde krediet voldeed aan de fiscale voorwaarden.

De bevriezing van de indexering voor de toekomst heeft betrekking op de oude en de nieuwe contracten. Dit ligt in de lijn met wat is vastgelegd in het Vlaamse Regeerakkoord.

De in het regeerakkoord ingeschreven voorwaarde dat voor eenzelfde goed maximaal 2 maal gebruik gemaakt mag worden van de woonbonus, is nog niet opgelegd. De Vlaamse Regering heeft ervoor geopteerd eerst te onderzoeken hoe dit verbod technisch uitvoerbaar kan worden gemaakt.

Hoofdstuk 4. Schenking bouwgronden

Artikel 97

In haar Regeerakkoord (p. 161) formuleert de Vlaamse Regering de intentie om positieve maatregelen te nemen om meer bouwgronden te activeren. De verlenging van het verlaagd tarief voor schenkingen van bouwgronden kadert binnen deze intentie. Zonder verlenging loopt deze maatregel immers eind 2014 af. Met dit voorstel wordt deze maatregel verlengd tot eind 2019.

Voor jonge gezinnen is het bouwen van de een gezinswoning bijzonder moeilijk of zelfs onmogelijk geworden, zonder financiële hulp van buitenaf (ouders, …). De kostprijs van de bouwgrond neemt een grote hap uit het totale budget voor de verwerving van de gezinswoning. De verlenging van het verlaagd tarief voor de schenking van bouwgrond kan dan ook gezien worden als een positieve maatregel om enerzijds meer gezinnen de mogelijkheid te bieden een woning te bouwen en anderzijds de slapende kavels te activeren. In 2013 konden ruim 370 gezinnen door deze maatregel een woning verwerven.

Bij de laatste verlenging van deze maatregel door het Vlaamse decreet van 23 december 2011 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012 werd vanaf 1 januari 2012 aan het behoud van het verlaagd tarief een bouwverplichting gekoppeld. De begiftigden of één van hen moeten immers in of onderaan de schenkingsakte verklaren dat zij hun hoofdverblijfplaats op het adres van de geschonken bouwgrond zullen vestigen binnen de vijf jaar te rekenen vanaf de akte van schenking. De maatregel werd bovendien beperkt tot bouwgronden waarvoor het Vlaams woonbeleid geldt, nl. de bouwgronden gelegen in het Vlaamse Gewest. De voorwaarden betreffende de hoofdverblijfplaats en de ligging van de bouwgrond worden nu bestendigd.

Zoals de Raad van State in haar advies aangeeft, volstaat de aanpassing van het jaartal "2014" in artikel 140nonies, eerste lid Vl.Wb.Reg. De bepaling werd hieraan aangepast zonder inhoudelijke wijzigingen aan artikel 140nonies, eerste lid, Vl.Wb. Reg. werden aangebracht.

In antwoord op het advies van de SERV kan meegegeven worden dat het verlaagd tarief van bouwgrond een bestendiging is van de huidige situatie. Bovendien is het niet alleen de bedoeling om jonge gezinnen een woning te verschaffen maar ook om slapende kavels te activeren. Dit laatste werd geconcretiseerd door vanaf 2012 aan het gunsttarief een bouwverplichting te verbinden.

Hoofdstuk 5. Verdelingsrecht

Artikel 98 en 99

ALGEMEEN

Met het decreet van 13 juli 2012 (BS van 23 juli 2012) werd het tarief van het registratierecht op gehele of gedeeltelijke verdelingen en afstanden onder medeeigenaars van onroerende goederen, alsook voor de omzetting van het erfrechtelijk vruchtgebruik, verhoogd van 1% tot 2,5%.

De Vlaamse Regering is van oordeel dat mensen die zich in een echtscheidingssituatie bevinden of die net een stopzetting van een samenwoning achter de rug hebben, een moeilijke periode doorstaan. Niet alleen op emotioneel, maar ook op administratief en financieel vlak. De verdeling van de woning of andere onroerende goederen is dan vaak een moeilijke en delicate kwestie. Een al te zware fiscale behandeling van een dergelijke verrichting is niet wenselijk. Het dreigt de financiële kater die uit een echtscheiding of relatiebreuk kan voortvloeien alleen maar te vergroten.

Tijdens de voorbereidende besprekingen in het Vlaams Parlement van het vermelde decreet kwam deze problematiek al aan bod. De tariefverhoging van 1% naar 2,5% werd daarom voor ex-partners gemilderd door het invoeren van een abattement. De belastbare grondslag van de verdeling of afstand wordt verminderd met 50.000 euro, wat neerkomt op een vermindering van de belasting met 1.250 euro. En voor koppels met kinderen werd een bijkomend abattement van 20.000 euro per kind voorzien.

De Vlaamse Regering is nu van oordeel dat dit abattement de doorgevoerde tariefverhoging niet voldoende kan verzachten. Voor de verdeling van een woning met een waarde van bijvoorbeeld 250.000 euro bedroeg het verschuldigde registratierecht vóór 1 augustus 2012 2.500 euro. Sedertdien bedraagt het verschuldigde recht, zelfs met toepassing van het abattement, 5.000 euro. Een verdubbeling dus van de verschuldigde rechten.

Om deze redenen wordt met dit ontwerp van decreet het oude tarief van 1% opnieuw ingevoerd, althans voor zover het gaat om verdelingen of afstanden naar aanleiding van een echtscheiding of stopzetting van een wettelijke (geformaliseerde) samenwoning. Het abattement, dat werd ingevoerd als verzachting van de tariefverhoging, geldt dan enkel nog voor de gevallen waar het tarief van 2,5% wordt geheven.

De Vlaamse Regering wil hiermee onmiddellijk het regeerakkoord 2014-2019 uitvoeren, dat een aanpassing van het verdeelrecht vooropstelt zodat koppels die uit elkaar gaan hoogstens 1 procent verdeelrecht betalen (‘Vertrouwen, verbinden, vooruitgaan’, bladzijde 26).

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 98

Artikel 109 van het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten (Vl. Wb.Reg.), zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, vestigt een recht van 2,5% voor:

1. de gehele of gedeeltelijke verdelingen van in het Vlaamse Gewest gelegen onroerende goederen;
2. de afstanden onder bezwarende titel, onder mede-eigenaars van onverdeelde delen in dergelijke onroerende goederen, zonder dat het nodig is dat de afstand gebeurt met tussenkomst van alle mede-eigenaars of dat hij de onverdeeldheid doet ophouden ten opzichte van een onder hen;
3. de omzetting van het vruchtgebruik van de langstlevende in geld, eigendom of rente.

Door de toevoeging van een tweede lid aan dit artikel wordt het recht op 1% gebracht in geval van een verdeling of een afstand zoals bepaald in punt 1° en 2° van het eerste lid en voor zover deze verdeling of afstand gebeurt:

1° hetzij tussen echtgenoten die bij onderlinge toestemming (EOT) uit de echt scheiden waarbij de verdeling/afstand gebeurt op basis van de akte bedoeld in artikel 1287 van het Gerechtelijk Wetboek of ingevolge de wijziging, vermeld in artikel 1293 van het Gerechtelijk Wetboek.

De Vlaamse Regering wil uitdrukkelijk ook de situatie vermeld in artikel 1293 van het Gerechtelijk Wetboek vatten. Hiermee wordt duidelijk dat niet alleen een oorspronkelijke regeling, maar ook een wijzigende regeling aanleiding geeft tot de heffing van het verlaagd tarief.

Teneinde tegemoet te komen aan het advies van de Raad van State wordt een verantwoording gegeven van de toevoeging van artikel 1293 Ger.W.

De akte bedoeld in artikel 1287 van het Gerechtelijk Wetboek (ook opgenomen in de regeling van het abattement van artikel 111bis Vl.Wb.Reg.) is de voorafgaande overeenkomst echtscheiding onderlinge toestemming, ook de regelingsakte genoemd. Deze overeenkomst is in principe onveranderlijk tot aan de overschrijving van de echtscheiding.

In bepaalde gevallen is een wijziging van deze overeenkomst tijdens de procedure wel mogelijk (cf. artikel 1293 Ger.W.). In dit geval moeten de echtgenoten gezamenlijk een voorstel tot wijziging van hun oorspronkelijke overeenkomst ter beoordeling aan de rechter voorleggen. Ook een dergelijke wijzigende regelingsakte voldoet ingevolge administratieve beslissing (Rep.R.J. Nummer R 111bis - VL/01-01) aan de voorwaarden van artikel 111bis Vl.W.Reg. om het abattement te genieten.

In het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 13 december 2013 houdende de Vlaamse Codex Fiscaliteit wordt dit artikel 1293 Ger.W. ook in artikel 2.10.3.0.2 (het voormalige art. 111bis Vl.Wb.Reg.) geïntegreerd. In de toelichting staat hierover het volgende:

"Dit artikel herneemt in belangrijke mate de bepalingen van art. 111bis Wb. Reg. Daarbij werd tevens de bestaande administratieve invulling aangaande wijzigende regelingsakten in de decreettekst opgenomen. In bepaalde gevallen is immers een wijziging van de akte mogelijk tijdens de echtscheidingsprocedure. In dit geval moeten de echtgenoten gezamenlijk een voorstel tot wijziging van hun oorspronkelijke overeenkomst ter beoordeling aan de rechter voorleg-

gen. Ook een dergelijke wijzigende regelingsakte voldoet aan de voorwaarden van dit artikel. Een latere verdelingsakte die een verdeling of afstand bevat die in tegenspraak is met de verdelingsafspraak die werd overeengekomen in de regelingsakte of de wijzigende regelingsakte voldoet uiteraard niet aan de voorwaarden voor de toepassing van het abattement.”.

Het is dan ook evident dat het artikel 1293 Ger.W. nu ook in de verlaging van het tarief naar 1% wordt opgenomen;

2° hetzij bij de vereffening-verdeling na echtscheiding op grond van onherstelbare ontwrichting (zoals bepaald in hoofdstuk VI van boek IV van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek);

3° hetzij tussen ex-wettelijk samenwonenden die overeenkomstig artikel 1476, §2, van het Burgerlijk Wetboek de samenwoning hebben beëindigd. Om recht te hebben op het tarief van 1% moeten deze wettelijk samenwonenden op de dag van de beëindiging van de wettelijke samenwoning ten minste een jaar ononderbroken met elkaar wettelijk samengewoond hebben en de verdeling of afstand moet geschieden binnen een termijn van een jaar volgend op de beëindiging van de wettelijke samenwoning.

Door deze formulering in het ontwerp van decreet wordt de doelgroep van de tariefverlaging volledig gealigneerd op de huidige doelgroep van het abattement.

Enig verschilpunt is dat het abattement enkel kon gelden wanneer de beoogde verrichting een einde maakt aan de onverdeeldheid. Dit uitte zich door de verwijzing in het eerste lid van artikel 111bis Vl.Wb.Reg. naar het eerste lid van artikel 110 Vl.Wb.Reg. Dit is geen vereiste voor de toepassing van de tariefverlaging. Ook in het – eerder zeldzame – geval waarin er door de regeling geen einde komt aan de onverdeeldheid zal het verlaagd tarief van toepassing zijn.

De aard van de goederen waarop de verdeling of de afstand betrekking hebben speelt geen rol voor de toepassing van het recht van 1%. Het kan bijvoorbeeld gaan om de gezinswoning, een garage of een onroerend goed bestemd voor beroepsuitoefening.

Het nieuwe derde lid bepaalt dat het tarief van 1% bij een verdeling of afstand van een onroerend goed ook kan worden toegepast indien de echtscheiding of de beëindiging van de wettelijke samenwoning verloopt op basis van een gelijkaardige regelgeving van een lidstaat van de Europese Economische Ruimte.

Het nieuwe vierde lid van artikel 109 Vl.Wb.Reg. bepaalt welke formaliteiten partijen moeten vervullen om van het verlaagd tarief te kunnen genieten. De Vlaamse Regering wil deze formaliteiten beperkt houden, een eenvoudige verklaring van partijen dat aan alle gestelde voorwaarden is voldaan volstaat.

Artikel 99

Het decreet van 13 juli 2012 voorziet, naar analogie met eerdere gunstmaatregelen, een vangnet voor het geval het voordeel van het abattement niet werd gevraagd of bekomen naar aanleiding van de registratie van het document dat aanleiding heeft gegeven tot de heffing. Het vangnet laat toe een teruggave van het teveel betaalde recht te bekomen.

De Vlaamse Regering wil dit vangnet voortaan voorzien voor de tariefverlaging die niet werd bekomen n.a.v. de registratie van het document dat aanleiding heeft gegeven tot de heffing van het evenredig recht.

In navolging van het advies van de Raad van State wordt de termijn van zes maanden verantwoordt. De termijn van zes maanden is gekozen omdat het dezelfde termijn betreft die ook gehanteerd wordt voor uitstel in andere gevallen, zoals de meeneembaarheid en het abattement bij aankoop van een enige woning.

De gewijzigde regeling treedt in werking op 1 januari 2015. De bepalingen kennen een voordeel toe aan de burger en de maatregel wordt genomen in het algemeen belang. De decreetgever wil hiermee onmiddellijk uitvoering geven aan de intentie opgenomen in het regeerakkoord 2014-2019 van de Vlaamse Regering en dit van bij de aanvang van de nieuwe legislatuur.

Hoofdstuk 6. Gesubsidieerde contractuelen

Artikel 100

Voormelde bepaling verleent de Vlaams Regering machtiging om het stelsel van de gesubsidieerde contractuelen te regulariseren of uit te doven.

Het Vlaamse Regeerakkoord 2014-2019 bepaalt hierover:

"Gesubsidieerde contractuelen (GESCO's) bij lokale besturen regulariseren we door 95% van de betrokken loonsubsidie en RSZ-korting over te dragen aan het personeelsbudget van het betrokken lokaal bestuur met het oog op het regulariseren van de tewerkstelling.

Voor de overige GESCO's voorzien we, in overleg met de betrokken beleidsdomeinen, drie mogelijkheden: (1) een regularisatie van de tewerkstelling door de huidige werkgever of betrokken beleidsdomein met overdracht van 95% van de betrokken loonsubsidie en RSZ-korting; (2) het omschakelen naar een tijdelijk werkervaringsprogramma dat maximaal is gericht op doorstroom naar reguliere jobs; (3) het uitdoven door de huidige werknemers bij vertrek of pensionering niet te vervangen.".

De bepaling verwijst naar de premies in het KB 474 aan de plaatselijke en provinciale besturen, de premies in het veralgemeend stelsel van gesubsidieerde contractuelen en de werkgevers-bijdrageverminderingen voor gesco-werknemers die via RSZ en RSZPPO worden toegekend.

Hoofdstuk 7. Dienst met Afzonderlijk Beheer Catering en Schoonmaak

Artikel 101

Tot 31 december 2014 heeft het Facilitair Bedrijf twee DAB's (Catering en Schoonmaak) die door dezelfde ordonnateur worden aangestuurd en om het aantal entiteiten & DAB's te verminderen binnen de Vlaamse overheid is er voor gekozen om deze DAB's te fusioneren. Dit brengt een aantal voordelen met zich mee zoals dat er maar één uitvoeringsrekening meer moet gemaakt worden (over 2014 nog twee), één ESR-rapportering, eenvoudiger opvolging weddenbudget enzovoort.

Om praktische redenen wordt er voor gekozen om de DAB Catering te laten bestaan en de DAB Schoonmaak over te nemen (met de nieuwe naam). Op deze wijze moet er enkel een transcodificatie gebeuren van de openstaande vastleggingen, vorderingen enzovoort, van de DAB Schoonmaak en niet van beide DAB's. De DAB Catering heeft namelijk heel wat meer transacties op jaarbasis dan de DAB Schoonmaak (bijvoorbeeld 5.500 ordonnanties voor de DAB Catering en 3.300 voor de DAB Schoonmaak).

Met voorliggende decreetsbepaling krijgt de DAB Catering een nieuwe naam (DAB Catering en Schoonmaak) en wordt de DAB Schoonmaak opgeheven. Zodra het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 goedgekeurd en bekrachtigd is, worden de besluiten betreffende het financiële en materiële beheer aangepast en opgeheven.

Hoofdstuk 8. Vzw Sociale Dienst voor het Vlaams Overheidspersoneel

Artikel 102

De Vlaamse Regering verleent overeenkomstig artikel 7 van het decreet van 2 maart 2007 betreffende de vereniging zonder winstoogmerk Sociale Dienst voor het Vlaams Overheidspersoneel een subsidie aan de vzw Sociale Dienst voor de sociale hulp- en dienstverlening voor de begunstigden van de Vlaamse ministeries.

Om voor de nieuw aan te sluiten agentschappen een administratieve vereenvoudiging te kunnen doorvoeren die tevens het voordeel heeft van transparantie, wordt via deze fiche in het programmadecreet bij de begrotingsopmaak 2015 een aanpassing van dit artikel voorgesteld.

Door deze aanpassing wordt een identieke subsidieregeling voorzien voor de ministeries en de verplicht aan te sluiten agentschappen met rechtspersoonlijkheid.

Gelet op het advies van de Raad van State 56.703 wordt het woord "entiteiten" vervangen door "agentschappen met rechtspersoonlijkheid". Het is immers niet de bedoeling om andere entiteiten dan ARP's te verplichten bij de Sociale Dienst van het Vlaams overheidspersoneel aan te sluiten.

De machtiging aan de Vlaamse Regering wordt verleend door wijziging van artikel 26 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003. Het tweede lid van artikel 7 kan dus geschrapt worden.

Ter info: artikel 8 van het voorontwerp van decreet luidt als volgt:

"Art. 8. Artikel 26 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 26. Publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen kunnen door de Vlaamse Regering verplicht worden gemeenschappelijke dienstverlening af te nemen zoals vastgesteld door de Vlaamse Regering of verzekeringen aan te gaan bij een of meer door de Vlaamse Regering aan te wijzen instellingen.

De gemeenschappelijke dienstverlening, vermeld in het eerste lid, situeert zich op het vlak van bedrijfsvoering inzake onder meer personeel, organisatieontwikkeling, informatiebeheer, informatie- en communicatietechnologie, vastgoed en facilitair beheer, financiën, communicatie evenals juridische dienstverlening.".".

Deze wijziging zal, zoals bepaald in de beslissing van de Vlaamse Regering van 25 april 2014 (VR20142504DOC.0527/1BIS) ingaan op 1 januari 2015, datum van aansluiting van de volgende agentschappen met rechtspersoonlijkheid:

- Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen (AGIV)
- Kind en Gezin (K&G)
- Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH)
- Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) – inclusief instructiepersoneel
- Vlaamse Landmaatschappij (VLM)
- NV De Scheepvaart (DS)
- NV Waterwegen en Zeekanaal (W&Z)

Hoofdstuk 9. Vlaamse Milieumaatschappij

Artikel 103

Het artikel 10.2.5, §1, 13°, a), DABM is niet langer actueel. Het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw en het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling kregen ondertussen een andere naam, terwijl andere Europese fondsen zoals LIFE en LIFE+ niet vermeld worden.

Door de werking van artikel 10.2.5, §2, DABM mogen de ontvangsten vermeld in artikel 10.2.5, §1, 13°, DABM enkel aangewend worden in het kader van het beleid inzake waterhuishouding, voor de Polders en Wateringen, met uitzondering evenwel van de loon- en werkingskosten van de Vlaamse Milieumaatschappij. Veel van de projecten die de Vlaamse Milieumaatschappij met een stuk Europese subsidies uitvoert, hebben echter niet enkel waterkwantiteitsbeheer tot voorwerp. Verder laten een aantal van dergelijke Europese steunprogramma's toe dat loonen werkingskosten mee gesubsidieerd worden, doch sluit artikel 10.2.5, §2, DABM uit dat het geld dat door de Europese overheid betaald wordt als subsidie voor de personeelsinzet en voor de projectgebonden werkingskosten (zoals publiciteitskosten, reiskosten, auditkosten) ook daadwerkelijk hieraan besteed wordt.

Om deze redenen biedt een actualisering van de opsomming uit punt a) van artikel 10.2.5, §1, 13°, DABM dan ook geen afdoende oplossing voor het aanwenden van deze tegemoetkomingen.

Door het schrappen van artikel 10.2.5, §1, 13°, a), DABM worden alle inkomsten uit Europese steunprogramma's die de Vlaamse Milieumaatschappij ontvangt, beschouwd als ontvangsten uit subsidies waarvoor de Vlaamse Milieumaatschappij als begunstigde in aanmerking komt (artikel 10.2.5, §1, 9°, DABM)

Het schrappen van onderverdeling a) heeft niet tot gevolg dat de overblijvende onderverdelingen van artikel 10.2.5, §1, 13°, DABM hernummerd worden. Dergelijke hernummering wordt in aanbeveling 189 van omzendbrief VR/2014/4 betreffende de wetgevingstechniek afgeraden.

Hoofdstuk 10. Grindfonds

Artikel 104

Sinds de goedkeuring van het Grinddecreet doen het grindcomité en de subcomités een beroep op de POM Limburg (vroeger: GOM Limburg) voor de materiële voorbereiding en uitvoering van hun beslissingen. Daarvoor werd op 31 juli 1995 een overeenkomst gesloten tussen het grindcomité en de GOM Limburg. Op 23 april 2002 werd tussen deze beide partijen een nieuwe overeenkomst gesloten die de overeenkomst van 23 juni 1995 vervangt.

In uitvoering van die overeenkomst stelt de POM personeel ter beschikking van het grindcomité en de subcomités (hoofdzakelijk het herstructureringscomité). Het betreft 3 voltijdse industrieel ingenieurs bouwkunde en 1 halftijdse secretaresse. De personeelskosten en alle bijhorende werkingskosten (huisvesting, dienstverplaatsingen enzovoort) zijn ten laste van het grindfonds tot het moment dat de activiteiten van het grindcomité en de subcomités zijn uitgedoofd.

De heffingsplichtige grindwinning loopt op zijn einde, vermoedelijk zal de laatste grindheffing worden geïnd in 2016. Het afwerken en uitrusten van de betrokken grindwinningsgebieden zal echter nog minstens 5 jaar duren, zodat het grindcomité en het herstructureringscomité nog minstens tot 2020 operationeel zullen blijven, weliswaar met geleidelijk uitdovende activiteiten.

Via het decreet van 3 april 2009 werd in het Grinddecreet van 14 juli 1993 een hoofdstuk over de projectgrindwinning ingevoegd. Bij de projectgrindwinning zal het projectgrindwinningscomité een centrale rol vervullen. Omdat twee leden van de bestendige deputatie van de provincie Limburg vertegenwoordigd zijn in het projectgrindwinningscomité, is het wenselijk dat het projectgrindwinningscomité voor de materiële voorbereiding en uitvoering van zijn beslissingen een beroep kan doen op de provincie Limburg.

Omwille van de geleidelijk uitdovende activiteiten van het grindcomité en het herstructureringscomité, enerzijds, en de toenemende activiteiten van het projectgrindwinningscomité, anderzijds, is het wenselijk de mogelijkheid te voorzien om de betrokken personeelsleden van de POM, die sterk vertrouwd zijn met de grindwinning, over te dragen naar de provincie Limburg. Zo kunnen de betrokken personen deeltijds het grindcomité en het herstructureringscomité ondersteunen en deeltijds het projectgrindwinningscomité ondersteunen, en geleidelijk evolueren naar de situatie waarin ze voltijds het projectgrindwinningscomité ondersteunen.

Door de aanpassing van artikel 13 van het Grinddecreet wordt de decretale basis gecreëerd, om een overeenkomst voor de ondersteuning van het grindcomité en de subcomités te sluiten tussen het Grindfonds en de provincie Limburg, en om de daaruit voortvloeiende vergoeding van de provincie Limburg ten laste te nemen van het Grindfonds.

De vergoeding (van de provincie Limburg) voor de ondersteuning van het projectgrindwinningscomité is al geregeld in artikel 3 en artikel 5 van het Grinddecreet.

Hoofdstuk 11. Milieuheffingen

Artikel 105

Vooreerst wordt verwezen naar het decreet van 19 december 2012 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2013 waarmee de voormelde uitzonderingsbepaling werd ingevoerd.

In de memorie van toelichting daarbij is ter verantwoording het volgende gesteld:

"Het sluiten van de materialenkringloop bij de productie en het gebruik van gipsplaten is een belangrijk en zichtbaar deel van het duurzaam materialenbeheer in Vlaanderen. De Vlaamse overheid heeft zich met de bedrijven uit de sector geëngageerd om alle inspanningen te leveren die nodig zijn om de gipskringloop te sluiten.

De lokale besturen en de sorteerbedrijven hebben investeringen gedaan en leveren inspanningen om een zuivere stroom gipsafval uit het bouw- en sloopafval aan de bron te scheiden of netjes uit te sorteren. Dit is niet alleen van groot belang voor de mogelijkheden van de gipsrecyclage. Omdat uit gips zwavel uitloogt, is het belangrijk deze afvalstroom gescheiden te houden van andere fracties steenachtig puin, zoals beton. Het eenheidsreglement voor gerecycleerde granulaten vergt van de containerparken en van de sorteerbedrijven daarom een scheiding van het gipsafval om hun puin een laag milieurisicoprofiel toe te kennen. Maatschappelijk en economisch is dit alleen zinvol als het gipsafval gerecycleerd wordt.

Het is daarom belangrijk dat een performante recyclage van de gipsplaten in een gesloten kringloop kan voortbestaan. Op dit ogenblik maakt een samenloop van technische problemen en economische omstandigheden de recyclage van een deel van het aangeboden gipsafval onmogelijk. De bedrijven werken aan een aanpassing van de installatie die de garantie kan bieden op een hernieuwde afname en inzet van gerecycleerd gips in de productie van gipsplaten. Het afbouwen van de

capaciteit om gipsplaten te recycleren zou een opmerkelijke stap achteruit zijn in de ontwikkeling van een duurzaam materialenbeheer in Vlaanderen. Indien gipsafval vanuit de sorteerbedrijven en de gemeentelijke containerparken opnieuw zou moeten worden gestort, is dat op termijn een meerkost voor de bedrijven en de lokale besturen.

In de voorbije jaren is een hoeveelheid gipsafval ontstaan die niet kan worden verwerkt zonder de economische leefbaarheid van het recyclageproces in gevaar te brengen. Daarom wordt voorgesteld om in een beperkte overgangsperiode de heffing te verlagen voor het storten van een hoeveelheid extern gipsafval, aangeboden in de recycleerbedrijven, dat zij door economische en technische omstandigheden niet kunnen verwerken. Voor het storten tegen een verlaagd tarief in 2013 van een beperkte hoeveelheid niet te recycleren gipsafval is de goedkeuring van de OVAM vereist. Op basis van de beschikbare gegevens wordt deze hoeveelheid geraamd op 10.000 ton gipsafval in 2013. Wanneer deze hoeveelheid wordt afgevoerd naar een vergunde stortplaats, hebben de bedrijven voldoende tijdelijk eigen opslagruimte om het aangeboden gipsafval van de sorteerbedrijven, de aannemers en de containerparken te blijven aanvaarden. Na de aanpassing van de installatie kunnen de opgeslagen hoeveelheden gerecycleerd en aangeboden worden voor gebruik in de opnieuw gesloten keten voor de productie en het gebruik van gipsplaten.”.

In de loop van 2014 is gebleken dat de huidige state of art van vermelde recyclagetechnieken nog steeds ontoereikend is om 100% recyclage mogelijk te maken, en dat het storten van de niet recycleerbare hoeveelheden aan normale heffingstarieven de economische leefbaarheid van de betreffende recyclagetechnieken nog steeds onmogelijk maakt. Anderzijds biedt de inmiddels geboekte vooruitgang voldoende perspectief om 100%-recyclage op korte termijn mogelijk te maken. Op basis van de huidige stand van zaken zal echter in 2015 nog een bepaalde hoeveelheid moeten worden gestort en wordt bijgevolg voorgesteld om de uitzonderingsbepaling voor 2013 alsnog te herhalen voor 2015.

Zoals voor 2013 wordt voor ook voor 2015 het betreffend tarief beperkt tot de hoeveelheden die overeenkomstig het advies van OVAM niet kunnen gerecycleerd worden.

Artikel 106

Vooreerst wordt verwezen naar het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 waarmee de afbouw van het verlaagd tarief voor het storten van residu’s van het storten van het residu van shredderafval dat in een post-shredder-technologie-installatie verwerkt is, werd ingevoerd.

In de memorie van toelichting daarbij is o.m. het volgende gesteld:

“Anderzijds is het wenselijk om de post-shredder-technologie (PST) aan te moedigen door in een overgangsperiode het storten van de residu’s ervan verder te bevoordelen. Uitgangspunt daarbij is de voor 2015 geformuleerde doelstelling voor materiaalrecyclage en nuttige toepassing voor afgedankte voertuigen. Op basis van de bij de OVAM bekende gegevens haalt een PST-installatie momenteel een rendement van ongeveer 20% nuttige toepassing op de input. De voorgestelde regeling houdt in dat indien dit percentage ook in 2010 en 2011 behaald wordt, verder aan het verlaagde tarief kan worden gestort. Indien het percentage niet behaald wordt, is de verhoogde K-factor van toepassing voor het deel dat niet voldoet aan dit percentage. Deze termijn is nodig om de bedrijven de nodige bijkomende investeringen te laten doen om de technologie te verfijnen. In 2012 en 2013 wordt het minimaal te behalen percentage voor nuttige toepassing verhoogd tot respectie-

velijk 30 en 40%. Tegen 2015 moet het percentage nuttige toepassing minimaal 66,66% bedragen om van het verlaagde tarief te kunnen genieten. Deze regeling zal geëvalueerd worden op basis van de concrete evolutie van de technieken.".

Uit de evaluatie van de regeling in overleg met de betrokken bedrijven die werd uitgevoerd in de eerste helft van 2014 blijkt dat de concrete evolutie van de technieken vraagt dat de uitfasering van het betreffend verlaagd tarief vanaf 2015 veel geleidelijker gebeurt dan aanvankelijk voorzien.

De voormelde evaluatie is terug te vinden in het onderzoeksrapport 'Inzet van de Vlaamse milieuheffingen voor verwerking van shredderafval', dat werd uitgevoerd door het Steunpunt Duurzaam Materialenbeheer (SuMMa).

Terwijl de afgelopen vijf jaar (vanaf 2010) de gestorte hoeveelheid geleidelijk werd afgebouwd tot ongeveer de helft van de oorspronkelijke hoeveelheid zou thans in een periode van amper twee jaar, eigenlijk tegen eind 2015 de te storten hoeveelheid tot nul moeten worden afgebouwd.

In het voormelde rapport wordt het volgende geconcludeerd:

"De Vlaamse sector kan enkel competitief blijven op Europees niveau als de fractie shredderresidu die gestort moet worden, verder gereduceerd wordt. De stortheffing speelt een cruciale rol in dit verhaal door enerzijds de kosten voor Vlaamse shredders en PST-installaties te verzwaren en anderzijds sterke incentives te geven voor innovatie en het beperken van het storten van shredderresidu.

De analyse met behulp van de scenario's bevestigt dat de afbouw van de verlaagde stortheffing voorzien in het huidig beleid, een belangrijke en abrupte verhoging van de kosten van de sector zou meebrengen. De abrupte impact op de internationale concurrentiepositie en de recente economische malaise in de sector zijn sterke argumenten om de afbouw van de stortheffing meer geleidelijk te laten verlopen. Belangrijk is wel dat de lange termijn visie voor minder storten behouden blijft zodat de prikkel voor verdere innovatie aanwezig blijft.

Meer in detail, blijken vier beleidsscenario's niet te leiden tot meer duurzaam materialenbeheer in Vlaanderen. Ten eerste, de abrupte afbouw van de verlaagde stortheffingen tegen 2016 (scenario 1) zal weliswaar de hoeveelheid gestort materiaal in Vlaanderen op korte termijn verminderen, maar zou, door onder meer de beperkte tijd voor het implementeren van innovatie, leiden tot minder shredderactiviteit in Vlaanderen en tot een verschuiving naar verbranding van residu's. Ten tweede, de bevriezing van de huidige stortheffingen (scenario 2) zou elke prikkel voor innovatie wegnemen. Bovendien zijn er ook grote verschillen tussen actoren in de shredder sector waarbij voorlopers door de bevriezing hun concurrentieel voordeel mislopen. Op gelijkaardige wijze wordt de rendabiliteit van externe verwerkers van shredder of PST residu's in gevaar gebracht. Ten derde, scenario 4 combineert de hogere stortheffingen met verhoogde verbrandingsheffingen om te vermijden dat shredderresidu rechtstreeks naar verbranding zou gaan waarbij PST handelingen overgeslagen worden. Gezien de studie momenteel geen shredderresidu's terugvindt die rechtstreeks verbrand worden, is een dergelijke uitzondering op de standaard verbrandingsheffing niet aan de orde.

Bovendien kan rechtstreekse verbranding zonder PST ook eenvoudig opgenomen worden in de verbrandingsverboden. Tot slot, hoewel recyclagecertificaten voor shredderresidu theoretisch kunnen zorgen voor zowel prikkels voor innovatie als een sterke internationale concurrentiepositie, is er weinig animo bij stakeholders wegens de complexiteit van het financieel instrument. De toepassing van recyclagecertificaten is in deze studie dan ook niet verder uitgewerkt.

Uit de analyse komen twee mogelijke beleidsscenario's naar voren die allebei de afbouw van de verlaagde stortheffing vertragen waardoor de overgangsmaatregelen verlengd worden van 2016 naar 2019. Scenario 3 behoudt de PST-factor, maar laat die geleidelijk aflopen tegen 2019. Scenario 5 gooit de complexe PST-factor overboord en verhoogt de stortheffing voor PST-residu's geleidelijk tegen 2019. Scenario 3 heeft de voorkeur van de shredder sector en geeft in de overgangsperiode tot 2019 bijkomende competitieve voordelen voor geavanceerde PST installaties. Bovendien kan bij de berekening van de PST-factor in scenario 3 rekening gehouden worden met de milieubaten van hoogwaardige materiaalrecyclage. Meer concreet, door hoogwaardige materiaalrecyclage een hoger gewicht te geven, wordt dit financieel aangemoedigd. Scenario 5, daarentegen, is eenvoudiger toe te passen voor OVAM.

Om conflicten te vermijden bij invoering van scenario 3 is meer transparantie en uniformiteit vereist bij de rapportage van de massabalansen in verband met de PST-factor. De huidige gefragmenteerde rapportage waarbij elk bedrijf volgens eigen stijl massabalansen rapporteert, maakt het immers moeilijk om bedrijven op correcte manier met elkaar te vergelijken ter berekening van de stortheffingen. Als de shredder sector tegen eind 2014 een, voor OVAM, werkbare procedure kan uitwerken voor berekening van de PST-factor heeft beleidsscenario 3 de voorkeur op scenario 5.

De shredder sector is onderhevig aan permanente verandering: prijzen schommelen, Europese en Vlaamse regels wijzigen, technologieën evolueren,... De diversiteit aan spelers en belangen maakt toekomstige evoluties onvoorspelbaar. Dankzij de jaarlijkse aangiftes en massabalansen in verband met de PST-factor zal OVAM een goed zicht behouden op de activiteiten in de sector. Deze informatie kan gebruikt worden om in de komende jaar en de evolutie in de sector en de impact van de stortheffingen van nabij op te volgen en zo nodig verdere aanpassingen aan het beleid te maken.".

Aansluitend bij deze conclusie wordt bijgevolg voorgesteld om volgens het vermelde scenario 3 de hoeveelheid die aan het verlaagde tarief kan worden gestort veel geleidelijker af te bouwen, meer bepaald een afbouw in een periode van 4 jaar in plaats van in een periode van 1 jaar. Daarnaast wordt om materiaalrecyclage te bevoordeligen t.o.v. energievalorisatie, een dubbel gewicht toegekend aan de hoeveelheid kunststoffen die via PST worden gewonnen voor de aanmaak van nieuwe kunststoffen (zoals in het voormelde rapport wordt voorgesteld, p. 28, punt 5. Afperking valorisatie). Tegemoetkomende aan de sector zal in de komende periode verder worden onderzocht of ook aan de terugwinning van andere materialen zoals edele metalen, zeldzame aarden enzovoort, op dezelfde wijze een milieuvoordeel kan worden toegekend.

Wat de vraag van de sector betreft om de vervangende regeling voorlopig te beperken tot 2015 en 2016.

Het eindpunt van de thans voorgestelde regeling blijft het doel om het storten van deze materiaalstroom volledig af te bouwen. In functie van de rechtszekerheid moet dat doel duidelijk in de regelgeving worden behouden. Momenteel ontbreken objectieve gegevens die kunnen motiveren dat er een ultieme fractie zou zijn waarvoor storten op langere termijn BBT blijft. Evenzeer ontbreken gegevens om te motiveren dat het storten van dergelijke ultieme fractie met een verlaagde heffing zou moeten worden ondersteund.

Dat doet echter evenmin afbreuk aan de noodzaak om de verdere evolutie op de voet te volgen en indien nodig bij te sturen teneinde de economische leefbaarheid en de internationale concurrentiepositie van deze Vlaamse vooruitstrevende sector niet in het gedrang te brengen.

Ten slotte wordt aansluitend bij de conclusies van de voormelde studie opgemerkt dat in het kader van de thans voorgestelde overgangsregeling een transparante en uniforme rapportage van de massabalansen vereist is. Die uniforme en transparante rapportage procedure kan door OVAM in overleg met de sector worden uitgewerkt en behoeft geen bijkomende decretale bepalingen.

Hoofdstuk 12. Woonbeleid

Afdeling 1. Sociale huur- en koopwoningen

Artikel 107 tot en met 115

In haar Regeerakkoord 2014-2019 stelt de Vlaamse Regering dat de subsidiëring van sociale koopwoningen en sociale kavels wordt stopgezet. Meer in het bijzonder zullen er voor nieuwe sociale woonprojecten en woonprojecten met sociaal karakter geen subsidies meer verleend worden voor verwervingen (SV) en voor infrastructuuraanleg (SSI) in functie van de realisatie van sociale koopwoningen of sociale kavels, en voor de bouw van of omvorming tot sociale koopwoningen (SBE). Een en ander wordt verantwoord door de noodzakelijke besparingsinspanningen van de Vlaamse overheid.

Met dat doel worden artikel 22, 38, 60, 61, 63, 64, 66, 69 en 70 van de Vlaamse Wooncode gewijzigd of opgeheven.

Er wordt benadrukt dat de sociale koopwoningen wel degelijk blijven bestaan als instrument in het kader van de verwezenlijking van het grondrecht op wonen. De Vlaamse Regering blijft het realiseren van sociale koopwoningen belangrijk vinden, ook al wordt dit niet langer ondersteund met subsidies. De kopers van sociale koopwoningen zullen blijvend in aanmerking komen voor een bijzondere sociale lening. De Vlaamse Regering zal, samen met het stopzetting van de financiering, een nieuw kader ontwerpen voor sociale koopmaatschappijen omtrent het realiseren en overdragen van sociale koopwoningen. Op die manier wordt het bestaande beschermingsniveau op het vlak van de verwezenlijking van het grondrecht op wonen behouden en wordt het standstill-beginsel gerespecteerd.

Er wordt een overgangsregeling uitgewerkt voor sociale woonprojecten en woonprojecten met sociaal karakter die voldoende ver gevorderd zijn. Die projecten komen wel nog in aanmerking voor de subsidiëring van sociale koopwoningen of sociale kavels als aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan:
1° het project is aangemeld bij de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen;
2° het project is besproken op een lokaal woonoverleg en het agentschap Wonen-Vlaanderen heeft een 'gunstig advies' verleend. Sinds 1 januari 2014 stelt Wonen-Vlaanderen in zijn advies vast of een project voldoet aan het decretale beleidskader in uitvoering van het Procedurebesluit Wonen van 25 oktober 2013. Vóór die datum adviseerde Wonen-Vlaanderen in uitvoering van het Programmatiebesluit van 18 juli 2008 over de opname van projecten en verrichtingen in een uitvoeringsprogramma.

Als onderscheidend criterium voor het al dan niet in aanmerking komen voor de subsidiëring van sociale koopwoningen of sociale kavels wordt gekozen voor 26 juli 2014, de datum waarop het Regeerakkoord is aangenomen door het Vlaams Parlement. Het gebruikte criterium is voldoende pertinent en relevant om het verschil in behandeling dat eruit voortvloeit, te verantwoorden. Enerzijds kadert de stopzetting van de subsidies in de besparingsplannen van de Vlaamse Regering, anderzijds wil de Vlaamse Regering aangegane engagementen uit het verleden nakomen. Zij beperkt zich in dat kader niet tot de projecten waarbij er in hoofde van de initiatiefnemers subjectieve rechten zijn ontstaan ("beloftes van subsidies of van tenlas-

teneming”). Zij opteert er met name voor om projecten die reeds een beleidstoets op lokaal en Vlaams niveau doorlopen hebben, te honoreren.

De Vlaamse Regering zal een lijst vaststellen van projecten die aan elk van de genoemde voorwaarden voldoen. Tot die lijst behoren zeker de projecten die opgenomen zijn in de Projectenlijst, de meerjarenplanning en de kortetermijnplanning in de zin van het Procedurebesluit Wonen.

Afdeling 2. Fonds voor de huisvesting

Artikel 116

In 2013 lanceerde de Europese Commissie de projectoproep ‘Support for the design of reform strategies for more cost-effective social protection systems’ (VP/2013/013). Deze oproep kaderde binnen het PROGRESS-programma. PROGRESS ondersteunt de ontwikkeling en de coördinatie van het EU-beleid binnen een aantal specifieke beleidsthema’s. Het programma biedt financiële steun voor activiteiten die op heel Europa gericht zijn en door hun schaal Europese meerwaarde kunnen bieden.

N.a.v. deze projectoproep, heeft het agentschap Wonen-Vlaanderen in het najaar van 2013 een projectvoorstel ingediend met als titel ‘Towards a cost-effective housing policy for Flanders and Europe’. Het project zal worden uitgevoerd door een consortium van externe partners en zal worden aangestuurd door het agentschap Wonen-Vlaanderen.

Na goedkeuring van het project werd een overeenkomst afgesloten tussen de Europese Commissie en het agentschap Wonen-Vlaanderen. Deze overeenkomst werd ondertekend op 26 augustus 2014. Het project is van start gegaan op 1 september 2014 en kent een maximale uitvoeringstermijn van 2 jaar.

De kostprijs van het project wordt voor 80% gesubsidieerd door de Europese Commissie. Het agentschap Wonen-Vlaanderen heeft zich geëngageerd tot cofinanciering van de resterende 20%, wat gelijkstaat aan een bedrag van max. 38.000 euro. Om de financiering van dit project sluitend te maken is een aanpassing van de ontvangstenmogelijkheden van het begrotingsfonds noodzakelijk.

Afdeling 3. Sociale leningen

Artikel 117

In het decreet tot eerste aanpassing van de begroting 2014 werd de verbintenissenmachtiging voor het toestaan van sociale leningen door het Vlaams Woningfonds en de VMSW substantieel verhoogd. Naar aanleiding van deze verhoging werd door de toenmalige Vlaamse Regering beslist om de toekenning van sociale leningen voor de grondaankoop, nieuwbouw en voor herfinanciering te schrappen. De mogelijkheid tot het belenen van de aankoop van nieuw gebouwde sociale koopwoningen valt onder het begrip ‘aankoop’ en blijft dus van toepassing. De mogelijkheid tot het verstrekken van inkoopleningen tussen uit de echt scheidende partners met het oog op het behoud van de woning door één van de partners blijft eveneens van toepassing.

Artikel 79 van de Vlaamse Wooncode machtigt de beide instellingen tot het verstrekken van leningen voor de volgende verrichtingen:
1° de aankoop van een in het Vlaamse Gewest gelegen sociale kavel of een bouwgrond die daarmee wordt gelijkgesteld volgens de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt;

2° de bouw, de aankoop of het behoud van een in het Vlaamse Gewest gelegen woning;
3° de renovatie, de verbetering of de aanpassing van een in het Vlaamse Gewest gelegen woning;
4° de terugbetaling van vroeger aangegane schulden voor de renovatie, de aankoop of de bouw van een in het Vlaamse Gewest gelegen woning, onder de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt.

Naar aanleiding van de aanpassing van het eenleningenbesluit om de beoogde beperking van het doel van de sociale leningen door te voeren, merkte de Raad van State reeds op dat dergelijke beperking niet mogelijk was, zonder aanpassing van artikel 79 van de Vlaamse Wooncode.

In de uitgavenbegroting 2015 wordt de verbintenissenmachtiging terug op het normale niveau gebracht. Daarom is het noodzakelijk artikel 79 te wijzigen met ingang van 1 januari 2015 en het aantal sociale leningen langs deze weg in te perken.

Er wordt benadrukt dat de bijzondere sociale leningen wel degelijk blijven bestaan als instrument in het kader van de verwezenlijking van het grondrecht op wonen. De Vlaamse regering zal het stelsel bijzondere sociale leningen objectiveren. Er zal ook onderzocht worden hoe er met de beschikbare middelen een rechtvaardige en noodzakelijke stimulans kan worden gegeven met een optimaal bereik. Op die manier wordt het bestaande beschermingsniveau op het vlak van de verwezenlijking van het grondrecht op wonen behouden en wordt het standstill-beginsel gerespecteerd.

Hoofdstuk 13. FONDS CED-ECP

Artikel 118

In het controleverslag "Beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media: grondige controle van de ontvangsten 2009" maakte het Rekenhof de volgende opmerking (§4, Budgettaire controle):

"Zowel het Cultuur Contactpunt als het Burgerschapscontactpunt werden opgericht in de schoot van het departement. De Europese subsidies worden volledig aangewend voor de werking van de contactpunten, die dus de eindbestemmelingen zijn. Omdat de contactpunten behoren tot het departement CJSM, mogen de betrokken gelden niet als derdengelden worden geboekt, maar moeten ze op passende artikelen van de middelenbegroting worden aangerekend en moeten de ermee gefinancierde uitgaven volledig in de algemene uitgavenbegroting worden opgenomen.".

Er wordt geopteerd voor een begrotingsfonds met een variabel krediet:
1) omdat het finale subsidiebedrag dat ontvangen wordt niet vooraf bekend is. Er wordt bij het begin van het jaar wel een subsidiebedrag bepaald, waarvan een voorschot (80%) wordt uitbetaald na goedkeuring van de planning en ondertekening van de overeenkomst. Het saldo wordt uitbetaald na de rapportering. Het saldo kan afwijken van het initieel vooropgestelde bedrag als de commissie oordeelt dat niet alle kosten worden aanvaard;
2) omwille van het uitbetalingsritme van de Europese Commissie (dat moeilijk gerijmd kan worden met het ritme van de begrotingscyclus en het éénjarigheidsprincipe). De overeenkomst start op 1 januari van het werkjaar X, maar het voorschot wordt vaak pas uitbetaald in de periode juni-augustus van dat jaar X. De middelen zijn met andere woorden erg laat beschikbaar en zullen in de praktijk pas bij de 2de of 3de begrotingscontrole beschikbaar zijn of zelfs bij de

opmaak van het werkjaar X+1 (indien er slechts één begrotingscontrole is in het jaar X).

Aangezien een begrotingsfonds een uitzondering vormt op het principe van de éénjarigheid, kan de eerste helft van het jaar overbrugd worden met de resterende kredieten van het vorige jaar en moeten de middelen die uitbetaald worden in de periode juni-augustus niet overhaast vastgelegd worden.

Met de inwerkingtreding van de programmaperiode 2014-2020 werden de voormalige Europese programma's Cultuur, MEDIA en MEDIA Mundus verenigt binnen het nieuwe Creative Europe programma. Na een overgangsjaar (2014) zullen vanaf 1 januari 2015 het voormalige Cultuur Contactpunt (CCP) en de MEDIA Desk (contactpunt voor de programma's MEDIA en MEDIA Mundus en tot dusver ondergebracht bij het VAF) worden samengebracht binnen de Creative Europe Desk (CED). De CED wordt opgericht binnen het departement Cultuur Jeugd Sport en Media. Op basis van deze aanpassing wordt de naam van het Fonds CCP-ECP veranderd in Fonds CED-ECP.

De middelen die door de Europese Commissie voorheen apart aan CCP en MEDIA Desk werden betaald (respectievelijk 26.650 euro aan het departement CJSM en 87.000 euro aan het VAF) worden nu in één bijdrage (113.650 euro) aan de Creative Europe Desk gestort.

Hoofdstuk 14. Bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Artikel 119

Om de toepassing van het principe 'de vervuiler betaalt', zoals bepaald in het Regeerakkoord 2014-2019, verder te optimaliseren bij het doorrekenen van de kosten voor waterafvoer en -zuivering en op die manier het kostenterugwinningspercentage te verhogen, zoals vooropgesteld in artikel 9 van de kaderrichtlijn Water en artikel 59 van het decreet Integraal Waterbeleid, wordt het tarief voor de bovengemeentelijke bijdrage en de bovengemeentelijke vergoeding aangepast.

Zowel de bovengemeentelijke bijdrage als de vergoeding zijn fiscaal aftrekbaar en worden in mindering gebracht van de te betalen heffing. Om de niet fiscaal aftrekbare restheffing voor de bedrijven te minimaliseren en de tarieven van de bijdragen, vergoeding en heffingen eenvormig te maken, is een decretale aanpassing nodig waarbij het eenheidstarief van de heffing gekoppeld wordt aan de index van de maand november van het jaar voorafgaand aan het belastbaar tijdperk.

Voor de heffingsplichtigen die als oppervlaktewaterlozer worden belast, wordt het huidige eenheidstarief aangepast zodat de koppeling aan de index van de maand november van het jaar voorafgaand aan het belastbaar tijdperk resulteert in een behoud van de effectieve hoogte van het tarief voor het betrokken jaar.

Hoofdstuk 15. Fonds ter Reductie van de Globale Energiekost

Artikel 120

De nieuwe bepaling kadert in de zesde staatshervorming waarbij het Fonds ter Reductie van de Globale Energiekost (FRGE) vanaf 1 januari 2015 van rechtswege wordt ontbonden (cfr. artikel 20-21 van de wet van 19 december 2013 met betrekking tot de Zesde Staatshervorming inzake de aangelegenheden bedoeld in artikel 78 van de Grondwet).

De bijzondere wet van 19 december 2013 tot hervorming van de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, tot uitbreiding van de fiscale autonomie van

de gewesten en tot financiering van de nieuwe bevoegdheden bepaalt in artikel 79, §2, (van Hoofdstuk 4. Overgangs- en opheffingsbepalingen) dat de gewesten in de rechten en verplichtingen treden van het Fonds ter reductie van de globale energiekost, opgericht krachtens het hoofdstuk VIII 'Duurzame ontwikkeling. Oprichting van het Fonds ter reductie van de globale energiekost' van de titel III 'Diverse bepalingen' van de programmawet van 27 december 2005.

De huidige werking moet kunnen worden voortgezet en de financiering moet worden verzekerd. Investeringen in energiebesparing en in energie-efficiëntie zijn namelijk prioriteit. Deze continuïteit zal worden verzekerd door vanaf 1 januari 2015 het Participatiefonds-Vlaanderen, in opdracht van de Vlaamse Regering, de leningsschijven te laten verstrekken aan de lokale entiteiten via VEA. In het verleden werden deze ondersteunende activiteiten verzorgd door het federaal Participatiefonds in opdracht van het FRGE. Het federaal Participatiefonds is evenwel ontbonden op 1 juli 2014 (cfr. artikel 11, §2, van de wet met betrekking tot de Zesde Staatshervorming inzake de aangelegenheden bedoeld in artikel 78 van de Grondwet). Voor de opdracht van de Vlaamse Regering ter zake aan het Participatiefonds-Vlaanderen is, in deze overgangsfase tussen 1 januari 2015 en de inwerkingtreding van de actieverplichting, bovenstaande decretale basis vereist.

De eerste opmerking van de Raad van State is voorzien in een delegatie naar de Vlaamse Regering om desgevallend modaliteiten en andere procedures uit te werken. Er werd gevolg gegeven aan de opmerking van de Raad van State. Echter in een eerste fase zullen de bestaande federale uitvoeringsbesluiten worden gehandhaafd.

De tweede opmerking van de Raad van State slaat op 'bijvoorbeeld', namelijk dat dit een te ruime delegatie betekent aan de Vlaamse Regering. Het woord 'bijvoorbeeld' werd uit de tekst geschrapt.

Aan de derde opmerking van de Raad van State werd als volgt gevolg gegeven, gezien dit een overgangsbepaling betreft, en de implementatie van een nieuwe structuur nog niet gedefinieerd is, is ervoor geopteerd om geen datum in te schrijven in de tekst.

Hoofdstuk 16. Financiering Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt

Artikel 121 tot en met 137

In titel XIV van het Energiedecreet van 8 mei 2009 (oorspronkelijk in respectievelijk het Elektriciteitsdecreet en Aardgasdecreet) is een reeks heffingen op de exploitatie van een elektriciteitsdistributienet, het plaatselijk vervoernet van elektriciteit en het aardgasdistributienet opgenomen. Deze bepalingen zijn tot op heden niet in werking getreden. Uit de memorie van toelichting bij het Energiedecreet blijkt dat een van de doelstellingen van deze tot op heden niet in werking getreden heffing, het financieren van de VREG was (zie *Parl.St.* Vl.P. (2008-2009) stuk 2163-1, p. 114.). Uiteindelijk hebben de vorige regeringen er steeds voor gekozen om de energieregulator via een dotatie uit de algemene middelenbegroting te financieren en zijn deze heffingen nooit in werking getreden.

Er wordt thans voorgesteld om alsnog een evenwicht na te streven tussen enerzijds de uitgaven voor de vrijmaking en regulering van de elektriciteits- en gasmarkt en anderzijds een financiële bijdrage afkomstig uit dezelfde (gereguleerde) sectoren. Daarom wordt voorgesteld om deze heffingen met ingang van het heffingsjaar 2014 alsnog te activeren, maar dan wel in gewijzigde vorm. Er wordt wel voorzien dat de inkomsten uit deze heffingen niet langer naar de algemene middelenbegroting gaan, maar worden toegewezen aan het Energiefonds, dat naar de toekomst

toe ook voor de financiering van de werking van de energieregulator zal kunnen worden gebruikt.

Toen de bepalingen oorspronkelijk werden opgenomen in het Elektriciteitsdecreet en Aardgasdecreet kende het Vlaamse Gewest enkel twee types van netten, namelijk het elektriciteitsdistributienet (tot 70 kilovolt) en het aardgasdistributienet. Ondertussen zijn er bijkomende types netten gecreëerd. Daarom wordt thans voorzien in drie types van afzonderlijke heffingen die meteen de exploitatie van de 3 belangrijkste door de VREG gereguleerde types van netten omvat, namelijk de exploitatie van het elektriciteitsdistributienet door werkmaatschappijen (Eandis, Infrax), de exploitatie van het aardgasdistributienet door werkmaatschappijen (Eandis, Infrax) en de exploitatie van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit (Elia).

Deze heffingen worden hervormd naar een forfaitaire heffing per GWh. De tarieven van deze heffingen, zoals vroeger bepaald in respectievelijk artikel 14.1.3 en 14.2.3 van het Energiedecreet, zijn echter niet langer up-to-date, te meer daar zij op basis van de consumptie-index van de maand december 2000 dienen te worden geïndexeerd. Daarom worden de bedragen van de heffing aangepast, rekening houdende met deze indexering en de kosten van de financiering van de regulator. De indexeringsformule wordt behouden maar wordt geüpdatet naar referentie jaar 2014 op basis 2013.

Uit de artikelen 170, §2, en 172, tweede lid, van de Grondwet kan worden afgeleid dat geen enkele belasting kan worden geheven en dat geen enkele vrijstelling van belasting kan worden verleend zonder instemming van de belastingplichtigen, uitgedrukt door hun vertegenwoordigers. Daaruit volgt dat de fiscale aangelegenheid een bevoegdheid is die te dezen door de Grondwet aan het decreet wordt voorbehouden en dat elke delegatie die betrekking heeft op het bepalen van een van de essentiële elementen van de belasting in beginsel ongrondwettig is. De voormelde grondwetsbepalingen gaan evenwel niet zover dat ze de decreetgever ertoe zouden verplichten elk aspect van een belasting of van een vrijstelling zelf te regelen. Een aan een andere overheid verleende bevoegdheid is niet in strijd met het wettigheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de decreetgever zijn vastgesteld. Tot de essentiële elementen van de belasting behoren de aanwijzing van de belastingplichtigen, de belastbare materie, de heffingsgrondslag, de aanslagvoet en de eventuele belastingvrijstellingen. Deze constitutieve elementen worden allen vastgelegd middels onderstaande bepalingen.

Tot slot worden aan de bepalingen van titel XIV een aantal kleine wijzigingen aangebracht met betrekking tot verwijzingen en procedures.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 121

In artikel 3.2.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 wordt expliciet bepaalt dat de Vlaamse Regering ook beschikt over de kredieten van het Energiefonds om de werking van de energieregulator te financieren. Deze kredieten kunnen dan worden gebruikt om bijv. geheel of gedeeltelijk te voorzien in de in artikel 3.1.13, §1, 1°, van het Energiedecreet vermelde dotatie.

Artikel 122

Dit artikel wijzigt het opschrift van titel XIV van het Energiedecreet.

Artikel 123

Dit artikel wijzigt het opschrift van hoofdstuk I van titel XIV van het Energiedecreet.

Artikel 124

Dit artikel bepaalt de belastbare materie van de heffing, namelijk de exploitatie van een elektriciteitsdistributienet door een werkmaatschappij. Deze belastbare materie verschilt van de belastbare materie van onder andere de federale bijdrage. De onderhavige heffing wordt geheven op de exploitatie van een elektriciteitsdistributienet en heeft dan ook een andere belastingplichtige dan de federale bijdrage. De heffing maakt derhalve geen inbreuk op het verbod voor de gewesten om belastingen te heffen op materies die reeds het voorwerp uitmaken van een belasting door de Staat, zoals vervat in artikel 1 van de wet van 23 april 1989 betreffende de in artikel 170, §§ 1 en 2, bedoelde belastingbevoegdheid.

Artikel 14.1.1, tweede lid, duidt de grondslag aan waarop de heffing wordt berekend, namelijk de hoeveelheid elektrische stroom uitgedrukt in gigawattuur die jaarlijks (netto) wordt geïnjecteerd op de gezamenlijke distributienetten waarvan een werkmaatschappij met de exploitatie is belast. Deze stroom kan worden geïnjecteerd via een transmissienet, vermeld in artikel 2, 7°, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, een distributienet van een andere werkmaatschappij, het plaatselijk vervoernet van elektriciteit, een gesloten distributienet of eventueel rechtstreeks van een producent. De wijze waarop de stroom wordt geïnjecteerd, speelt derhalve geen rol. De hoeveelheid geïnjecteerde stroom wordt verminderd met de hoeveelheid stroom die door het gezamenlijke net in kwestie wordt geïnjecteerd op een ander distributienet of op het plaatselijk vervoernet van elektriciteit. Deze hoeveelheid maakt geen deel uit van de heffingsgrondslag. Deze stroom zal worden belast in dit andere distributienet of het plaatselijk vervoernet van elektriciteit.

Artikel 125

Dit artikel duidt de heffingsplichtigen aan, namelijk de werkmaatschappijen, bedoeld in artikel 4.1.5 Energiedecreet van 8 mei 2009. Een werkmaatschappij is in het Energiedecreet gedefinieerd als "de privaatrechtelijke vennootschap waarin de distributienetbeheerder participeert of de publiekrechtelijke rechtspersoon die participeert in de distributienetbeheerder, die in naam en voor rekening van de distributienetbeheerder belast is met de exploitatie van zijn net en de toepassing van openbaredienstverplichtingen.". Deze bepalingen zijn voldoende duidelijk om de heffingsplichtige te kunnen identificeren: er is immers conform artikel 4.1.5 voorafgaandelijke toestemming van de VREG nodig opdat een netbeheerder voor de exploitatie van diens net een beroep kan doen op een werkmaatschappij, zodat deze duidelijk identificeerbaar zijn.

Artikel 126

Dit artikel bepaalt de tarief van de heffing.

Artikel 127

Dit artikel schrijft de jaarlijkse indexatie van deze heffing voor.

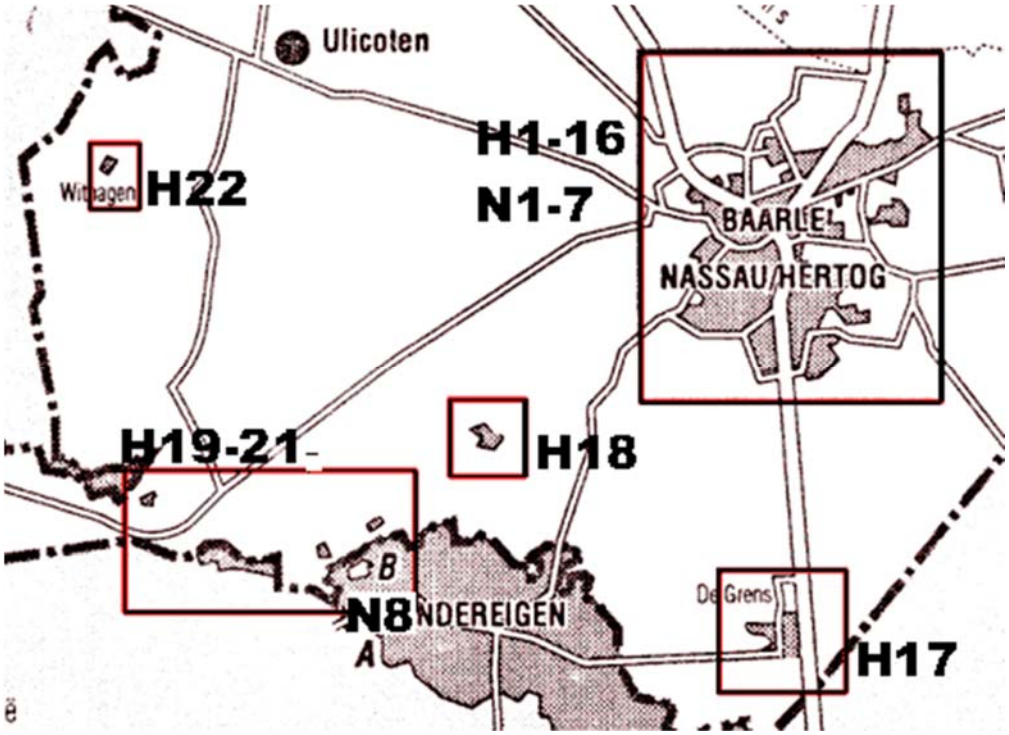
Artikel 128

Dit artikel bepaalt de belastbare materie van de heffing, namelijk de exploitatie van een aardgasdistributienet door een werkmaatschappij. De grondslag van de heffing is de hoeveelheid aardgas uitgedrukt in gigawattuur die jaarlijks (netto) wordt

geïnjecteerd op het aardgasdistributienet. Dit aardgas kan worden geïnjecteerd via een vervoernet, bijvoorbeeld het vervoernet als bedoeld in de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, zoals gewijzigd door de wet van 29 april betreffende de organisatie van de gasmarkt en het fiscaal statuut van de elektriciteitsproducenten, (2) via een ander aardgasdistributienet, of (3) eventueel rechtstreeks door een producent van aardgas of via een gesloten distributienet. De wijze waarop het aardgas wordt geïnjecteerd, speelt derhalve geen rol. Het aardgas dat door het aardgasdistributienet wordt geïnjecteerd op een ander net, maakt geen deel uit van de heffingsgrondslag en wordt belast in dit andere net. De heffing zondigt niet tegen het principe dat eenzelfde belastbare materie in hoofde van dezelfde belastingsplichtige geen twee maal mag getroffen worden door eenzelfde of soortgelijke belasting (‘non bis in idem’-principe). De gewesten mogen dus geen belasting heffen op materies die reeds het voorwerp uitmaken van een federale belasting. De heffing die in dit decreet wordt opgelegd aan de werkmaatschappijen heeft als belastbare materie de exploitatie van het aardgasdistributienet. De belastbare grondslag van de heffing wordt berekend op basis van de hoeveelheid aardgas die op de gezamenlijke distributienetten die door een werkmaatschappij worden geëxploiteerd wordt geïnjecteerd. Net zoals bij elektriciteit, wordt de hoeveelheid geïnjecteerde aardgas verminderd met de hoeveelheid aardgas die door het gezamenlijke net in kwestie wordt geïnjecteerd op een ander net.

De belastbare materie en grondslag van de heffing verschillen van de belastbare materie en grondslag van de federale bijdrage. In deze federale belasting wordt het verbruik van elektriciteit belast, terwijl de heffingen voorzien in dit decreet worden geheven op de exploitatie van een distributienet, en heeft trouwens ook een andere belastingplichtige.

Gezien het bijzonder geografisch karakter van de enclaves van de gemeente Baarle-Hertog die geheel omringd zijn door Nederlands grondgebied, wordt in een uitzondering/vrijstelling voorzien wat betreft een deel van het net in deze gemeente. Baarle-Hertog (748 ha) is een Belgische gemeente die bestaat uit het dorp Zondereigen en de gehuchten Gel en Ginhoven in België en 22 enclaves in Nederlands gebied. Baarle-Nassau (7638 ha) is Nederlands en bestaat uit de kern Baarle-Nassau met 7 exclaves in het centrum, 1 enclave in Zondereigen en de dorpen Castelré en Ulicoten. In 1843 werd in het Tractaat van Maastricht de grens tussen het Koninkrijk Nederland en het Koninkrijk België vastgesteld. Toen bleek dat om historische redenen tussen de grenspalen 214 en 215 over een lengte van 50 kilometer geen grenslijn te trekken was. In plaats daarvan werd een grensovereenkomst gemaakt waarbij van 5732 individuele percelen grond telkens de afzonderlijke nationaliteit werd vastgesteld. Op 26 april 1974 is door Nederland en België een verdrag tot definitieve grensvaststelling tussen de palen 214 en 215 gesloten. Achteraf bleek één gebiedje – midden in het veld onder Ulicoten – noch aan België noch aan Nederland te zijn toebedeeld. In 1995 werd dit stuk toebedeeld aan België als 22e enclave van Baarle-Hertog. De gemeentegrenzen werden toen ook officieel tot staatsgrens verheven.

De inwoners van Baarle-Hertog zijn aangesloten op het elektriciteitsdistributienet van de Vlaamse netbeheerder Iveka. Voor wat aardgas betreft, zijn een deel van de inwoners van Baarle-Hertog aangesloten op het aardgasdistributienet van de Nederlandse netbeheerder Intergas Netbeheer. Het gaat in totaal om een duizendtal aangeslotenen. Het aardgasdistributienet in deze enclaves vormt daarom een quasi onontwarbaar kluwen. Daarom wordt voorzien dat het volledig door Nederland omgeven stukje Vlaamse aardgasdistributienet te Baarle-Hertog wordt vrijgesteld van toepassing van dit artikel.

Artikel 129

Dit artikel duidt de heffingsplichtigen aan, namelijk de werkmaatschappijen, bedoeld in artikel 4.1.5 Energiedecreet. Een werkmaatschappij is in het Energiedecreet van 8 mei 2009 gedefinieerd als "de privaatrechtelijke vennootschap waarin de distributienetbeheerder participeert of de publiekrechtelijke rechtspersoon die participeert in de distributienetbeheerder, die in naam en voor rekening van de distributienetbeheerder belast is met de exploitatie van zijn net en de toepassing van openbaredienstverplichtingen." Deze bepalingen zijn voldoende duidelijk om de heffingsplichtige te kunnen identificeren: er is immers conform artikel 4.1.5 voorafgaandelijke toestemming van de VREG nodig opdat een netbeheerder voor de exploitatie van diens net een beroep kan doen op een werkmaatschappij, zodat deze duidelijk identificeerbaar zijn.

Artikel 130

Dit artikel bepaalt de tarief van de heffing. Er werd geopteerd voor een heffing per GWh hoeveelheid geïnjecteerd aardgas, omdat deze hoeveelheden een goede parameter zijn voor de omvang en de totale kostprijs van de exploitatie van het net. Andere grondslagen zoals aantal kilometer leiding of aantal drukstations zijn praktisch moeilijk implementeerbaar aangezien deze niet bij mekaar opgeteld of met mekaar vergeleken kunnen worden.

Artikel 131

Dit artikel schrijft de jaarlijkse indexatie van deze heffing voor.

Artikel 132

In 2009 werd via decreet van 8 mei 2009 een nieuwe rechtsfiguur gecreëerd, los van de bestaande elektriciteitsdistributienetten. Dit is het plaatselijk vervoernet van elektriciteit, bestaande uit het geheel van elektrische leidingen met een nominale spanning tot en met 70 kilovolt en de bijbehorende installaties, die gelegen zijn in het Vlaamse Gewest, dat voornamelijk gebruikt wordt om het vervoer van elektriciteit naar distributienetten mogelijk te maken en dat wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 4.1.2 van het Energiedecreet. Conform artikel 4.1.2, tweede lid, wijst de VREG één rechtspersoon aan die belast wordt met het beheer van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit in het Vlaamse Gewest.

Naar analogie met de in hoofdstuk I van titel XIV van het Energiedecreet van 8 mei 2009 bedoelde heffing op de exploitatie van een elektriciteitsdistributienet, wordt thans een afzonderlijke heffing op de exploitatie van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit ingevoerd. De heffing, tarief en belastbare materie zelf wordt op basis van dezelfde principes berekend als die van toepassing is op de exploitatie van de elektriciteitsdistributienetten. De belastingplichtige is bij deze heffing echter de beheerder van het plaatselijk vervoersnet van elektriciteit, die conform een specifieke decretaal vastgestelde procedure door de VREG wordt aangeduid.

Artikel 133 en 134

In artikel 14.3.1 en 14.3.7 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 worden, naar aanleiding van het nieuw in titel XIV ingevoerde hoofdstuk II/1 de interne verwijzingen gecorrigeerd.

Artikel 135

Naar analogie met de Vlaamse Codex Fiscaliteit wordt expliciet bepaald dat een rechtsgeding de verjaring schorst.

Artikel 136

De in titel XIV van het Energiedecreet van 8 mei 2009 vervatte heffingen worden decretaal als inkomsten toegewezen aan het Energiefonds, vermeld in artikel 3.2.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009.

Artikel 137

Dit artikel bepaalt dat de tot op heden nog niet in werking getreden titel XIV, inclusief de bij dit decreet aangepaste wijzigingen, voor het eerst toepasbaar is op het heffingsjaar 2014.

Hoofdstuk 17. Vlaams Provinciefonds

Artikel 138 en 139

Het Regeerakkoord 2014-2019 van de Vlaamse Regering bepaalt een drastische vereenvoudiging van de financiële stromen van Vlaanderen naar de lokale besturen. Slechts 2 fondsen blijven bestaan: het Gemeentefonds (inclusief Stedenfonds) voor de algemene financiering van de lokale besturen en een investeringsfonds (bundeling van de middelen van het federale grootstedenbeleid, de stadsvernieuwingsprojecten en het Plattelandsfonds). Ook in de septemberverklaring

van de Vlaamse Regering staat de afschaffing van het Provinciefonds opgenomen als een recurrente besparingsmaatregel vanaf 2015. Gezien deze beleidsopties van de Vlaamse Regering, kan het decreet van 29 april 1991 betreffende het Vlaams Provinciefonds worden opgeheven met ingang van 1 januari 2015. De artikelen 4, 5, 7bis en 14, tweede lid, van hetzelfde decreet worden echter pas opgeheven met ingang van 1 januari 2016. De bepalingen in die artikelen bevatten de reguliere verdelingsregeling van het Provinciefonds tot en met de dotatie van het begrotingsjaar 2013. Aangezien het saldo van het Provinciefonds voor 2013 werd overgedragen naar 2015 (cf. artikel 14, tweede lid) en de verdeling van het saldo 2013 nog moet gebeuren volgens de in 2013 geldende verdelingscriteria, kunnen de bovenvermelde artikelen maar worden opgeheven met ingang van 1 januari 2016.

Daarnaast wordt, omwille van de duidelijkheid en rechtszekerheid, artikel 14, tweede lid, van het decreet van 29 april 1991 betreffende het Vlaams Provinciefonds, geherformuleerd. Artikel 14, tweede lid, wordt pas opgeheven op 1 januari 2016 maar de huidige redactie ervan is inadequaat omwille van de opheffing van de meeste andere bepalingen van het Provinciefondsdecreet op 1 januari 2015, waarnaar het deels verwijst.

Hoofdstuk 18. Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Afdeling 1. Index

Artikel 140

Paragrafen 1 tot en met 5 voeren de beslissing uit van de Vlaamse Regering in het kader van de budgetopmaak 2015, om geen index op werking en de gezinstoeslag toe te kennen. Daartoe dient een decretale bepaling in het programmadecreet te worden opgenomen. De uitzonderingen die in paragraaf 3 worden opgenomen vinden hun oorsprong in de aard van de uitgaven. Het gaat om de vergoedingen aan pleeggezinnen, onkostenvergoedingen en zakgelden. In Het laatste streepje van paragraaf 3 worden de bevoegdheden die overkomen na de 6e staatshervorming uitgezonderd op de maatregel van de niet toekenning van de indexaanpassing. Door het nemen van deze bepaling worden alle bevoegdheden exclusief de indexaanpassing van de forfaits van de ROB/ RVT's met zekerheid opgenomen.

De kinderbijslag wordt tijdelijk niet geïndexeerd. Het uitgespaarde bedrag van de niet-indexering zullen we op een later ogenblik opnieuw in het stelsel toevoegen zodra we dat hervormd hebben naar een forfaitair systeem. Het gaat hier dus om een tijdelijke besparing.

Afdeling 2. Schenking meubilair Agentschap Jongerenwelzijn

Artikel 141

Voor volgende buitendiensten van het Agentschap Jongerenwelzijn is een herhuisvesting aan de orde: Ondersteuningscentrum en Sociale Dienst Jeugdrechtbank Oostende, Ondersteuningscentrum Kortrijk, Ondersteuningscentrum en Sociale Dienst Jeugdrechtbank Antwerpen.

Het meubilair van vermelde buitendiensten beantwoordt niet aan de criteria die het Facilitair Bedrijf hanteert om ze tweedehands binnen de Vlaamse overheid aan te bieden. Vandaar dat door deze decreetsbepaling wordt voorgesteld om het meubilair te schenken aan voorzieningen die erkend zijn binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Een decreetsbepaling is nodig gelet op artikel 62 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies

en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof, waar bepaald is dat een gift enkel toegekend kan worden bij een decreet.

Bij de verdeling van de gift zal rekening worden gehouden met het aantal voorzieningen en het aantal personeelsleden.

Afdeling 3. Geestelijke gezondheidszorg

Artikel 142 en 143

Deze aanpassing kadert in de algemene besparing van de werkingsmiddelen aan derden voor alle domeinen. Voor de geestelijke gezondheidszorg is er een decreet wijziging nodig omdat de bedragen decretaal bepaald zijn.

Hoofdstuk 19. Dierenwelzijnsfonds

Artikel 144

In de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, worden volgende inkomsten voorzien:
- een retributie voor de behandeling van erkenningsaanvragen voor het uitbaten van een hondenkwekerij, een kattenkwekerij, een dierenpension, een handelszaak voor dieren, een markt of een dierentuin;
- een retributie voor de behandeling van erkenningsaanvragen voor het houden van een dier behorende tot een soort die niet is opgenomen op de door de Koning vastgestelde lijst;
- een bijdrage voor de identificatie en registratie van honden en katten, waarbij tot op heden nog geen uitvoeringsbesluit werd genomen aangaande de identificatie en registratie van katten.

Bovendien voorziet de wet in een systeem van administratieve boetes.

De bepaling werd aangepast aan de opmerking van de Raad van State.

Het maatschappelijk belang van het dierenwelzijn neemt steeds toe. Hierdoor wordt de wetgeving ter zake steeds uitgebreider en neemt het aantal klachten toe. Als gevolg hiervan wordt ook elk jaar een sterke stijging opgetekend van het aantal uit te voeren controles en het aantal inbeslagnames, evenals de daaraan gekoppelde behoefte aan budgettaire middelen en personeel. Daarnaast stijgt ook de vraag naar sensibilisatie-acties en studies ter ondersteuning van bestaande en toekomstige wetgeving.

Dit alles heeft ertoe geleid dat bijkomende middelen vereist zijn om de bevoegde diensten in staat te stellen een degelijke dienstverlening te verzekeren. De meest aangewezen manier om aan deze groeiende behoeften tegemoet te komen, is de oprichting van een dierenwelzijnsfonds.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering en
Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Onderwijs,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ

VOORONTWERP VAN DECREET

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK 1.
Algemeen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK 2.
Onderwijs

Afdeling 1. Basisonderwijs

Art. 2. Aan artikel 79, §3, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, vervangen bij het decreet van 4 juli 2008 en gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 18 december 2009, 23 december 2010, 1 juni 2012 en 21 december 2012, worden een punt 6° en een punt 7° toegevoegd, die luiden als volgt:

"6° In afwijking van punt 2° is voor het begrotingsjaar 2015 de coëfficiënt A2 = 0,6(Cx-1/Cx-2) +0,4;

7° Het bedrag voor begrotingsjaar 2015 verkregen na toepassing van §3, 1°, en §3, 6°, wordt verminderd met 8.101.000 euro.".

Art. 3. In artikel 80, §3, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 4 juli 2008 en gewijzigd bij het decreet van 18 december 2009, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° Pjaarx = percentage voor het begrotingsjaar in kwestie. Dat percentage bedraagt 14,5625% voor de begrotingsjaren 2014 en 2015. Vanaf het begrotingsjaar 2016 stijgt dit percentage jaarlijks met 0,1875% tot 15,5% vanaf 2020. Vanaf begrotingsjaar 2021 is het dit percentage van 15,5% dat zal worden toegepast.".

Art. 4. Aan artikel 85bis, §3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 4 juli 2008 en gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 18 december 2009, 23 december 2010, 1 juni 2012 en 21 december 2012, worden een punt 6° en een punt 7° toegevoegd, die luiden als volgt:

"6° In afwijking van punt 2° is voor het begrotingsjaar 2015 de coëfficiënt A2 = 0,6(Cx-1/Cx-2) +0,4;

7° Het bedrag voor begrotingsjaar 2015, verkregen na toepassing van §3, 1°, en §3, 6°, wordt verminderd met 731.000 euro.".

Afdeling 2. Subsidie-enveloppes voor het verstrekken van onderwijs

Art. 5. In Art. X.5, §1, van het decreet betreffende het onderwijs XIV van 14 februari 2003 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"Vanaf 2015 bedraagt de subsidie-enveloppe 1.469.000 euro. Vanaf 2016 wordt dit bedrag geïndexeerd op basis van de gezondheidsindex.".

Afdeling 3. Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs

Art. 6. In artikel 5, eerste lid, van het decreet van 7 mei 2004 tot omvorming van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs" naar een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs", gewijzigd bij de decreten van 16 november 2012 en 20 december 2013, worden punt 2° en punt 3° opgeheven.

Afdeling 4. Centra voor Leerlingenbegeleiding

Art. 7. In artikel 53 van het decreet van 1 december 1998 betreffende de Centra voor Leerlingenbegeleiding, gewijzigd bij de decreten van 24 december 2004, 7 juli 2006, 21 november 2008, 18 december 2009, 23 december 2010, 13 juli 2012 en 21 december 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de bedragen "15.922.000 euro", "2.655 euro" en "3.000 euro", respectievelijk vervangen door de bedragen "14.624.000 euro", "2.390 euro" en "2.700 euro";

2° paragraaf 4 wordt opgeheven;

3° paragraaf 5 wordt opgeheven.

Art. 8. In hoofdstuk VIII van het decreet van 1 december 1998 betreffende de Centra voor Leerlingenbegeleiding, wordt een afdeling 4/1, die bestaat uit artikel 71/1, ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 4/1. AANWENDINGSPERCENTAGE OMKADERING
Art. 71/1. Op de personeelsformatie met uitzondering van het ambt van klerk, berekend in toepassing van de bepalingen van de afdelingen 1 tot en met 4 van dit hoofdstuk, kan de Vlaamse Regering een aanwendingspercentage toepassen. Dit aanwendingspercentage kan ook ingaan in de loop van de driejarige periode waarvoor de omkadering wordt vastgesteld.".

Art. 9. In artikel 89 van het decreet van 1 december 1998 betreffende de Centra voor Leerlingenbegeleiding, gewijzigd bij de decreten van 14 februari 2003, 15 juli 2005 en 17 juni 2011, wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Op het resultaat dat wordt bekomen door toepassing van bovenstaande bepalingen, kan de Vlaamse Regering een aanwendingspercentage toepassen.".

Afdeling 5. Secundair onderwijs

Art. 10. In artikel 243 van de Codex Secundair Onderwijs gecodificeerd op 17 december 2010, gewijzigd bij de decreten van 1 juni 2012 en 21 december 2012, worden een punt 6° en een punt 7° toegevoegd, die luiden als volgt:

"6° in afwijking van punt 2° is voor het begrotingsjaar 2015 de coëfficiënt A2 = 0,6 (Cx-1/Cx-2) + 0,4;

7° Het bedrag voor het begrotingsjaar 2015 verkregen na toepassing van §3, 1° t.e.m. 6°, wordt in het begrotingsjaar 2015 met 17.127.000 euro verminderd.".

Art. 11. In artikel 244, §3, van dezelfde Codex wordt het punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° Pjaarx = percentage voor het begrotingsjaar in kwestie. Dat percentage bedraagt 10,375% voor het begrotingsjaar 2015. Vanaf het begrotingsjaar 2016 stijgt dit percentage jaarlijks met 0,125% tot 11% vanaf het begrotingsjaar 2020;".

Art. 12. In artikel 324 van dezelfde Codex, gewijzigd bij de decreten van 1 juni 2012 en 21 december 2012, worden een punt 6° en een punt 7° toegevoegd, die luiden als volgt:

"6° in afwijking van punt 2° is voor het begrotingsjaar 2015 de coëfficiënt A2 = 0,6 (Cx-1/Cx-2) + 0,4;

7° Het bedrag voor het begrotingsjaar 2015 verkregen na toepassing van §3, 1° t.e.m. 6°, wordt in het begrotingsjaar 2015 met 1.119.000 euro verminderd.".

Afdeling 6. Wijzigingen aan het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II

Art. 13. Aan artikel 3ter, van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II, ingevoegd bij het decreet van 20 december 2002 en gewijzigd bij de decreten van 9 juli 2010, 1 juni 2012 en 21 december 2012 wordt een paragraaf 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§7. in afwijking van paragraaf 2 is A2 voor het begrotingsjaar 2015 gelijk aan 0,4 + 0,6 (Ik1/Ik0).".

Art. 14. Aan artikel 3quinquies, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 juli 2006 en gewijzigd bij de decreten van 1 juni 2012 en 21 december 2012, wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"5° in afwijking van punt 1° is de verhouding C1/C0 voor het begrotingsjaar 2015 gelijk aan 1.".

Afdeling 7. DKO

Art. 15. Artikel 100ter van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 14 februari 2003, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 100ter. Voor het schooljaar 2015-2016 bedraagt het inschrijvingsgeld:
1° 300 euro;
2° 125 euro als de leerling de leeftijd van 25 jaar niet heeft bereikt of recht heeft op het verminderde inschrijvingsgeld bedoeld in artikel 100quater;
3° 62 euro als de leerling de leeftijd van 18 jaar niet bereikt heeft op 31 december van het schooljaar in kwestie;
4° 40 euro als de leerling de leeftijd van 18 jaar niet bereikt heeft op 31 december van het betrokken schooljaar en recht heeft op het verminderde inschrijvingsgeld bedoeld in artikel 100quater.

De inschrijvingsgelden voor het deeltijds kunstonderwijs worden jaarlijks vanaf het schooljaar 2015-2016 vermenigvuldigd met de aanpassingscoëfficiënt A die als volgt bere¬kend wordt:
A = (Cx-1/Cx-2), waarbij:
1° Cx-1: de gezondheidsindex van de maand januari van het begrotingsjaar x-1;
2° Cx-2: de gezondheidsindex van de maand januari van het begrotingsjaar x-2.
Het bedrag wordt afgerond naar de hogere eenheid.".

Art. 16. In artikel 3quater van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II, ingevoegd bij het decreet van 20 december 2002 en gewijzigd bij de decreten van 9 juli 2010, 13 juli 2012 en 12 december 2012, worden paragraaf 3 en paragraaf 4 vervangen door wat volgt:

"§3. De werkingsmiddelen voor het schooljaar (X, X+1) worden jaarlijks berekend als volgt:
Aantal toegekende leraarsuren voor het schooljaar (X, X+1) * bedrag per leraarsuur.
Het basisbedrag voor de studierichting Beeldende Kunst bedraagt 78,36 euro.
Het basisbedrag voor de studierichting Muziek, Woordkunst en Dans bedraagt 26,12 euro.
Deze basisbedragen worden vanaf het schooljaar 2015-2016 jaarlijks vermenigvuldigd met de aanpassingscoëfficiënt A die als volgt berekend wordt:
A = (Cx-1/Cx-2), waarbij:
1° Cx+1: de consumptie-index van de maand februari van het begrotingsjaar x+1;
2° Cx: de consumptie-index van de maand februari van het begrotingsjaar x.".

Art. 17. Artikel 7 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 10 juni 2005 houdende de organisatie en de financiering van de Koninklijke Beiaardschool Jef Denyn in Mechelen, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 7. De Beiaardschool ontvangt voor het schooljaar X, X+1 een werkingsbudget dat jaarlijks als volgt berekend wordt:
Basisbedrag * aanpassingscoëfficiënt A
Het basisbedrag bedraagt 25.340 euro. Vanaf het schooljaar 2015-2016 wordt de aanpassingscoëfficiënt A als volgt berekend:
A = (Cx+1)/Cx, waarbij:
1° Cx+1: de consumptie-index van de maand februari van het begrotingsjaar x+1;
2° Cx: de consumptie-index van de maand februari van het begrotingsjaar x.
Het bedrag wordt afgerond naar de hogere eenheid. Van de werkingsmiddelen wordt 60 % uitbetaald in februari en 40 % na voorlegging van de financiële rapportering met jaarrekening en balans, zoals bepaald in artikel 9.".

Art. 18. Artikel 20 en artikel 20/1 van het decreet van 4 juli 2008 betreffende de werkingsbudgetten in het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 wat de werkingsbudgetten betreft, gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2010, worden vervangen door wat volgt:

"Art. 20. Voor het begrotingsjaar 2015, dat de kredieten omvat voor het schooljaar 2014-2015, is het bedrag dat bestemd is voor het deeltijds kunstonderwijs in het Gemeenschapsonderwijs 1.708.661 euro.
Vanaf begrotingsjaar 2016 wordt dit werkingsbudget jaarlijks vermenigvuldigd met de aanpassingscoëfficiënt A2 die als volgt berekend wordt :
A2 = (Cx-1/Cx-2), waarbij :
1° Cx-1 : de gezondheidsindex van de maand januari van het begrotingsjaar x-1;
2° Cx-2 : de gezondheidsindex van de maand januari van het begrotingsjaar x-2.
De A2-coëfficiënt wordt voor 100 % in rekening gebracht.".

Afdeling 8. Vlaams Ondersteuningscentrum voor het Volwassenenonderwijs

Art. 19. In artikel 47 van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, gewijzigd bij decreten van 1 juni 2012 en 21 december 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden "788.000 euro" vervangen door de woorden "956.000 euro vanaf het begrotingsjaar 2015";

2° paragraaf 5 wordt vervangen door wat volgt:
"De subsidie wordt vanaf het begrotingsjaar 2015 aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.";

3° er wordt een paragraaf 8 toegevoegd, die luidt als volgt:
"§8. In afwijking van paragraaf 5, wordt het werkingsgedeelte van de jaarlijkse subsidie aan het Vlaams Ondersteuningscentrum voor het Volwassenenonderwijs voor het begrotingsjaar 2015 niet aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.".

Afdeling 9. Centra voor Volwassenenonderwijs

Art. 20. In artikel 109 van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 juli 2013, wordt in paragraaf 1 het bedrag "1,15 euro" vervangen door het bedrag "1,50 euro".

Art. 21. In artikel 109 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

"§2. In afwijking van paragraaf 1 wordt het inschrijvingsgeld begrensd op 600 per schooljaar.".

Art. 22. In artikel 110, §3, punt 3°, van het zelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 21 december 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het bedrag "1,15 euro" wordt vervangen door het bedrag "1,50 euro";

2° de woorden "en vanaf het schooljaar 2014-2015" worden vervangen door de woorden "voor de periode van 1 september 2014 tot en met 31 december 2014";

3° de woorden "en vanaf 1 januari 2015 0,70 euro" worden toegevoegd.

Afdeling 10. Contingent detacheringen

Art. 23. In artikel 77quater, §2, derde lid, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, ingevoegd bij het decreet van 14 februari 2003 en het laatst gewijzigd bij het decreet van …december 2014 houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014, wordt het getal "43" vervangen door het getal "42".

Art. 24. Artikel VII.20, 2°, van het decreet van 25 april 2014 betreffende het onderwijs XXIV wordt opgeheven.

Afdeling 11. Hoger Onderwijs

Art. 25. In artikel III.5, §9, 2de lid, van de Codex Hoger Onderwijs worden de woorden "2012 en 2013" vervangen door de woorden "2012, 2013 en 2015".

Art. 26. Aan artikel III.5, §11, van dezelfde Codex wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Voor het begrotingsjaar 2015 worden de indexeringsbepalingen opgenomen in paragraaf 4, 10 en 12, derde lid van dit artikel, artikel III.9, §8, laatste lid, III.21, §4, eerste lid en III.21, §4, eerste lid in artikel III.123, III.24, §3, III.34, §5, tweede lid, III.37, §1, tweede lid, III.40, §2, III.43, §1, derde lid, III.45, §1, tweede lid, III.59, §3, III.77, tweede lid en III.114, §3 toegepast overeenkomstig de bepaling in paragraaf 9, tweede lid.".

Art. 27. In de Codex Hoger Onderwijs wordt een artikel III.6/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. III.6/1. In afwijking van artikel 6, §1, §2 en §3, van deze codex evolueren in het begrotingsjaar 2015 de bedragen van de variabele onderwijsdelen niet als het aantal opgenomen studiepunten in het desbetreffende variabele onderwijsdeel berekend voor het begrotingsjaar 2015 toeneemt met ten minste 2% ten opzichte van de referentiepunten. Er worden ook geen nieuwe referentiepunten vastgelegd bij een eventuele stijging van 2% of meer van het aantal opgenomen studiepunten voor het desbetreffende variabele onderwijsdeel.".

Art. 28. Aan artikel III.39 van dezelfde Codex wordt een paragraaf 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§7. De bedragen van de aanvullende onderzoeksmiddelen, berekend overeenkomstig dit artikel, met uitzondering van de bedragen vermeld in paragraaf 1 en paragraaf 3 die vanaf 2015 toegevoegd worden, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 2% verminderd.".

Art. 29. Aan artikel III.41 van dezelfde Codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. De bedragen van de bijkomende financiering voor de hogeronderwijsinstellingen die een vestigingsplaats hebben in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, berekend overeenkomstig dit artikel, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 2% verminderd. Voor de berekening van de 2% wordt het bedrag van 250.000 euro dat in 2015 en 2016 in mindering gebracht wordt, in rekening gebracht.".

Art. 30. Aan artikel III.45 van dezelfde Codex wordt een paragraaf 5 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§5. De bedragen voor het praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek, berekend overeenkomstig dit artikel met uitzondering van de bedragen vermeld in paragraaf 2 die vanaf 2015 toegevoegd worden, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 2% verminderd.".

Art. 31. Aan artikel III.50 van dezelfde Codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In paragraaf 2 worden de woorden "het begrotingsjaar 2014" vervangen door de woorden "de begrotingsjaren 2014 en 2015";

2° er wordt paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:
"§4. De bedragen voor het eigenaarsonderhoud, berekend overeenkomstig dit artikel, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 10% verminderd.".

Art. 32. In artikel III.55, §1, van de Codex Hoger Onderwijs van 11 oktober 2013, worden de woorden "het begrotingsjaar 2014" vervangen door de woorden "een nader te bepalen begrotingsjaar".

Art. 33. Aan artikel III.67 van dezelfde Codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden "wordt van 2014 tot en met 2016 jaarlijks verhoogd met 0,50 miljoen euro" vervangen door de woorden "wordt in 2014 verhoogd met 500.000 euro";

2° in paragraaf 2 worden de woorden "Voor 2012 en 2013" vervangen door de woorden "Voor 2012, 2013 en 2015";

3° er wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:
"§3. De bedragen voor de sociale toelage, berekend overeenkomstig dit artikel, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 5% verminderd.".

Art. 34. Aan artikel III.72 van dezelfde Codex, gewijzigd bij de decreten van 20 december 2013 en van 25 april 2014, wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§4. De bedragen voor de studiecentra Open Hoger Onderwijs, berekend overeenkomstig dit artikel, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 2% verminderd.".

Art. 35. Aan artikel III.74 van dezelfde Codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, 5de lid, worden de woorden "2012 en 2013" vervangen door de woorden "2012, 2013 en 2015";

2° er wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:
"§3. De bedragen voor de Initiërende Universiteiten, berekend overeenkomstig dit artikel, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 2% verminderd.".

Art. 36. Aan artikel III.77 van dezelfde Codex wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De bedragen voor de associaties, berekend overeenkomstig dit artikel, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 2% verminderd.".

Art. 37. Aan artikel III.114 van dezelfde Codex wordt een paragraaf 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§7. De bedragen voor de Evangelische Theologische Faculteit en de Faculteit Protestantse Godgeleerdheid, berekend overeenkomstig dit artikel, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 2% verminderd.".

Art. 38. Aan artikel III.118 van dezelfde Codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 5, derde lid, worden de woorden "2012 en 2013" vervangen door de woorden "2012, 2013 en 2015";

2° er wordt een paragraaf 9 toegevoegd, die luidt als volgt:
"§9. De bedragen voor de instellingen voor postinitieel onderwijs, met uitzondering van de bedragen vermeld in paragraaf 4 berekend overeenkomstig dit artikel, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 2% verminderd.".

Art. 39. Aan artikel III.119 van dezelfde Codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, vijfde lid, worden de woorden "2012 en 2013" vervangen door de woorden "2012, 2013 en 2015";

2° er wordt een paragraaf 6 toegevoegd, die luidt als volgt:
"§6. De bedragen voor de hogere instituten voor schone kunsten en voor de instellingen die excellente kunstopleidingen organiseren, berekend overeenkomstig dit artikel, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 2% verminderd. Voor de berekening van de 2% wordt de bijkomende toelage van 250.000 in 2015 en 2016 niet in rekening gebracht.".

Art. 40. In artikel 2 van het decreet van 20 februari 2009 betreffende de Hogere Zeevaartschool, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 december 2012, worden in paragraaf 3, derde lid, de woorden "2012 en 2013" vervangen door de woorden "2012, 2013 en 2015".

Afdeling 12. Levensbeschouwelijke inspectie

Art. 41. In artikel 27, §1, van het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het bedrag "3.950,11 euro", ingevoegd bij het decreet van 1 juni 2012, wordt vervangen door het bedrag "3.571,10 euro";

2° het jaartal "2014", ingevoegd bij het decreet van 31 december 2012, wordt vervangen door het jaartal "2016".

Art. 42. In artikel 1, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 1993 tot uitvoering van het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° wordt het getal "12", gewijzigd bij het decreet van 18 december 2009, vervangen door het getal "11,5";

2° in punt 2°, vervangen door het besluit van 12 oktober 2012, wordt het getal "4,5" vervangen door het getal "4".

Afdeling 13. Kwaliteit van onderwijs

Art. 43. In het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs, wordt in hoofdstuk III een artikel 21/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 21/1. De pedagogische begeleidingsdiensten ontvangen jaarlijks 5.731.000 euro aan aanvullende werkingsmiddelen.

De werkingsmiddelen, vermeld in het eerste lid, worden verdeeld over de pedagogische begeleidingsdiensten naar rato van het aantal organieke betrekkingen.".

Art. 44. In hetzelfde decreet wordt hoofdstuk IV. – Samenwerkingsverband Netgebonden Pedagogische Begeleidingsdiensten, dat bestaat uit artikel 25 en 26, opgeheven.

Art. 45. In artikel 28 van hetzelfde decreet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1/1, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2009 en vervangen bij het decreet van 8 juli 2011, wordt vervangen door wat volgt:
"1/1. Vanaf het begrotingsjaar 2015 bedraagt het krediet, vermeld in paragraaf 1, 522.000 euro.";

2° paragraaf 2, vervangen bij het decreet van 18 december 2009 en gewijzigd bij het decreet van 8 juli 2011, wordt vervangen door wat volgt:
"§2. Het krediet dat wordt vastgelegd vanaf 2015, vermeld in paragraaf 1/1, volgt vanaf 2015 de evolutie van de gezondheidsindex. Het wordt ter beschikking gesteld van de afzonderlijke begeleidingsdiensten en verdeeld naar rato van de organieke betrekkingen in de centra voor volwassenenonderwijs.

In afwijking van het eerste lid, wordt het krediet, vermeld in paragraaf 1/1, voor het begrotingsjaar 2015 niet aangepast aan de evolutie van de index.";

3° paragraaf 6, toegevoegd bij het decreet van 21 december 2012, wordt opgeheven.

Art. 46. In hetzelfde decreet wordt het opschrift van hoofdstuk VIII vervangen door wat volgt:
"HOOFDSTUK VIII. – Evaluatie van de werking van de pedagogische begeleidingsdiensten en de permanente ondersteuningscellen".

Art. 47. In artikel 30, eerste lid, van hetzelfde decreet, wordt de zinsnede ", de permanente ondersteuningscellen en in voorkomend geval van het samenwerkingsverband, vermeld in artikel 25" vervangen door de zinsnede "en de permanente ondersteuningscellen".

Afdeling 14. Nascholing

Art. 48. In artikel 9 van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

"§2. De nascholingsmiddelen per niveau bedragen voor het begrotingsjaar 2015:
1° voor het basisonderwijs: 3.629.000 euro;
2° voor het secundair onderwijs: 5.738.000 euro;
3° voor het volwassenenonderwijs, met uitzondering van de basiseducatie: 379.000 euro;
4° voor het deeltijds kunstonderwijs: 231.000 euro;
5° voor de CLB's: 161.000 euro;
6° voor de basiseducatie: 25.000 euro.

Vanaf het begrotingsjaar 2016 worden deze bedragen aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.".

Art. 49. In artikel 12, §2, van hetzelfde decreet wordt het jaartal "2012" vervangen door het jaartal "2015", wordt het bedrag "1.066.000 euro" vervangen door het bedrag "614.000 euro" en wordt het jaartal "2014" vervangen door het jaartal "2016".

Art. 50. In artikel 20 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt het bedrag van "1.357.000 euro" vervangen door het bedrag "1.221.000 euro";

2° in het tweede lid wordt het bedrag "438.000 euro" vervangen door het bedrag "394.000 euro".

Art. 51. In artikel 21 van hetzelfde decreet wordt het bedrag "405.000 euro" vervangen door het bedrag "364.000 euro".

Art. 52. In artikel 22 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "vermeld in de artikelen 18 en 19" ingevoegd tussen de woorden "bedragen" en "in deze afdeling";

2° er wordt een tweede lid ingevoegd, dat luidt als volgt:
"De bedragen vermeld in de artikelen 20, 21 en 21/1, in deze afdeling hebben betrekking op het begrotingsjaar 2015. Vanaf het begrotingsjaar 2016 worden deze bedragen aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.".

Afdeling 15. Expertisenetwerken

Art. 53. In artikel II.116 van de Codex Hoger Onderwijs, gecodificeerd op 11 oktober 2013, worden de woorden "begrotingsjaar 2010 2.877.000 euro" vervangen door de woorden "begrotingsjaar 2015 2.589.000 euro".

Afdeling 16. Maximumfactuur

Art. 54. In artikel 27bis van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, ingevoegd bij het decreet van 6 juli 2007 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2011, wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

"§2. Voor de berekening van het maximumbedrag van de bijdrage in paragraaf 1, 1° en 2°, wordt vanaf 1 september 2015 uitgegaan van de volgende basisbedragen per schooljaar:
voor het kleuteronderwijs: 40 euro
voor het lager onderwijs: 80 euro
Deze basisbedragen zijn per schooljaar aanpasbaar op basis van de gezondheidsindex van de maand maart van hetzelfde kalenderjaar waarin het schooljaar in kwestie begint volgens de volgende formule:
Nx = basisbedrag(Cx/100,60);
waarbij:
Nx gelijk is aan het geïndexeerde bedrag voor schooljaar x-y;
Cx de gezondheidsindex is van de maand maart van hetzelfde kalenderjaar (x) waarin het schooljaar begint;
100,6 de gezondheidsindex is van de maand januari 2014.
Hierbij wordt Nx afgerond naar het hoger gelegen geheel getal dat een veelvoud is van vijf.".

Afdeling 17. Consortia volwassenenonderwijs

Art. 55. In artikel 2 van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, gewijzigd bij de decreten van 4 juli 2008, 30 april 2009, 8 april 2009, 9 juli 2010 en 1 juli 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het punt 8° wordt opgeheven;

2° het punt 47° wordt vervangen door wat volgt:

"werkingsgebied : de geografische omschrijving van aan elkaar grenzende gemeenten waarover het Centrum voor Basiseducatie zich uitstrekt en waarbinnen het Centrum voor Volwassenenonderwijs de toegekende onderwijsbevoegdheden vrij kan uitoefenen;"

Art. 56. In artikel 62bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 juli 2010 en gewijzigd bij het decreet van 21 december 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "van het consortium volwassenenonderwijs" opgeheven;

2° in het tweede lid worden de woorden "en van de algemene vergadering van het betreffende consortium volwassenenonderwijs" en de voorlaatste en laatste zin opgeheven.

Art. 57. In artikel 64 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 23 december 2011 en 29 juni 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden "na advies van de algemene vergadering van het consortium volwassenenonderwijs waarbij het centrum is aangesloten en" en de voorlaatste en laatste zin opgeheven;

2° in paragraaf 3 worden de woorden "van het consortium volwassenenonderwijs" opgeheven;

3° in paragraaf 4 worden de woorden "paragraaf 3" vervangen door de woorden "paragraaf 2";

4° in paragraaf 5, eerste lid, worden de woorden "van het consortium volwassenenonderwijs" opgeheven;

5° in paragraaf 5, tweede lid, worden de woorden "en van de algemene vergadering van het betreffende consortium volwassenenonderwijs" en de voorlaatste en laatste zin opgeheven.

Art. 58. Artikel 67, derde lid, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"De gemeente waar de hoofdvestigingsplaats ligt, bepaalt tot welk werkingsgebied het Centrum voor Basiseducatie en het Centrum voor Volwassenenonderwijs behoort. Er zijn dertien werkingsgebieden, omschreven in bijlage IV die bij dit decreet gevoegd is.".

Art. 59. In artikel 68 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 23 december 2011 en 12 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden "van het consortium volwassenenonderwijs" vervangen door de zinsnede "vermeld in bijlage IV van dit decreet,";

2° in paragraaf 2 worden de woorden "na advies van de algemene vergadering van het consortium volwassenenonderwijs waarbij het centrum is aangesloten en" en de voorlaatste en laatste zin opgeheven.

Art. 60. Artikel 69 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 12 juli 2013, wordt vervangen door wat volgt:

"Het bestuur van een Centrum voor Volwassenenonderwijs kan voor de organisatie van een opleiding van het secundair volwassenenonderwijs geen leraarsuren aanwenden in de vestigingsplaatsen die in een ander werkingsgebied liggen dan het werkingsgebied waartoe de hoofdvestigingsplaats van het Centrum voor Volwassenenonderwijs behoort.".

Art. 61. In artikel 70 van hetzelfde, gewijzigd bij de decreten van 4 juli 2008, 8 mei 2009, 9 juli 2010 en 12 juli 2013, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de inleidende zin en het punt 1° vervangen door wat volgt:

"§1. In afwijking van artikel 69 kan het bestuur van een Centrum voor Volwassenenonderwijs in een bestaande vestigingsplaats die in een ander werkingsgebied ligt dan het werkingsgebied waartoe de hoofdvestigingsplaats behoort, leraarsuren aanwenden voor de organisatie van een opleiding van het secundair volwassenenonderwijs, als aan de volgende voorwaarden voldaan wordt :

1° de vestigingsplaats, zoals bedoeld in het eerste lid van deze paragraaf, is gesitueerd in een werkingsgebied dat grenst aan het werkingsgebied waartoe de hoofdvestigingsplaats behoort."

2° paragraaf 3 wordt opgeheven;

3° paragraaf 5 wordt vervangen door wat volgt:

"§5. In afwijking van § 4, 1° en 2° kan het bestuur van een Centrum voor Volwassenenonderwijs dat gemachtigd wordt leraarsuren aan te wenden in een vestigingsplaats buiten het werkingsgebied van de hoofdvestigingsplaats op basis van de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1, bij de Vlaamse

Regering een aanvraag indienen om ook onderwijsbevoegdheid, vermeld in artikel 63, § 2, of verworven via de procedure, vermeld in artikel 181, uit te oefenen. De Vlaamse Regering kan de aangevraagde onderwijsbevoegdheid uitsluitend weigeren of verlenen bij een met redenen omklede beslissing.
De Vlaamse Regering bepaalt de aanvraagprocedure voor het toekennen van de onderwijsbevoegdheid, vermeld in het eerste lid, aan de besturen van de Centra voor Volwassenenonderwijs."

Art. 62. In artikel 72quater, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009, wordt punt 5° opgeheven.

Art. 63. In artikel 72sexies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009, wordt de zinsnede "en het consortium volwassenenonderwijs waarbij het centrumbestuur is aangesloten en waarvan de hoofdvestigingsplaats van het centrum in het werkingsgebied ligt," opgeheven.

Art. 64. In titel IV, hoofdstuk I, van hetzelfde decreet wordt een afdeling IX ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling IX. - De coördinatie en ondersteuning van het onderwijs aan gedetineerden".

Art. 65. In hetzelfde decreet wordt in afdeling IX, ingevoegd bij artikel X.10, een artikel 72octies ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 72octies. §1. De Vlaamse Regering stelt jaarlijks een globale subsidie van ten minste 800.000 euro ter beschikking van de Centra voor Basiseducatie met minstens één penitentiaire inrichting in het werkingsgebied. Dit bedrag moet aangewend worden voor de coördinatie en ondersteuning van de Centra voor Volwassenonderwijs en de Centra voor Basiseducatie bij de uitwerking van een onderwijs- en vormingsbeleid voor gedetineerden, de organisatie van het detecteren van de onderwijs- en vormingsbehoeften van gedetineerden en de begeleiding van het onderwijstraject van gedetineerden.

§2. Binnen de globale subsidie, vermeld in §1, ontvangt elk Centrum voor Basiseducatie met minstens één penitentiaire inrichting in het werkingsgebied jaarlijks een forfaitair bedrag van 27.534 euro per penitentiaire inrichting en een deel van het resterend bedrag dat verdeeld wordt op basis van het aantal gedetineerden in het werkingsgebied . Het aantal gedetineerden in het werkingsgebied van de Centra voor Basiseducatie wordt vastgesteld op 1 januari 2015.

§3. De subsidie zoals bepaald in § 1 kan geheel of gedeeltelijk teruggevorderd worden, indien blijkt dat deze middelen niet worden aangewend voor de realisatie van de opdracht bepaald in §1.

§4. De subsidies aan de Centra voor Basiseducatie worden uitbetaald in twee schijven en een saldo:

1° een eerste schijf van 45 percent wordt uitbetaald uiterlijk op 31 maart;

2° een tweede schijf van 45 percent wordt uitbetaald uiterlijk op 30 september;

3° het saldo van 10 percent wordt uitbetaald, nadat een activiteitenverslag en een financieel rapport is overgemaakt aan de bevoegde administratie.

§5. De subsidie wordt vanaf het begrotingsjaar 2015 aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.".

Art. 66. In titel IV van hetzelfde decreet wordt hoofdstuk II, dat bestaat uit artikel 73 tot en met 79 opgeheven.

Art. 67. In titel IV van hetzelfde decreet wordt hoofdstuk III, dat bestaat uit artikel 80, opgeheven.

Art. 68. In artikel 81 van hetzelfde decreet worden de woorden "van de consortia volwassenenonderwijs" en de laatste zin opgeheven.

Art. 69. In artikel 82 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 4 juli 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het punt 2° worden de woorden "dat is aangesloten bij een consortium volwassenenonderwijs" opgeheven;

2° het punt 3° wordt opgeheven.

Art. 70. In artikel 84 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 4 juli 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 worden de woorden "van het consortium volwassenenonderwijs waarin de hoofdvestigingsplaats van het centrum ligt" vervangen door de zinsnede ", vermeld in bijlage IV van dit decreet,";

2° in paragraaf 3 worden de woorden "het werkingsgebied van eenzelfde consortium volwassenenonderwijs" vervangen door de woorden "hetzelfde werkingsgebied".

Art. 71. In artikel 91 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede ", gesloten met de consortia volwassenenonderwijs," opgeheven.

Art. 72. In artikel 96 van hetzelfde decreet worden de woorden "met de consortia volwassenenonderwijs en" opgeheven.

Art. 73. In artikel 97 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 12 juli 2013, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 4 wordt opgeheven;

2° in paragraaf 5 worden de woorden "lid is van een consortium volwassenenonderwijs en" opgeheven.

Art. 74. In artikel 101 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede ", gesloten met de consortia volwassenenonderwijs," opgeheven.

Art. 75. In artikel 113 van hetzelfde decreet worden de woorden "met de consortia volwassenenonderwijs en" en de zinsnede "die niet tot een consortium volwassenenonderwijs zijn toegetreden," opgeheven.

Art. 76. Artikel 197octies, §3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 juli 2013 en vervangen bij het decreet van 23 april 2014, wordt opgeheven.

Art. 77. In hetzelfde decreet wordt het opschrift van Bijlage IV vervangen door wat volgt:

"Bijlage IV – De werkingsgebieden van de Centra voor Basiseducatie en de Centra voor Volwassenenonderwijs".

Afdeling 18. Syndicale werkzaamheden

Art. 78. In artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 betreffende de ondersteuning van de syndicale werkzaamheden van de vakbondsafgevaardigden in het onderwijs wordt in de eerste paragraaf het bedrag "743.000 euro" vervangen door het bedrag "698.420 euro".

Afdeling 19. Gedetacheerden vakbond Hoger Onderwijs

Art. 79. In artikel V.253 van de Codex Hoger Onderwijs, gecodificeerd op 11 oktober 2013, wordt in paragraaf 3 het bedrag "3.000 euro" vervangen door het bedrag "2.820 euro".

Afdeling 20. Vormingsfonds Hoger Onderwijs

Art. 80. In artikel III.34, eerste lid, van de Codex Hoger Onderwijs, gecodificeerd op 11 oktober 2013, ingevoegd bij decreet van 21 maart 2014, wordt het bedrag "899.000 euro" vervangen door het bedrag "804.000 euro".

Afdeling 21. Hogere Zeevaartschool

Art. 81. Aan artikel 3 van het decreet van 20 februari 2009 betreffende de Hogere Zeevaartschool, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2009 en 5 juli 2013; worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een paragraaf 5 toegevoegd, die luidt als volgt:
"§5. In afwijking van paragraaf 1 van dit artikel evolueren in het begrotingsjaar 2015 de bedragen van het variabel onderwijsdeel niet als het aantal opgenomen studiepunten berekend voor het begrotingsjaar 2015 toeneemt met ten minste 2% ten opzichte van de referentiepunten. Er worden ook geen nieuwe referentiepunten vastgelegd bij een eventuele stijging van 2% of meer van het aantal opgenomen studiepunten.";

2° er wordt een paragraaf 6 toegevoegd, die luidt als volgt:
"§6. Bovenop paragraaf 3 wordt vanaf het begrotingsjaar 2015 de werkingsuitkering bestemd voor de Hogere Zeevaartschool, berekend overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk II van dit decreet, met 90.798,50 euro verminderd.".

Afdeling 22. Toevoeging aan de werkingsuitkeringen van de hogeronderwijsinstellingen

Art. 82. In de Codex Hoger Onderwijs wordt in deel 3, titel 1, hoofdstuk 2, afdeling 9, die bestaat uit artikel III.59 tot en met III.61, laatst gewijzigd bij decreet van 25 april 2014, opgeheven.

Afdeling 23. Werkingsenveloppe van de hogescholen en universiteiten

Art. 83. Aan artikel III.24 van de Codex Hoger Onderwijs wordt een paragraaf 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§7. Bovenop paragraaf 4 wordt vanaf het begrotingsjaar 2015 de werkingsuitkering per hogeschool en universiteit, berekend overeenkomstig de bepalingen van titel 1, hoofdstuk 1, afdeling 4, onderafdeling 1 van dit deel, met 26.614.642,36 euro verminderd.".

Afdeling 24. Aanmoedigingsfonds

Art. 84. Aan artikel III.5 van de Codex Hoger Onderwijs wordt een paragraaf 14 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§14. Vanaf het begrotingsjaar 2015 worden de bedragen VOWprof2014, VOWhko2014, VOWun2014, en VOZun2014, als vermeld in of berekend conform dit artikel vermeerderd met de volgende bedragen:
1° VOWprof2014: 3.442.783,00 euro;
2° VOWhko2014: 237.334,63 euro;
3° VOWun2014: 1.557.261,72 euro;
4° VOZun2014: 1.274.123,23 euro.

De bedragen vermeld in deze paragraaf zijn op indexniveau 2015 en worden vanaf het begrotingsjaar 2016 jaarlijks geïndexeerd aan de hand van de indexformule vermeld in paragraaf 9 van dit artikel.".

Afdeling 25. Registratie van studenten met een functiebeperking

Art. 85. Het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2014 betreffende de registratie van studenten met een functiebeperking en de bijlage bij dit besluit worden opgeheven.

Afdeling 26. SNPB

Art. 86. In artikel VI.1. van het decreet van 21 maart 2014 betreffende maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

"§2. De Vlaamse Regering voorziet in ondersteuning in de scholen en in de competentieontwikkeling van de personeelsleden in het kader van het onderwijs aan leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften door een budget toe te kennen aan de pedagogische begeleidingsdiensten voor de uitvoering van de volgende opdrachten:
1° de ondersteuning in de scholen van het buitengewoon onderwijs bij de verbreding en verdieping van hun aanbod voor jongeren met autismespectrumstoornissen;
2° de ondersteuning van scholen van het buitengewoon onderwijs bij de programmatie van type 9;
3° de ondersteuning van scholen van het buitengewoon onderwijs bij de uitbouw van het type basisaanbod;
4° de uitbouw van een globaal professionaliseringstraject en -structuur voor de ondersteuning in de scholen van personeelsleden van het gewoon basisonderwijs en het gewoon secundair onderwijs inzake het onderwijs aan leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften;
5° de uitbouw van een tweedelijnsinclusienetwerk.

De invulling van deze opdrachten wordt verder geconcretiseerd in een kaderovereenkomst met de pedagogische begeleidingsdiensten waarin de strategische en operationele doelstellingen worden vastgelegd.".

HOOFDSTUK 3.
Wijzigingen aan het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Afdeling 1. Aanrekening van belastingverminderingen

Art. 87. Aan artikel 178[1] van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. Als de belastingverminderingen, vermeld in de artikelen 145[25], 145[30], 145[31], 145[36] tot en met 145[47], niet of niet volledig kunnen worden aangerekend op de gewestelijke opcentiemen op de gereduceerde belasting staat, wordt het overschot aangerekend op het saldo van de federale personenbelasting.".

Art. 88. In artikel 3.1.8 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid wordt paragraaf 5 vervangen door wat volgt:

"§5. De belastingvermindering wordt aangerekend op de gewestelijke opcentiemen op de gereduceerde belasting staat als een belastingvermindering als vermeld in artikel 178[1], §2, tweede lid, 1°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, na aanrekening van de belastingverminderingen vermeld in hetzelfde wetboek.

Als de belastingvermindering niet of niet volledig kan worden aangerekend, wordt het overschot aangerekend op het saldo van de federale personenbelasting.".

Afdeling 2. Belastingvermindering voor uitgaven ter beveiliging van woningen tegen inbraak of brand

Art. 89. In titel II, hoofdstuk III, afdeling I, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wordt onderafdeling IIduodecies "Vermindering voor uitgaven ter beveiliging van woningen tegen inbraak of brand", die bestaat uit artikel 145[31], opgeheven.

Afdeling 3. Belastingvermindering voor de eigen woning

Art. 90. In artikel 145[37] van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 en 3 wordt vervangen door wat volgt:
"§2. Als de authentieke akte met betrekking tot de hypothecaire lening, vermeld in paragraaf 1, uiterlijk op 31 december 2014 verleden werd, mag het bedrag van de in paragraaf 1 bedoelde interesten, betalingen en bijdragen dat in aanmerking wordt genomen voor de belastingvermindering, per belastingplichtige en per belastbaar tijdperk niet meer bedragen dan 2.280 EUR.

Het in het eerste lid vermelde bedrag wordt verhoogd met 760 EUR gedurende de eerste tien belastbare tijdperken vanaf het belastbaar tijdperk waarin de authentieke akte, vermeld in het eerste lid, wordt verleden.

Het in het tweede lid vermelde bedrag wordt verhoogd met 80 EUR wanneer de belastingplichtige drie of meer dan drie kinderen ten laste heeft op 1 januari van het jaar na dat waarin de authentieke akte, vermeld in het eerste lid, is verleden.

De belastingvermindering, vermeld in het eerste lid, wordt berekend tegen het voor de belastingplichtige hoogste belastingtarief als vermeld in artikel 130, met een minimum van 30%. Ingeval de uitgaven die voor de vermindering in aanmerking komen, betrekking hebben op meer dan één belastingtarief, wordt voor elk deel van de bijdragen en betalingen het overeenstemmend tarief in aanmerking genomen.

Voor de toepassing van het derde lid worden als gehandicapt aangemerkte kinderen ten laste voor twee gerekend.

De in het tweede en derde lid vermelde verhogingen worden niet toegepast vanaf het eerste belastbaar tijdperk waarin de belastingplichtige eigenaar, bezitter, erfpachter, opstalhouder of

vruchtgebruiker wordt van een tweede woning. De toestand wordt beoordeeld op 31 december van dat belastbaar tijdperk.

Wanneer een gemeenschappelijke aanslag wordt gevestigd en beide echtgenoten of wettelijk samenwonenden uitgaven hebben gedaan die recht geven op de belastingvermindering, kunnen de echtgenoten deze uitgaven vrij verdelen binnen de in de vorige leden bedoelde begrenzingen.

§3. Als de authentieke akte met betrekking tot hypothecaire lening, vermeld in paragraaf 1, verleden werd vanaf 1 januari 2015, of indien vanaf 1 januari 2015 een heropneming gebeurt in het kader van een bestaande kredietopening mag het bedrag van de in paragraaf 1 bedoelde interesten, betalingen en bijdragen dat in aanmerking wordt genomen voor de belastingvermindering, per belastingplichtige en per belastbaar tijdperk niet meer bedragen dan 1.520 EUR.

Het in het eerste lid vermelde bedrag wordt verhoogd met 760 EUR gedurende de eerste tien belastbare tijdperken vanaf het belastbaar tijdperk waarin de leningsovereenkomst wordt afgesloten. In voorkomend geval, mag het bedrag, vermeld in het eerste lid, per belastingplichtige en per belastbaar tijdperk niet meer bedragen dan 2.280 EUR.

Het in het tweede lid vermelde bedrag wordt verhoogd met 80 EUR wanneer de belastingplichtige drie of meer dan drie kinderen ten laste heeft op 1 januari van het jaar na dat waarin de authentieke akte, vermeld in het eerste lid, is verleden. In voorkomend geval, mag het bedrag, vermeld in het eerste lid, per belastingplichtige en per belastbaar tijdperk niet meer bedragen dan 2.360 EUR.

Voor de toepassing van het derde lid worden als gehandicapt aangemerkte kinderen ten laste voor twee gerekend.

De belastingvermindering, vermeld in het eerste lid, wordt berekend tegen een belastingtarief van 40%.

De in het tweede en derde lid vermelde verhogingen worden niet toegepast vanaf het eerste belastbaar tijdperk waarin de belastingplichtige eigenaar, bezitter, erfpachter, opstalhouder of vruchtgebruiker wordt van een tweede woning. De toestand wordt beoordeeld op 31 december van dat belastbaar tijdperk.

Wanneer een gemeenschappelijke aanslag wordt gevestigd en beide echtgenoten of wettelijk samenwonenden uitgaven hebben gedaan die recht geven op de belastingvermindering, kunnen de echtgenoten deze uitgaven vrij verdelen binnen de in de vorige leden bedoelde begrenzingen."

Als vanaf 1 januari 2015 een akte verleden wordt of een heropneming gebeurt als vermeld in het eerste lid terwijl voor dezelfde woning nog een hypothecaire lening in aanmerking komt voor de vermindering, vermeld in paragraaf 2, kan de belastingplichtige, mits vervulling van de voorwaarden daartoe zowel de toepassing vragen van de belastingvermindering, vermeld in paragraaf 2, als van de belastingvermindering, vermeld in deze paragraaf.

Als het achtste lid wordt toegepast, blijft de grens, vermeld in §2, lid 1, van toepassing. Per belastingplichtige kan tevens maar één keer de verhoging, vermeld in §2, lid 2 of §3, lid 2, worden toegepast voor eenzelfde woning.";

2° in paragraaf 4, tweede lid, 1°, worden de woorden en cijfers "de paragrafen 2 en 3" vervangen door het woord en cijfer "paragraaf 2".

Art. 91. In artikel 145[40] van hetzelfde wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, tweede lid wordt het bedrag "50.000" vervangen door het bedrag "76.110";

2° in paragraaf 3 worden de bedragen "1.250" en "1.500" vervangen door respectievelijk de bedragen "1.900" en "2.280";

3° in paragraaf 3 worden tussen de woorden "bedoeld in §2, tweede en derde lid," en de woorden "van het voormelde artikel" de woorden "of bedoeld in §3, tweede en derde lid," ingevoegd.

Art. 92. In artikel 145[41], tweede lid, 3°, van hetzelfde wetboek worden de woorden en cijfers "artikel 145[37], §3" vervangen door de woorden en cijfers "artikel 145[37], §2, vierde lid".

Art. 93. In artikel 145[42] van hetzelfde wetboek de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, 1°, b), worden tussen de woorden "vanaf 1 januari 2005" en de woorden "om een in een lidstaat" de woorden "en vóór 1 januari 2015" ingevoegd;

2° in het tweede lid , 1°, worden de bedragen "50.000", "52.500", "55.000", "60.000" en "65.000" vervangen door respectievelijk de bedragen "76.110", "79.920", "83.720", "91.330" en "98.940".

Art. 94. In artikel 145[43], vierde lid, van hetzelfde wetboek worden de woorden en cijfers "artikel 145[37], §3" vervangen door de woorden en cijfers "artikel 145[37], §2, vierde lid".

Art. 95. In artikel 145[45] van hetzelfde wetboek worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° In paragraaf 1, 1°, b), worden tussen de woorden "vanaf 1 januari 2005" en de woorden "terwijl voor dezelfde woning" de woorden "en vóór 1 januari 2015" ingevoegd;

2° In paragraaf 2, 3°, a), wordt het bedrag "19.800" vervangen door het bedrag "30.140";

3° In paragraaf 3 worden de bedragen "50.000", "52.500", "55.000", "60.000", "65.000", "25.000", "26.500", "27.000", "30.000" en "32.500" vervangen door respectievelijk de bedragen "76.110", "79.920", "83.720", "91.330", "98.940", "38.060", "39.960", "41.860", "45.670" en "49.470";

4° In paragraaf 4, tweede lid, worden de woorden en cijfers "artikel 145[37], §3" vervangen door de woorden en cijfers "artikel 145[37], §2, vierde lid".

Art. 96. Aan artikel 178, §5, van hetzelfde Wetboek wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"4° De bedragen, vermeld in artikel 145[37] tot en met artikel 145[46] en de bedragen vermeld in artikel 516, zoals dit bestond voor het werd opgeheven bij artikel 99 van de wet van 8 mei 2014.".

HOOFDSTUK 4.
Schenking bouwgronden

Art. 97. In artikel 140nonies, eerste lid, van het Wetboek van 30 november 1939 der registratie-, hypotheek- en griffierechten worden de woorden en de cijfers "van 1 januari 2012 tot en met 31 december 2014" vervangen door de woorden en de cijfers "van 1 januari 2015 tot en met 31 december 2019".

HOOFDSTUK 5.
Verdelingsrecht

Art. 98. Aan artikel 109 van het Wetboek der registratie-, hypotheek-, en griffierechten, vervangen bij de wet van 23 december 1958 en laatst gewijzigd bij het decreet van 13 juli 2012, worden een tweede, derde, en vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

"Het recht wordt op 1 t.h. gebracht als de verdeling of de afstand, vermeld in het eerste lid, 1° of 2°, plaatsvindt in een van de volgende omstandigheden:
1° bij de akte, vermeld in artikel 1287 van het Gerechtelijk Wetboek of ingevolge de wijziging, vermeld in artikel 1293 van het Gerechtelijk Wetboek;
2° bij de vereffening-verdeling na echtscheiding op grond van onherstelbare ontwrichting, vermeld in het vierde deel, boek IV, hoofdstuk VI, van het Gerechtelijk Wetboek;
3° binnen een termijn van een jaar, die volgt op de beëindiging van de wettelijke samenwoning conform artikel 1476, §2, van het Burgerlijk Wetboek, op voorwaarde dat de personen op de dag van de beëindiging van de wettelijke samenwoning ten minste een jaar ononderbroken met elkaar wettelijk samenwoonden.

Het verlaagd tarief, vermeld in het tweede lid, is ook van toepassing als de verdeling of de afstand wordt gedaan volgens de wetgeving van een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte als de verdeling of de afstand plaatsvindt onder omstandigheden en voorwaarden die vergelijkbaar zijn met de omstandigheden en voorwaarden, vermeld in het tweede lid.

In of onderaan op het document dat aanleiding geeft tot heffing van het evenredig recht op de verdeling, moeten de verkrijgers uitdrukkelijk melden dat ze de toepassing van het verlaagde tarief vragen en moeten ze verklaren dat ze voldoen aan de voorwaarden, vermeld in het tweede lid, of, in voorkomend geval, dat de verdeling of de afstand is gedaan overeenkomstig de wetgeving van een nader aan te wijzen lidstaat van de Europese Economische Ruimte onder omstandigheden en voorwaarden die vergelijkbaar zijn met de omstandigheden en de voorwaarden, vermeld in het tweede lid.".

Art. 99. Artikel 212quinquies van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 2012, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 212quinquies. Als de vermindering van het tarief, vermeld in artikel 109, tweede of derde lid, of de vermindering van de heffingsgrondslag, vermeld in artikel 111bis, niet zijn gevraagd of niet zijn verkregen naar aanleiding van de registratie van het document dat aanleiding heeft gegeven tot de heffing van het evenredig recht, vermeld in artikel 109, kunnen de teveel geheven rechten nog worden teruggegeven op een verzoek dat ingediend moet worden conform de bepalingen van artikel 217[2] binnen zes maanden vanaf de datum van de registratie van dat document.

Het verzoek tot teruggave, vermeld in het eerste lid, bevat de vermeldingen en verklaringen die vereist zijn, volgens, naar gelang het geval, artikel 109, vierde lid, en artikel 111bis, derde lid. Het verzoek vermeldt in voorkomend geval ook het rekeningnummer waarop het bedrag van de terug te geven rechten kan worden gestort.".

HOOFDSTUK 6.
Maatwerk bij collectieve inschakeling

Art. 100. In artikel 2 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling wordt de zinsnede "van de Verordening (EG) nr. 800/2008 van de Commissie van 6 augustus 2008 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden verklaard (de algemene groepsvrijstellingsverordening)" vervangen door de zinsnede "van de Verordening (EU) nr. 651/2014

van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard ("de algemene groepsvrijstellingsverordening")".

HOOFDSTUK 7.
Maatschappelijk verantwoord ondernemen

Art. 101. In artikel 2 van het decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen wordt de zinsnede "verordening (EG) nr. 800/2008 van de Commissie van 6 augustus 2008 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden verklaard (de algemene groepsvrijstellingsverordening) en verordening (EG) nr. 1998/2006 van de Commissie van 15 december 2006 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag op de-minimissteun" vervangen door de zinsnede "Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard ("de algemene groepsvrijstellingsverordening") en Verordening (EU) nr. 1407/2013 van de Commissie van 18 december 2013 betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun.".

HOOFDSTUK 8.
Gesubsidieerde contractuelen

Art. 102. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om voor de gesubsidieerde contractuelen, die zijn vermeld in de hiernavolgende regelgevende teksten, een regeling vast te leggen om de bestaande arbeidsplaatsen te regulariseren of uit te doven:
1° het koninklijk besluit nr. 474 van 28 oktober 1986 tot opzetting van een stelsel van door de Staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen;
2° titel III, hoofdstuk II van de programmawet van 30 december 1988;
3° titel IV, hoofdstuk 7, afdeling 3, onderafdeling 10 van de programmawet (I) van 24 december 2002.

HOOFDSTUK 9.
Dienst met Afzonderlijk Beheer Catering en Schoonmaak

Art. 103. Er wordt een dienst met afzonderlijk beheer opgericht, zoals bedoeld in artikel 4, §1, 1°, van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof met als naam Catering en Schoonmaak die belast wordt met de catering en de schoonmaak in de Vlaamse overheid.

De nieuwe dienst met afzonderlijk beheer neemt de taken over van de dienst met afzonderlijk beheer Catering, zoals opgericht op 22 december 1999 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000, artikel 37, en de dienst met afzonderlijk beheer Schoonmaak, zoals opgericht bij decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995, artikel 48.

De begrotingssaldi, de rechten en verplichtingen, openstaande vastleggingen en vorderingen, de overdracht van de activa en de saldi van de reservefondsen tegoeden van de dienst met afzonderlijk beheer Schoonmaak worden overgedragen aan de dienst met afzonderlijk beheer Catering en krijgt de naam dienst met afzonderlijk beheer Catering en Schoonmaak.

De Vlaamse Regering bepaalt de organieke regels die van toepassing zijn op het financieel en materieel beheer van de dienst met afzonderlijk beheer Catering en Schoonmaak en tot opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari 2001 betreffende het financiële en materiële beheer van de dienst met afzonderlijk beheer Catering en het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 betreffende het financiële en materiële beheer van de dienst met afzonderlijk beheer Schoonmaak.

HOOFDSTUK 10.
VZW Sociale Dienst voor het Vlaams Overheidspersoneel

Art. 104. Artikel 7 van het decreet van 2 maart 2007 betreffende de vereniging zonder winstoogmerk Sociale Dienst voor het Vlaams Overheidspersoneel wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 7. De Vlaamse Regering verleent een subsidie aan de VZW Sociale Dienst voor de sociale hulp- en dienstverlening zoals bepaald in artikel 4, wat betreft de begunstigden van de Vlaamse ministeries en de verplicht aan te sluiten entiteiten, op basis van een parameter die de kostprijs per gerechtigde van de Vlaamse ministeries weergeeft.

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om te bepalen welke entiteiten verplicht dienen aan te sluiten bij de vzw Sociale Dienst voor het Vlaams Overheidspersoneel.

De agentschappen met rechtspersoonlijkheid, de instellingen en de strategische adviesraden die op vrijwillige basis toetreden tot de VZW Sociale Dienst betalen een bijdrage zoals vermeld in het eerste lid, op basis van het aantal gerechtigden van het agentschap, de instelling of de raad in kwestie.

De Vlaamse Regering stelt personeel en materiële middelen ter beschikking van de VZW Sociale Dienst.".

HOOFDSTUK 11.
Vlaamse Milieumaatschappij

Art. 105. In artikel 10.2.5, §1, 13°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004, vervangen bij het decreet van 22 december 2006 en gewijzigd bij het decreet van 21 december 2012, worden de woorden "a) de bijstand van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw en van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling in verband met programma's die betrekking hebben op de waterhuishouding" geschrapt.

HOOFDSTUK 12.
Grindfonds

Art. 106. In artikel 13 van het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt:

"§1. Met behoud van toepassing van paragraaf 2 doen het grindcomité en de subcomités een beroep op de POM of de provincie Limburg voor de materiële voorbereiding en uitvoering van hun beslissingen.

De POM en de provincie Limburg worden voor hun werkingskosten vergoed. Deze vergoedingen zijn ten laste van het grindfonds.".

HOOFDSTUK 13.
Milieuheffingen

Art. 107. In artikel 46, §1, 11°, van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen wordt de zin "Voor het aanslagjaar 2013 geldt dit tarief ook voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats van in 2013 selectief ingezameld gipsafval, afkomstig van bedrijven die selectief ingezameld gipsafval verwerken tot grondstof voor de productie van nieuwe gipsproducten, dat overeenkomstig het advies van de OVAM niet gerecycleerd kan worden." vervangen door de zin "Voor de aanslagjaren 2013 en 2015 geldt dit tarief ook voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats van selectief ingezameld gipsafval, afkomstig van bedrijven die selectief ingezameld gipsafval verwerken tot grondstof voor de productie van nieuwe gipsproducten, dat overeenkomstig het advies van de OVAM niet gerecycleerd kan worden.".

Art. 108. In artikel 46, §2, vijfde lid, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 5° wordt vervangen door wat volgt:
"5° in het heffingsjaar 2015 voor een te storten hoeveelheid die maximaal 80% bedraagt van de hoeveelheid materialen, waarvan maximaal 3% metalen, die gewonnen werd in de PST-installatie en die voor nuttige toepassing werd afgevoerd;";

2° een punt 6° tot en met 8° worden toegevoegd:
"6° in het heffingsjaar 2016 voor een te storten hoeveelheid die maximaal 60% bedraagt van de hoeveelheid materialen, waarvan maximaal 3% metalen, die gewonnen werd in de PST-installatie en die voor nuttige toepassing werd afgevoerd;
7° in het heffingsjaar 2017 voor een te storten hoeveelheid die maximaal 40% bedraagt van de hoeveelheid materialen, waarvan maximaal 3% metalen, die gewonnen werd in de PST-installatie en die voor nuttige toepassing werd afgevoerd;
8° in het heffingsjaar 2018 voor een te storten hoeveelheid die maximaal 20% bedraagt van de hoeveelheid materialen, waarvan maximaal 3% metalen, die gewonnen werd in de PST-installatie en die voor nuttige toepassing werd afgevoerd;
Voor de berekening van de te storten hoeveelheid in punt 5° tot 8° hierboven wordt de hoeveelheid kunststoffen die gewonnen werd voor de aanmaak van nieuwe kunststoffen vermenigvuldigd met een factor 2.".

HOOFDSTUK 14.
Woonbeleid

Afdeling 1. Sociale huur- en koopwoningen

Art. 109. In artikel 22 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, vervangen bij het decreet van 24 maart 2006 en gewijzigd bij de decreten van 27 maart 2009, 9 maart 2012 en 31 mei 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, tweede lid, wordt de zinsnede "Het houdt een verdeling in van de middelen over sociale huurwoningen, sociale koopwoningen en sociale kavels" vervangen door de zinsnede "Het houdt een verdeling in van de middelen over de nieuwbouw en vervangingsbouw van sociale huurwoningen, de renovatie, verbetering of aanpassing van sociale huurwoningen en de bijzondere sociale leningen als vermeld in artikel 79,";

2° in paragraaf 2, vierde lid, 2°, worden de woorden "om sociale koopwoningen ter beschikking te stellen of" opgeheven;

3° in paragraaf 2, vierde lid, 3°, wordt de zinsnede "de verwervingen (overeenstemmend met een investeringsvolume van ten minste 15.000.000 euro op jaarbasis) en", opgeheven, wordt de zinsnede "artikelen 63 en 64" vervangen door de zinsnede "artikel 64" en wordt de zinsnede "en 2°" opgeheven.

Art. 110. In artikel 38, §1, eerste lid, van hetzelfde decreet, vervangen door het decreet van 23 december 2011, wordt de zinsnede "sociale huurwoningen, sociale koopwoningen en sociale kavels" vervangen door de woorden "sociale huurwoningen".

Art. 111. In artikel 60 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 24 maart 2006, 27 maart 2009, 29 april 2011 en 31 mei 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden "een sociaal woonproject" vervangen door de woorden "sociale huurwoningen" en wordt punt 3° opgeheven;

2° in paragraaf 2 worden punt 2° tot en met 5° vervangen door wat volgt:

"2° het VWF;
3° de gemeenten;
4° de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, evenwel beperkt tot de subsidie voor wooninfrastructuur;
5° de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en OCMW-verenigingen".

Art. 112. In artikel 61 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 24 maart 2006 en 31 mei 2013, wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 113. Artikel 63 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 24 maart 2006 en 31 mei 2013, wordt opgeheven.

Art. 114. In artikel 64, §1, 4°, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede ", behalve ten behoeve van sociale kavels" opgeheven.

Art. 115. Artikel 66 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 29 april 2011, wordt ingetrokken.

Art. 116. In titel VI, hoofdstuk II, van hetzelfde decreet wordt afdeling 4, die bestaat uit artikel 69, gewijzigd bij het decreet van 31 mei 2013, en artikel 70, gewijzigd bij het decreet van 31 mei 2013, opgeheven.

Art. 117. De Vlaamse Regering stelt een overgangsregeling vast voor de subsidiëring van verrichtingen die betrekking hebben op sociale koopwoningen en sociale kavels die aan door haar te bepalen criteria voldoen.

Afdeling 2. Fonds voor de huisvesting

Art. 118. In artikel 59 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

"Aan het Fonds voor de huisvesting worden eveneens de netto-ontvangsten toegewezen die voortvloeien uit de toepassing van het Heffingsdecreet met ingang van het heffingsjaar 2005 en de ontvangsten voortvloeiend uit Europese cofinanciering.".

Afdeling 3. Sociale leningen

Art. 119. In artikel 79, §2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 24 maart 2006 en 31 mei 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt opgeheven;

2° punt 2° wordt vervangen door wat volgt:
"2° de aankoop of het behoud van een in het Vlaamse Gewest gelegen woning;";

3° punt 4° wordt opgeheven.

HOOFDSTUK 15.
FONDS CED-ECP

Art. 120. Artikel 18 van het decreet van 8 juli 2011 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2011 wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 18. Bij het departement Cultuur Jeugd Sport en Media wordt een fonds, het "Fonds CED-ECP" genoemd, opgericht, in de zin van artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

De middelen van het fonds kunnen uitsluitend aangewend worden voor de kosten die ontstaan in het kader van de werking van de Creative Europe Desk (CED) en het Burgerschapscontactpunt (ECP).

Aan het fonds worden toegewezen de subsidies die in het kader van subsidie-overeenkomsten met de Europese Commissie worden ontvangen ter ondersteuning van de Creative Europe Desk en het Burgerschapscontactpunt (co-financiering).".

HOOFDSTUK 16.
Bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Art. 121. Aan artikel 35ter, §2, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, vervangen bij het decreet van 21 december 2001 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2005, 19 mei 2006, 22 december 2006, 21 december 2007, en 19 december 2008 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "Het bedrag van het eenheidstarief van de heffing wordt vastgesteld op 22,3 euro voor:" wordt vervangen door de zinsnede "Het bedrag van het eenheidstarief van de heffing wordt vastgesteld op 22,64 euro voor:";

2° de zin "Voor alle andere heffingsplichtigen wordt het eenheidstarief van de heffing vastgesteld op 29,1 euro." wordt vervangen door de zin "Voor alle andere heffingsplichtigen wordt het eenheidstarief van de heffing vastgesteld op 32,04 euro.";

3° de zin "De eenheidstarieven van de heffing worden jaarlijks aangepast aan het indexcijfer der consumptieprijzen met als basisindex het indexcijfer der consumptieprijzen van november 1992, basis 1988, met name 113,77." wordt vervangen door de zin "De eenheidstarieven van de heffing worden jaarlijks gekoppeld aan het indexcijfer der consumptieprijzen voor de maand november van het voorlaatste jaar dat voorafgaat aan het jaar waarnaar het heffingsjaar wordt genoemd met als basisindex het indexcijfer der consumptieprijzen van november 1992, basis 1988, met name 113,77.".

HOOFDSTUK 17.
Fonds ter Reductie van de Globale Energiekost

Art. 122. Aan hoofdstuk II van titel VIII van het Energiedecreet van 8 mei 2009 wordt een artikel 8.2.2 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 8.2.2. De Vlaamse Regering kan leningen verstrekken ter ondersteuning van investeringen in het kader van de bevordering van het rationeel energieverbruik, bijvoorbeeld door:
1° via lokale entiteiten leningen aan eindafnemers te verstrekken voor de financiering van investeringen in privéwoningen die dienen als hoofdverblijfplaats;
2° het rechtstreeks verstrekken van deze leningen aan eindafnemers.

De Vlaamse Regering kan bij het verstrekken van de leningen, vermeld in het eerste lid, gebruik maken van de diensten van het Participatiefonds-Vlaanderen. Het Participatiefonds-Vlaanderen zal hiervoor aansluiten bij het Centraal Financieringsorgaan CFO.".

HOOFDSTUK 18.
Financiering Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt

Art. 123. In artikel 3.2.1, §3, van het Energiedecreet van 8 mei 2009 wordt na de woorden "financiering van" en voor het woord "openbaredienstverplichtingen" de woorden "de VREG, van de" ingevoegd.

Art. 124. Het opschrift van titel XIV van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Titel XIV. Heffingen op de exploitatie van een distributienet of het plaatselijk vervoernet van elektriciteit".

Art. 125. In het opschrift van hoofdstuk I van titel XIV van hetzelfde decreet worden de woorden "of het plaatselijk vervoernet van elektriciteit in het Vlaamse Gewest" opgeheven.

Art. 126. Artikel 14.1.1 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 14.1.1 Vanaf heffingsjaar 2014 wordt een heffing ingesteld op de exploitatie van een elektriciteitsdistributienet.

De heffing wordt berekend op een hoeveelheid elektrische stroom, uitgedrukt in gigawattuur (GWh), die gelijk is aan de hoeveelheid stroom die jaarlijks wordt geïnjecteerd op de gezamenlijke elektriciteitsdistributienetten waarvan een werkmaatschappij de exploitatie uitoefent, verminderd met de hoeveelheid stroom die jaarlijks vanuit die netten op een ander distributienet of het plaatselijk vervoernet van elektriciteit wordt geïnjecteerd.".

Art. 127. Artikel 14.1.2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 14.1.2. De heffing is verschuldigd door de werkmaatschappijen, vermeld in artikel 4.1.5.".

Art. 128. Artikel 14.1.3 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 14.1.3 Het tarief van de heffing bedraagt 79,00 euro per hoeveelheid elektrische stroom, uitgedrukt in GWh, zoals berekend in artikel 14.1.1.".

Art. 129. In artikel 14.1.4 van hetzelfde decreet wordt het jaartal "2000" vervangen door de zinsnede "2014 (op basis 2013)".

Art. 130. Artikel 14.2.1 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 14.2.1. Vanaf heffingsjaar 2014 wordt een heffing ingesteld op de exploitatie van een aardgasdistributienet.

De heffing wordt berekend op een hoeveelheid aardgas, uitgedrukt in gigawattuur (GWh) calorische bovenwaarde, die gelijk is aan de hoeveelheid die jaarlijks wordt geïnjecteerd op de gezamenlijke aardgasdistributienetten waarvan een werkmaatschappij de exploitatie uitoefent, verminderd met de hoeveelheid die jaarlijks vanuit die netten op een ander distributienet wordt geïnjecteerd.

In afwijking van het eerste en tweede lid is deze heffing niet van toepassing op het aardgasdistributienet in het gebied van de gemeente Baarle-Hertog, dat volledig omgegeven is door Nederlands grondgebied.".

Art. 131. Artikel 14.2.2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 14.2.2. De heffing is verschuldigd door de werkmaatschappijen, vermeld in artikel 4.1.5.".

Art. 132. Artikel 14.2.3 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 14.2.3 Het tarief van de heffing bedraagt 44,00 euro per hoeveelheid aardgas, uitgedrukt in GWh calorische bovenwaarde, zoals berekend in artikel 14.2.1.".

Art. 133. In artikel 14.2.4 van hetzelfde decreet wordt het jaartal "2000" vervangen door de zinsnede "2014 (op basis 2013)".

Art. 134. In titel XIV van hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk II/1, dat bestaat uit artikel 14.2/1.1 tot en met 14.2/1.4, ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk II/1 Heffing op de exploitatie van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit.

Art. 14.2/1.1. Vanaf heffingsjaar 2014 wordt een heffing ingesteld op de exploitatie van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit.

De heffing wordt berekend op een hoeveelheid elektrische stroom, uitgedrukt in gigawattuur (GWh), die gelijk is aan de hoeveelheid stroom die jaarlijks wordt geïnjecteerd op het plaatselijk vervoernet van elektriciteit, verminderd met de hoeveelheid stroom die jaarlijks vanuit dat net op een elektriciteitsdistributienet wordt geïnjecteerd.

Art. 14.2/1.2 De heffing is verschuldigd door de beheerder van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit, vermeld in artikel 4.1.2.

Art. 14.2/1.3. Het tarief van de heffing bedraagt 79,00 euro per hoeveelheid elektrische stroom, uitgedrukt in GWh, zoals berekend in artikel 14.2/1.1.

Art. 14.2/1.4. De heffing wordt van rechtswege jaarlijks geïndexeerd door het tarief in artikel 14.2/1.3 te vermenigvuldigen met het indexcijfer van de consumptieprijzen, vastgesteld voor de maand oktober van het heffingsjaar, en te delen door het indexcijfer van de consumptieprijzen, vastgesteld voor de maand december van het jaar 2014 (op basis 2013).".

Art. 136. In artikel 14.3.1 van hetzelfde decreet worden de woorden "artikel 14.1.1 en" vervangen door de woorden "artikel 14.1.1 of 14.2/1.1 , en".

Art. 136. In artikel 14.3.7, tweede lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "artikel 14.1.1 of" vervangen door de woorden "artikel 14.1.1 of 14.2/1.1, of".

Art. 137. Aan artikel 14.3.11 van hetzelfde decreet worden de volgende zinnen toegevoegd:

"Elk rechtsgeding met betrekking tot de toepassing of de invordering van de heffingen, vermeld in deze titel, dat wordt ingesteld door het Vlaamse Gewest of door de schuldenaar van de heffingen, van de besluiten die genomen zijn ter uitvoering ervan, of van het gemeen recht, schorst de verjaring. In dat geval vangt de schorsing aan met de inleidende vordering en eindigt als de rechterlijke beslissing in kracht van gewijsde is gegaan.".

Art. 138. Aan hoofdstuk 3 van titel XIV van hetzelfde decreet, wordt een afdeling V, die bestaat uit artikel 14.3.12, toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling V. Toewijzing van de inkomsten uit de heffingen

Art. 14.3.12. De inkomsten die voortvloeien uit de opbrengst van de heffingen, vermeld in deze titel, worden rechtstreeks toegewezen aan het Energiefonds, vermeld in artikel 3.2.1.".

Art. 139. Titel XIV van het Energiedecreet van 8 mei 2009 treedt in werking vanaf heffingsjaar 2014.

HOOFDSTUK 19.
Vlaams Provinciefonds

Art. 140. Het decreet van 29 april 1991 betreffende het Vlaams Provinciefonds, gewijzigd bij de decreten van 21 december 1994, 22 december 2000, 6 juli 2001, 19 december 2003, 22 december 2006, 18 december 2009, 21 december 2012, 5 juli 2013 en 20 december 2013, wordt opgeheven, met uitzondering van artikel 4, 5, 7bis en 14, tweede lid, die worden opgeheven met ingang van 1 januari 2016.

HOOFDSTUK 20.
Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Afdeling 1. Index

Art. 141. §1. Voor alle subsidieregelingen binnen de begroting van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin wordt voor alle subsidie-elementen die niet loon zijn en waarvan de evolutie gekoppeld is aan de schommelingen van het prijsindexcijfer dat berekend en toegepast wordt, overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld, of de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, de indexsprong in 2015 niet verrekend.

§2. Voor de subsidie-elementen, andere dan loonkosten, die op een andere wijze aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, wordt geen indexaanpassing toegekend in 2015.

§3. Bovenstaande twee paragrafen zijn niet van toepassing op:
- de vergoeding betaald aan private personen die begunstigden in hun gezin opnemen volgens artikel 11 en artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 maart 1973 tot bepaling van de te volgen gemeenschappelijke regels voor de vaststelling van de toelagen per dag toegekend voor onderhoud, opvoeding en behandeling van minderjarigen en van gehandicapten geplaatst ten laste van de openbare besturen;
- de vergoeding betaald aan pleeggezinnen volgens artikel 39 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidienormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand en op het zakgeld uitbetaald aan minderjarigen volgens artikel 40 van hetzelfde besluit;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2008 houdende de wijze van vereffening van een vrij besteedbaar bedrag en de toekenning ervan aan de minderjarigen aan wie residentiële jeugdhulpverlening geboden wordt, ter uitvoering van een beschikking van de jeugdrechtbank of van een advies van het bureau voor bijzondere jeugdbijstand, in voorzieningen die erkend en gesubsidieerd zijn door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap;
- artikel 2 en 2bis van het ministerieel besluit van 10 september 2008 betreffende de vergoeding voor aangesloten onthaalouders en diensten voor onthaalouders;
- artikel 49sexies van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2002 betreffende de erkenning en de subsidiëring van de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning, ingevoegd bij het besluit van 17 december 2010;
- het zakgeld dat wordt toegekend voor minderjarigen in diensten voor gezinsondersteunende pleegzorg.
- De beleidsdomeinen die in uitvoering van de Bijzondere wet met betrekking tot de Zesde staatshervorming van 6 januari 2014, binnen de begroting van het beleidsdomein Welzijn zijn opgenomen.

§4. Voor alle sociale uitkeringen en grensbedragen met betrekking tot de gezinsbijslag binnen de begroting van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin waar de evolutie gekoppeld is aan de schommelingen van het prijsindexcijfer dat berekend en toegepast wordt zoals bepaald in de wet van 2 augustus 1971, houdende inrichting van een stelsel waarbij wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, wordt de indexsprong in 2015 niet verrekend.

§5. Artikel 16, §3, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers vindt, met betrekking tot de indexsprong in 2015, geen toepassing voor de prestaties inzake gezinsbijslag die worden toegekend door de Vlaamse Gemeenschap."

§6. De Vlaamse Regering kan de tegemoetkoming voor de verstrekkingen die worden verleend door rust- en verzorgingstehuizen, rustoorden voor bejaarden, centra voor kortverblijf en centra voor dagverzorging, vermeld in artikel 34, 11° en 12°, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994, vaststellen alsmede de voorwaarden voor die tegemoetkoming.

Afdeling 2. Schenking meubilair Agentschap Jongerenwelzijn

Art. 142. Met toepassing van artikel 62 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof, wordt het niet-herbruikt meubilair van de gebouwen die verlaten worden door de buitendiensten van het Agentschap Jongerenwelzijn met het oog op hun herhuisvesting en dat toebehoort aan de Vlaamse Gemeenschap, geschonken aan voorzieningen die

erkend zijn binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Bij de verdeling van de gift zal rekening worden gehouden met het aantal voorzieningen en het aantal personeelsleden.

Afdeling 3. Geestelijke gezondheidszorg

Art. 143. In artikel 30 van het decreet van 18 mei 1999 met betrekking tot de geestelijke gezondheidszorg, vervangen door het artikel 23 van het decreet van 21 juni 2013 houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn Volksgezondheid en Gezin worden de woorden "383.728,80 euro" vervangen door "een bedrag" en de woorden "dit bedrag wordt aangepast aan de index" geschrapt.

Art. 144. In artikel 31 van het decreet van 18 mei 1999 met betrekking tot de geestelijke gezondheidszorg worden paragraaf 1 en paragraaf 2 geschrapt en vervangen door de woorden "§1. De regering kan jaarlijks een bedrag ter beschikking stellen voor ondersteunende of dienstverlenende opdrachten aan de centra voor geestelijke gezondheidszorg door één of meerdere organisaties.".

HOOFDSTUK 21.
Dierenwelzijnsfonds

Art. 145. §1. Er wordt een "Vlaams Dierenwelzijnsfonds" opgericht, hierna genoemd "het Fonds". Het fonds is een begrotingsfonds in de zin van artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

§2. Het Fonds wordt gespijsd met de opbrengsten voortvloeiend uit de bepalingen van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, met name:
- de retributie voor de aanvragen tot erkenning bedoeld in artikel 3bis, § 2, 3°, b), tweede lid;
- de retributie voor de aanvragen tot erkenning bedoeld in artikel 5, § 3, tweede lid;
- de bijdrage voor de identificatie en registratie van honden en katten bedoeld in artikel 7;
- de administratieve boetes bedoeld in artikel 41bis.

§3. De inkomsten van het Fonds mogen aangewend worden voor de financiering van administratie- en werkingskosten, kosten voor sensibilisering, kosten voor studies en wetenschappelijk onderzoek, investeringen en toezicht en alle kosten van om het even welke aard voortvloeiend uit de toepassing en de controle van de bepalingen van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren.

HOOFDSTUK 22.
Slotbepalingen

Art. 146. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2015, met uitzondering van:
- artikel 21, dat in werking treedt op 1 september 2015;
- artikel 23 en 24, die in werking treden op 1 september 2015;
- artikel 54, dat in werking treedt op 1 september 2015;
- artikel 87 en 88, die in werking treden vanaf aanslagjaar 2015;
- artikel 89, dat in werking treedt vanaf aanslagjaar 2016;
- artikel 90 tot en met 96, die in werking treden vanaf aanslagjaar 2016;
- artikel 100, dat in werking treedt op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum naar analogie met artikel 60 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling;

- artikel 109 tot en met 117, die in werking treden op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum;
- artikel 121, dat in werking treedt op 1 januari 2016;
- artikel 122, dat in werking treedt op 1 januari 2015 en buiten werking treedt op 31 december 2015.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Onderwijs,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 56.703/1/3
van 13 oktober 2014

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015’

Op 6 oktober 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Begroting, Financiën, en Energie verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet 'houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015'.

Het voorontwerp betreffende de hoofdstukken 1, 2, 6 tot 8, 11 tot 13, 16 en 22 is door de eerste kamer onderzocht op 9 oktober 2014. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Raf AERTGEERTS en Paul DEPUYDT, eerste auditeurs-afdelingshoofden, Kristine BAMS, eerste auditeur, Brecht STEEN, auditeur, en Wendy DEPESTER, adjunct-auditeur.

Het voorontwerp betreffende de hoofdstukken 1, 3 tot 5, 17, 18 en 22 is door de derde kamer onderzocht op 8 oktober 2014. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Kaat LEUS, staatsraden, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur, en Tim CORTHAUT, auditeur.

Het voorontwerp betreffende de hoofdstukken 1, 9, 10, 14, 15, en 19 tot 22 is door de derde kamer onderzocht op 9 oktober 2014. De kamer was samengesteld uit Jan SMETS, staatsraad, voorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Kaat LEUS, staatsraden, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur, Brecht STEEN, Pierrot T'KINDT, Frédéric VANNESTE, Nathalie VAN LEUVEN en Tim CORTHAUT, auditeurs, en Wendy DEPESTER, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 13 oktober 2014.

*

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

Door te eisen dat de adviesaanvragen met een termijn van vijf werkdagen van een "bijzondere" motivering worden voorzien, heeft de wetgever tot uiting gebracht dat hij wil dat alleen in uitzonderlijke gevallen verzocht wordt om mededeling van het advies binnen die uitzonderlijk korte termijn. De aanvrager moet derhalve pertinente en voldoende concrete gegevens aanbrengen die het aannemelijk maken dat de ontworpen regeling dermate spoedeisend is dat noodzakelijkerwijze een beroep moet worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State (advies mede te delen binnen een termijn van vijf werkdagen) en waarom, op het ogenblik van de adviesaanvraag, geen beroep kon worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State (advies mede te delen binnen een termijn van dertig dagen).

2. In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid dat

> "het programmadecreet wegens de nauwe band met de begrotingsdecreten en de gelijktijdige behandeling in het Vlaams Parlement in dezelfde periode ingediend moet worden."

Voor de hoofdstukken 6 (artikel 100) en 7 (artikel 101) van het ontwerp is de nauwe band met de begroting 2015 niet of onvoldoende duidelijk, zodat voor die hoofdstukken de spoedeisendheid niet is aangetoond.

*

3. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

VORMVEREISTEN

Blijkens de stukken gevoegd bij de adviesaanvraag heeft de Vlaamse Regering op 3 oktober 2014 beslist de Vlaamse minister bevoegd voor de financiën en de begrotingen te gelasten over het voorliggende ontwerp het advies in te winnen van een aantal andere instanties en adviesraden. Die adviezen blijken nog niet te zijn gegeven.

Bovendien heeft de Vlaamse Regering beslist dat over de bepalingen van dit ontwerp zal worden onderhandeld in een gemeenschappelijke vergadering van het sectorcomité X

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

(onderwijs Vlaamse Gemeenschap) en van de onderafdeling "Vlaamse Gemeenschap" van afdeling 2 van het Comité voor de provinciale en de plaatselijke overheidsdiensten en in een vergadering van het overkoepelend onderhandelingscomité van het gesubsidieerd vrij onderwijs, het Vlaamse onderhandelingscomité voor het hoger onderwijs en het Vlaams onderhandelingscomité voor de basiseducatie. Het resultaat van deze onderhandelingen is de Raad van State niet bekend.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van de voornoemde vormvereisten nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, nog aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

Hoofdstuk 1 – Algemeen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 2 – Onderwijs

Afdeling 1 – Basisonderwijs
Afdeling 2 – Subsidie-enveloppes voor het verstrekken van onderwijs
Afdeling 3 – Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs

Bij deze afdelingen zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 4 – Centra voor Leerlingenbegeleiding

Artikelen 8 en 9

De respectievelijk bij de artikelen 8 en 9 van het ontwerp ontworpen artikelen 71/1 en 89, vijfde lid, van het decreet van 1 december 1998 'betreffende de Centra voor Leerlingenbegeleiding' machtigen de Vlaamse Regering telkens ertoe om een zogenaamd aanwendingspercentage toe te passen. Door de auditeur-verslaggever gevraagd naar de precieze draagwijdte van die machtiging heeft de gemachtigde verwezen naar de regeling die thans reeds is opgenomen in artikel 209, § 2, tweede lid, van de Codex Secundair Onderwijs.[2] Zoals door de gemachtigde wordt voorgesteld, verdient het aanbeveling om de thans ontworpen bepalingen op dezelfde wijze te redigeren.

[2] Die bepaling luidt: "De Vlaamse Regering kan op basis van de budgettaire mogelijkheden een aanwendingspercentage vastleggen van het aantal wekelijkse uren-leraar dat aan elke school toegekend wordt."

Afdeling 5 – Secundair onderwijs

Artikelen 10 en 12

In de artikelen 10 en 12 van het ontwerp dient telkens te worden gepreciseerd dat de ontworpen bepalingen worden ingevoegd in respectievelijk "artikel 243, § 3," en "artikel 324, § 3," van de Codex Secundair Onderwijs.

Afdeling 6 – Wijzigingen aan het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 7 – DKO

Artikel 15

1. Artikel 15 van het ontwerp vervangt artikel 100*ter* van het decreet van 31 juli 1990 'betreffende het onderwijs II'. Het bepaalt aldus, voor het schooljaar 2015-2016, de bedragen van het inschrijvingsgeld die een leerling in het deeltijds kunstonderwijs voor elke studierichting waarvoor hij zich inschrijft moet betalen. De nieuwe bedragen houden een verhoging in ten aanzien van de huidige tarieven.

2. Het deeltijds kunstonderwijs is geen leerplichtonderwijs waartoe de toegang kosteloos zou moeten zijn tot het einde van de leerplicht, met toepassing van artikel 24, § 3, van de Grondwet.[3]

Het deeltijds kunstonderwijs, in zijn verschillende vormen, kan daarentegen niet worden geacht geen deel uit te maken van de verschillende onderwijsvormen die door artikel 13 van het Internationaal Verdrag inzake Economische, Sociale en Culturele Rechten zijn beschermd.[4]

Voor de vormen van deeltijds kunstonderwijs gelden bijgevolg al naargelang het geval de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 13.2., *litterae* a), b) en c), van het Internationaal Verdrag betreffende de Economische, Sociale en Culturele Rechten (IVESCR).

3. Op grond van artikel 13.2., *littera* a), IVESCR is wat het lager onderwijs betreft, de kosteloosheid een doelstelling die onmiddellijk moet worden verwezenlijkt.

Uit de gecombineerde lezing van artikel 13.2 en artikel 2.1 IVESCR blijkt dat de gelijke toegang tot het middelbaar en het hoger onderwijs geleidelijk moet worden ingevoerd,

[3] GwH 19 mei 1994, nr. 40/94, B.2.8.

[4] GwH 19 mei 1994, nr. 40/94, B.2.5.

rekening houdend met de economische mogelijkheden en de specifieke toestand van de overheidsfinanciën eigen aan elke Verdragsluitende Staat.[5]

Artikel 13.2, *litterae* b) en c), IVESCR doen op zichzelf geen recht op kosteloze toegang ontstaan tot ander onderwijs dan het lager onderwijs. Wel verzetten die bepalingen - net zoals *littera* a) van hetzelfde artikel - zich ertegen dat België en de gemeenschappen, na de inwerkingtreding van het Verdrag ten aanzien van België, maatregelen zouden nemen die ingaan tegen de doelstelling van de kosteloosheid, die onmiddellijk moet worden bereikt wat het lager onderwijs betreft en geleidelijk moet worden ingevoerd wat het middelbaar en het hoger onderwijs betreft.

Het Grondwettelijk Hof heeft deze standstill-verplichting als volgt verduidelijkt: "De *standstill*-verplichting, die voorvloeit uit het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten […], houdt niet in dat [de inschrijvings]gelden na 1983 niet kunnen worden verhoogd, met name, enerzijds, op grond van een redelijke beoordeling van de evolutie van de kosten van levensonderhoud, van die van het nationaal product en van de stijging van het gemiddelde inkomen per inwoner, ten opzichte van de tijd waarin ze zijn vastgesteld, en, anderzijds, op grond van motieven van algemeen belang vermeld in onder meer artikel 2.1 van het Verdrag, waaronder in het bijzonder de ter beschikking staande financiële middelen." [6]

De standstill-werking van sociaal-economische grondrechten verbiedt de wetgever enkel het beschermingsniveau van een te waarborgen grondrecht in aanzienlijke mate te verminderen, zonder dat daarvoor redenen zijn die verband houden met het algemeen belang.

4. Ten aanzien van de ontworpen bepaling moet bijgevolg worden nagegaan of de verhoging van het inschrijvingsgeld "niet als een ernstige en aanzienlijke hinderpaal voor de toegang tot het desbetreffende onderwijs" kan worden beschouwd[7] die het doel van de geleidelijke invoering van de kosteloosheid aantast.

Uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof blijkt dat het Hof voor de beoordeling van de eventuele achteruitgang in de kosteloosheid van het onderwijs een nieuwe regeling vergelijkt met de op het ogenblik van de inwerkingtreding van het IVESCR ten aanzien van België (zijnde 21 juli 1983) bestaande mate van kosteloosheid van het onderwijs.[8]

5. Gelet op het hanteren van dit referentiepunt door het Grondwettelijk Hof zal de decreetgever bijgevolg moeten nagaan of de nieuwe inschrijvingsgelden geen aanzienlijke achteruitgang vormen in vergelijking met de financiële toegangsdrempels die golden op 21 juli 1983.

In vergelijking met de bestaande regeling van de inschrijvingsgelden in het deeltijds kunstonderwijs (zijnde de tekst van artikel 100*ter* van het decreet van 31 juli 1990,

[5] GwH 18 april 2013, nr. 53/2013, B.4.2.

[6] GwH 21 februari 2007, nr. 28/2007, B.4.11.

[7] GwH, 19 mei 1994, nr. 40/94, B.2.7.

[8] Bijvoorbeeld GwH, 18 april 2013, nr. 53/2013, B.4.2.

zonder rekening te houden met de nog niet in werking getreden wijziging van dit artikel bij het decreet van 25 april 2014 'betreffende het onderwijs XXIV') lijkt het nieuwe basisbedrag een gevoelige verhoging in te houden, met dien verstande dat tegelijkertijd de doelgroep van het verminderd bedrag uitgebreid wordt tot de groep van 18- tot 24-jarigen.

De decreetgever dient deze verhoging dan ook te verantwoorden, enerzijds, op grond van een redelijke beoordeling van de evolutie van de kosten van levensonderhoud, van die van het nationaal product en van de stijging van het gemiddelde inkomen per inwoner, en, anderzijds, op grond van motieven van algemeen belang vermeld in onder meer artikel 2.1 IVESCR, waaronder in het bijzonder de ter beschikking staande financiële middelen.

Afdeling 8 – Vlaams Ondersteuningscentrum voor het Volwassenenonderwijs

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 9 – Centra voor Volwassenenonderwijs

Artikelen 20 tot 22

1. De artikelen 20 tot 22 van het ontwerp wijzigen de artikelen 109 en 110 van het decreet van 15 juni 2007 'betreffende het volwassenenonderwijs". Aldus worden de inschrijvingsgelden van de cursisten van de Centra voor Volwassenenonderwijs verhoogd, door zowel het bedrag dat met het aantal lestijden van een module moet worden vermenigvuldigd aan te passen, als het bedrag van de begrenzing per schooljaar.

2. Zoals reeds in het verleden bevestigd door de Raad van State, afdeling Wetgeving, en door het Grondwettelijk Hof is artikel 13 IVESCR van toepassing op het volwassenenonderwijs.[9]

3. Uit de gecombineerde lezing van artikel 13.2 en artikel 2.1 IVESCR blijkt dat de gelijke toegang tot het middelbaar en het hoger onderwijs geleidelijk moet worden ingevoerd, rekening houdend met de economische mogelijkheden en de specifieke toestand van de overheidsfinanciën eigen aan elke Verdragsluitende Staat.[10]

Artikel 13.2, *litterae* b) en c), IVESCR doen op zichzelf geen recht op kosteloze toegang ontstaan tot ander onderwijs dan het lager onderwijs. Wel verzetten die bepalingen - net zoals *littera* a) van hetzelfde artikel - zich ertegen dat België en de gemeenschappen, na de inwerkingtreding van het Verdrag ten aanzien van België, maatregelen zouden nemen die ingaan tegen de doelstelling van de kosteloosheid, die onmiddellijk moet worden bereikt wat het lager

[9] Adv.RvS 20.014/1 van 22 juni 1990 over een voorontwerp van decreet dat heeft geleid tot het decreet van 12 juli 1990 'modifiant certaines dispositions de la législation de l'enseignement', *Parl.St.* Fr.Gem.R. 1989-90 nr. 147/1, 14-15, en GwH 7 mei 1992, nr. 33/92, B.8.2. (ten aanzien van het onderwijs voor sociale promotie dat in de Vlaamse Gemeenschap (een onderdeel van) het volwassenenonderwijs is geworden) en GwH 14 maart 2013, nr; 37/2013, B.9. en B.11.3.

[10] GwH 18 april 2013, nr. 53/2013, B.4.2.

onderwijs betreft en geleidelijk moet worden ingevoerd wat het middelbaar en het hoger onderwijs betreft.

Het Grondwettelijk Hof heeft deze standstill-verplichting als volgt verduidelijkt: "De *standstill*-verplichting, die voorvloeit uit het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten […], houdt niet in dat [de inschrijvings]gelden na 1983 niet kunnen worden verhoogd, met name, enerzijds, op grond van een redelijke beoordeling van de evolutie van de kosten van levensonderhoud, van die van het nationaal product en van de stijging van het gemiddelde inkomen per inwoner, ten opzichte van de tijd waarin ze zijn vastgesteld, en, anderzijds, op grond van motieven van algemeen belang vermeld in onder meer artikel 2.1 van het Verdrag, waaronder in het bijzonder de ter beschikking staande financiële middelen." [11]

De standstill-werking van sociaal-economische grondrechten verbiedt de wetgever enkel het beschermingsniveau van een te waarborgen grondrecht in aanzienlijke mate te verminderen, zonder dat daarvoor redenen zijn die verband houden met het algemeen belang.

4. Ten aanzien van de ontworpen bepalingen moet bijgevolg worden nagegaan of de verhoging van het inschrijvingsgeld "niet als een ernstige en aanzienlijke hinderpaal voor de toegang tot het desbetreffende onderwijs" kan worden beschouwd[12] die het doel van de geleidelijke invoering van de kosteloosheid aantast.

Uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof blijkt dat het Hof voor de beoordeling van de eventuele achteruitgang in de kosteloosheid van het onderwijs een nieuwe regeling vergelijkt met de op het ogenblik van de inwerkingtreding van het IVESCR ten aanzien van België (zijnde 21 juli 1983) bestaande mate van kosteloosheid van het onderwijs.[13]

5. Gelet op het hanteren van dit referentiepunt door het Grondwettelijk Hof zal de decreetgever bijgevolg moeten nagaan of de nieuwe inschrijvingsgelden geen aanzienlijke achteruitgang vormen in vergelijking met de financiële toegangsdrempels die golden op 21 juli 1983.

In vergelijking met de bestaande regeling van de inschrijvingsgelden in het volwassenenonderwijs (zijnde de huidige artikelen 109 en 110 van het decreet van 15 juni 2007) lijkt de ontworpen regeling een gevoelige verhoging in te houden.

De decreetgever dient deze verhoging dan ook te verantwoorden enerzijds, op grond van een redelijke beoordeling van de evolutie van de kosten van levensonderhoud, van die van het nationaal product en van de stijging van het gemiddelde inkomen per inwoner, en, anderzijds, op grond van motieven van algemeen belang vermeld in onder meer artikel 2.1 IVESCR, waaronder in het bijzonder de ter beschikking staande financiële middelen.

[11] GwH 21 februari 2007, nr. 28/2007, B.4.11.

[12] GwH, 19 mei 1994, nr. 40/94, B.2.7.

[13] Bijvoorbeeld GwH, 18 april 2013, nr. 53/2013, B.4.2.

Afdeling 10 – Contingent detacheringen

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 11 – Hoger Onderwijs

Artikel 31

Artikel 31, punt 2° van het ontwerp bepaalt dat de bedragen voor het eigenaarsonderhoud die op grond van artikel III.50 van de Codex Hoger Onderwijs aan publiekrechtelijke hogescholen worden toegekend, verminderd worden met 10%.

Het verschillend eigendomsstelsel van vrije inrichtende machten en het gemeenschapsonderwijs *sensu lato* wordt door het Grondwettelijk Hof als een "eigen karakteristiek van de inrichtende machten" beschouwd, dat een objectief verschil oplevert dat een 'aangepaste behandeling' verantwoordt, zoals onder meer het eigenaarsonderhoud.[14]

De ontworpen regeling wijzigt de bestaande verhouding tussen de publiekrechtelijke en vrije gesubsidieerde hogescholen. Voor het wijzigen van die verhouding moet een deugdelijke verantwoording worden gegeven. Het Grondwettelijk Hof oordeelde in het recente arrest 109/2014 immers dat een vermindering van het bedrag van het eigenaarsonderhoud voor het Gemeenschapsonderwijs aanvaardbaar was, omdat de maatregel "door haar eenmalig karakter, door de deugdelijke reden die eraan ten grondslag ligt en door de relatief beperkte draagwijdte ervan geen afbreuk [deed] aan de «aangepaste behandeling» waarop de verzoekende partij krachtens artikel 24, § 4, van de Grondwet aanspraak maakt".[15]

De verantwoording in de memorie van toelichting volstaat in dit opzicht niet. De decreetgever zal immers moeten aantonen dat de vermindering van het eigenaarsonderhoud geen afbreuk zal doen aan de aangepaste behandeling waarop de publiekrechtelijke hogescholen aanspraak kunnen maken, rekening houdend met de vermindering van de financiering van alle hogescholen.

Afdeling 12 – Levensbeschouwelijke inspectie
Afdeling 13 – Kwaliteit van onderwijs
Afdeling 14 – Nascholing
Afdeling 15 – Expertisenetwerken

Bij deze afdelingen zijn geen opmerkingen te maken.

[14] GwH 2 april 1992, nr. 27/92 van 2 april 1992, 5.B.2., aangehaald in GwH 17 juli 2014, nr. 109/2014, B.8.

[15] GwH 17 juli 2014, nr. 109/2014, B.10.

Afdeling 16 – Maximumfactuur

Artikel 54

Artikel 54 van het ontwerp vervangt artikel 27*bis*, § 2, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, verhoogt de maximumbedragen van de bijdrage die door het schoolbestuur aan de ouders kan worden gevraagd voor "activiteiten die niet noodzakelijk zijn voor het realiseren van de eindtermen of het nastreven van de ontwikkelingsdoelen" alsook voor bepaalde "verplichte materialen".

In dit verband moet herinnerd worden aan de opmerkingen van de Raad van State, afdeling Wetgeving, in het advies 42.459/1 van 27 maart 2007. [16]

Uit de in dit advies in herinnering gebrachte verdragsrechtelijke beginselen inzake kosteloosheid van het lager onderwijs, volgt dat, voor zover de bedragen van de maximumfactuur betrekking hebben of kunnen hebben op bijdragen voor materialen die de leerlingen verplicht moeten aanschaffen of voor activiteiten waaraan de leerlingen verplicht moeten deelnemen, de verhoging van het bedrag niet aanvaardbaar is.

Afdeling 17 – Consortia volwassenenonderwijs
Afdeling 18 – Syndicale werkzaamheden
Afdeling 19 – Gedetacheerden vakbond Hoger Onderwijs
Afdeling 20 – Vormingsfonds Hoger Onderwijs
Afdeling 21 – Hogere Zeevaartschool
Afdeling 22 – Toevoeging aan de werkingsuitkeringen van de hogeronderwijsinstellingen

Bij deze afdelingen zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 23 – Werkingsenveloppe van de hogescholen en universiteiten

Artikel 83

De betekenis van het ontworpen artikel III.24, § 7, van de Codex Hoger Onderwijs, is onduidelijk.

De bepaling lijkt in te houden dat bij elke instelling een vast bedrag wordt bespaard ("per hogeschool en universiteit"), terwijl de toelichting er zich toe beperkt te stellen dat "[d]e werkingenveloppe van de hogescholen en universiteiten worden (sic) verminderd" met dat bedrag.

Om verduidelijking gevraagd, antwoordt de gemachtigde het volgende: "Het is de totale werkingsenveloppe voor de hogescholen en universiteiten die bijkomend verminderd wordt

[16] Adv.RvS 42.459/1 van 27 maart 2007, over een voorontwerp van decreet dat heeft geleid tot het decreet van 6 juli 2007 'tot wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 en van het decreet van 13 juli 2001 betreffende het onderwijs-XIII-Mozaïek', *Parl.St.* Vl.Parl. 2006-07, nr. 1221/1.

met het vermelde bedrag van 26,6 miljoen euro. De bedragen van de individuele instellingen (na berekeningen op basis van de verschillende parameters) wordt met een percentage verminderd (namelijk 1,83%) en de som hiervan geeft het totale vermelde bedrag van 26,6 mio euro".

De redactie van artikel 83 van het ontwerp moet worden aangepast om deze bedoeling duidelijk tot uiting te brengen.

Afdeling 24 – Aanmoedigingsfonds
Afdeling 25 – Registratie van studenten met een functiebeperking
Afdeling 26 – SNPB

Bij deze afdelingen zijn geen opmerkingen te maken

Hoofdstuk 3 – Wijzigingen aan het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Afdeling 1 – Aanrekening van belastingverminderingen

Artikel 88

Aan de gemachtigde is gevraagd wat de draagwijdte is van de verwijzing, in het ontworpen artikel 3.1.8, § 5, van het decreet van 27 maart 2009 'betreffende het grond- en pandenbeleid', naar artikel 178/1 (niet: "178[1]"), § 2, tweede lid, 1°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 (hierna: WIB 92). Hij antwoordde het volgende:

> "Artikel 88 vormt het spiegelbeeld van de bepaling opgenomen in artikel 87. Op die manier wordt de aanrekening van deze belastingvermindering, die niet is opgenomen in het WIB 92, op een gelijke manier behandeld als de belastingverminderingen die wel opgenomen zijn in het WIB 92. Er wordt niets gewijzigd aan de bepaling waar u naar verwijst (artikel 178[1], § 2, tweede lid, 1°), het is enkel bedoeld als een kruisverwijzing om aan te geven hoe de vermindering precies dient aangerekend te worden."

Het zou nuttig zijn deze uitleg op te nemen in de memorie van toelichting.

Afdeling 2 – Belastingvermindering voor uitgaven ter beveiliging van woningen tegen inbraak of brand

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 3 – Belastingvermindering voor de eigen woning

Artikel 96

Dit artikel strekt ertoe artikel 178, § 5, van het WIB 92 aan te vullen. In die bepaling worden de bedragen opgelijst die, in afwijking van het bepaalde in paragraaf 1, niet worden geïndexeerd. In het nieuwe 4° wordt onder meer gewag gemaakt van "de bedragen

vermeld in artikel 516, zoals dit bestond voor het werd opgeheven bij artikel 99 van de wet van 8 mei 2014".

De gemachtigde verstrekte in dit verband de volgende toelichting:

> "Artikel 145/41 WIB 92 verwijst in het tweede lid naar de toepassing van artikel 516 zoals dit bestond voordat het werd opgeheven bij artikel 99 van de wet van 8 mei 2014. Vermits dit artikel opgenomen is onder de onderafdeling II*octodecies* belastingverminderingen voor de eigen woning is de bevoegdheid daarmee verbonden."

In artikel 145[41], tweede lid, 2°, van het WIB 92 is te lezen: "binnen de beperkingen als vermeld in artikel 516, § 1, en § 2, tweede lid, zoals dit lid bestond voordat het werd opgeheven bij artikel 99 van de wet van 8 mei 2014". Anders dan de gemachtigde lijkt aan te geven, werd artikel 516 niet volledig opgeheven: paragraaf 2 is wel opgeheven, maar paragraaf 1 bleef ongewijzigd van kracht.

De vermelding in de ontworpen bepaling is derhalve onjuist. Ter wille van de rechtszekerheid zal moeten worden geschreven "de bedragen vermeld in artikel 516, § 1, en § 2, tweede lid, zoals dit lid bestond voor het werd opgeheven bij artikel 99 van de wet van 8 mei 2014".

Hoofdstuk 4 – Schenking bouwgronden[17]

Artikel 97

Dit artikel strekt ertoe het verlaagde tarief voor schenkingen van bouwgronden te verlengen tot eind 2019.

Echter, in plaats van de regeling te verlengen, wordt ze in feite opgeschoven in de tijd: de geldingsperiode is thans "van 1 januari 2012 tot en met 31 december 2014", maar dit zinsdeel wordt vervangen door het zinsdeel "van 1 januari 2015 tot en met 31 december 2019".

De Raad van State vraagt zich af waarom niet wordt volstaan met de vervanging van het jaartal "2014" in artikel 140*nonies*, inleidende zin (niet: "eerste lid"), van het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten, door het jaartal "2019".

[17] Aan de gemachtigde is gevraagd waarom nog wijzigingen worden aangebracht in het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten. De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft onlangs immers advies gegeven over een voorontwerp van decreet waarbij de betrokken bepalingen worden opgeheven (adv.RvS 56.561/1/V van 3 september 2014 over een voorontwerp van decreet 'tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013'). Het antwoord luidt: "Vermits het ontwerp waarbij de VCF wordt gewijzigd nog geen deel uitmaakt van de huidige rechtsorde, bij gebrek aan goedkeuring in het parlement, werden de huidige artikelen van het Wetboek der Registratie-, hypotheek- en griffierechten gewijzigd. Uiteraard zullen onderhavige bepalingen bij goedkeuring van die wijziging van de VCF desgevallend worden herwerkt om geïntegreerd te worden in de VCF."

Hoofdstuk 5 – Verdelingsrecht

Artikel 98

Dit artikel strekt ertoe artikel 109 van het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten aan te vullen met een regeling om in bepaalde gevallen een verlaagd recht (1% in plaats van 2,5%) te genieten. Het gaat om verdelingen van onroerende goederen of afstanden onder bezwarende titel onder medeëigenaars van onverdeelde delen in onroerende goederen in het kader van echtscheiding door onderlinge toestemming, na echtscheiding op grond van onherstelbare ontwrichting of volgend op de beëindiging van de wettelijke samenwoning.

In de ontworpen regeling komen allerlei onderscheiden behandelingen voor.

Zoals bekend, geldt het gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel ook in belastingzaken. Bij artikel 172 van de Grondwet wordt de toepasselijkheid van de grondwettelijke regels van gelijkheid en van niet-discriminatie (artikelen 10 en 11 van de Grondwet) bevestigd in fiscale aangelegenheden. Deze bepaling is immers een precisering of een bijzondere toepassing van het in artikel 10 van de Grondwet algemeen geformuleerde gelijkheidsbeginsel.

Volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof is een verschil in behandeling slechts verenigbaar met de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie, wanneer dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld, rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betrokken maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.[18]

Voor het verschillend behandelen van bepaalde categorieën in de voorgestelde regeling, dient dan ook telkens een deugdelijke verantwoording voorhanden te zijn.

Op de vraag naar de verantwoording voor de gehanteerde onderscheiden behandelingen, antwoordde de gemachtigde het volgende:

> "De doelgroep van de tariefverlaging is conform de memorie van toelichting volledig gealigneerd op de huidige doelgroep van het abattement. Voor een verantwoording van de afbakening van die doelgroep kan dan ook worden verwezen naar de totstandkoming van dat abattement. In dat verband kan worden verwezen naar de uitspraken van de toenmalige minister: 'De meerderheid heeft ervoor gekozen om de correctie enkel toe te staan voor duurzame samenlevingsvormen waarbij men bewust kiest voor zowel rechten als plichten die een dergelijke samenlevingsvorm met zich meebrengt. Het gaat er in die visie niet enkel om deel te nemen aan de rechtenzijde van het verhaal, zonder ook verantwoordelijkheid te willen nemen voor de plichten die men ten opzichte van elkaar heeft. Wettelijk samenwonenden genieten bijvoorbeeld ook erfrecht ten opzichte van elkaar, terwijl feitelijk samenwonenden dat niet hebben.' (zie Plenaire vergadering nr. 51 (2011-2012) – 12 juli 2012, blz. 23).

[18] Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie bv. GwH 28 februari 2013, nr. 24/2013, B.3.2.

Voor wat de verantwoording t.o.v. de situatie beoogd in artikel 109, (eerste lid) 3 betreft: Artikel 109, (eerste lid,) 3, betreft situaties die voortkomen uit het overlijden van één van de echtgenoten, die zijn echtgenote en andere erfgenamen (doorgaans kinderen) als erfgenamen nalaat. De overlevende echtgenote wordt in principe vruchtgebruiker van de onroerende goederen nagelaten door de overledene en de andere erfgenamen worden de blote eigenaars van dezelfde onroerende goederen. Wanneer de overlevende echtgenote de omzetting van haar vruchtgebruik vraagt, zoals het burgerlijk wetboek dat voorschrijft, is het registratierecht van 2,5% verschuldigd. Gelet op het feit dat het voorliggend voorstel inspeelt op de situaties echtscheidingen en beëindiging van wettelijke samenwoning, vindt dit geen toepassing in artikel 109, (eerste lid,) 3."

In tegenstelling tot wat de gemachtigde voorhoudt, is er geen volledige overeenstemming met het abattement bedoeld in artikel 111*bis* van het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten. Zo bevat dat artikel geen verwijzing naar artikel 1293 van het Gerechtelijk Wetboek. Een aangepaste verantwoording is derhalve noodzakelijk.

Artikel 99

Dit artikel vervangt artikel 212*quinquies* van het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten, zodat het ook geldt voor de nieuwe tariefvermindering die wordt ingevoegd in artikel 109 van hetzelfde wetboek (zie artikel 98 van het ontwerp).

Bij de totstandkoming van dat artikel 212*quinquies*, is in advies 51.430/1 van 29 mei 2012 het volgende opgemerkt:

"Het nieuwe artikel wijkt ook af van artikel 215 van het Wetboek, dat bepaalt dat er verjaring is voor de vordering tot teruggaaf van rechten na twee jaar te rekenen van de dag waarop de rechtsvordering is ontstaan. Aangezien het voorliggende artikel bepaalt dat het verzoek tot teruggave moet worden ingediend binnen zes maanden te rekenen vanaf de datum van de registratie, gaat het om een regeling die minder gunstig is dan de algemene regeling die geldt voor de andere gevallen van teruggave van rechten waarin het Wetboek voorziet.

In het licht van het beginsel van de gelijkheid voor de fiscale wet (artikel 172, eerste lid, van de Grondwet), zal voor die verschillende behandeling een deugdelijke verantwoording gegeven moeten kunnen worden. Inzonderheid de kortere termijn voor het indienen van het verzoek tot teruggave moet kunnen worden verantwoord."[19]

In de loop van de parlementaire behandeling is volgende verantwoording gegeven voor de keuze voor deze termijn van zes maanden:

"De heer Matthias Diependaele geeft uitleg over de tweede opmerking van de Raad van State op de amendementen nr. 8 en 9. Hij verwijst naar de opmerking dat de fiscale voordelen in de meeste gevallen nog nadien kunnen worden aangevraagd, mocht dat niet meteen gebeurd zijn. Daartoe is artikel 212*quinquies* ingevoegd door middel van amendement nr. 9. Er is dus een opvangnet als de vormvoorwaarden niet zijn vervuld in of onderaan het document dat tot heffing van het evenredig recht op de verdeling aanleiding geeft. Daaraan was toegevoegd dat men dat tot zes maanden nadien kan

[19] Adv.RvS 51.430/1 van 29 mei 2012 over amendementen op het ontwerp van decreet 'houdende wijziging van het tarief op het recht op verdelingen en gelijkstaande overdrachten', *Parl.St.* Vl.Parl. 2011-12, nr. 1529/9, 7.

vragen. De Raad van State wilde de oorsprong van die termijnkeuze kennen. Die termijn is gekozen omdat het dezelfde termijn betreft die ook gehanteerd wordt voor uitstel in andere gevallen, zoals de meeneembaarheid en het normaal abattement. De keuze is derhalve logisch, besluit het lid."[20]

Het verdient aanbeveling de verantwoording voor de termijnkeuze op te nemen in de memorie van toelichting.

Hoofdstuk 8 – Gesubsidieerde contractuelen

Artikel 102

In artikel 102 van het ontwerp wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om voor bepaalde gesubsidieerde contractuelen "een regeling vast te leggen om de bestaande arbeidsplaatsen te regulariseren of uit te doven".

In de memorie van toelichting bij artikel 102 van het ontwerp wordt in dat verband melding gemaakt van een aantal elementen die niet in de tekst van het decreet voorkomen, maar waaraan een essentiële beleidskeuze ten grondslag ligt. Overeenkomstig de beginselen die de verhouding tussen de wetgevende en de uitvoerende macht beheersen, dienen deze essentiële beleidskeuzes door de decreetgever te worden vastgesteld, hetgeen impliceert dat van die elementen uitdrukkelijk melding moet worden gemaakt in de tekst van artikel 102 van het ontwerp. Een verwijzing naar of een bespreking van de betrokken elementen in uitsluitend de memorie van toelichting volstaat niet.

Hoofdstuk 9 – Dienst met Afzonderlijk Beheer Catering en Schoonmaak

Artikel 103

1. Artikel 103 van het ontwerp strekt ertoe twee bestaande diensten met afzonderlijk beheer (hierna: DAB), namelijk de DAB Catering en de DAB Schoonmaak, samen te voegen tot één enkele nieuwe DAB, zijnde de DAB Catering en Schoonmaak. De manier waarop dat artikel is geredigeerd, schept evenwel verwarring aangaande de wijze van totstandkoming van de nieuwe DAB.

Uit het eerste, het tweede en het vierde lid van het artikel kan worden afgeleid dat de DAB Catering en de DAB Schoonmaak worden samengevoegd tot één nieuwe DAB en dat deze twee bestaande DAB's daardoor allebei ophouden te bestaan. In dat geval moet worden voorzien in de opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari 2001 'betreffende het financiële en materiële beheer van de dienst met afzonderlijk beheer 'Catering'' en van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 'betreffende het financieel en materieel beheer van de dienst met afzonderlijk beheer Schoonmaak', en dient tegelijkertijd een nieuw besluit te worden uitgevaardigd met daarin de organieke regels aangaande het financiële en het materiële beheer van de nieuwe DAB Catering en Schoonmaak.

[20] *Parl.St.* Vl.Parl. 2011-12, nr. 1529/14, 33.

Het derde lid van het artikel laat evenwel uitschijnen dat de DAB Schoonmaak door de DAB Catering wordt opgeslorpt. De DAB Catering zou dan blijven voortbestaan, bijkomende taken krijgen en een naamsverandering ondergaan. In dat geval dient de Vlaamse Regering enkel het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 op te heffen. Het besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari 2001 kan dan blijven bestaan, maar dient wel in overeenstemming te worden gebracht met artikel 103 van het aan te nemen decreet.

Uit de memorie van toelichting kan worden afgeleid dat voor de eerste mogelijkheid werd gekozen nu daarin steeds gewag wordt gemaakt van de "nieuwe DAB". Artikel 103, tweede en derde lid, van het ontwerp dient dan als volgt te luiden:

> "De dienst met afzonderlijk beheer Catering en Schoonmaak neemt de taken over van de dienst met afzonderlijk beheer Catering, vermeld in artikel 37 van het decreet van 22 december 1999 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000, evenals de taken van de dienst met afzonderlijk beheer Schoonmaak, vermeld in artikel 48 van het decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995.
>
> De dienst met afzonderlijk beheer Catering en Schoonmaak neemt de begrotingssaldi, de rechten en verplichtingen, de openstaande vastleggingen en vorderingen, de activa en de saldi van de reservefondsen en de tegoeden van de dienst met afzonderlijk beheer Schoonmaak en van de dienst met afzonderlijk beheer Catering over."

2. In artikel 103, eerste lid, van het ontwerp dient de verwijzing naar artikel 4, § 1, 1°, van het erin vermelde decreet van 8 juli 2011 te worden vervangen door een verwijzing naar artikel 3, § 1, van dat decreet.

3. Artikel 103, vierde lid, van het ontwerp kan ertoe worden beperkt om de Vlaamse Regering te machtigen de organieke regels te bepalen die van toepassing zijn op het financiële en het materiële beheer van de dienst met afzonderlijk beheer Catering en Schoonmaak.

Voor het overige dient de Vlaamse Regering niet te worden gemachtigd om de besluiten van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 en 26 januari 2001 op te heffen. Op grond van haar algemene uitvoeringsbevoegdheid (artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen') vermag de Vlaamse Regering bestaande besluiten te wijzigen of op te heffen als ze niet meer in overeenstemming zijn met nieuwe of gewijzigde decreetsbepalingen (zoals met artikel 103 van het aan te nemen decreet). De Vlaamse Regering dient hiervoor niet specifiek te worden gemachtigd door de decreetgever.

Hoofdstuk 10 – VZW Sociale Dienst voor het Vlaams Overheidspersoneel

Artikel 104

1. Artikel 104 van het ontwerp strekt ertoe artikel 7 van het decreet van 2 maart 2007 'betreffende de vereniging zonder winstoogmerk Sociale Dienst voor het Vlaams Overheidspersoneel' (hierna: VZW Sociale Dienst) geheel te vervangen.

Uit de ontworpen bepaling blijkt evenwel dat het de bedoeling is om de inhoud van het voormelde artikel 7 van het decreet van 2 maart 2007 over te nemen en er bijkomend

voor te zorgen dat de Vlaamse Regering ertoe wordt gemachtigd om te bepalen welke entiteiten verplicht dienen aan te sluiten bij de VZW Sociale Dienst en, voor deze verplicht aan te sluiten entiteiten, te voorzien in een identieke subsidieregeling als deze die geldt voor de Vlaamse ministeries.

De te nemen bepaling zal op 1 januari 2015 in werking treden (artikel 146 van het ontwerp).

2. Om toelichting gevraagd, verklaarde de gemachtigde dat met het ontworpen artikel 7 enkel wordt beoogd de financiering van de verplichte aansluiting van bepaalde entiteiten bij de VZW Sociale Dienst te regelen, met dien verstande dat er in een identieke subsidieregeling wordt voorzien voor de Vlaamse ministeries, enerzijds, en de verplicht aan te sluiten entiteiten, anderzijds.

Zo de draagwijdte van de aan te nemen bepaling inderdaad tot dat aspect beperkt moet worden, dient het ontworpen artikel 7, tweede lid, van het decreet van 2 maart 2007 te worden geschrapt. Dit ontworpen tweede lid, dat ertoe strekt de Vlaamse Regering te machtigen om te bepalen welke entiteiten verplicht dienen aan te sluiten bij de VZW Sociale Dienst, heeft immers een ruimere draagwijdte dan het louter regelen van de financiering van de verplichte aansluiting.

3. Voorts, wat die machtiging betreft, wordt in de tekst van het ontworpen artikel 7, tweede lid, het ruime begrip “entiteiten” gehanteerd, terwijl de draagwijdte ervan, althans luidens de memorie van toelichting bij die bepaling, lijkt te worden beperkt tot de agentschappen met rechtspersoonlijkheid. Bovendien blijkt uit die memorie van toelichting nog dat de Vlaamse Regering op 25 april 2014 reeds heeft beslist dat zeven agentschappen (met rechtspersoonlijkheid), die op heden nog hun eigen sociale dienst hebben, vanaf 1 januari 2015 verplicht moeten aansluiten bij de VZW Sociale Dienst. Het gaat om de volgende agentschappen: het Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen (AGIV), Kind en Gezin (K&G), het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH), de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB), de Vlaamse Landmaatschappij (VLM), de NV De Scheepvaart (DS) en de NV Waterwegen en Zeekanaal (W&Z).

Om toelichting gevraagd waarom voor het begrip “entiteiten” wordt geopteerd en of de machtiging bedoeld is als een eenmalige machtiging (met het oog op verplichte toetreding door de zeven hiervoor vermelde agentschappen) dan wel of de Vlaamse Regering van die machtiging in de toekomst nog gebruik kan maken, verklaarde de gemachtigde het volgende:

> “De intentie is om artikel 7 van het decreet in voege te laten treden tegen uiterlijk 1 januari 2015, datum van aansluiting van de 7 verplicht aan te sluiten entiteiten. De machtiging van de decreetgever aan de Vlaamse Regering wordt dus niet opgevat als een eenmalige machtiging, maar is juist bedoeld om de Vlaamse Regering mogelijks in de toekomst de machtiging te geven tot verplichte aansluiting van andere entiteiten.
>
> Het voorstel tot wijziging van het decreet spreekt van ‘entiteiten’ om die machtiging die toegekend wordt aan de Vlaamse Regering in de toekomst niet te beperken tot agentschappen (term gecreëerd naar aanleiding van BBB) maar ook naar andere rechtspersonen.”

Rekening houdende met het antwoord van de gemachtigde dient te worden vastgesteld dat de memorie van toelichting verwarring schept aangezien deze toelichting niet de juiste draagwijdte van de te nemen decretale bepaling weergeeft. Dit probleem dient, onverminderd de *sub* 4 tot 6 vermelde voorbehouden, te worden verholpen.

In de tekst van het ontwerp dient het begrip "entiteiten" (rechtspersonen) te worden gepreciseerd en in de memorie van toelichting dient beter tot uitdrukking te worden gebracht dat de machtiging niet beperkt blijft tot de daarin vermelde zeven agentschappen met rechtspersoonlijkheid.

4. Vooreerst dient, wat de verplichte toetreding van rechtspersonen betreft, meer in het algemeen te worden opgemerkt dat het niet evident is, in het licht van de vrijheid van vereniging die wordt gewaarborgd bij artikel 27 van de Grondwet, dat de decreetgever of, na daartoe te zijn gemachtigd, de Vlaamse Regering, een door die overheid opgerichte (verzelfstandigde) rechtspersoon, ook wanneer die publiekrechtelijk van aard is, kan verplichten om toe te treden tot een (privaatrechtelijke) vereniging en dat de leden van die vereniging ertoe worden verplicht die toetreding te aanvaarden.

5. Ook dienen, rekening houdende met de door de gemachtigde verstrekte toelichtingen en onverminderd hetgeen hiervoor *sub* 4 is opgemerkt, nog de volgende opmerkingen te worden gemaakt.

De ontworpen regeling strekt ertoe aan de Vlaamse Regering machtiging te verlenen om te beslissen dat één of meerdere agentschappen met rechtspersoonlijkheid verplicht worden om toe te treden tot de VZW Sociale Dienst. Zulke machtiging dient vooraf te gaan aan de regeringsbeslissing die tot toetreding verplicht, wat hier niet het geval blijkt te zijn wat de *sub* 3 vermelde agentschappen betreft.

Bijgevolg dient ofwel aan artikel 104 uitwerking te worden verleend met ingang van 25 april 2014, wat veronderstelt dat de stellers van het ontwerp dienen na te gaan of wel is voldaan aan alle voorwaarden voor het verlenen van terugwerkende kracht, ofwel de Vlaamse Regering de hiervoor vermelde beslissing van 25 april 2014 tot verplichte aansluiting (die slechts zou ingaan op 1 januari 2015) in te trekken om, vervolgens, *ten vroegste* op 1 januari 2015 een nieuwe beslissing te nemen waarin ze op grond van de machtiging die haar wordt verleend, de agentschappen met rechtspersoonlijkheid aanwijst die verplicht dienen aan te sluiten bij de VZW Sociale Dienst.

6. Voorts rijst nog de vraag welke "entiteiten" of, beter, welke rechtspersonen verplicht dienen aan te sluiten bij de VZW Sociale Dienst en welke niet. In de ontworpen regeling wordt geen gewag gemaakt van specifieke criteria of vereisten die de Vlaamse Regering dient te hanteren bij de uitoefening van de haar toevertrouwde discretionaire beoordelingsbevoegdheid. Dit klemt des ter meer zowel in het licht van het beginsel van gelijke behandeling en non-discriminatie als in het licht van de door artikel 27 van de Grondwet gewaarborgde vrijheid van vereniging. Dit dient te worden verholpen door in de ontworpen bepaling de grenzen van deze bevoegdheidsopdracht nader te bepalen.

7. Tot slot blijkt uit het ontworpen artikel 7, eerste lid, van het decreet van 2 maart 2007 dat de Vlaamse Regering aan de VZW Sociale Dienst een subsidie verleent voor de kosten die direct verbonden zijn aan de activiteiten inzake sociale hulp- en dienstverlening die worden verstrekt aan zowel de begunstigden van de Vlaamse ministeries als aan de begunstigden van de verplicht aangesloten "entiteiten". De rechtspersonen, de instellingen en de strategische adviesraden die op *vrijwillige* basis aansluiten bij de VZW Sociale Dienst dienen daarentegen zelf aan die VZW, per gerechtigde, een gelijkaardige (als de subsidie van de Vlaamse Regering) bijdrage te betalen voor de direct aan de activiteiten inzake sociale hulp- en dienstverlening verbonden kosten.[21]

In het ontworpen artikel 7, eerste lid, dienen derhalve de woorden "en de verplicht aan te sluiten entiteiten" te worden ingevoegd tussen de woorden "gerechtigde van de Vlaamse ministeries" en het woord "weergeeft".

Los daarvan rijst echter de vraag of het verschil in behandeling tussen rechtspersonen die door de Vlaamse Regering verplicht worden aan te sluiten bij de VZW Sociale Dienst (en waarvoor de Vlaamse Regering aan de VZW Sociale Dienst een subsidie verleent), enerzijds, en rechtspersonen die zich vrijwillig aansluiten of hebben aangesloten bij de VZW Sociale Dienst (en daarvoor aan de VZW Sociale Dienst zelf een bijdrage betalen), anderzijds, afdoende verantwoord kan worden in het licht van het grondwettelijke gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel.

Hierover ondervraagd, antwoordde de gemachtigde het volgende:

> "Begrotingsmatig draagt momenteel de Vlaams begroting uiteindelijk de kost voor de aansluiting van alle agentschappen met rechtspersoonlijk[heid] die een dotatie voor personeel- en werkingskosten ontvangen.
>
> Alleen is de techniek tot nu toe anders: voor de entiteiten van de ministeries werd dit geld rechtstreeks via een subsidie aan de vzw sociale dienst gegeven en voor de ARP's eerst via de dotatie aan de ARP's en daarna (voor de vrijwillig aangesloten agentschappen) via facturering vanuit het agentschap naar de vzw Sociale dienst.
>
> Bedoeling van de beoogde wijziging is voor alle ARP's die (vanuit het standpunt van de Vlaamse Regering) verplicht aangesloten zijn de bijdrage vanuit de Vlaamse Regering (Vlaamse begroting) rechtstreeks via subsidie naar de vzw Sociale Dienst te laten verlopen. In samenhang daarmee zal de personeels- en werkingsdotatie aan de betrokken ARP's voor een overeenstemmend bedrag verminderd worden. Het gaat dus om een aanpassing van de techniek van het ter beschikking stellen van middelen. Die wordt daardoor transparanter én eenvoudiger, doordat een aantal op zich overbodige stappen worden uitgeschakeld en doordat op die manier alle entiteiten die verplicht moeten aansluiten (of ze nu eigen rechtspersoonlijkheid hebben of niet) op dezelfde manier worden behandeld."

Deze uitleg geeft enkel aan dat de Vlaamse Regering uiteindelijk, zoals het dat voor de (entiteiten van de) ministeries doet, de kosten draagt voor de aansluiting van alle agentschappen met rechtspersoonlijkheid bij de VZW Sociale Dienst (hetzij via het systeem van subsidie, hetzij via het systeem van dotatie), maar daarmee blijft het verschil in behandeling

[21] Zie hierover ook, *Parl.St.* Vl. Parl. 2006-2007, 1035/1, 5.

tussen rechtspersonen die vrij kunnen kiezen om al dan niet een beroep te doen op de diensten van de VZW Sociale Dienst en rechtspersonen die deze keuzevrijheid niet hebben, nog altijd onduidelijk. Enkel wanneer er ook voor dit laatste verschil in behandeling een afdoende verantwoording kan worden gegeven, kan dit onderscheid worden aanvaard in het licht van het grondwettelijke gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel.

Hoofdstuk 11 – Vlaamse Milieumaatschappij

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 12 – Grindfonds

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 13 – Milieuheffingen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken

Hoofdstuk 14 – Woonbeleid

Hoofdstuk 14 van het ontwerp strekt ertoe het decreet van 15 juli 1997 'houdende de Vlaamse Wooncode' (hierna: Vlaamse Wooncode) aan te passen zodat de subsidiëring van sociale koopwoningen en sociale kavels wordt stopgezet (afdeling 1 – artikelen 109 tot 117), de ontvangstmogelijkheden van het Fonds voor de huisvesting wordt uitgebreid naar ontvangsten voortvloeiend uit Europese cofinanciering (afdeling 2 – artikel 118) en, tot slot, de mogelijkheid voor de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen en Vlaams Woningfonds om leningen te verstrekken aan woonbehoeftige gezinnen en alleenstaanden, wordt beperkt (afdeling 3 – artikel 119).

De artikelen 109 tot 117 van het te nemen besluit treden in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum (artikel 146, achtste streepje); de artikelen 118 en 119 op 1 januari 2015.

Algemene opmerkingen

1. In de memorie van toelichting wordt verduidelijkt dat de subsidiëring van sociale koopwoningen en sociale kavels wordt stopgezet en, daarmee samenhangend, de gewestelijke "objectieven" voor sociale koopwoningen en sociale kavels en de daarvan afgeleide provinciale en gemeentelijke "objectieven" worden afgeschaft. Meer in het bijzonder zullen er voor nieuwe sociale woonprojecten geen subsidies meer verleend worden voor verwervingen en voor infrastructuuraanleg, noch voor de bouw of de omvorming van sociale koopwoningen. Ook de mogelijkheid om sociale leningen toe te kennen wordt ingeperkt. Sociale leningen kunnen niet

langer worden toegekend voor de sociale bouw, voor de aankoop van een sociale kavel of bouwgrond of voor de terugbetaling van vroeger aangegane schulden.

Het huidige Vlaamse Parlement heeft het recht geïnformeerd te worden over de redenen waarom bepaalde keuzes worden gemaakt. Dit geldt des te meer in het licht van het *standstill*beginsel van artikel 23 van de Grondwet dat een progressieve verwezenlijking van het recht op een behoorlijke huisvesting inhoudt, zodat in de memorie van toelichting het best wordt aangegeven waarom deze keuzes worden gemaakt, namelijk waarom het huidige arsenaal van mogelijkheden wordt ingeperkt of waarom dit verantwoord is in het algemeen belang.

2. Wanneer het de bedoeling is het systeem van subsidiëring van sociale koopwoningen te verlaten, evenals het verstrekken van sociale leningen voor die woningen, dienen de stellers van het ontwerp omwille van de rechtszekerheid na te gaan of in de Vlaamse Wooncode niet nog andere wijzigingen moeten worden aangebracht. Zo bijvoorbeeld wordt in artikel 22, § 2, vierde lid, 2°*bis,* van de Vlaamse Wooncode, dat niet gewijzigd wordt, nog steeds gewag gemaakt van een "programma voor de bouw van sociale koopwoningen waarvoor een bijzondere lening als vermeld in artikel 79 zal worden toegestaan", terwijl het ontwerp ertoe strekt ook het voormelde artikel 79 te wijzigen. Hetzelfde geldt wellicht ook voor een aantal definities van artikel 2 van de Wooncode, zoals de begrippen "sociale koopwoning", "sociale lening", …

Bijzondere opmerking

Artikel 117

Artikel 117 van het ontwerp strekt ertoe de Vlaamse Regering te machtigen om een overgangsregeling vast te stellen voor de subsidiëring van verrichtingen die betrekking hebben op sociale koopwoningen en sociale kavels die aan door haar te bepalen criteria voldoen. In de toelichting wordt dit als volgt verduidelijkt:

> "Projecten waarvoor reeds een gunstig advies op het lokaal woonoverleg is verleend en die bij de [Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen] zijn aangemeld vóór het aantreden van de nieuwe Vlaamse Regering, komen wel nog in aanmerking voor de genoemde subsidie."

Hierover kan het volgende worden opgemerkt.

Vooreerst dient de verduidelijking in de memorie van toelichting wat het onderscheidend criterium betreft omtrent welke projecten wel nog in aanmerking komen voor subsidie en welke niet, in de tekst zelf van het ontwerp te worden opgenomen. Bovendien is het onduidelijk waarom het onderscheidend criterium dat in de memorie van toelichting wordt vermeld ("vóór het aantreden van de nieuwe Vlaamse Regering"), pertinent en relevant zou zijn om een onderscheid te maken. Voor het criterium van onderscheid dient een objectieve en redelijke verantwoording te bestaan die het best in de memorie van toelichting wordt opgenomen. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld met betrekking tot het doel en de gevolgen van de overwogen maatregel. Op het eerste gezicht lijkt het voormelde criterium alvast niet pertinent, noch relevant om een onderscheid te maken.

Voorts moet worden opgemerkt dat de delegatie aan de Vlaamse Regering zoals zij thans is opgevat en die het wezen zelf van de overgangsregeling betreft, onverenigbaar is met het legaliteitsbeginsel vervat in artikel 23 van de Grondwet. Dit klemt vooral omdat de Vlaamse Regering geheel vrij de criteria mag vaststellen waaraan moet worden voldaan, wat lijkt te impliceren dat niet alle sociale koopwoningen en sociale kavels die onder de huidige regeling (d.w.z. tot de wijziging van het decreet) in aanmerking komen voor een subsidie, de overgangsregeling zullen kunnen genieten. Het is dan ook raadzaam dat het wezen van de overgangsregeling in het decreet zelf wordt verankerd en verduidelijkt, waarbij rekening moet worden gehouden met de vraag of er in hoofde van de rechtzoekende (al dan niet) reeds subjectieve rechten zijn ontstaan.

Hoofdstuk 15 – FONDS CED-ECP

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 16 – Bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 17 – Fonds ter Reductie van de Globale Energiekost

Artikel 122

1. De draagwijdte van het ontworpen artikel 8.2.2 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 (hierna: het Energiedecreet) is onduidelijk. Er wordt immers bepaald dat de "Vlaamse Regering (…) leningen [kan] verstrekken ter ondersteuning van investeringen in het kader van de bevordering van het rationeel energieverbruik", waarna twee voorbeelden worden gegeven van de wijze waarop die leningen kunnen worden verstrekt. Voorts schrijft de ontworpen bepaling voor dat de Vlaamse Regering bij het verstrekken van die leningen gebruik kan maken van de diensten van het Participatiefonds-Vlaanderen, dat daarvoor zal aansluiten bij het Centraal Financieringsorgaan.

De Vlaamse Regering wordt aldus niet gemachtigd om reglementaire besluiten te nemen, ook niet voor het uitwerken van de nodige procedurele bepalingen voor het aanvragen of toekennen van de leningen of voor het bepalen van de materiële voorwaarden voor de toekenning ervan. Dergelijke reglementaire uitvoeringsmaatregelen lijken nochtans noodzakelijk indien het de bedoeling is om, zoals in de memorie van toelichting wordt uiteengezet, te voorzien in de continuïteit van de werking en de financiering van het Fonds ter reductie van de globale energiekost, aangezien dat fonds en de federale wettelijke regeling ter zake worden opgeheven op 1 januari 2015.[22] Dat de ontworpen regeling tijdelijk is, doet daar geen afbreuk aan. De

[22] Zie de artikelen 20 en 21 van de gewone wet van 6 januari 2014 'met betrekking tot de Zesde Staatshervorming inzake de aangelegenheden bedoeld in artikel 78 van de Grondwet'.

gemachtigde bevestigde ook dat het de bedoeling is dat de Vlaamse Regering zo nodig op grond van de aan te nemen bepaling ook de nadere regels en procedures kan vaststellen.

De ontworpen bepaling moet bijgevolg worden aangepast om te voorzien in een uitdrukkelijke en voldoende precies afgebakende delegatie aan de Vlaamse Regering om deze nadere regels en procedures uit te werken.

Indien het daarentegen of daarnaast ook in de bedoeling zou liggen van de stellers van het ontwerp om een rechtsgrond te bieden voor de bestaande uitvoeringsbesluiten van de federale wettelijke regeling, die door de opheffing ervan vanaf 1 januari 2015 niet meer toegepast kunnen worden, dan kan in het ontwerp een bepaling worden opgenomen waarin de betrokken besluiten elk individueel worden opgesomd met de vermelding dat ze worden gehandhaafd tot de datum van de opheffing ervan door de Vlaamse Regering.

2. Het gebruik van het woord "bijvoorbeeld" in het ontworpen artikel 8.2.2, eerste lid, van het Energiedecreet heeft tot gevolg dat de draagwijdte van de ontworpen bepaling en bijgevolg ook van de in de vorige opmerking gesuggereerde delegatie aan de Vlaamse Regering onduidelijk wordt. De gemachtigde verklaarde in dat verband het volgende:

> "Het artikel is in de eerste plaats bedoeld om een rechtsgrond te creëren ten einde in de tussenperiode tussen enerzijds de van rechtswege ontbinding van het FRGE (middernacht 31/12/2014) en anderzijds de implementatie van de in het Vlaams regeerakkoord gemaakte keuze om naar de toekomst die rol als een actieverplichting aan de netbeheerders op te leggen, te kunnen overbruggen. Op dat vlak houden de voorbeelden een bestendiging van de bestaande praktijk in. Men wou echter ook voldoende flexibel zijn om eventueel andere mogelijkheden toe te laten en zich niet vast te pinnen op de bestaande situatie. Een hypothetisch voorbeeld van zo een mogelijkheid zou zijn om niet langer van lokale entiteiten gebruik te maken voor het vertrekken van leningen of om ook andere woningen te vatten."

Het gebruik van een enuntiatieve opsomming, waarbij het blijkens de verklaring van de gemachtigde ook de bedoeling is om andere vormen van leningen te verstrekken, aan eender welke begunstigden en al dan niet via tussenpersonen, met als enige voorwaarde dat met deze leningen investeringen met het oog op rationeel energieverbruik worden gestimuleerd, komt neer op een overmatig ruime delegatie aan de Vlaamse Regering. De verscheidene beoogde maatregelen moeten in de ontworpen bepaling op limitatieve wijze worden opgesomd.

3. Overeenkomstig artikel 146, tiende streepje (lees: 10°), van het ontwerp treedt artikel 122 van het aan te nemen decreet buiten werking op 31 december 2015. Het is echter zinloos om een wijzigingsbepaling buiten werking te laten treden, aangezien de erin vervatte wijziging reeds uitwerking heeft gehad en door die buitenwerkingtreding niet ongedaan wordt gemaakt.[23]

De tijdelijke geldingsduur van het ontworpen artikel 8.2.2 van het Energiedecreet kan dan ook beter tot uiting komen door een vermelding in de ontworpen bepaling ("Tot en met

[23] Zie *Beginselen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, aanbeveling nr. 128, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

31 december 2015 kan de Vlaamse Regering (…)"). Een andere mogelijkheid is dat na artikel 122 van het ontwerp een nieuwe bepaling wordt ingevoegd waarbij artikel 8.2.2 van het Energiedecreet wordt opgeheven. Die bepaling moet in werking treden op 1 januari 2016 (en niet op 31 december 2015), hetgeen moet worden bepaald in artikel 146 van het ontwerp.[24]

Hoofdstuk 18 – Financiering Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt

Algemene opmerking

De wijzigingen die bij hoofdstuk 18 van het ontwerp worden aangebracht in het Energiedecreet betreffen de heffingen op de exploitatie van een elektriciteits- of aardgasdistributienet of van een plaatselijk vervoernet van elektriciteit. De heffing op de exploitatie van een elektriciteits- of aardgasdistributienet is verschuldigd door de werkmaatschappijen.[25] De vraag rijst echter of alle netbeheerders gebruik maken van werkmaatschappijen en of, zelfs indien dat thans het geval zou zijn, niet moet worden voorzien in een subsidiaire regeling waarbij de netbeheerder zelf als belastingplichtige moet worden aangewezen indien hij ervoor kiest om geen gebruik te maken van werkmaatschappijen. Een door de gemachtigde aangewezen beleidsmedewerker verstrekte het volgende antwoord:

> "De heffing in hoofdstuk I, titel XIV van het Energiedecreet, zoals ontworpen, is geconcipieerd als een heffing op de werkmaatschappijen. De facto werken alle door de VREG aangestelde elektriciteitsdistributienetbeheerders en aardgasdistributienet-beheerders (uitgezonderd Intergas) met een werkmaatschappij. Er werd gekozen om geen terugvalpositie in te schrijven om bij gebreke van werkmaatschappij de netbeheerder zelf rechtstreeks te gaan belasten aangezien dit enerzijds in het licht van artikel 26 intercommunalewet van 1986 problematisch zou kunnen zijn (de netbeheerders zijn immers intergemeentelijke samenwerkingsverbanden). Anderzijds zou een dergelijke 'terugvalpositie' (…) een schending van het gelijkheidsbeginsel inhouden omdat netbeheerders dan fiscaal op een verschillende wijze zouden worden behandeld naargelang ze gebruik maken van een werkmaatschappij of niet."

De Raad van State kan zich niet bij deze zienswijze aansluiten. De beleidskeuze om de werkmaatschappijen, veeleer dan de netbeheerders, als belastingplichtigen aan te wijzen, kan niet verantwoord worden in het licht van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel door aan te voeren dat haast alle netbeheerders in de praktijk gebruik maken van werkmaatschappijen. Het volstaat immers om een einde te stellen aan die praktijk om niet langer onder het toepassingsgebied van de heffing te vallen. Een dergelijke verschillende behandeling van netbeheerders naargelang zij in de praktijk gebruik maken van werkmaatschappijen, is niet op een pertinent criterium gebaseerd en kan dan ook niet geacht worden in overeenstemming te zijn met het gelijkheidsbeginsel. Overigens zou het uitwerken van een subsidiaire regeling waarbij netbeheerders die geen gebruik maken van werkmaatschappijen, als belastingplichtigen worden

[24] De inwerkingtreding van een bepaling gebeurt immers om 0 uur van de aangegeven datum, terwijl de buitenwerkingtreding op 24 uur van de aangegeven datum gebeurt. Zie *Beginselen van de wetgevingstechniek*, aanbevelingen nrs. 153 en 160.

[25] Zie de ontworpen artikelen 14.1.2 en 14.2.2 van het Energiedecreet.

aangewezen, precies een gelijke behandeling van alle netbeheerders verwezenlijken, veeleer dan een verschillende behandeling.

Het argument dat een belasting van de netbeheerders zelf in strijd zou zijn met artikel 26 van de wet van 22 december 1986 'betreffende de intercommunales', waarbij de intercommunales worden "vrijgesteld van alle belastingen ten gunste van de Staat, evenals van alle belastingen ingevoerd door de provincies, de gemeenten of enig andere publiekrechtelijke persoon" staat op gespannen voet met de interpretatie die het Grondwettelijk Hof in verscheidene arresten aan deze wetsbepaling heeft gegeven. Het Hof oordeelde immers in verscheidene arresten aan de hand van de parlementaire voorbereiding van de rechtsvoorganger[26] van deze wetsbepaling dat ze is ingegeven door de bezorgdheid om de intercommunales "het vervullen van die taak [om een gemeentelijke plicht te vervullen] te vergemakkelijken door hun de fiscale voordelen toe te kennen die de gemeenten, in wier plaats zij optreden, zouden genieten".[27] Bovendien stelde het Grondwettelijk Hof dat die wetsbepaling weliswaar ook van toepassing is "ongeacht de vraag of het gaat om activiteiten waarvoor de intercommunales in concurrentie treden met andere economische operatoren", maar dan wel "[w]anneer de intercommunales activiteiten uitoefenen die kunnen worden beschouwd als behorend tot de behartiging van doelstellingen van gemeentelijk belang".[28]

In dit geval gaat het niet om een heffing die zowel aan gemeenten als aan intercommunales of hun werkmaatschappijen wordt opgelegd, maar om een heffing die uitsluitend de laatsten treft en die betrekking heeft op de exploitatie van een elektriciteits- of aardgasdistributienet. Het valt moeilijk in te zien hoe een dergelijke heffing, die betrekking heeft op het algemeen gewestelijk energiebeleid, verband houdt met de behartiging van doelstellingen van gemeentelijk belang, zodat de toepasselijkheid van artikel 26 van de wet van 22 december 1986 in dit geval uiterst twijfelachtig is. Het valt nog minder in te zien hoe deze wetsbepaling zou kunnen worden aangewend om intercommunales die geen gebruik maken van werkmaatschappijen, vrijgesteld te zien van de ontworpen heffing, terwijl de werkmaatschappijen van andere intercommunales er wel aan onderworpen zijn.

In een recent arrest sprak het Grondwettelijk Hof zich uit over de toepassing van de leegstandheffing van het Vlaamse Gewest op De Post (thans bpost). Het Hof aanvaardt dat de wetgever het op grond van artikel 170, § 2, van de Grondwet nodig kan achten om De Post vrij te stellen van gewestbelastingen omwille van diens opdrachten van openbare dienst. Volgens het Grondwettelijk Hof betreft de leegstandbelasting evenwel geen voorwerp dat valt onder de uitoefening van de opdrachten van openbare dienst van De Post, mede in het licht van de noodzakelijk restrictieve interpretatie van het noodzakelijkheidsvereiste van artikel 170, § 2,

[26] Artikel 13 van de wet van 18 augustus 1907 'betreffende de vereenigingen van gemeenten en van particulieren tot het inrichten van waterleidingen'.

[27] GwH 21 januari 2004, nr. 8/2004, B.3; GwH 21 januari 2004, nr. 14/2004, B.5; GwH 28 oktober 2004, nr. 166/2004, B.4.

[28] GwH 28 oktober 2004, nr. 166/2004, B.3. In die zaak wees het Hof een ruimere interpretatie van die wetsbepaling van de hand omdat "[w]anneer de wetgever in algemene bewoordingen de intercommunales vrijstelt van belastingen, (…) niet [mag] worden aangenomen dat hij de bedoeling zou hebben gehad bepalingen uit te vaardigen die niet bestaanbaar zijn met artikel 41 en artikel 162, vierde lid, van de Grondwet" (overweging B.6 van dat arrest).

tweede lid, van de Grondwet. De leegstandsheffing kon dan ook worden toegepast op De Post.[29] Die redenering geldt volgens de Raad van State *mutatis mutandis* ook voor de ontworpen heffing op de exploitatie van een elektriciteits- of aardgasdistributienet waarvan, zoals zo-even reeds werd uiteengezet, moeilijk valt in te zien hoe ze verband houdt met de behartiging van doelstellingen van gemeentelijk belang, gelet op haar band met het algemeen gewestelijk energiebeleid.

De Raad van State adviseert dan ook om, indien de stellers van het ontwerp wensen vast te houden aan het beginsel van de aanwijzing van werkmaatschappijen als belastingplichtigen, alleszins – ter wille van het gelijkheidsbeginsel – een subsidiaire regeling uit te werken waarbij de netbeheerders die geen gebruik maken van werkmaatschappijen alsnog als belastingplichtigen worden aangewezen. De Raad acht het ook mogelijk dat netbeheerders in alle gevallen als belastingplichtigen worden aangewezen, ook wat betreft de netbeheerders die intercommunales zijn, hetgeen uiteraard een meer eenvoudige beleidsoptie is.

Artikel 128

Duidelijkheidshalve kan in het ontworpen artikel 14.1.3 van het Energiedecreet beter bepaald worden dat het tarief van de heffing 79,00 euro bedraagt "per GWh elektrische stroom, zoals berekend in artikel 14.1.1" (niet: "per hoeveelheid elektrische stroom, uitgedrukt in GWh, zoals berekend in artikel 14.1.1").

Artikel 130

Bij het ontworpen artikel 14.2.1, derde lid, van het Energiedecreet wordt de heffing op de exploitatie van een aardgasdistributienet niet toegepast op "het aardgasdistributienet in het gebied van de gemeente Baarle-Hertog, dat volledig omgeven is door Nederlands grondgebied".

De gemachtigde verklaarde dat met deze formulering slechts een gedeelte van deze gemeente wordt bedoeld:

> "Er wordt, wat betreft de uitzondering voor Baarle-Hertog, eenzelfde formulering gebruikt als degene die reeds bestaat in artikel 15.3.2 van het Energiedecreet. Het is juist niet de bedoeling om heel het net in de volledige gemeente Baarle-Hertog vrij te stellen, maar enkel het aardgasnet in het uit de enclaves bestaande gedeelte. Zoals in de memorie is opgenomen bestaat die gemeente enerzijds uit een aantal in Nederland gelegen Belgische enclaves, waar Intergas de aardgasdistributienetbeheerder is, en anderzijds uit een aantal wijken die fysiek grenzen aan de gemeenten Merksplas en Turnhout, waar IVEKA de aardgasdistributienetbeheerder is. Het deel van Baarle-Hertog dat fysiek grenst aan de gemeenten Merksplas en Turnhout valt wel onder het toepassingsgebied van de heffing."

[29] GwH 20 september 2012, nr. 111/2012, B.12-B.16. Zie ook B. PEETERS en N. PLETS, "De fiscale aspecten van de zesde staatshervorming: nieuwe perspectieven voor de gewesten eens de gordiaanse knoop is ontward", *LRB* 2014, nr. 1, (3) 8; ook weergegeven in J. VELAERS, J. VANPRAET, Y. PEETERS en W. VANDENBRUWAENE (eds.), *De zesde staatshervorming: instellingen, bevoegdheden en middelen*, Antwerpen, Intersentia, 2014, (779) 785.

Het verdient aanbeveling om die uitleg toe te voegen aan hetgeen dienaangaande reeds is uiteengezet in de memorie van toelichting. Bovendien moet de komma in de ontworpen zinsnede (tussen de woorden "Baarle-Hertog" en "dat") worden weggelaten, aangezien blijkens de uitleg van de gemachtigde een beperkende bijzin wordt beoogd en geen uitbreidende bijzin.

De vraag rijst bovendien of de vrijstelling van het gasdistributienet[30] op dit grondgebied verantwoord kan worden in het licht van de artikelen 10, 11 en 172 van de Grondwet. De gemachtigde verklaarde in dat verband het volgende:

> "De gemeente Baarle-Hertog is territoriaal een speciaal geval. U dient immers een onderscheid te maken tussen het aardgasdistributienet dat wordt uitgebaat door IVEKA, en dat beperkt is tot het aan Merksplas en Turnhout grenzende gedeelte van Baarle-Hertog (dorp Zondereigen en de gehuchten Gel en Ginhoven), en het deel van het aardgasdistributienet dat in de 22 Belgische enclaves ligt en waar de Nederlandse netbeheerder Intergas is aangesteld als aardgasdistributienetbeheerder. Er is wat aardgas betreft geen vermenging van de IVEKA en Intergas netten. Die enclaves vormen echter een kluwen van enclaves en exclaves (en soms zelfs enclaves binnen enclaves, waardoor de grens op bepaalde plaatsen dwars door de woningen loopt) en is volledig afgescheiden van het reguliere Belgische aardgasnet. Eigenlijk is het net in die enclaves geïntegreerd in het Nederlandse aardgasnet, waardoor de berekening van de injecties op dat net, mede door de erratische grens, problematisch is."

Hieruit kan worden opgemaakt dat de beoogde vrijstelling enkel geldt voor de distributie van aardgas door de Nederlandse distributienetbeheerder Intergas aan klanten die in Belgische enclaves in Nederland wonen, die daarvoor gebruik maken van de Nederlandse dienstverlening en onder de relevante Nederlandse wetgeving vallen. In die omstandigheden kan de vrijstelling inderdaad worden verantwoord in het licht van de aangehaalde grondwetsbepalingen. De verantwoording die de gemachtigde in dit verband verstrekte, kan wel het best worden toegevoegd aan hetgeen dienaangaande reeds is uiteengezet in de memorie van toelichting.

Artikel 132

Duidelijkheidshalve kan in het ontworpen artikel 14.2.3 van het Energiedecreet beter bepaald worden dat het tarief van de heffing 44,00 euro bedraagt "per GWh calorische bovenwaarde van het aardgas, zoals berekend in artikel 14.2.1" (niet: "per hoeveelheid aardgas, uitgedrukt in GWh calorische bovenwaarde, zoals berekend in artikel 14.2.1").

Artikel 134

Duidelijkheidshalve kan in het ontworpen artikel 14.2/1.3 van het Energiedecreet beter bepaald worden dat het tarief van de heffing 79,00 euro bedraagt "per GWh elektrische stroom, zoals berekend in artikel 14.2/1.1" (niet: "per hoeveelheid elektrische stroom, uitgedrukt in GWh, zoals berekend in artikel 14.2/1.1").

[30] De gemachtigde verklaarde dat voor de heffing op het elektriciteitsdistributienet niet voorzien is in een dergelijke vrijstelling omdat IVEKA voor de hele gemeente Baarle-Hertog als elektriciteitsdistributienetbeheerder is aangeduid.

Artikel 136 (eerste vermelding)

De eerste vermelding van artikel 136 van het ontwerp moet worden vernummerd tot artikel 135.

Artikel 139

Artikel 139 van het ontwerp moet worden geïntegreerd in de algemene inwerkingtredingsbepaling van artikel 146 van het ontwerp.

Hoofdstuk 19 – Vlaams Provinciefonds

Artikel 140

Ten gevolge van de opheffing, op 1 januari 2015, van de meeste bepalingen van het decreet van 29 april 1991 'betreffende het Vlaams Provinciefonds' (zie artikel 146 van het ontwerp), is de redactie van artikel 14, tweede lid, van dit decreet, dat pas wordt opgeheven op 1 januari 2016, niet langer adequaat.

Er kan worden ingestemd met het voorstel van de gemachtigde om artikel 14, tweede lid, van het decreet van 29 april 1991 omwille van de duidelijkheid – en derhalve van de rechtszekerheid – vanaf 1 januari 2015 te vervangen als volgt:

"Het saldo van de dotatie van het Vlaams Provinciefonds voor het begrotingsjaar 2013 wordt aan de provincies voor het volledige bedrag betaald op het einde van de eerste maand van het eerste kwartaal van 2015."[31]

Een artikel in die zin wordt het best ingevoegd vóór artikel 140 van het ontwerp. Die vervanging zal blijven gelden tot de opheffing van artikel 14, tweede lid, van het decreet van 29 april 1991 op 1 januari 2016.

Hoofdstuk 20 – Welzijn, Volkgezondheid en Gezin

Afdeling 1 – Index

Artikel 141

1. Artikel 141, §§ 1 en 2, van het ontwerp strekt ertoe geen indexaanpassing te laten plaatsvinden voor de subsidie-elementen die geen salaris uitmaken en die te koppelen zijn aan de subsidieregelingen die in de begroting van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin zijn opgenomen.

[31] De woorden "voor het volledige bedrag" zijn evenwel overbodig.

In artikel 141, § 3, van het ontwerp wordt daarop evenwel een uitzondering gemaakt voor een aantal toelagen. Al heeft de decreetgever een ruime appreciatiemarge bij het bepalen van de hoogte van de onderscheiden subsidies of andere tegemoetkomingen en komen uitsluitend hem de maatschappelijke keuzes ter zake toe, dient er toch voor te worden gewaakt dat de in dit verband genomen beleidsopties geen gevolgen hebben die onverenigbaar zijn met het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie. In het licht hiervan en teneinde het Vlaams Parlement volledig voor te lichten, verdient het aanbeveling om in de memorie van toelichting de verantwoording voor de gemaakte uitzonderingen weer te geven. Zulks geldt niet enkel voor de nieuwe, onder het laatste streepje van artikel 141, § 3, van het ontwerp opgenomen uitzondering, maar ook voor de andere, reeds bestaande uitzonderingen: ook voor die uitzonderingen heeft het huidige Vlaamse Parlement het recht om te worden geïnformeerd over de redenen waarop ze zijn gebaseerd.

2. Hoewel in artikel 78 van het decreet van 23 december 2010 'houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2011', vervangen bij het decreet van 23 december 2011 en gewijzigd bij de decreten van 1 juni 2012 en 21 december 2012, de term "sprong" wordt gehanteerd, is het raadzaam om in artikel 141, §§ 1 en 4 en 5, van het ontwerp de term "indexaanpassing" te hanteren (zoals trouwens in artikel 141, § 2, van het ontwerp het geval is). Het is immers geen indexsprong (het eenmalig niet doorvoeren van een indexering) die voor de beoogde subsidies niet wordt doorgevoerd, maar wel een indexaanpassing.

3. In artikel 141, § 3, laatste streepje, van het ontwerp worden "[d]e beleidsdomeinen die in [lees: ter] uitvoering van de Bijzondere wet met betrekking tot de Zesde staatshervorming van 6 januari 2014, binnen de begroting van het beleidsdomein Welzijn zijn opgenomen" uitgezonderd van de niet-indexering bedoeld in artikel 141, §§ 1 en 2, van het ontwerp. De gehanteerde omschrijving kan omwille van zijn algemeenheid en weinig precieze afbakening tot rechtsonzekerheid leiden. De betrokken subsidies of vergoedingen zouden derhalve dienen te worden opgesomd of duidelijker te worden omschreven.

4. Artikel 141, §§ 4 en 5, van het ontwerp heeft betrekking op het niet verrekenen van de indexaanpassing op de gezinsbijslagen tijdens het jaar 2015.

Krachtens artikel 5, § 1, IV, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen' zijn de gemeenschappen bevoegd voor "de gezinsbijslagen". Uit het nieuwe artikel 94, § 1*bis*, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 blijkt echter dat tijdens een overgangsperiode de normeringsbevoegdheid van de gemeenschappen beperkt is, zowel op het vlak van de uitbetaling en het administratief beheer van de gezinsbijslagen, als op het vlak van de inhoudelijke regeling. Zolang een gemeenschap tijdens de overgangsperiode niet zelf instaat voor het administratief beheer en de uitbetaling van de gezinsbijslagen,[32] kan zij niet eenzijdig bepalingen ten gronde aannemen die "een significante impact hebben op het administratief beheer of [op] de uitbetaling" van de gezinsbijslagen. Dergelijke wijzigingen kunnen de gemeenschappen enkel gezamenlijk aanbrengen door een samenwerkingsakkoord te sluiten, volgens de nadere regels opgenomen in het genoemde artikel 94, § 1*bis*, van de bijzondere wet

[32] Wat pas mogelijk is in de tweede fase van de overgangsperiode, die loopt van 1 januari 2016 tot uiterlijk 31 december 2019.

van 8 augustus 1980. Tijdens de parlementaire voorbereiding van de zesde staatshervorming heeft de bijzondere wetgever bij wijze van voorbeeld een aantal van dergelijke wijzigingen met een significante impact opgesomd.[33] In het kader daarvan heeft hij ook benadrukt dat "[d]e bedragen van de gezinsbijslagen (…) vanaf de inwerkingtreding van onderhavige wet [kunnen] worden gewijzigd".[34]

De niet-toepassing van het indexatiemechanisme kan worden geacht deel uit te maken van het bepalen van het bedrag van de gezinsbijslagen. In artikel 76*bis* van de algemene kinderbijslagwet (AKBW) van 19 december 1939 wordt de indexering immers uitdrukkelijk als een verhoging van het bedrag van de bijslag beschouwd. Oordelen dat de indexering geen onderdeel zou vormen van het bepalen van het bedrag van de gezinsbijslagen, zou daarenboven betekenen dat twee operaties die tot een zelfde uitgekeerd bedrag leiden, met name een verlaging van het basisbedrag met indexering, enerzijds, en het behoud van het basisbedrag maar zonder indexering, anderzijds, naargelang het geval wel of niet tot de bevoegdheid van de gemeenschappen zouden behoren.

De conclusie is dan ook dat de decreetgever bevoegd is om artikel 141, §§ 4 en 5, van het ontwerp aan te nemen.

5. Bij artikel 141, § 6, van het ontwerp wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de tegemoetkoming vast te stellen voor de verstrekkingen die worden verleend door rust- en verzorgingstehuizen, rustoorden voor bejaarden, centra voor kortverblijf en centra voor dagverzorging, vermeld in artikel 34, eerste lid, 11° en 12°, van de wet 'betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994' (hierna: ZIV-wet), alsook de voorwaarden voor die tegemoetkoming.

Op grond van artikel 5, § 1, I, eerste lid, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen' zijn de gemeenschappen bevoegd voor "het beleid betreffende de zorgverstrekkingen in oudereninstellingen, met inbegrip van de geïsoleerde geriatriediensten." Hoewel de federale overheid op grond van artikel 5, § 1, I, tweede lid, 1°, van die wet bevoegd blijft voor de ziekte- en invaliditeitsverzekering, blijkt uit de parlementaire voorbereiding van deze wetsbepalingen[35] dat de gemeenschappen in het kader van hun bevoegdheid inzake het beleid betreffende de zorgverstrekkingen in oudereninstellingen ook de tegemoetkoming kunnen regelen voor de verstrekkingen in die oudereninstellingen die op het tijdstip van de inwerkingtreding van de bijzondere wet van 6 januari 2014 'met betrekking tot de Zesde Staatshervorming' op 1 juli 2014 in artikel 34, eerste lid, 11° en 12°, 37, § 12, en 69, § 4,

[33] Toelichting bij het voorstel van bijzondere wet 'met betrekking tot de Zesde Staatshervorming', *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2232/1, 74. Zie ook het bijkomende voorbeeld aangebracht in de verklaring van staatsecretaris S. Verherstraeten, *Parl.St.* Senaat 2013-14, nr. 5-2232/5, 257.

[34] Toelichting, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2232/1, 74. Zie ook Verslag Moureaux-Claes, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2232/5, 33 en 145 en verslag Mylle-Fonck, *Parl.St.* Kamer 2013-14, nr. 53-3201/4, 20. Zie B. STEEN, "De gemeenschapsbevoegdheid inzake gezinsbeleid en gezinsbijslagen na de zesde staatshervorming" in A. ALEN, B. DALLE e.a. (eds.), *Het federale België na de Zesde staatshervorming*, Brugge, die Keure, 2014, (413) 425-426; H. VERSCHUEREN, "De wijziging van artikel 23 van de Grondwet en de defederalisering van de gezinsbijslagen", in J. VELAERS, J. VANPRAET, Y. PEETERS EN W. VANDENBRUWAENE. (eds.), *De zesde staatshervorming: instellingen, bevoegdheden en middelen*, Antwerpen, Intersentia, 2014, (419) 457.

[35] *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2232/1, 25.

van de ZIV-wet werden geregeld. Het betreft de verstrekkingen die door de betrokken instellingen worden aangeboden, alsook de financiering van die instellingen.[36] De ontworpen machtiging, die betrekking heeft op de verstrekkingen, kan dan ook tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap worden gerekend.

De bepaling bevat een zeer ruime machtiging aan de Vlaamse Regering om de tegemoetkomingen voor de betrokken verstrekkingen vast te stellen alsook de voorwaarden daartoe. Aangezien deze verstrekkingen een gezondheidsdoelstelling hebben en bijgevolg betrekking hebben op het recht op bescherming van de gezondheid, bedoeld in artikel 23, derde lid, 2°, van de Grondwet,[37] moet de ontworpen machtiging in overeenstemming zijn met het legaliteitsbeginsel dat is vervat in deze grondwetsbepaling.[38] Zowel uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof als uit de adviespraktijk van de afdeling Wetgeving van de Raad van State blijkt immers dat artikel 23 van de Grondwet moet worden beschouwd als één van de bepalingen van de Grondwet "die sommige aangelegenheden voorbehouden aan een wetgever"[39].[40-41] Dat dezelfde machtiging reeds voorkomt in artikel 37, § 12, van de ZIV-wet doet hieraan geen afbreuk, al was het maar omdat die bepaling dateert van vóór de ontwikkeling van die rechtspraak.

Uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof blijkt echter ook dat uit het gegeven dat artikel 23, tweede lid, van de Grondwet bepaalt dat de bevoegde wetgever "de voorwaarden voor de uitoefening [bepaalt]" van de erin gewaarborgde rechten, niet kan worden afgeleid dat de bevoegde wetgever de uitvoerende macht niet zou mogen belasten met "de nadere uitwerking" van de door hem georganiseerde of gewaarborgde (sociaal-economische grond)rechten[42] of van de vooraf door de wetgever zelf gemaakte "keuzes"[43] of vastgestelde "beginselen"[44], "grenzen"[45] of "essentiële elementen".[46] Bij de beoordeling of een machtiging aan de regering in aangelegenheden waarop artikel 23 van de Grondwet van toepassing is, niet te ver gaat, houdt het

[36] Zie hierover P. HANNES, "Wat betekent de zesde staatshervorming voor de gezondheidszorgsector en de ouderenzorg?", in J. VELAERS, J. VANPRAET, Y. PEETERS en W. VANDENBRUWAENE (eds.), *De zesde staatshervorming: instellingen, bevoegdheden en middelen*, Antwerpen, Intersentia, 2014, (367) 376-378.

[37] Zie adv.RvS 51.558/1-2/V-3 van 18 juli 2012 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 27 december 2012 'houdende diverse bepalingen inzake de toegankelijkheid van de gezondheidzorg', *Parl.St.* Kamer 2012-13, nr. 53-2524/001, 40-41.

[38] Zie GwH 28 september 2005, nr. 147/2005, B.11.2.

[39] GwH 14 december 2005, nr. 189/2005, B.10.3.

[40] Zie o.m. adv.RvS 41.413/1 van 19 oktober 2006 over een ontwerp dat heeft geleid tot het koninklijk besluit van 20 december 2006 'tot invoering van de toekenningsvoorwaarden van een adoptieuitkering ten gunste van de zelfstandigen'.

[41] Volgens het Grondwettelijk Hof heeft de Grondwet in artikel 23 een bevoegdheid toegekend aan de (formele) wetgever en voorzien in het optreden van een democratisch verkozen vergadering. Daaruit put het Hof dan ook zijn bevoegdheid om delegatiebepalingen te toetsen aan die grondwetsbepaling (zie *a contrario* GwH 5 mei 2009, nr. 73/2009, B.3.4).

[42] GwH 15 maart 2006, nr. 43/2006, B.21 (recht op maatschappelijke dienstverlening); GwH 17 april 2008, nr. 64/2008, B.32.1 (recht op sociale zekerheid).

[43] GwH 28 september 2005, nr. 147/2005, B.11.6.

[44] GwH 1 april 1998, nr. 37/98, B.4.4; GwH 21 juni 2006, nr. 103/2006, B.3.3.

[45] GwH 18 februari 1998, nr. 18/98, B.6.

[46] GwH 14 december 2005, nr. 189/2005, B.10.3; GwH 26 april 2007, nr. 66/2007, B.10.7.

Hof in het bijzonder rekening met de aard van de geregelde aangelegenheid, zoals bijvoorbeeld het gegeven dat een omvattende regeling van de aangelegenheid door de wetgever "de doeltreffendheid van het door hem vastgestelde beleid in het gedrang zou brengen",[47] het gegeven dat de betrokken "maatregelen gemakkelijker (...) [kunnen] worden aangepast om tegemoet te komen aan de vereisten van de technische ontwikkeling",[48] het gegeven dat een algemene en abstracte bepaling onverenigbaar is met de keuze van de wetgever om een geboden hulp te laten variëren in functie van de behoeften van de betrokken gerechtigden,[49] alsook het gegeven dat de regeling op "relatief soepele wijze [moet] kunnen worden aangepast aan de evolutie van de noden en middelen"[50] in het betrokken beleidsdomein of de "bijzonder technische en ingewikkelde"[51] aard van de regeling. In recentere arresten oordeelde het Hof zelfs dat een delegatie aanvaardbaar is voor zover de machtigingen betrekking hebben op "de tenuitvoerlegging"[52] of op "het aannemen"[53] van maatregelen "waarvan het onderwerp door de bevoegde wetgever is aangegeven". Uit deze arresten blijkt desalniettemin dat de wetgever zich er bij het bepalen van het "onderwerp" van een te waarborgen sociaal, economisch of cultureel grondrecht niet toe kan beperken het zonder meer aan de regering over te laten om de draagwijdte, de toekenningsvoorwaarden en het personele toepassingsgebied van deze rechten te bepalen.

Hoewel de betrokken aangelegenheid ongetwijfeld technisch van aard is en soepel moet kunnen worden aangepast aan de evolutie van de noden en middelen, moet worden vastgesteld dat in de ontworpen delegatie enkel wordt bepaald dat het moet gaan om verstrekkingen die door welbepaalde ouderenvoorzieningen worden verleend. Voor het overige is de Vlaamse Regering volkomen vrij om de draagwijdte, de toekenningsvoorwaarden en het personele toepassingsgebied van de tegemoetkomingen te bepalen. Bovendien is de ontworpen machtiging, anders dan haar huidige evenknie in de ZIV-wet, die bovendien ook nog omringd is met bepaalde procedurele waarborgen, niet in samenhang met reeds bij wet vastgelegde bepalingen. Aldus kan de machtiging ook niet geacht worden voldoende beperkt te zijn doordat ze moet worden gecombineerd met andere wettelijke bepalingen die de betrokken aangelegenheid regelen.[54]

---

[47] GwH 14 december 2005, nr. 189/2005, B.10.3.

[48] GwH 14 december 2005, nr. 189/2005, B.10.3.

[49] GwH 15 maart 2006, nr. 43/2006, B.21.

[50] GwH 21 juni 2006, nr. 103/2006, B.3.6.

[51] GwH 17 april 2008, nr. 64/2008, B.32.2.

[52] GwH 10 juli 2008, nr. 101/2008, B.39; GwH 18 december 2008, nr. 182/2008, B.6.3. Zie ook GwH 5 mei 2009, nr. 73/2009, B.6.3.

[53] GwH 9 december 2010, nr. 135/2010, B.15 (in dit geval betrof het een systeem van programmering van de bedden in de rustoorden en de rust- en verzorgingstehuizen); GwH 22 december 2010, nr. 151/2010, B.4 (in dit geval werd het aan de regering overgelaten de grenswaarden voor emissie en immissie van geluidshinder, de methodes en de meetapparatuur te bepalen).

[54] Zie over een dergelijke "systeeminterne" benadering B. STEEN, "Het legaliteitsbeginsel in onderwijsaangelegenheden (art. 24, § 5, GW): een stand van zaken", *TORB* 2000-01, (347) 380; B. STEEN, "Experimenten in het onderwijs: een zaak van de regering of van het parlement?", *TORB* 2004-05, (279) 281 en B. STEEN, "Streng, strenger, strengst!? De verhouding tussen de rechtspraak van het Arbitragehof en de adviezen van de afdeling Wetgeving van de Raad van State in constitutionele onderwijsaangelegenheden. Het legaliteitsbeginsel als casus." *TORB* 2006-07, (213) 220-221.

De omstandigheid dat, zoals in de memorie van toelichting wordt weergegeven, het de bedoeling is om "de decretale kapstok" te creëren "om de besparingen, zoals afgesproken in de Vlaamse Regering met betrekking tot de RVT/ROB te kunnen integreren", doet geen afbreuk aan die vaststellingen. De ontworpen machtiging is immers onbeperkt in de tijd en is bovendien allerminst beperkt tot deze doelstelling.

De Raad van State concludeert dat het "onderwerp" van de ontworpen machtiging niet voldoende werd "aangegeven" opdat ze verenigbaar kan zijn met het in artikel 23 van de Grondwet vervatte legaliteitsbeginsel. Artikel 141, § 6, van het ontwerp moet dan ook worden gepreciseerd teneinde aan de zo-even uiteengezette vereisten te voldoen.

Afdeling 2 – Schenking meubilair Agentschap Jongerenwelzijn

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken

Afdeling 3 – Geestelijke Gezondheidszorg

Artikel 143

Bij artikel 143 van het ontwerp worden wijzigingen aangebracht in artikel 30 van het decreet van 18 mei 1999 'betreffende de geestelijke gezondheidszorg', zoals vervangen bij artikel 23 van het decreet van 21 juni 2013 'houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin'. Die laatste bepaling moet echter nog in werking worden gesteld door de Vlaamse Regering, zoals blijkt uit artikel 82 van dat decreet, zodat de ontworpen wijzigingen eigenlijk niet werkzaam zijn.[55]

Ter wille van de rechtszekerheid lijkt de meest eenvoudige oplossing voor dit probleem erin te bestaan om de ontworpen wijzigingsbepaling om te werken tot een vervanging van artikel 30 van het decreet van 18 mei 1999 in de door de stellers van het ontwerp beoogde versie. Daardoor verliest artikel 23 van het decreet van 21 juni 2013 zijn relevantie en verdwijnt ook het zo-even geschetste probleem.

Artikel 144

Artikel 144 van het ontwerp wordt beter als volgt geredigeerd:

"Art. 144. Artikel 31 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg, gewijzigd bij het decreet van 6 juli 2001, wordt vervangen als volgt:

[55] De Raad van State heeft in het verleden weliswaar al aangenomen dat in een dergelijk geval de decreetgever geacht moet worden de te wijzigen bepaling alsnog in werking te laten treden, samen met de wijzigingsbepaling, maar een dergelijke interpretatie is verre van ideaal in het licht van het rechtszekerheidsbeginsel.

‘De regering kan jaarlijks een bedrag ter beschikking stellen voor ondersteunende of dienstverlenende opdrachten aan de centra voor geestelijke gezondheidszorg door één of meerdere organisaties.’.”

Hoofdstuk 21 – Dierenwelzijnsfonds

Artikel 145

Bij artikel 145 van het ontwerp wordt het “Vlaams Dierenwelzijnsfonds” ingesteld als een begrotingsfonds. Artikel 12, § 1, van het decreet van 8 juli 2011 ‘houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof’ bepaalt dat bij decreet specifieke ontvangsten kunnen worden toegewezen aan specifieke uitgaven. Aangezien een begrotingfonds een afwijking inhoudt van de regel, bepaald in artikel 10, § 3 van het decreet van 8 juli 2011, dat de gezamenlijke ontvangsten bestemd zijn voor de gezamenlijke uitgaven, is vereist dat de ontvangsten en de uitgaven van een begrotingsfonds in nauwkeurige en strikte bewoordingen zijn omschreven.

Luidens artikel 145, § 3, van het ontwerp mogen de inkomsten van het Vlaams Dierenwelzijnsfonds aangewend worden voor “de financiering van administratie- en werkingskosten, kosten voor sensibilisering, kosten voor studies en wetenschappelijk onderzoek, investeringen en toezicht en alle kosten van om het even welke aard voortvloeiend uit de toepassing en de controle van de bepalingen van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren”. De omschrijving “alle kosten van om het even welke aard voortvloeiend uit (…)” is niet in voldoende nauwkeurige en strikte bewoordingen geformuleerd. Indien de andere vermelde uitgaven in de ogen van de stellers van het ontwerp volstaan, kan die zinsnede het best worden weggelaten. In het andere geval moet die zinsnede omstandiger en preciezer worden uitgewerkt.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Wim GEURTS Marnix VAN DAMME

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES Jo BAERT

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS Jan SMETS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Mevrouw Annemie Turtelboom
Viceminister-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie

Phoenixgebouw
Koning Albert II-laan 19 bus 11

B-1210 BRUSSEL

contactpersoon	**ons kenmerk**	**Brussel**
Wim Knaepen wknaepen@serv.be Michel Dethée mdethee@serv.be	SERV_BR_20141013_programmadecreet_begroting2015_wkit	13 oktober 2014

Adviesvraag programmadecreet 2015

Mevrouw de viceminister-president,

U heeft de SERV op 6 oktober 2014 bij hoogdringendheid om advies gevraagd over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015.

Naargelang de thematiek konden de sociale partners al dan niet tot eensgezinde standpunten komen. Een globaal advies in consensus kon dus niet worden bereikt.

In bijlage vindt u de standpunten van de organisaties.

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Jo Libeer
voorzitter

1. Gezamenlijke standpunten

1.1. Hoofdstuk 16 : bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Hoofdstuk 16 van het voorontwerp programmadecreet brengt volgende wijzigingen aan in de financiering van de bovengemeentelijke zuiveringsinfrastructuur :

- het heffingstarief voor grootverbruikers die op riool lozen verhoogt met 10,67 %[1]
- het indexmechanisme wordt aangepast om het bedrag van de restheffing effectief tot nul te herleiden[2]

De verhoging van het heffingstarief voor rioollozers kadert in een globale verhoging van de bovengemeentelijke saneringsbijdrage en -vergoeding, zowel voor grootverbruikers als voor kleinverbruikers[3]. Vanaf 2015 wordt jaarlijks een extra inspanning van 48 miljoen euro[4] gevraagd aan gebruikers van de bovengemeentelijke saneringsinfrastructuur. Dit bedrag wordt in mindering gebracht van de werkingstoelagen van de drinkwaterbedrijven.

Dringend nood aan maatschappelijk debat over *redelijke* kostentoerekening

De SERV betreurt dat de nieuwe Vlaamse regering de verhoging van de saneringsbijdragen doorvoert via het programmadecreet waarover ze de raad om spoedadvies vraagt. Op die manier is geen maatschappelijk debat mogelijk. Bovendien wordt dit bemoeilijkt door het feit dat de bepalingen uit het voorontwerp van programmadecreet onderdeel uitmaken van een globale verhoging van de kostentoerekening van de bovengemeentelijke saneringsinfrastructuur. De SERV heeft onvoldoende zicht op het geheel om een globale beoordeling te maken.

De tariefverhoging wordt in de Memorie van Toelichting gemotiveerd vanuit een verdere optimalisering van het principe “de vervuiler betaalt” zoals bepaald in de Kaderrichtlijn Water en het Decreet Integraal Waterbeleid. Artikel 9 van de KRLW verplicht de lidstaten tot een **redelijke** kostenterugwinning waarbij zij sociale, economische en mili-

---

[1] Volgens de inflatievooruitzichten van het Planbureau op 7 oktober 2014.

[2] De restheffing is het verschil tussen de saneringsbijdragen betaald aan de drinkwatermaatschappij en de heffing te betalen aan de VMM. In principe tendeert die naar nul, maar door de decalage tussen het heffingsjaar en het jaar waarin de saneringsbijdragen betaald worden was de restheffing ongeveer gelijk aan de indexering. Door het eenheidstarief van de heffing te koppelen aan de index van het voorafgaand jaar wordt dit verschil weggewerkt, althans voor bedrijven die op forfaitaire wijze worden aangerekend.

[3] Informatie uit een informele nota van het kabinet van Vlaams minister van Leefmilieu Schauvliege.

[4] Septemberverklaring van de Minister-president (Vlaams Parlement, stuk 31 (2014-2015) – Nr. 1)

eueffecten alsook geografische en klimatologische omstandigheden in rekening kunnen brengen.

Volgens de SERV staat de toepassing van het kostenterugwinningsbeginsel geenszins gelijk met het louter optrekken van de tarieven van de bestaande bijdragen, vergoedingen en heffingen zoals nu gebeurt. Om dit verantwoord te operationaliseren moeten randvoorwaarden vervuld zijn zoals :

- **wat** doorrekenen?

  Hier gaat het over de afbakening van waterdiensten, over de kosteneffectiviteit van maatregelen/diensten en de soorten kosten die in aanmerking komen voor terugwinning.

- **hoeveel** van deze kosten doorrekenen?

  Met andere woorden wat is het aandeel dat de gebruikers van waterdiensten zelf moeten betalen en wat is de bijdrage van het Vlaams Gewest?

- **hoe** kosten doorrekenen?

  Dit moet onder meer een invulling geven aan sociale, economische en ecologische correcties.

- **aan wie** doorrekenen?

  Dit gaat over de verdeling van de kosten over de verschillende doelgroepen.

De SERV beklemtoont de noodzaak van een maatschappelijk debat over de toepassing van een redelijke kostenterugwinning. Het resultaat hiervan zou kunnen verwerkt worden in de tweede stroomgebiedbeheerplannen die momenteel in openbaar onderzoek zijn.

Beperk maximale gemeentelijke saneringsbijdrage en vergoeding

Artikelen 16bis §3 en 16quinquies §1 van het Drinkwaterdecreet bepalen dat het tarief van de gemeentelijke saneringsbijdrage/vergoeding maximaal 1,4 het tarief van de bovengemeentelijke bijdrage/vergoeding mag bedragen. Een stijging van het bovengemeentelijk tarief leidt dus tot een evenredige stijging van het maximaal tarief op gemeentelijk vlak.

In 2014 pasten bijna 4 gemeenten op 5 het maximaal tarief toe. In heel wat gemeenten is het gemeentelijk tarief gekoppeld aan het bovengemeentelijk tarief zodat de stijging automatisch gebeurt. In andere gemeenten vergt dit een aanpassing van het toepasselijke tarief wat eenvoudig en snel kan via een besluit van college van Burgemeester en Schepenen.

In de veronderstelling dat alle gemeenten de verhoging van het bovengemeentelijk tarief doorrekenen in het gemeentelijk tarief, kan de globale toename geraamd worden

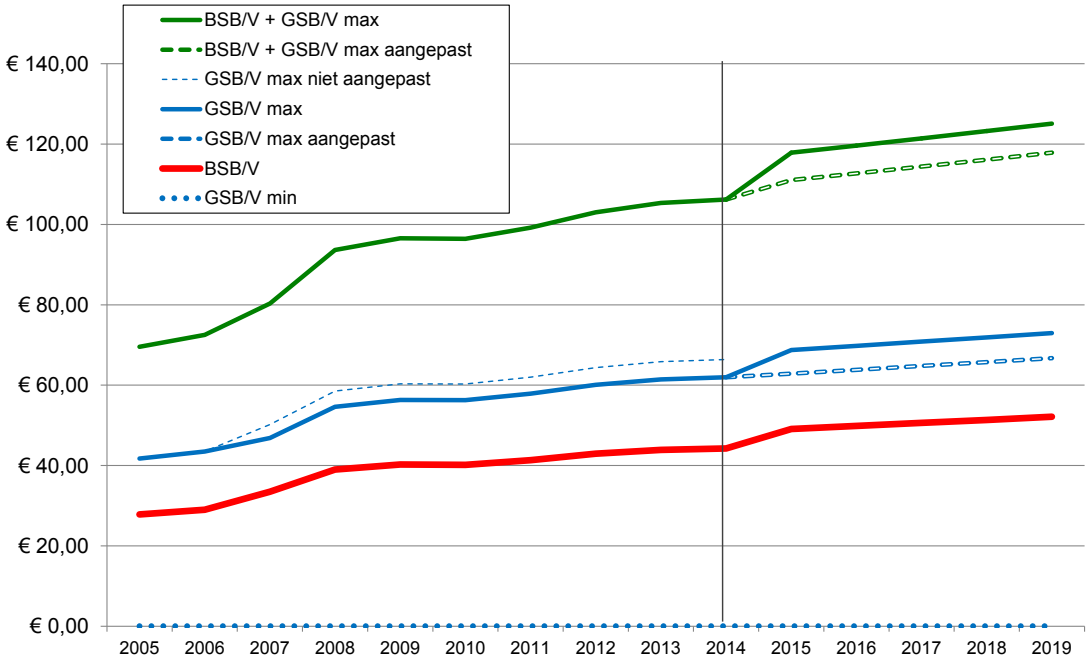
op 58 miljoen[5] euro. De lastenverhoging voor de gebruikers van de saneringsinfrastructuur zou op die manier niet 48 miljoen, maar meer dan 100 miljoen bedragen.

De SERV vindt het niet verantwoord om de gemeentelijke saneringsbijdragen- en vergoedingen te laten stijgen zonder transparantie over de kosten die aan de oorsprong liggen van de gemeentelijke saneringsbijdragen- en vergoedingen. De raad dringt erop aan om de maximale grens van het gemeentelijk tarief te herzien zodat de opbrengsten van de gemeentelijke bijdragen en vergoedingen beperkt blijven tot de inflatie. De raad verwijst hiervoor naar het programmadecreet 2007 toen een verhoging van het bovengemeentelijk tarief met 10 % gekoppeld werd aan een verlaging van de verhoudingsfactor van 1,5 naar 1,4[6]. De inkomsten van de gemeenten worden hierdoor niet negatief beïnvloed.

Onderstaande figuur illustreert het effect van deze aanpassing. De verhoging van het bovengemeentelijk tarief in 2007 werd duidelijk getemperd (GSB/V max niet aangepast) door aanpassing van de verhoudingsfactor. De figuur illustreert tevens het effect van de verhoging van de bovengemeentelijk tarief vanaf 2015 met én zonder compensatie.

Volgens de SERV moet nu ook een decretale aanpassing doorgevoerd worden teneinde de gemeentelijke saneringsbijdragen en -vergoedingen niet te laten toenemen in reële termen.

Figuur 1 : evolutie van het tarief per vervuilingseenheid

[5] op basis van de verhouding gemeentelijke en bovengemeentelijke saneringsbijdragen uit 2013 (zie website VMM). Indien alle gemeenten het maximaal tarief zouden aanrekenen zou dit kunnen oplopen tot 67,2 miljoen (of 115,2 miljoen in totaal).

[6] zie Vlaams Parlement Stuk 965 (2006-2007) – Nr. 1

Gelijke fiscale behandeling vereist specifieke aanpak voor landbouwbedrijven

In de Memorie van Toelichting wordt de aanpassing van het indexmechanisme verantwoord om de restheffing op nul te brengen. Voor de meeste bedrijven is dit financieel voordelig, de bijdragen zijn immers fiscaal aftrekbaar en de heffing niet. Bovendien is voor btw-plichtige bedrijven de btw op de saneringsbijdragen en –vergoeding aftrekbaar.

De SERV wijst erop dat voor de meeste landbouwbedrijven de btw niet aftrekbaar is. De omzetting van de heffing in een bovengemeentelijke saneringsbijdrage – en vergoeding resulteert in een kostenverhoging van respectievelijk 6 % en 21% voor landbouwbedrijven die met het forfaitaire btw-systeem werken.

De SERV dringt aan op een gepaste compensatie voor deze bedrijven. Naar verluidt zou een gelijkaardige compensatie gepland zijn voor de verhoging van de bovengemeentelijke saneringsbijdrage voor de huishoudens. De tarieven voor bedrijven en huishoudens zouden ‘netto’ gelijkgesteld worden als volgt :

$$TARIEF_{HUISHOUDENS} \text{ incl. 6 \% btw} = TARIEF_{BEDRIJVEN} \text{ excl. 6\% btw}$$

2. Afzonderlijke standpunten

2.1. De werknemersorganisaties ABVV, ACV en ACLVB

2.1.1. Algemeen

De vakbonden pleiten ervoor dat de Vlaamse Regering uit respect voor het parlementaire en maatschappelijke debat slechts zeer restrictief gebruik zou maken van instrumenten als het programmadecreet. Meer bepaald zijn de vakbonden van mening dat over de nieuwe invulling van de Vlaamse Fiscaliteit, het onderwijs- en welzijnsbeleid, het woonbeleid en het milieubeleid een breed maatschappelijk debat nodig is dat wordt onmogelijk gemaakt door dit programmadecreet.

Op zijn minst vragen de vakbonden de toepassing van een armoedetoets op de maatregelen met een directe impact op de inkomsten en uitgaven van de gezinnen, zoals deze inzake de maximumfactuur, de kinderbijslag, de inkomensfiscaliteit en de milieuheffingen en –bijdragen.

2.2. Specifiek

2.2.1.1. Hoofdstuk 2 : Onderwijs

Voor de vakbonden is het van het grootste belang dat kwalitatief onderwijs iedereen gelijke kansen biedt en tegemoet komt aan talenten, interesses en competenties van kinderen, leerlingen en studenten van het grootste belang. Daarom is de vakbonden toch bezorgd over de keuze van de Vlaamse Regering om onderwijs niet te ontzien bij de besparingen, maar integendeel juist forse besparingen door te voeren in het beleidsdomein onderwijs. Alsook maken de vakbonden zich zorgen over een aantal keuzes die daarbij worden gemaakt.

De besparingen binnen het leerplichtonderwijs zijn substantieel. Zo wordt bespaard op de werkingsmiddelen in het gewoon en buitengewoon basisonderwijs (art. 2 tem. 5). Daarbij zullen vooral de scholen met zwakkere leerlingen vooral de prijs betalen, omdat de voorziene verhoging van het bedrag voor leerlingenkenmerken om de gelijke onderwijskansen te vrijwaren niet worden doorgevoerd. Ook voor het secundair worden de werkingsmiddelen verminderd en zullen de scholen met zwakkere leerlingen feller worden getroffen (artikel 10 tem. 12).

Er wordt disproportioneel veel bespaard op het hoger onderwijs. Terwijl een student in het hoger onderwijs beduidend minder kost dan een leerling in het secundair onderwijs, wordt er op het hoger onderwijs nog veel forser ingegrepen. Zo wordt naast ingrepen op de werkingskosten, o.a. ook de stijging van het aantal studenten niet meegerekend in de financiering (art.25 tem. 40). Deze forse ingreep op de middelen zal ertoe leiden dat de instellingen zich genoodzaakt zullen zien het inschrijvingsgeld drastisch te verhogen, wat de toegankelijk voor een aantal studenten zal bemoeilijken. Bovendien

wordt het aanmoedigingsfonds gelijke kansen en diversiteit in het hoger onderwijs (art. 84) met als doel deze aan te moedigen en in het bijzonder instellingen de mogelijkheid te bieden om maatregelen te nemen die de instroom en de doorstroom bevorderen van studenten uit bevolkingsgroepen die ondervertegenwoordigd zijn in het hoger onderwijs, de facto afgeschaft. De vakbonden blijven voorstander om deze stromen te monitoren, alsook financiële incentives te behouden om deze bevorderen.

Ook een aantal ondersteunende diensten, zoals de Centra voor Leerlingenbegeleiding (art. 7 en 8), de internaten van de secundaire scholen (art. 13 en 14), de sociale toelage voor hoge schol en universiteiten (voor studentenkoten, studentenresto's) (art. 33) moeten inleveren.

Omdat de vakbonden de kwaliteit van het onderwijs, alsook levenslang leren voor elkeen tewerkgesteld in het onderwijs heel essentieel vinden, maakt ze zich ook zorgen omtrent de besparingen voor de nascholing (art. 48 tem. 52). Dit past niet in de intentie van de Vlaamse Regering om het beroep aantrekkelijker te maken en meer kwaliteit te bieden. Dit komt natuurlijk bovenop het feit dat bovengenoemde besparingen tot een vermindering van 2000 leerkrachten zullen leiden.

De vakbonden maken zich zorgen over het feit dat de samenwerking tussen de netten fel wordt afgezwakt, nu quasi alle netoverschrijdende initiatieven sneuvelen. Zo worden de consortia van het volwassenonderwijs (art. 55 tem. 77) die een best practice waren van netoverschrijdende samenwerking afgeschaft. Ook het samenwerkingsnetwerk van de pedagogische begeleidingsdiensten wordt afgeschaft (art. 43 tem. 47).

Tot slot stellen de vakbonden vast dat de Vlaamse Regering voorstelt om een deel van de besparingen die ze realiseert door te rekenen naar de gebruiker: de leerling, de student en hun ouders, kortom de gewone gezinnen. Dit kan voor ons niet. Belangrijkste voorbeeld is het feit dat de hoge scholen en universiteiten door de forse besparingen zullen gedwongen worden om het inschrijvingsgeld voor het hoger onderwijs substantieel te verhogen.

Daarnaast blijkt dat de Vlaamse Regering ook van plan is om in het leerplichtonderwijs de maximumfactuur voor kleuters te verhogen tot 40 euro. Voor de kinderen uit het lager onderwijs wordt deze opgetrokken naar 80 euro (art. 54). Ook de volwassenen die in de centra voor volwassenonderwijs (art. 20 tem. 22) moeten in de toekomst een hoger inschrijvingsgeld betalen: 1,50 euro i.p.v. 1,15 euro (dwz voor een reguliere taalcursus van 120 uur: 180 euro ipv 138 euro of een verhoging van 42 euro). Ook volwassenen die deeltijds kunstonderwijs willen volgen zullen in de toekomst 300 euro in plaats van 202 euro inschrijvingsgeld moeten betalen (art. 15).

2.2.1.2. Hoofdstuk 3: Wijzigingen aan het Wetboek van de inkomstenbelasting 1992

Afdeling 2:

De Vlaamse woningmarkt kampt nog steeds met een significant aandeel verouderde woningen in slechte staat. Besparen op investeringen in brandveiligheid vallen daarom dus af te raden.

Afdeling 3:

Niet-indexatie van de woonbonus ligt in lijn met de SERV-consensus hierover. Deze consensus behelst evenwel ook een vermindering toe te kennen aan 45%.

Voorts zijn de vakbonden van mening dat het bestaande systeem en ook de voorgestelde hervorming aanmoedigen om leningen over een langere looptijd dan nodig af te sluiten. De vakbonden vragen dat de woonbonus zo hervormd wordt dat er geen fiscale incentive meer wordt gegeven om langer te lenen dan nodig.

Na de hervorming bedraagt de woonbonus na 10 jaar 1520 x 40% = 608 euro (niet-geïndexeerd). Binnen het federale kader van het langetermijnsparen blijft op vandaag evenwel een aftrek mogelijk van 2280 x 30% = 684 euro (geïndexeerd). Deze situatie leidt tot onhoudbare gevolgen. Zowel op het vlak van sociale rechtvaardigheid, waarbij eigenaars van een tweede woning recht hebben op meer fiscale steun dan mensen die hun eerste woning nog afbetalen, als op institutioneel vlak indien mensen ervoor opteren om hun leninglast onder te brengen onder het langetermijnsparen en daardoor ten laste leggen van de federale overheid.

De redenen waarom er voor eenzelfde woning slechts tweemaal beroep kan gedaan worden op de woonbonus zijn onduidelijk. Dit zal ook leiden tot een onnodige complexiteit in de handhaving en grote onduidelijkheid bij kandidaat kopers.

De vakbonden stellen vast dat middels de afbouw van de woonbonus en andere maatregelen in dit programmadecreet de Vlaamse Regering drastisch bespaart op de middelen voor woonbeleid. De vakbonden zijn evenwel voorstander van een krachtig woonbeleid, waarbij naast een toegankelijke huurmarkt eigendomsverwerving ondersteunt wordt middels selectieve maatregelen voor lagere inkomensgroepen.

Ten slotte wijzen de vakbonden erop dat de Vlaamse Regering door middel van dergelijke drastische afbouw van de woonbonus de stabiliteit van de woningmarkt en bijgevolg ook van de Vlaamse economie in het gedrang brengt. Daarom valt een gelijkmatige afbouw gespreid over verschillende jaren te verkiezen.

2.2.1.3. Hoofdstuk 4: Schenking bouwgronden

Het verlengen van het gunsttarief voor de schenking van bouwgronden valt in de huidige budgettaire context niet te verdedigen. Helemaal cynisch is de toelichting in de memorie die stelt dat de Vlaamse regering jonge gezinnen wil helpen bij het verwerven van een woning. Dit in een decreet dat bijkomende cadeaus uitdeelt aan gezinnen die bouwgrond om niet verwerven en tegelijkertijd de sociale koopwoningen afschaft.

2.2.1.4. Hoofdstuk 8 : Gesco's

De Vlaamse Regering heeft de intentie geuit om voor de gesubsidieerde contractuelen bij de lokale besturen tot regularisatie over te gaan door slechts 95 % van de betrokken loonsubsidie en RSZ-korting over te dragen aan het personeelsbudget van het lokale bestuur. Voor de overige gesco's zijn ook 3 scenario's uitgetekend.

De vakbonden zijn van oordeel dat deze hervorming voorwerp dient te zijn van sociaal overleg, in bijzonder ook overleg met de verschillende sectoren. De gesco-maatregelen hadden tot doel bijkomende jobs te creëren in de social profit sector en de aanverwante sectoren. Vermits het hier gaat om een aanzienlijk aantal tewerkstellingsplaatsen, vragen wij met aandrang om tot een zo ruim mogelijke regularisatie over te gaan. De vakbonden zijn tot slot ook van oordeel dat de vermindering van 5% toch moet worden bekeken in het licht van de beperktheid van middelen van lokale besturen en de besparingen in de social profit en aanverwante sectoren. Bijgevolg geven de vakbonden er de voorkeur aan deze tegen 100 % te regulariseren.

2.2.1.5. Hoofdstuk 14: Woonbeleid

Met het afschaffen van de sociale koopwoningen doet de Vlaamse Regering afstand van een belangrijk instrument om betaalbare eigendomsverwerving voor haar bevolking mogelijk te maken.

2.2.1.6. Hoofdstuk 17: Fonds ter Reductie van de Globale Energiekost

Het regeerakkoord stelt wel: “we verminderen de energiearmoede aan de bron via een lager verbruik en zetten prioritair in op energiebesparende maatregelen”.

Maar het FRGE en zijn samenwerking met de lokale entiteiten, als specifiek mechanisme waarmee ervaring werd opgebouwd om deze doelstelling te bereiken, dreigt in de praktijk helemaal ontwricht te worden door de regeringsmaatregelen. Hoe enger de doelgroep wordt gedefinieerd, hoe moeilijker het wordt om daarmee succeservaringen op te bouwen en te leren, hoe gemakkelijker wat nu nog resteert op een bepaald moment helemaal kan worden afgeschaft.

Wat betreft het onderbrengen van de taken en werking van het FRGE bij de distributienetbeheerders rijzen ook vragen, het is een gemakkelijke oplossing, maar

- Dit lijkt een verkapte besparingsmaatregel. Wat een overheidstaak is, nl. (energie)armoede bestrijden, zal gefinancierd worden via de energiefactuur (luik DNB-vergoeding).
- DNB’s zijn geen specialisten energie-armoede. Het is niet hun focus. FRGE daar onderbrengen lijkt dus een verlies.

De toekomstige inperking van de werking van het FRGE is daarenboven slechts één van de nefaste maatregelen die op tafel liggen waardoor het beleid inzake energiearmoede volledig van de kaart geveegd dreigt te worden. De voorbije jaren konden duizenden kwetsbare gezinnen gemakkelijk 20 tot 30 % op hun energiefactuur besparen en hun wooncomfort verbeteren dankzij de energiescans, renovatiepremie, de sociale groene lening van het FRGE of andere sociale en collectieve dakisolatieprojecten. Dit initiatieven die gericht zijn op kwetsbare gezinnen komen nu in gevaar:

Het budget voor de uitvoering van de huishoudelijke energiescans - 6 miljoen euro - wordt geschrapt.

Het budget voorzien voor de uitvoering en begeleiding van dakisolatie bij kwetsbare huurders op de private huurmarkt, zakt van 6 naar 1,8 miljoen euro.

Mogelijk zal nog slechts een heel kleine groep een FRGE-lening voor energiebesparende investeringen kunnen aanvragen.

De Vlaamse Renovatiepremie wordt een fiscale maatregel, waardoor de laatste schijf van de 'premie' pas 4 jaar na de investering wordt uitbetaald. Men moet het investeringsbedrag dus jarenlang kunnen voorschieten. Het nieuw aangekondigde 'belastingkrediet' voor de laagste inkomens biedt uiteindelijk ook niet veel soelaas voor deze doelgroep.

De energiescan schrappen betekent ook jobs schrappen. In Vlaanderen staan er hierdoor 130 jobs op de helling. Een groot deel van deze mensen die bijzonder waardevol werk leveren worden nu reeds in vooropzeg gezet omdat de organisaties hun inkomen niet meer kunnen garanderen.

2.2.1.7. Hoofdstuk 18: Financiering VREG

De vakbonden wijzen erop dat financiering middels de energiefactuur tot een sociaal onrechtvaardigere verdeling leidt van de inspanning dan een financiering uit de algemene middelen.

2.2.1.8. Hoofdstuk 20: Welzijn, Volksgezondheid en gezin

Het niet-indexeren van verschillende begrotingsuitgaven voor Welzijn zal leiden tot een aantasting van het sociaal weefsel in Vlaanderen. Tijdens de regeringsonderhandelingen werd dit ook aangegeven door de co-formateurs.

De sociale partners kunnen in geen geval akkoord gaan met het niet- indexeren van de kinderbijslag in 2015.

Dit is een eenzijdig ingrijpen in een materie van sociale bescherming die het voorwerp moet uitmaken van medebestuur door sociale partners. Het regeerakkoord erkent overigens het belang van participatie van de sociale partners op vlak van sociale bescherming. De regering dient dit dan ook te respecteren bij de implementatie van het sociaal beleid.

Het niet indexeren van de kinderbijslag is overigens in strijd met de visie van de sociale partners dat de kinderbijslag een substantiële tegemoetkoming moet vormen in de kosten die gepaard gaan met het hebben van kinderen. Dergelijke ingreep zou bovendien bijdragen tot het verder eroderen van deze sociale tegemoetkoming.

Bovendien worden door deze maatregel ook en vooral de sociaal kwetsbaren getroffen aangezien de niet indexering ook van toepassing zou zijn op sociale toeslagen en op de inkomensgrenzen die recht geven op deze toeslagen.

De sociale partners wijzen ook op de mogelijke effecten op rechthebbenden in andere regio's. Het getuigt niet van een federaal coöperatieve ingesteldheid wanneer dergelijke ingreep zou worden doorgevoerd.

De vakbonden begrijpen niet waarom er bespaard wordt op animatie in woonzorgcentra. Het bedrag dat hierdoor wordt gewonnen is beperkt, terwijl de gevolgen voor de betrokkenen schrijnend zijn. Evenmin vinden de vakbonden het een geruststellend signaal dat de decretale verankering van de middelen voor geestelijke gezondheidszorg wordt ongedaan gemaakt.

2.2.2. VOKA

2.2.2.1. Hoofdstuk 3 : Wijzigingen wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Afdeling 3

Voka betreurt dat bij de omvorming van de woonbonus er geen onderscheid is gemaakt tussen het kopen van bestaande woningen of de (her)nieuwbouw van woningen. De Woonbonus zou een interessant instrument kunnen zijn om de vernieuwing en het milieuvriendelijker maken van het woonpatrimonium te stimuleren. Eveneens stelt Voka de vraag of er niet beter voor een belastingkrediet in plaats van een belastingvermindering geopteerd had moeten worden, zodat lagere inkomens niet benadeeld worden.

In het voorontwerp is er nog steeds sprake dat de datum van de authentieke akte bepaalt of de hypothecaire lening onder de woonbonus van 2014 of van 2015 valt. Er zou een overgangsmaatregel kunnen opgenomen worden waardoor het niet de datum van de authentieke akte is, maar deze van de onderhandse akte of kredietovereenkomst.

2.2.3. VOKA en Boerenbond

2.2.3.1. Hoofdstuk 17: Fonds ter Reductie van de Globale Energiekost

In het Vlaams Regeerakkoord is opgenomen dat de taken en werking van het FRGE als actieverplichting zullen worden ondergebracht bij de distributienetbeheerders. De distributienetbeheerders worden verplicht om zelf goedkope leningen te verstrekken maar de mogelijkheid wordt voorzien dat zij dit uitbesteden aan bestaande of nieuwe lokale entiteiten waarmee zij een samenwerkingsakkoord sluiten. Deze activiteit is te beschouwen als een 'actieverplichting' die valt onder de REG-openbaredienstverplichtingen. Gezien de kosten verbonden aan de openbare dienstverplichtingen worden doorgerekend in de distributienettarieven, zal dit een effect hebben op de elektriciteitsfactuur.

Tarieven moeten transparant en eenvoudig zijn. Daarenboven moeten de nettarieven kostenreflectief en niet-discriminerend zijn. De nettarieven moeten dus dienen om het net te onderhouden, exploiteren, vernieuwen, moderniseren. Kosten gerelateerd aan ecologisch en sociaal beleid horen daar niet in thuis.

Bovendien is het niet duidelijk welke impact dit zal hebben op het tarief. Hoe hoog worden de kosten geraamd? Zijn deze gelijkaardig als vroeger of worden hier efficiëntiewinsten verwacht ten opzichte van de werking van het FRGE? Wanneer zullen deze doorgerekend worden? Vanaf 01/2015 zal er immers een nieuw 'overgangs'tarief gelden. Deze regeling treedt pas in werking halfweg 2015 gezien de timing van de noodzakelijke wijziging van het energiebesluit. Op 01/01/2017 komt er een nieuw distributienettarief op basis van een vernieuwde tariefmethodologie en –structuur. Zullen deze kosten tussen halfweg

2015 en 01/01/2017 geparkeerd worden bij de DNB's om dan op 01/01/2017 – samen met de andere deficits – doorgerekend te worden?

2.2.3.2. Hoofdstuk 18 : Financiering VREG

In titel XIV van het Energiedecreet van 8 mei 2009 (oorspronkelijk in respectievelijk het Elektriciteitsdecreet en Aardgasdecreet) is een reeks heffingen op de exploitatie van een elektriciteitsdistributienet, het plaatselijk vervoernet van elektriciteit en het aardgasdistributienet opgenomen. Deze bepalingen zijn tot op heden niet in werking getreden. De vorige regeringen hebben er steeds voor gekozen om de energieregulator via een dotatie uit de algemene middelenbegroting te financieren en daarom zijn deze heffingen nooit in werking getreden.

Er wordt thans voorgesteld om alsnog een evenwicht na te streven tussen enerzijds de uitgaven voor de vrijmaking en regulering van de elektriciteits- en gasmarkt en anderzijds een financiële bijdrage afkomstig uit dezelfde (gereguleerde) sectoren. Daarom wordt voorgesteld om deze heffingen met ingang van het heffingsjaar 2014 alsnog te activeren, maar dan wel in gewijzigde vorm. Er wordt wel voorzien dat de inkomsten uit deze heffingen niet langer naar de algemene middelenbegroting gaan, maar worden toegewezen aan het Energiefonds, dat naar de toekomst toe ook voor de financiering van de werking van de energieregulator zal kunnen worden gebruikt.

De voorgestelde heffing bedraagt 79,00 euro per hoeveelheid elektrische stroom, uitgedrukt in GWh en 44,00 euro per hoeveelheid aardgas, uitgedrukt in GWh calorische bovenwaarde.

VOKA en BB vragen zich af of het mechanisme zoals voorgesteld in hoofdstuk 18 wel het juiste mechanisme is. Uit het voorstel blijkt dat de inkomsten uit dit mechanisme, naast andere doeleinden, in de toekomst ook gebruikt zal kunnen worden voor de werking van de VREG. Wanneer een heffing ingevoerd wordt om de werking van de VREG te financieren, dan is het wenselijk dat de middelen ook enkel daarvoor aangewend worden.

Bovendien is het wenselijk dat de heffing een correcte reflectie is van de dienstverlening van de VREG. Aangezien de kosten van de VREG gerelateerd zijn aan haar regulerende taken en niet aan het volume verbruik is het wenselijk het aansluitingspunt als heffingsbasis te kiezen bij eventuele doorrekening aan de eindgebruiker.

2.2.4. UNIZO

2.2.4.1. Hoofdstuk 3: Wijzigingen aan het Wetboek van de inkomstenbelasting 1992

Ondanks het begrip voor de moeilijke budgettaire situatie betreurt Unizo de beslissing om de belastingvermindering voor uitgaven ter beveiliging van woningen tegen inbraak of brand vanaf aanslagjaar 2016 volledig te schrappen. Het voordeel van dergelijke maatregel is dat consumenten over de streep getrokken worden – niet alleen om deze investering te doen – maar ook om te werken met reguliere bedrijven. Zeer belangrijk in een sector waarin het zwaar opboksen is tegen de oneerlijke concurrentie. Door

deze belastingvermindering af te schaffen, is er weer een reden bij om in zee te gaan met zwartwerkers.

Ook het feit dat de Vlaamse Regering beslist heeft om de woonbonus voor de nieuwbouw en renovatie van woningen te verminderen, betreurt Unizo. Door de hoge loonkosten en bij nieuwbouw het hoge BTW-tarief van 21%, was ondersteuning nochtans meer dan wenselijk geweest. Temeer deze bouwactiviteiten ook nog eens zorgen voor tewerkstelling en inkomsten voor de overheid.

2.2.4.2. Hoofdstuk 14: Woonbeleid

Unizo is van oordeel dat de stopzetting van de subsidiëring van sociale koopwoningen en sociale kavels wel erg drastisch wordt doorgevoerd, met korte overgangstermijnen. Nochtans betekende het bouwen van deze woningen wel werk voor KMO-bouwondernemingen. Unizo hoopt dan ook dat de budgetten die op die manier vrijkomen naar de sector van de sociale huurwoningen gaan. Want daar is nog meer dan voldoende werk om deze huurwoningen te renoveren of bij te bouwen.

2.2.4.3. Hoofdstuk 17: Fonds ter Reductie van de Globale Energiekost

In het Vlaams Regeerakkoord is opgenomen dat de taken en werking van het FRGE als actieverplichting zullen worden ondergebracht bij de distributienetbeheerders. De distributienetbeheerders worden verplicht om zelf goedkope leningen te verstrekken maar de mogelijkheid wordt voorzien dat zij dit uitbesteden aan bestaande of nieuwe lokale entiteiten waarmee zij een samenwerkingsakkoord sluiten. Deze activiteit is te beschouwen als een 'actieverplichting' die valt onder de REG-openbaredienstverplichtingen. Gezien de kosten verbonden aan de openbare dienstverplichtingen worden doorgerekend in de distributienettarieven, zal dit een effect hebben op de elektriciteitsfactuur.

Het is niet duidelijk welke impact dit zal hebben op het tarief. Hoe hoog worden de kosten geraamd? Zijn deze gelijkaardig als vroeger of worden hier efficiëntiewinsten verwacht? Wanneer zullen deze doorgerekend worden? Vanaf 01/2015 zal er immers een nieuw ‘overgangs’tarief gelden. Deze regeling treedt pas in werking halfweg 2015 gezien de timing van de noodzakelijke wijziging van het energiebesluit. Op 01/01/2017 komt er een nieuw distributienettarief op basis van een vernieuwde tariefmethodologie en –structuur. Zullen deze kosten tussen halfweg 2015 en 01/01/2017 geparkeerd worden bij de DNB’s om dan op 01/01/2017 – samen met de andere deficits – doorgerekend te worden?

Tarieven moeten transparant en eenvoudig zijn. Daarenboven moeten de nettarieven kostenreflectief en niet-discriminerend zijn. De nettarieven moeten dus dienen om het net te onderhouden, exploiteren, vernieuwen, moderniseren. Kosten gerelateerd aan ecologisch en sociaal beleid horen daar niet in thuis.

2.2.4.4. Hoofdstuk 18: VREG

Wanneer een heffing ingevoerd wordt om de werking van de VREG te financieren, dan is het wenselijk dat de middelen ook enkel daarvoor aangewend worden. Uit het voor-

stel blijkt echter dat de inkomsten uit de heffingen naar het Energiefonds gaan dat naar de toekomst toe ook gebruikt zal kunnen worden voor de werking van de VREG. De tekst suggereert dat de middelen ook nog voor andere doeleinden kunnen aangewend worden. Er dient voor gezorgd dat de heffing in lijn is met de werkingskosten en uitsluitend daarvoor zal aangewend worden.

2.2.4.5. Hoofdstuk 20 : Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Artikel 141 van het voorontwerp van decreet 2015 is zeer ongelukkig geformuleerd. Dit artikel gaat over de desindexing binnen de beleidsdomeinen Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

- §1 van artikel 141 stelt dat “de indexsprong in 2015 niet verrekend wordt” voor alle subsidie-elementen die niet loon zijn.
- §4 stelt dat “de indexsprong in 2015 niet [wordt] verrekend” voor alle sociale uitkeringen en grensbedragen met betrekking tot de gezinsbijslag.
- §5 stelt dat artikel 16, §3 van de wet van 29 juni 1981 “met betrekking tot de indexsprong in 2015” geen toepassing vindt voor de gezinsbijslagen die toegekend worden door de Vlaamse Gemeenschap.

Uit de memorie van toelichting blijkt duidelijk dat het de bedoeling is om geen indexaanpassing toe te kennen, maar de tekst van het artikel geeft de omgekeerde indruk, namelijk dat de indexsprong niet zal gelden voor de subsidie-elementen die geen loon zijn. De formulering zou dus best worden aangepast in de zin dat er “geen indexaanpassing wordt toegekend in 2015”, eerder dan dat er geen indexsprong in 2015 zal worden verrekend.

2.2.5. VERSO

2.2.5.1. Hoofdstuk 2 :Onderwijs

Met betrekking tot de maatregelen inzake onderwijs (zie hoofdstuk 2), vraagt Verso om de nood aan een goede aansluiting onderwijs-arbeidsmarkt hierbij mee te nemen als bijzonder aandachtspunt.

2.2.5.2. Hoofdstuk 8 : Gesco’s

Met betrekking tot de creatie van een decretaal kader voor de hervorming van het Gesco-stelsel (hoofdstuk 8), wijst Verso erop dat talrijke social-profitondernemingen uit diverse sectoren hier beroep op doen. Verso dringt erop aan dat er formeel overleg georganiseerd wordt, met betrokkenheid van de relevante sectoren, bij de uitvoering van dit luik van het programmadecreet.

2.2.5.3. Hoofdstuk 19 : Vlaams Provinciefonds

Met betrekking tot de afschaffing van het Vlaams Provinciefonds (zie hoofdstuk 19) vraagt Verso meer duidelijkheid over de effecten voor de diverse social-profitinitiatieven binnen verschillende beleidsdomeinen (welzijn, cultuur, werk/sociale economie, …) die hiermee ondersteund worden. Welke engagementen kan de Vlaamse regering bieden voor de continuïteit van concrete initiatieven?

2.2.5.4. Hoofdstuk 20 : Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Afdeling 1

Met betrekking tot de niet-indexering van de werkingskosten (niet-loon subsidie-elementen) voor ondernemingen/organisaties die actief zijn in het beleidsdomein WVG (zie hoofdstuk 20 – afdeling 1), wijst Verso erop dat een dergelijke ingreep (die de voorbije jaren reeds meermaals werd toegepast) een directe impact heeft op de dienst-verlening ten aanzien van de eindgebruiker (op vlak van toegankelijkheid (bv. hoogte van eigen bijdrage), kwaliteit, …), alsook op de nodige omkadering van het personeel. Een grondige monitoring van dergelijke effecten is dan ook noodzakelijk.

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

Minaraad
milieu-en natuurraad van Vlaanderen

Advies

het voorontwerp programmadecreet 2015

Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015

Datum van goedkeuring	**14 oktober 2014**
Volgnummer	**2014 | 33**

Coördinator + e-mailadres	**Dirk Uyttendaele, dirk.uyttendaele@minaraad.be**
Co-auteur + e-mailadres	**Francis Noyen, francis.noyen@minaraad.be**

Inhoud

Procesbeschrijving 139

Dossierbeschrijving en aanbevelingen..... 140

1 Belastingvermindering voor de eigen woning 140

2 Wijziging milieuheffingen Materialendecreet..... 141

2.1 Gipsafval..... 141

2.2 Residu van shredderafval na een PST-installatie 141

3 Bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging 143

4 Fonds ter Reductie van de Globale Energiekost .. 144

5 Financiering Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt..... 147

Referentielijst..... 149

Procesbeschrijving

Datum adviesvraag	**8 oktober 2014**
Naam adviesvrager + functie	**Annemie Turtelboom, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie**
Rechtsgrond van de adviesvraag	**DABM, art. 11.2.1, §2, 1°.**
Adviestermijn	**Spoedadvies**
Samenwerking	**NVT**
Overlegcommissie	**Werkcommissie Strategie en Governance en Milieuhygiëne**
Vergaderingen: soort + datum	**9 oktober2014**

De adviesvraag over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 werd per brief ontvangen op 8 oktober 2014.

Er werd spoedadvies gevraagd, met name met het oog op goedkeuring van het voorontwerp op de regeringszitting van vrijdag 17 oktober.

Aan de adviesvaststelling gingen een bespreking vooraf in een werkgroepvergadering van 9 oktober 2014 en een schriftelijke ronde, op basis van een voorontwerpadvies van het secretariaat van de Minaraad.

Boerenbond, Unizo en Voka onthouden zich bij het advies wegens werkzaamheden die in SERV-verband zijn verricht.

Dossierbeschrijving en aanbevelingen

1 Belastingvermindering voor de eigen woning

[1] In Hoofdstuk 2 zijn wijzigingen aan de orde in verband met belastingvermindering voor de eigen woning.

[2] Wie een hypothecaire lening afsluit voor het verwerven van een eigen en enige woning, kan momenteel een belastingvermindering krijgen gedurende de looptijd van de lening. De eerste tien jaar geldt onder bepaalde voorwaarden zelfs een verhoogde belastingvermindering. Ingevolge de zesde staatshervorming is deze materie op 1 juli 2014 een bevoegdheid geworden van het Vlaamse Gewest. Het Regeerakkoord van de nieuwe Vlaamse Regering stelt dat de voorwaarden gerespecteerd blijven voor de bestaande contracten en voor leningen die nog worden afgesloten in het jaar 2014[1]. Voor contracten afgesloten vanaf 1 januari 2015 wordt de belastingvermindering berekend aan het tarief van 40% (i.t.t. het marginaal tarief) en wordt het bedrag waarop de belastingvermindering wordt berekend maximaal 2.280 euro. Na tien jaar wordt dit maximum verder verlaagd tot 1.520 euro.

[3] In zijn eerder advies over het groenboek zesde staatshervorming[2] stelde de Minaraad dat de regionalisering van de woonfiscaliteit (en woninghuur) een uitgelezen kans vormt om te komen tot een meer coherent en doeltreffend Vlaams woonbeleid.

[4] Volgens de Minaraad is de woonbonus een krachtig instrument om het woongedrag te sturen. De Raad meent dat de voorgestelde hervorming een gemiste kans is. De hervorming beoogt enkel budgettaire doelstellingen terwijl het de bedoeling moet zijn om tot win-winsituaties te komen. De Raad herhaalt zijn aanbeveling om de woonbonus zo te hervormen dat deze bijdraagt aan verschillende doelstellingen zoals het aanmoedigen van energiezuinig (ver)bouwen, het streven naar meer duurzame woonpatronen in Vlaanderen, etc. De Raad vraagt verder dat er gewaakt wordt over een redelijke overgangsperiode, dat een negatieve herverdelende impact vermeden wordt, en dat de historische doelstelling van de fiscale voordelen, nl. het stimuleren van het woningbezit (zeker voor lagere inkomens-

[1] Ook in het geval van een herfinanciering blijft de woonbonus behouden waarbij wel enkel rekening gehouden wordt met het bedrag dat in de oude lening nog af te betalen was. Maakt men van de gelegenheid gebruik om wat bij te lenen, bijvoorbeeld om de kosten van de herfinanciering te dekken of om een renovatie te betalen, dan geldt de woonbonus vanaf 1 januari niet meer op dat bijkomende bedrag.

[2] Minaraad, Advies van 5 december 2013 over het Groenboek implementatie zesde staatshervorming, 2013|62. De sociaaleconomische partners onthielden zich bij dit advies.

groepen) en het bevorderen van de toegang tot een eigen woning, gegarandeerd blijft.

2 Wijziging milieuheffingen Materialendecreet

[5] Hoofdstuk 13. Milieuheffingen bevat twee artikelen tot wijziging van artikel 46 van het Materialendecreet. In beide voorstellen wordt het ambitieniveau aangaande "het sluiten van materiaalkringlopen" omwille van technische en concurrentiële redenen versoepeld door een verlenging van de termijn waarop de doelstellingen moeten bereikt worden.

2.1 Gipsafval

[6] Artikel 107 voert in art.46.§1, 11°, van het Materialendecreet voor 2015 opnieuw het verlaagde tarief van 1 euro/ton voor het storten van niet recycleerbaar selectief ingezameld gipsafval, afkomstig van bedrijven die selectief ingezameld gispafval verwerken tot grondstof voor de productie van nieuwe gipsproducten. Het verlaagde tarief geldt enkel voor zover OVAM daaromtrent positief geadviseerd heeft.
Met het Programmadecreet van 19 december 2012 werd aanvaard dat de recyclage van een deel van het aangeboden gipsafval onmogelijk was. Dat was het gevolg van een samenloop van technische problemen en van het gevaar voor de aantasting van de economische haalbaarheid van het recyclageproces. Daarom werd in 2013 een verlaagd heffingstarief toegestaan voor het storten van die fractie. Deze periode zou de bedrijven tijd even om de recycleerbare hoeveelheid verder te stockeren terwijl hun installatie werd bijgesteld zodat ze in gesloten keten zou kunnen functioneren. In 2014 was het verlaagde heffingstarief niet meer van toepassing maar bleek het probleem nog niet volledig opgelost te zijn. Vandaar het voorstel om de regeling van 2013 te hernemen voor 2015.

[7] De Minaraad accepteert het wijzigingsvoorstel. Hij vraagt dat de OVAM de evolutie van het aanbod van niet recycleerbaar gipsafval op stortplaatsen nauwgezet opvolgt en zo nodig initiatieven neemt om een nieuwe verlenging van de ingreep te voorkomen.

2.2 Residu van shredderafval na een PST-installatie

[8] Artikel 108 stelt voor om de afbouw van het verlaagd tarief voor het storten van het residu van shredderafval dat in een PST-installatie verwerkt is, te versoepelen en verder te spreiden in de tijd. Dit verlaagde tarief en de spreiding en evolutie ervan vanaf het heffingsjaar 2010 tot 2015 werd ingevoerd met het Programmadecreet 2010 (18 december 2009). De finale doelstelling is /was om in 2015 maximaal de helft van de hoeveelheid te

storten, waarvan 3% metalen, in vergelijking tot de hoeveelheid die voor nuttige toepassing werd afgevoerd[3]. Het verlaagd storttarief e.a. omstandigheden leidden tot volgende resultaten:

- De hoeveelheid shredder residu die rechtstreeks gestort wordt is vanaf 2012 verwaarloosbaar.
- Een verdubbeling van de hoeveelheid recyclage sinds 2010.
- Een vertienvoudiging van de hoeveelheid energierecuperatie.
- Op Vlaams niveau is in 2013 de hoeveelheid shredder residu die gevaloriseerd wordt groter dan de hoeveelheid gestort PST residu.

Vanaf 2016 vervalt de verlaagde stortheffing van 13 euro/ton en wordt de standaard heffing van 88 euro/ton (prijzen op basis van indexatie 2014) toegepast. Hoewel de vooropgestelde doelstellingen benaderd worden, vereist het voorkomen van de standaard heffing een enorme inspanning in de resterende periode.

[9] In de memorie van toelichting bij het Programmadecreet 2010 werd de evaluatie van de regeling aangekondigd. Die evaluatie[4] stelde vast dat de uitfasering trager verloopt dan voorzien. Maar tegelijk bleek de cruciale rol van de verlaagde stortheffing die enerzijds de kosten verzwaart en anderzijds incentives geeft voor innovatie en de beperking van het storten. Vijf mogelijke scenario's werden geanalyseerd. Uiteindelijk werd gekozen voor het behoud van een geleidelijk aflopende PST-factor tot 2019. Dit scenario laat ook toe om rekening te houden met de baten van hoogwaardige materiaalrecyclage t.o.v. energievalorisatie, m.n. door een dubbel gewicht te geven aan de hoeveelheid kunststoffen die via PST worden gewonnen voor de aanmaak van nieuwe kunststoffen.

[10] Gelet op de goede resultaten met de aanpak die werd vastgelegd via het Programmadecreet 2010 aanvaardt de Raad de uitfasering van de PST-factor over de komende vier jaar. De Raad benadrukt ook dat de OVAM via de jaarlijkse aangiftes en massabalansen in verband met de PST-factor de evolutie in de sector en de impact van de verlaagde stortheffing goed moet opvolgen om het beleid zo nodig te kunnen bijsturen.
De Minaraad onderschrijft ook de maatregel ter bevordering van de hoogwaardige materiaalrecyclage t.o.v. energievalorisatie en dringt er op aan te onderzoeken of deze aanpak kan uitgebreid worden voor de terugwinning van andere materialen.

[3] In de praktijk betekent dit dat voor 1 ton gestort recyclage residu er 2 ton werd afgevoerd voor nuttige toepassing.

[4] Steunpunt Duurzaam Materialenbeheer (SuMMa), Onderzoeksrapport "Inzet van de Vlaamse milieuheffingen voor verwerking van shredderafval", 2014.

3 Bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

[11] Hoofdstuk 16 betreft een financieel technische bijstelling van het heffingstarief.

[12] In uitvoering van art.16bis §3 van het Drinkwaterdecreet worden het tarief voor de bovengemeentelijke bijdrage en de bovengemeentelijke vergoeding aangepast. De verhoging van het heffingstarief voor rioollozers moet gezien worden in een algemene stijging van de bovengemeentelijke saneringsbijdrage en –vergoeding. Vanaf 2015 zullen gebruikers van de bovengemeentelijke saneringsinfrastructuur jaarlijks 48 miljoen extra moeten bijdragen. Bovendien valt te verwachten dat - door het optrekken van de bovengemeentelijke bijdrage - ook de gemeentelijke bijdrage zal stijgen. De bijdrage die de gemeenten mogen vragen, mag maximum een factor 1,4 hoger zijn dan het bedrag van de bovengemeentelijke bijdrage. Omdat de gemeenten veel geld nodig hebben voor de aanleg van rioleringen, is de gemeentelijke bijdrage de afgelopen jaren sterk gestegen, dikwijls tot het maximumbedrag. Nu dat maximum onrechtstreeks wordt opgetrokken, is een verdere stijging, met een bedrag dat kan oplopen tot (48 miljoen x 1,4 =) 67,2 miljoen euro, mogelijk. Sinds de invoering van de integrale waterfactuur in 2005 is de factuur van de gezinnen al gestegen met 71 %.
Ook kondigt het Vlaams Regeerakkoord verschillende wijzigingen aan in de tariefstructuren.

Zowel de bovengemeentelijke bijdrage als de vergoeding zijn fiscaal aftrekbaar en worden in mindering gebracht van de te betalen heffing. Om de niet fiscaal aftrekbare restheffing voor bedrijven te minimaliseren en om bijdragen, vergoedingen en heffingen eenvormig te maken, voorziet artikel 121 de bijstelling van artikel 35ter, §1, van de Wet oppervlaktewateren. Daarvoor wordt het heffingstarief gekoppeld aan de index van de maand november van het jaar voorafgaand aan het belastbaar tijdperk. Door het eenheidstarief voor de oppervlaktewaterlozers ook te koppelen aan de index van de maand november van het jaar voorafgaand aan het belastbaar tijdperk, wordt de effectieve hoogte van het tarief voor het betrokken jaar behouden.

[13] Gezien de onduidelijkheid over de evoluties in het algemene kader, is het voor de Minaraad onmogelijk om een algemene beoordeling te maken van het geheel. De Vlaamse Regering regelt de gevolgen van de verhoging van de saneringsbijdrage voor bedrijven via het Programmadecreet. Te gronde is over de verhoging van de saneringsbijdrage zelf bijgevolg geen maatschappelijk debat gevoerd. De Minaraad meent dat een grondig debat over de kostenterugwinning en de adequate prikkels (zoals gedefinieerd in de

KRLW), noodzakelijk is, net als een sluitend plan voor de financiering van het waterbeleid, te beginnen met de waterzuivering.

[14] Aangezien het voorstel op zich een financieel technische wijziging betreft, heeft de Minaraad hierbij geen verdere opmerkingen.

4 Fonds ter Reductie van de Globale Energiekost

[15] De wijzigingen inzake het Fonds ter Reductie van de Globale Energiekost worden doorgevoerd in hoofdstuk 17.
In het kader van de zesde staatshervorming wordt het Fonds ter Reductie van de Globale Energiekost (FRGE) vanaf 1 januari 2015 van rechtswege ontbonden[5]. In het Vlaams Regeerakkoord is opgenomen dat de taken en werking van het FRGE als actieverplichting zullen worden ondergebracht bij de distributienetbeheerders. De distributienetbeheerders worden verplicht om zelf goedkope leningen te verstrekken maar de mogelijkheid wordt voorzien dat zij dit uitbesteden aan bestaande of nieuwe lokale entiteiten waarmee zij een samenwerkingsakkoord sluiten. Deze activiteit is te beschouwen als een 'actieverplichting' die valt onder de REG-openbaredienstverplichtingen. Deze actieverplichting moet als REG-openbaredienstverplichting nog in een uitvoeringsbesluit worden uitgewerkt en zal pas in werking kunnen treden halfweg 2015.

[16] In het Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 wordt een decretale basis voorzien voor een overgangsmaatregel. Deze continuïteit zal worden verzekerd door vanaf 1 januari 2015 het Participatiefonds-Vlaanderen, de leningsschijven te laten verstrekken aan de lokale entiteiten of door het rechtstreeks verstrekken van deze leningen aan eindafnemers. De Minaraad vraag om ook continuïteit van het software systeem voor de kredietverstrekking- en opvolging te garanderen bij de transitie van het federaal participatiefonds naar het participatiefonds Vlaanderen.

[17] In zijn eerder advies over het groenboek zesde staatshervorming stelde de Minaraad[6]: "*Energiebesparing is een uitstekend middel om een antwoord te geven aan een aantal belangrijke uitdagingen, die ook op Europees niveau geformuleerd worden: het binnen de perken houden van de klimaatverandering; het bevorderen van de bevoorradingszekerheid en het verminderen van de afhankelijkheid van de import van fossiele brandstoffen; het onder controle houden van energiekosten voor particuliere huishoudens en on-*

[5] artikel 20-21 van de Wet van 19 december 2013 met betrekking tot de Zesde Staatshervorming inzake de aangelegenheden bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

[6] Minaraad, Advies van 5 december 2013 over het Groenboek implementatie zesde staatshervorming, 2013|62. De sociaaleconomische partners onthielden zich bij dit advies.

dernemingen en via interne maatregelen zorgen voor de creatie van toegevoegde waarde, werkgelegenheid, export van energiebesparingstechnologieën en de vergroening van de economie."

De Minaraad wijst er nogmaals op dat energie-efficiëntie verhogende maatregelen tot de meest kostenefficiënte pistes behoren om de uit Europese regelgeving stammende klimaat- én de hernieuwbare energiedoelstellingen te realiseren[7]. Volgens de Europese Commissie vertegenwoordigt gebouwrenovatie een groot energiebesparingspotentieel[8] en kan het een groot aantal nieuwe banen opleveren. Er bestaan technieken om het verbruik in bestaande gebouwen te halveren of zelfs met drie vierde te verminderen. Op Europees niveau toont het EU-programma voor groene gebouwen aan dat een kosteneffectieve vermindering van 80% mogelijk is[9]. Op Vlaams niveau zorgt een "ingrijpende renovatie" voor een energiereductie van 70% (tot een primair verbruik van 111 kWh/m²j.)[10]. Energiebesparingsmaatregelen in de gebouwensector en in andere sectoren kaderen ook in de verplichting die België aangegaan is in het kader van de Richtlijn Energie-efficiëntie (2012/27/EU) en het voorstel van toekomstig Commissievoorzitter Juncker voor een bindende doelstelling van 30% voor energie-efficiëntie, te bereiken tegen 2030[11].

[18] Het Vlaams regeerakkoord maakt volgens de Minaraad terecht een topprioriteit van energie-efficiëntie in gebouwen en de grondige renovatie van het bestaand gebouwenpatrimonium. Daarnaast stelt het regeerakkoord: "*we verminderen de energiearmoede aan de bron via een lager verbruik en zetten prioritair in op energiebesparende maatregelen*". De Minaraad beaamt dat het onder controle houden van de energiekosten voor particuliere huishoudens resulteert in het verhogen van de koopkracht en het verminderen van de energiearmoede. Het FRGE en zijn samenwerking met de lokale entiteiten, als specifiek mechanisme waarmee ervaring werd opgebouwd om deze doelstelling te bereiken en die positief geëvalueerd werd, moet dan ook ten volle aangewend en verder uitgebouwd worden.

[7] Advies Actieplan Energie-Efficiëntie 2008-2016, Minaraad 1 juni 2011, SERV, 18 mei 2011.

[8] Voor België werd het theoretisch energiebesparingspotentieel in deze sector door McKinsey (2009) geraamd op 61 miljoen boe of 48% primaire energie in 2030 tegenover het business as usual-(BAU)-scenario. Dit vertegenwoordigt bijna 60% van het totale reductiepotentieel in België. Het McKinsey-rapport bevestigt dat het meeste potentieel voor energiebesparingen bij het bestaande gebouwenbestand te vinden is.

[9] COM(2011) 109 definitief. Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's. Energie-efficiëntieplan 2011.

[10] Thomas More Kempen / KU Leuven. Studie naar kosten optimale niveaus van de minimumeisen inzake energieprestaties van gerenoveerde bestaande residentiële gebouwen, 22/04/2013.

[11] Toespraak van 15 juli voor het Europees Parlement.

[19] De Minaraad was in zijn advies over het groenboek zesde staatshervorming uitgebreid ingegaan op de bevoegdheidsoverdracht inzake het FRGE[12]. De Raad vindt het positief dat de taken en werking van het FRGE – zij het onder een andere vorm – worden verder gezet. Immers het FRGE vult momenteel een bestaande behoefte in, nl. het (onrechtstreeks) verstrekken van goedkope leningen, bestemd voor structurele energiebesparende maatregelen, aan particulieren en de sociaal zwaksten in het bijzonder.

De Raad vraagt wel dat bij de verdere uitwerking rekening wordt gehouden met volgende aspecten:

- Leningen, die onder het huidige FRGE afgesloten zijn, zullen nog voor een periode van maximaal 5 jaar verder opgevolgd moeten worden.
- De kwestie waar een dergelijk ondersteuningssysteem ondergebracht moet worden (*backoffice*) is van ondergeschikt belang aan de laagdrempeligheid van de *frontoffice*. Het is essentieel dat de *frontoffice* laagdrempelig en lokaal is en zoveel mogelijk geïntegreerd is met andere ondersteuningsinstrumenten en informatieverstrekking over energiezuinig verbouwen en wonen (het één loket principe).
- Voor bepaalde doelgroepen is de (samen)werking op lokaal niveau absoluut noodzakelijk: het dichter bij de burger brengen, advies op maat geven, ... wordt best lokaal vormgegeven en georganiseerd. Dit hoeft niet tegenstrijdig te zijn met het één loket principe (lokaal kan ook één loket georganiseerd worden).
- Er moet maximaal ingezet worden op kwetsbare doelgroepen maar een dergelijk fonds moet ook openstaan voor anderen. Ook buiten de doelgroep van meest kwetsbaren zijn er veel mensen die nood hebben aan deze leningen (bv omdat ze bij de commerciële banken niet terecht kunnen). Bovendien zijn er voldoende dossiers nodig om de werking van het instrument niet in gevaar te brengen.
- Voorrang moet gegeven worden aan de meest energie-efficiënte maatregelen. Ook moet gemonitord worden hoeveel energie er bespaard wordt en tegen welke kostprijs.
- Het is belangrijk dat het instrument gekaderd wordt in een verhaal van algemene woonkwaliteit én de noodzaak van grondige energierenovaties (bijvoorbeeld door het bespreken van stappenplan van energierenovaties met de ontleners met een "renovatiebegeleider",

[12] Minaraad, Advies van 5 december 2013 over het Groenboek implementatie zesde staatshervorming, 2013|62. De sociaaleconomische partners onthielden zich bij dit advies.

het geven van gunstigere voorwaarden voor verregaande renovaties, ...).

[20] De voorbije jaren konden duizenden kwetsbare gezinnen 20 tot 30 % op hun energiefactuur besparen en hun wooncomfort verbeteren dankzij de energiescans, renovatiepremie, de sociale groene lening van het FRGE of andere sociale en collectieve dakisolatieprojecten. De Vlaamse Regering heeft een hele reeks wijzigingen terzake aangekondigd[13]. De Minaraad benadrukt dat de geplande wijzigingen en herzieningen in overeenstemming moeten zijn met de prioriteit die de regering stelde voor de grondige renovatie van het bestaand gebouwenpatrimonium.

5 Financiering Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt

[21] Hoofdstuk 18 regelt de financiering van de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt.

[22] Titel XIV van het Energiedecreet van 8 mei 2009 bevat een reeks heffingen op de exploitatie van een elektriciteitsdistributienet, het plaatselijk vervoernet van elektriciteit en het aardgasdistributienet. Deze bepalingen zijn tot op heden niet in werking getreden. Het financieren van de VREG was een van de doestellingen van die heffing. De vorige regeringen hebben er steeds voor geopteerd om de energieregulator via een dotatie uit de algemene middelenbegroting te financieren. Er wordt thans voorgesteld om deze heffingen met ingang van het heffingsjaar 2014 alsnog te activeren, maar dan wel in gewijzigde vorm. Er worden nu drie types van heffingen voorzien (naargelang het type net[14]) en de heffingen worden hervormd naar een forfaitaire heffing per GWh.

[23] De Vlaamse energiemarkt heeft behoefte aan een sterke, onafhankelijke energieregulator. Dat geldt des te meer nu – in het kader van de 6de staatshervorming – het Vlaamse Gewest bevoegd wordt voor de regulering van de distributienettarieven.

[13] Het budget voor de uitvoering van de huishoudelijke energiescans - 6 miljoen euro - zou geschrapt worden. Het budget voorzien voor de uitvoering en begeleiding van dakisolatie bij kwetsbare huurders op de private huurmarkt, zou dalen van 6 naar 1,8 miljoen euro. De Vlaamse renovatiepremie wordt een fiscale maatregel, waardoor de laatste schijf van de 'premie' pas 4 jaar na de investering wordt uitbetaald.

[14] De exploitatie van het elektriciteitsdistributienet door werkmaatschappijen (Eandis, Infrax), de exploitatie van het aardgasdistributienet door werkmaatschappijen (Eandis, Infrax) en de exploitatie van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit (Elia).

Een toereikende en stabiele financiering is een belangrijke vereiste in dit verband. Het Vlaams Gewest is er volgens de derde Europese Elektriciteits- en Gasrichtlijn[15] trouwens toe verplicht om er voor te zorgen dat de Vlaamse energieregulator beschikt over voldoende mensen en middelen voor de uitvoering van zijn taken.

Maar een regeling voor de financiering van de VREG kan niet op zichzelf staan. Daarom vraagt de Minaraad dat een maatschappelijk-politiek debat op basis van een visienota die o.a. volgende elementen moet bevatten:

- Welke taken moet de VREG uitvoeren en welke prioriteit verdient elk van die taken?
- Hoeveel middelen en hoeveel personeel met welke profielen zijn er nodig opdat de regulator die taken goed zou kunnen uitvoeren?
- Hoe kan de onafhankelijkheid van de regulator ten opzichte van de overheid en de actoren op de gas- en elektriciteitsmarkt het best gewaarborgd worden? Betekent dat op institutioneel vlak bv. dat de VREG best wordt ingebed bij het Vlaams Parlement?
- Hoe en met welke structuur dient de VREG te worden bestuurd? Op welke wijze en met welke deontologie dient de VREG zijn taken uit te voeren? Aandachtspunten daarbij zijn onder meer: de goede werking van de elektriciteits- en gasmarkt, de zorg voor betaalbare prijzen, de bevoorradingszekerheid en de totstandkoming van toekomstgerichte infrastructuur (o.a. in het licht van een koolstofarme economie), de noodzaak om te komen tot een de billijke verdeling van de kosten over de diverse doelgroepen en het op afdoende wijze betrekken van alle belanghebbenden.
- De wijze waarop de VREG best gefinancierd wordt.

Een financiering die gebaseerd is op een billijke bijdrage van (alle?) gebruikers, zoals een op GWh gebaseerde heffing, is daarbij een mogelijke piste. De Minaraad vraagt echter dat de financiering van de VREG wordt geregeld samen met en gekaderd in dit ruimere debat.

[15] Art. 35/36/37 van de derde Elektriciteitsrichtlijn 2009/72/EG en art. 39/40/41 van de derde Aardgasrichtlijn 2009/73/EG leggen de onafhankelijkheid, doelstellingen, taken en bevoegdheden van een regulator vast.

Referentielijst

Minaraad en SERV, Advies Actieplan Energie-Efficiëntie 2008-2016, Minaraad 1 juni 2011, SERV, 18 mei 2011.

Minaraad, Advies van 5 december 2013 over het Groenboek implementatie zesde staatshervorming, 2013|62.

Steunpunt Duurzaam Materialenbeheer (SuMMa), Onderzoeksrapport "Inzet van de Vlaamse milieuheffingen voor verwerking van shredderafval", 2014.

Thomas More Kempen / KU Leuven. Studie naar kosten optimale niveaus van de minimumeisen inzake energieprestaties van gerenoveerde bestaande residentiële gebouwen, 22/04/2013.

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD VOOR LANDBOUW EN VISSERIJ

SALV
STRATEGISCHE
ADVIESRAAD
LANDBOUW &
VISSERIJ

Strategische adviesraad voor landbouw en visserij

Koning Albert II-laan 35 bus 39
1030 Brussel

02 552 79 90
salv@vlaanderen.be
www.salv.be

Mevrouw Annemie Turtelboom
Viceminister-president en Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 Brussel

Datum
14/10/2014

Ons kenmerk
SALV-U-20141008-kvn

Uw bericht van
06/10/2014

Uw kenmerk
DepFB/BORG/Prgrdecr/

Contactpersoon
Koen Carels
koen.carels
@lv.vlaanderen.be
02 552 79 81

Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014 en voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015

Mevrouw de minister,

Op 6 oktober 2014 ontving de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij uw spoedadviesvraag over volgende dossiers:

- Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014;
- Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015.

Een spoedadviesvraag betekent dat de Raad 10 werkdagen de tijd heeft. De definitieve goedkeuring van de ontwerpen van decreet is gepland op 17 oktober 2014.

De SALV zal in deze fase geen advies uitbrengen.

Hoogachtend,

Piet Vanthemsche
Voorzitter SALV

Vlaanderen
verbeelding werkt

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

Vlaamse overheid

sarc
Strategische AdviesRaad voor
Cultuur, Jeugd, Sport en Media

ADVIES **Algemene Raad i.s.m.**
Sectorraad Kunsten en Erfgoed,
Sectorraad Sociaal-Cultureel Werk,
Vlaamse Sportraad

14 oktober 2014

Advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 – hoofdstukken 15 en 19

Namens de Vlaamse Regering verzoekt Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie Annemie Turtelboom de SARC per mail van vrijdag 3 oktober 2014 en per brief van 7 oktober 2014 om advies aangaande het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015. Het betreft een advies met spoed. De definitieve goedkeuring van het ontwerp van decreet is gepland op 17 oktober 2014.

Bij nazicht bleken de relevante artikels voor de SARC de artikels 120 (hoofdstuk 15) en 140 (hoofdstuk 19).
Onderstaand advies werd door de SARC-Algemene Raad, in samenwerking met de Sectorraad Kunsten en Erfgoed, de Sectorraad Sociaal-Cultureel Werk en de Vlaamse Sportraad schriftelijk afgehandeld.

Advies

1. Hoofdstuk 15: Fonds CED-ECP

De voormalige Europese programma's Cultuur, MEDIA en MEDIA Mundus worden voor de programmaperiode 2014-2020 verenigd binnen het nieuwe Creative Europe programma. Na een overgangsperiode zullen op 1 januari het voormalig Cultuur Contactpunt (CCP) en de MEDIA Desk worden samengebracht binnen de Creative Europe Desk (CED). Deze desk maakt deel uit van het departement CJSM en staat in voor de advisering en praktische ondersteuning bij de opmaak van een subsidieaanvraag.

Door de wijziging van het Europees programma en de samenvoeging van het Cultuur Contactpunt en de Mediadesk, wordt met artikel 120 van het voorontwerp van decreet een aanpassing van het voormalig fonds CCP-ECP doorgevoerd. De middelen die voorheen apart aan CCP en Media Desk werden betaald, worden voortaan in één bijdrage aan de Creative Europe Desk gestort.

Advies:
De voorgestelde wijziging beoogt de aanpassing van het voormalig CCP-ECP fonds aan de nieuwe structuur van de desks. Deze wijziging heeft dusdanig geen implicaties op de bedragen die van de Europese Commissie worden ontvangen ter ondersteuning van de

betreffende Europese programma's. De SARC is van mening dat het begrotingsfonds met variabel krediet een geschikt instrument is om de werking van de desks te ondersteunen en heeft geen inhoudelijke opmerkingen bij deze wijziging. De SARC rekent er wel op dat de afgesproken minima van verdeling voor respectievelijk media en cultuur behouden zal blijven.

2. Hoofdstuk 19: Vlaams Provinciefonds

In uitvoering van het Vlaams Regeerakkoord 2014-2019 worden de financiële stromen van Vlaanderen naar de lokale besturen vereenvoudigd en zal Vlaanderen vanaf 2015 beschikken over twee fondsen: het Gemeentefonds (inclusief het Stedenfonds) en een nog op te richten Investeringsfonds.
Het voorontwerp van decreet stelt voor om het decreet van 29 april 1991 betreffende het Provinciefonds op te heffen met ingang van 1 januari 2015, met uitzondering van artikel 4, 5, 7bis en 14, tweede lid, die worden opgeheven met ingang van 1 januari 2016.

Advies:
De SARC heeft in eerdere adviezen[1] gewezen op de belangrijke hefboomfunctie die de provincies opnemen wat betreft de cultuur-, jeugd- en sportinitiatieven in Vlaanderen.

De SARC betreurt dat het provinciefonds eenzijdig wordt afgeschaft.
De afschaffing zal gevoeld worden in de cultuur-, jeugd en sportsector. Temeer omdat deze afschaffing er komt op een moment van bestuurlijke hervorming waarbij de persoonsgebonden bevoegdheden van de provincies worden overgeheveld.
De SARC vraagt zich af hoe de Vlaamse Regering ervoor zal zorgen dat de organisaties en instellingen, met vaak erg relevante maatschappelijke activiteiten en doelstellingen, niet bedreigd worden in hun levensvatbaarheid en hun werking. Zo zullen alle provinciale cultuur-, jeugd- en sportdiensten hun dienstverlening, ondersteuning, enz… vanaf volgend jaar noodgedwongen moeten terugschroeven of stopzetten. Hoe zal de Vlaamse Regering ervoor zorgen dat maatschappelijk waardevolle activiteiten op bovenlokaal of provinciaal niveau behouden blijven? Wat met de ondersteuning van sportevenementen of de subsidiëring van sportinfrastructuur? Wat met het complementair beleid inzake erfgoedwerking (collectiebeleid, registratie, digitalisering, depot, expertise-uitbouw, dienstverlening en ondersteuning,…)? Wat met de ervaring en expertise op het vlak van regionale samenwerking en afstemming die reeds jarenlang, dankzij provinciale steun, is opgebouwd bij onder meer de cultuur- en gemeenschapscentra, bibliotheken, musea?

De uiteenlopende beleidskeuzes van de provincies kunnen onmogelijk in een uniforme eenmakingsbeweging worden geïntegreerd zonder een duidelijke beleidsvisie op functies, verwachtingen en (nieuwe) opdrachten van het Vlaams en het gemeentelijk niveau. Door het kerntakendebat eens te meer voor zich uit te schuiven dreigt chaos en vernietiging van moeizaam opgebouwde realisaties.

Dit is een complexe oefening die een grondige voorbereiding en vooraf uitgetekende visie vergt en waarbij elke opgenomen taak, elke ondersteuning, alle ingezette middelen van de provincies naar doel, effectiviteit en relevantie ook voor de toekomst getoetst moeten worden

[1] Zie o.a. het Advies van 26 september 2014 over het Regeerakkoord van de Vlaamse Regering voor wat betreft complementair kunsten- en cultureel erfgoed beleid en over de geplande besparingen (hier); het Advies van 17 september 2014 bij het Regeerakkoord van de Vlaamse Regering wat betreft het overhevelen van subsidies voor lokaal cultuur- en jeugdbeleid aan lokale besturen naar het Gemeentefonds (hier); Advies van 29 maart 2012 bij de tweede principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet houdende de ondersteuning en stimulering van het lokaal jeugdbeleid en de bepaling van het provinciaal jeugdbeleid en van het voorontwerp van decreet betreffende het lokaal cultuurbeleid (hier), het Gecoördineerd advies van 8 december 2011 (over het lokaal cultuurbeleid, lokaal jeugdbeleid en het Sport voor Allen-beleid) (hier).

op maximale continuïteit op het meest aangewezen niveau, dat niet per definitie het gemeentelijke is.

De SARC vraagt met nadruk om in de loop van 2015 de dialoog aan te gaan en een nieuw constructief kader uit te werken met respect voor initiatieven, organisaties en publiek.

Namens de Algemene Raad,
Luk Verschueren, algemeen voorzitter
Iris Van Riet, algemeen secretaris

Namens de Sectorraad Kunsten en Erfgoed,
Heidi De Nijn, voorzitter
Herman Baeten, ondervoorzitter
Hanne Schuermans, secretaris

Namens de Sectorraad Sociaal-Cultureel Werk,
Frie De Greef, voorzitter
Dirk Verbist, ondervoorzitter
Liesbeth Lemiere, secretaris

Namens de Vlaamse Sportraad,
Frank Bulcaen, voorzitter
Sophie Cools, ondervoorzitter
Nai Han Lau, secretaris

ADVIES VAN DE VLAAMSE WOONRAAD

Vlaamse Woonraad
Strategische Adviesraad

Vlaamse Woonraad
Koning Albert II-laan 19 bus 23
1210 Brussel
vlaamse.woonraad@rwo.vlaanderen.be
www.vlaamsewoonraad.be

Advies 2014/07

datum	**14 oktober 2015**
bestemmeling	Mevrouw Liesbeth Homans, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding Mevrouw Annemie Turtelboom, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
kopie	Vlaams Parlement, Commissie voor Wonen, Armoedebeleid en Gelijke Kansen Vlaams Parlement, Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
onderwerp	**Advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014** **Advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015**

1. Situering

Op 3 oktober 2014 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan bovenvermelde programmadecreten.

De Vlaamse Woonraad werd op 6 oktober 2014 verzocht hierover spoedadvies uit te brengen (normaliter binnen de 10 kalenderdagen). Het advies van de Raad werd op 14 oktober 2014 goedgekeurd en overgemaakt aan de ministers respectievelijk bevoegd voor wonen en financiën & begroting.

Het programmadecreet bij de tweede aanpassing van de begroting 2014 bevat geen elementen die een rechtstreekse impact hebben op het beleidsveld wonen. Daarom beperkt de Vlaamse Woonraad zijn advies tot het programmadecreet bij de begroting 2015.

2. Opzet van het voorontwerp van decreet

Het programmadecreet bij de begroting 2015 bevat drie belangrijke thema's met betrekking tot het beleidsveld wonen:

- De aanpassing van de belastingvermindering voor de eigen woning (hoofdstuk 3, afdeling 3, artikel 90 tot en met 96);
- De stopzetting van de subsidiëring van sociale koopwoningen en sociale kavels (hoofdstuk 14, afdeling 1, artikel 109 tot en met 117);
- De decretale verankering van de voorwaarden waaronder de VMSW en het Vlaams Woningfonds bijzondere sociale leningen aan particulieren kunnen toestaan (hoofdstuk 14, afdeling 3, artikel 119).

Daarnaast bevat het programmadecreet nog een aantal kleinere voorstellen inzake de woonfiscaliteit (hoofdstuk 3: wijzigingen aan het Wetboek van de inkomstenbelasting) en aan het beleidsveld wonen gerelateerde onderwerpen. Gelet op de vraag om spoedadvies beperkt de Raad de bespreking enkel tot de hierboven vermelde hoofdthema's.

3. Bespreking van het ontwerpbesluit

3.1. Algemeen: welke rol voor eigendomsondersteuning binnen het Vlaamse woonbeleid?

De voorgestelde maatregelen hebben met elkaar gemeen dat zij ingrijpen op de wijze waarop de Vlaamse overheid het eigen woningbezit wenst te ondersteunen. Eigendomsondersteuning vormt sinds oudsher een belangrijke pijler van het woonbeleid in België en Vlaanderen. De Vlaamse Woonraad onderkent het belang van de eigen woning en de rol van gerichte eigendomsondersteuning binnen het Vlaamse woonbeleid. Tegelijk heeft de Raad aangedrongen op een grondig, fundamenteel debat over de draagwijdte van eigendomsondersteuning binnen het Vlaamse woonbeleid. Twee vragen zijn hierbij cruciaal:

- Welke doelgroepen moeten worden ondersteund in hun streven om een eigen woning te verwerven?

- Welke instrumenten zijn hiertoe het meest doeltreffend en efficiënt?

De Raad meent dat bestaand wetenschappelijk onderzoek voor deze vragen richtinggevend kan zijn en een geobjectiveerd maatschappelijk en politiek debat kan stofferen.[1] Een duidelijk en coherent beleids- en evaluatiekader waartegen de voorgestelde maatregelen kunnen worden afgetoetst is immers aangewezen. De Raad beschouwt het als een gemiste kans dat de voorgestelde maatregelen niet meer vanuit een dergelijke invalshoek werden benaderd.

3.2. Belastingvermindering voor de eigen woning

Het voorontwerp van decreet vormt de technisch-juridische uitwerking van het Regeerakkoord en stelt inzake de woonbonus volgende principiële uitgangspunten voorop:

- Bestaande contracten blijven gehonoreerd aan de afgesproken voorwaarden (inclusief behoud voordeel aan marginaal tarief)
- Voor contracten afgesloten vanaf 1 januari 2015 wordt het basisbedrag met een derde verminderd en wordt het voordeel toegekend tegen een belastingtarief van 40%.
- Voor alle contracten worden de bedragen van toepassing in 2015 niet geïndexeerd.

In zijn advies over de regionalisering van de woonbonus plaatste de Vlaamse Woonraad kanttekeningen bij de doelmatigheid van de woonbonus (onder meer het aselectief karakter, de kostprijs, het prijsopdrijvend effect enz.).[2] De Raad pleitte daarom voor een beleid met meer gerichte vormen van eigendomsondersteuning, naast een beleid dat in essentie het grondwettelijk recht op menswaardig en betaalbaar wonen bij woonbehoeftigen kan verzekeren. Een

---

[1] Zie onder meer Goeyvaerts, e.a (2014) Onderzoek naar de woonfiscaliteit in Vlaanderen. Leuven: KU Leuven. http://feb.kuleuven.be/drc/CES/research/rapporten-workshop-woonfiscaliteit ; Heylen K. (2013), Subsidies bij sociale koopwoningen in Vlaanderen, Steunpunt Wonen, Leuven, 49 p. http://steunpuntwonen.be/Documenten/Onderzoek_Werkpakketten/WP7_Subsidies_bij_sociale_koopwoningen_in_Vlaanderen*;* Heylen K. (2012), Behoefte aan sociale koopwoningen en sociale kavels in Vlaanderen, Steunpunt Wonen, Leuven, 30 p. http://steunpuntwonen.be/Documenten/Onderzoek_Ad-hoc-opdrachten/Ad_hoc_3_behoefte_sociale_koopwoningen.pdf*;* Heylen K. & Winters S. (2012), De verdeling van de subsidies op vlak van wonen in Vlaanderen, 95 p. http://steunpuntwonen.be/Documenten/Publicaties_steunpunt-wonen-2012-2015/2012/2012-18-de-verdeling-van-de-woonsubsidies-versie.pdf

[2] Deze analyse werd inmiddels grotendeels bijgetreden door wetenschappelijk onderzoek, zie Vastmans e.a., *De Vlaamse woonbonus, behouden of afschaffen?* Persbericht KU Leuven, http://nieuws.kuleuven.be/node/13603 (met link naar onderzoeksrapporten)

geleidelijke heroriëntatie en/of bijsturing diende vanuit dit perspectief te worden overwogen en opgezet.

Het programmadecreet bevat een aantal maatregelen die deels aan de opmerkingen en/of voorstellen van vernoemd advies tegemoet komen:

- De niet-indexering van de bedragen vermijdt een budgettaire ontsporing van de uitgaven;
- De toekenning van het voordeel voor nieuwe contracten tegen een tarief van 40% verkleint de ongelijke verdeling van de fiscale uitgaven tussen huishoudens met een verschillend inkomen.

De Raad kan begrip opbrengen voor de budgettaire context enerzijds, en de beslissing om de bestaande contracten te honoreren aan de afgesproken voorwaarden omwille van de eerder gecreëerde verwachtingen anderzijds.

De keerzijde hiervan is echter tweeërlei: de vrijgekomen budgettaire ruimte is hierdoor beperkt en voor nieuwe contracten wordt het fiscaal voordeel niet op een geleidelijke manier verminderd. Wat dit laatste betreft wordt in wetenschappelijk onderzoek gewezen op mogelijke neveneffecten zoals een prijsdempend effect[3], een daling van het aantal woningverkopen en een onzeker investeringsklimaat.[4] De Vlaamse Woonraad vraagt de Vlaamse Regering maximaal te anticiperen op deze neveneffecten. Verder merkt de Raad op dat met het toepassen van een uniform tarief van 40% de aangehaalde ongelijke verdeling van fiscale uitgaven weliswaar wordt afgezwakt maar niet wordt weggewerkt.

De aanpassing van de woonbonus levert in 2016 een besparing van 63 miljoen euro op.[5] De daaropvolgende jaren zal dit bedrag geleidelijk (cumulatief) toenemen. De Raad vraagt -in lijn met haar vroeger advies over de woonbonus- de middelen die vrijkomen aan te wenden voor alternatieve investeringen in de woningmarkt en voor het versterken van het Vlaamse Woonbeleid. In het kader van de geplande afbouw van de woonbonus, kunnen deze alternatieve

---

[3] In hun onderzoek naar de impact van diverse hervormingsscenario's voor de woonbonus ramen Goeyvaerts e.a. (2014) het prijsdempend effect op de woningprijzen van een vergelijkbaar scenario op -8,2% (zie http://feb.kuleuven.be/drc/CES/research/documenten/deel-4-bouwstenen-en-scenarios.pdf, p. 58, variant 4.1.4.1. In de studie wordt in deze variant het voordeel voor bestaande contracten behouden en een voordeel van 30% toegekend aan nieuwe contracten. Dit laatste stemt grosso modo overeen met het voorgestelde voordeel van 40% op een lager basisbedrag). Een grondiger analyse van de mogelijke impact van de maatregelen voorgesteld in het Regeerakkoord en dit programmadecreet is noodzakelijk.

[4] Vastmans e.a., *De Vlaamse woonbonus, behouden of afschaffen?* Persbericht KU Leuven, http://nieuws.kuleuven.be/node/13603

[5] Zie handelingen van de Commisie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting van 7 oktober 2014. https://docs.vlaamsparlement.be/docs/handelingen_commissies/2014-2015/commFIN-20141007-927733_voorlopig.pdf

investeringen de woningmarkt behoeden voor te grote schokken. Daarnaast zijn ze vereist om de realisatie van het recht op wonen bij woonbehoeftige huishoudens te verzekeren en de opwaardering van de woningkwaliteit te realiseren (met inbegrip van energiezuinigheid).

Wat betreft de meer technische aspecten vraagt de Raad duidelijkheid omtrent de regeling voor herfinancieringen. In de Memorie van Toelichting bij de wet van 8 mei 2014 (implementatie zesde staatshervorming m.b.t. woonfiscaliteit) wordt aangegeven dat herfinancieringen steeds het regime van de oorspronkelijke lening volgen. Het is de Raad niet geheel duidelijk of deze regeling behouden blijft bij toepassing van voorliggend programmadecreet. De Raad vraagt dit te expliciteren, en hierbij duidelijk aan te geven welke regels gelden bij herfinancieringen bij eenzelfde kredietinstelling dan wel bij een nieuwe kredietverstrekker. Een andere vraag betreft de juridisch-technische formulering inzake de niet-indexering: verkrijgt dit een sluitend en in de tijd onbeperkt karakter zowel voor de oude als voor de nieuwe contracten?

Tot slot stelt het regeerakkoord dat voor eenzelfde goed maximaal 2 maal gebruik gemaakt mag worden van de woonbonus. Uit het ontwerp van programmadecreet blijkt evenwel niet of en hoe dit beleidsvoornemen wordt gerealiseerd. Doelt men op het onroerend goed als dusdanig dan wel op het aantal personen betrokken bij een transactie (vb. meerdere personen kopen aan in onverdeeldheid)? De Raad vraagt dit te verduidelijken.

3.3. Subsidiëring van sociale koopwoningen en sociale kavels

In haar Regeerakkoord 2014-2019 stelt de Vlaamse Regering dat de subsidiëring van sociale koopwoningen en sociale kavels wordt stopgezet. Meer in het bijzonder zullen er voor nieuwe sociale woonprojecten geen subsidies meer verleend worden voor verwerving (SV) en voor infrastructuuraanleg (SSI) in functie van de realisatie van sociale koopwoningen of sociale kavels, en voor de bouw van of omvorming tot sociale koopwoningen (SBE). In het programmadecreet wordt dit voornemen technisch-juridisch uitgewerkt.

Diversiteit in sociale woonprojecten

Hoewel vanuit het beleidsveld wonen geregeld bedenkingen worden geformuleerd ten aanzien van de huidige regeling voor sociale koopwoningen en kavels (o.m. ruim doelpubliek versus relatief beperkt aantal realisaties, geen blijvend publiek

karakter van het sociaal kooppatrimonium), beschikt de sociale koop als beleidsinstrument toch over enkele troeven.

Uit onderzoek van het Steunpunt Wonen blijkt dat bijna de helft (48%) van het subsidiebudget voor de sociale koop terechtkomt bij huishoudens behorend tot het eerste inkomenskwintiel.[6] Het is met andere woorden -ondanks de reglementair ruim afgebakende doelgroep- in de feiten een vrij selectief beleidsinstrument. Verder kan de sociale koop de rol van katalysator in sociale woonprojecten vervullen. Met het oog op een diverse bewonerssamenstelling, worden op het terrein vaak zowel sociale huur- als koopwoningen gerealiseerd. Het draagvlak voor het sociaal woonproject wordt dan ook vaak verhoogd net door een aandeel sociale koopwoningen te voorzien. Het is een bekommernis van de Raad om dit beleidsmatig te kunnen blijven opvangen.

Nieuw kader

Het stopzetten van de subsidiëring van de SV, SBE en SSI betekent niet de stopzetting van het systeem van sociale koopwoningen *an sich* (bepaalde grondvoorraden en fiscale voordelen voor huisvestingsmaatschappijen blijven bestaan), maar zal gemiddeld voor een prijsverhoging van het desbetreffend aanbod zorgen. De vraag rijst in hoeverre deze woningen nog betaalbaar zullen zijn voor een 'sociaal' doelpubliek.
Mogelijk zal een verschuiving plaatsvinden naar verkoop aan beter gesitueerde inkomensgroepen. Door de huidige koppeling tussen sociale koop en sociale lening zullen de begunstigden een subsidie blijven ontvangen. Het is de vraag of deze koppeling en steun relevant zijn in geval van verschuiving naar hogere inkomens. Een evaluatie op dit punt dringt zich op, en sluit aan bij het voornemen een nieuw kader voor sociale koop uit te werken enerzijds en het pleidooi om het stelsel van sociale leningen te evalueren anderzijds (zie verder).

Het verdient dan ook aanbeveling aan te geven onder welke vorm de sociale koopwoning als (gerichte) eigendomsverwerving een plaats in het beleid kan hebben. Het is overigens aangewezen voorliggend voorstel en de rol van de sociale koopwoningen te kaderen binnen het geheel van de maatregelen tot eigendomsverwerving (en het beleid dat hieromtrent kan worden ontwikkeld). In dit licht is het eveneens wenselijk de relatie met de middelgrote sociale koopwoningen en de bescheiden woningen uit te klaren (met het oog op

[6] Op basis van equivalent inkomen, analyses voor koopwoningen opgeleverd in de periode 2003-2008. Het betreft dus inkomens van starters. Zie http://steunpuntwonen.be/Documenten/Onderzoek_Werkpakketten/WP7_Subsidies_bij_sociale_koopwoningen_in_Vlaanderen

duidelijkheid voor de betrokkenen) en erover te waken dat er voldoende relevant onderscheid is.

Dit debat moet het voorwerp zijn van overleg en kan worden uitgeklaard in het nieuwe kader voor de sociale koop dat wordt aangekondigd in het regeerakkoord.

Groeipad

Het voorstel heeft verder onmiskenbaar een impact op het uitgetekende groeipad voor sociale koopwoningen en sociale kavels in het decreet grond- en pandenbeleid. Geldt dit groeipad nog en wat is de invloed op de werking en woonprogrammatie van lokale besturen en andere betrokken actoren (aannemers, kandidaat-kopers)? De Raad vraagt hierover duidelijkheid te verschaffen. Tevens meent de Raad dat de middellange termijndoelstellingen (zoals het bindend sociaal objectief door de Vlaamse regering vooropgesteld) die lokaal een meerjarenplanning vergen, niet zonder het nodige overleg kunnen worden gewijzigd.

Impact projectrealisaties

De complexiteit van de regelgeving en het vaak gemengd karakter van sociale woonprojecten nopen ertoe omzichtig te werk te gaan. De effecten van het voorstel moeten dan ook goed worden beoordeeld en overwogen. Alvast moeten onbedoelde effecten worden vermeden. Bovendien rijzen heel wat vragen naar de toepassing, de gevolgen en de overgang.

Het voorstel om artikel 61 van de Vlaamse Wooncode op te heffen heeft gevolgen voor de infrastructuurwerken in de sociale huurprojecten, in het bijzonder in geval van gemengde projecten. Het gemengd karakter van sociale woonprojecten is reeds jaren een beleidsoptie van het Vlaamse woonbeleid, en gemengde projecten blijven ook in de toekomst opportuun. Een verhoogd subsidiepercentage voor infrastructuur binnen gemengde woonprojecten mag niet gehypothekeerd worden doordat er sociale koopwoningen worden gerealiseerd (zonder infrastructuursubsidie). Beleidsdoelstelling en subsidiëring van infrastructuur moeten hier weloverwogen worden.

Het voorstel om artikel 63 van de Vlaamse Wooncode op te heffen inzake verwerving, slaat niet enkel op de sociale koopprojecten maar treft mogelijk ook de sociale huurprojecten. De Raad vraagt na te gaan of dit artikel effectief de grondslag vormt voor de prefinanciering van de verwerving van de gronden voor sociale huurprojecten (via tussenkomst in de rente tot opname in de FS3 lening) en of hier sprake kan zijn van een ongewild effect.

Er stellen zich heel wat vragen inzake toepassing, operationele onduidelijkheden en rechtszekerheid. Wat met de verbintenissen voor de particulier, wat met geplande verkopen waar reeds een aantal handelingen werden verricht (bv. infrastructuur), wat is de relatie met de boeteclausule en wederinkoop (artikel 84 Vlaamse Wooncode). Welke voorwaarden zullen de houders van een sociale kavel moeten respecteren nu de decretale grond in artikel 66 wordt opgeheven?

In het bijzonder zal dan ook aandacht moeten uit gaan naar een adequate overgangsregeling. In dit verband kan worden opgemerkt dat de huidige regeling geldt totdat de desbetreffende decretale bepalingen worden opgeheven. Echter, de memorie van toelichting is hieromtrent enigszins misleidend (enkel wordt subsidiëring van de sociale koopprojecten in het vooruitzicht gesteld wanneer reeds een gunstig advies op het lokaal woonoverleg is verleend en deze projecten bij de VMSW zijn aangemeld vóór het aantreden van de nieuwe Vlaamse Regering). De Raad vraagt terzake om een verduidelijking.

3.4. Sociale leningen

Via het programmadecreet wenst de Vlaamse Regering de eerder bij BVR doorgevoerde wijzigingen aan het stelsel van sociale leningen (BVR van 21 april 2014) decretaal te verankeren (ten gevolge van een opmerking hierover van de Raad van State). Concreet wordt beslist om de toekenning van sociale leningen voor de grondaankoop, nieuwbouw en voor herfinanciering te schrappen.

De Vlaamse Woonraad heeft in eerdere adviezen gepleit voor meer gerichte vormen van eigendomsondersteuning, waarbij het stelsel van sociale leningen een goed instrument vormt en kan worden opgewaardeerd. Een aanpassing van de modaliteiten van het stelsel dient daartoe overwogen te worden. Het is aangewezen, zoals hoger gesteld, dit te kaderen binnen het geheel van de ondersteuning van de eigendomsverwerving, en nadat een grondige evaluatie van het huidige stelsel is doorgevoerd. In dit verband kan de optie om grondaankoop en nieuwbouw niet langer via sociale lening te subsidiëren deel uit maken van vooropgestelde evaluatie (en kan in relatie gebracht worden met een sterker socio- economisch profiel van betrokkenen).

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD WELZIJN, GEZONDHEID, GEZIN

SARWGG
Strategische Adviesraad
WELZIJN • GEZONDHEID • GEZIN

Aan minister Annemie Turtelboom
Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Koning Albert II-laan 19 bus 11
B-1210 Brussel

Advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015

contactpersoon	**ons kenmerk**	**Brussel**
Gunter Naets gnaets@serv.be	SARWGG_ADV_DEF_20141015_programmadecreet begroting 2015	15 oktober 2014

Geachte mevrouw de minister,

Op 3 oktober 2014 keurde de Vlaamse regering het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 principieel goed. U vroeg de SAR WGG om spoedadvies. De SARWGG heeft voorliggend advies goedgekeurd via een schriftelijke stemprocedure. Twee leden hebben tegen gestemd.

Gezien er vandaag nog onduidelijkheid bestaat over de werkelijke draagwijdte van de op til staande besparingen is het niet mogelijk nu ten gronde te adviseren. De raad is evenwel bezorgd dat de bezuinigingen sterk voelbare gevolgen zullen hebben voor:

- De gebruikers die meer kosten zullen moeten dragen waardoor voor hen de toegankelijkheid van de zorg- en hulpverlening bemoeilijkt wordt;
- De voorzieningen, werkgevers en het personeel in de welzijns- en gezondheidssectoren;
- De continuïteit en kwaliteit van het zorg- en welzijnsaanbod.

Omwille van de bijzonder korte adviestermijn die voorzien werd, kiest de Strategische Adviesraad Welzijn, Gezondheid en Gezin ervoor om slechts te adviseren over de hoofdstukken in het programmadecreet die rechtstreeks impact hebben op het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Dit betekent dat de SAR WGG de andere hoofdstukken niet evalueert en er zich dus in geen enkele richting over uitspreekt. Over de globale begroting zal de SAR WGG later reflecteren.

Hoofdstuk 2: Onderwijs. Artikel 7, 8 en 9

De SAR WGG leest dat er sterk bespaard zal worden in de financiering van de Centra voor Leerlingenbegeleiding. Aangezien de CLB's een belangrijke schakel zijn in de werking van de integrale jeugdhulp in Vlaanderen, blijven voldoende middelen echter noodzakelijk.

De raad herhaalt hier zijn standpunt dat integrale jeugdhulp maar kan slagen als er ook financiering is daar waar nodig en dit op evenredige basis (zie Advies bij het voorontwerp van decreet betreffende de integrale jeugdhulp). De raad vraagt hoe de Vlaamse regering deze nood zal invullen.

Strategische Adviesraad • Welzijn • Gezondheid • Gezin
Wetstraat 34-36 • 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11 • F +32 2 217 70 08 • info@sarwgg.be • www.sarwgg.be

Hoofdstuk 20: Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Artikel 141

De raad verzet zich tegen de verschillende indexbesparingen die in artikel 141 § 3 van het voorontwerp van decreet bepaald zijn. Opnieuw beslist de Vlaamse regering om de indexering op werkingsmiddelen (die geen loon zijn) in het beleidsdomein WVG niet toe te passen in de subsidiëring. Naar analogie met eerdere adviezen van de SAR WGG over de programmadecreten bij de begrotingen 2011, 2012 en 2013 vraagt de raad uitdrukkelijk om deze niet-indexering recht te zetten wanneer de budgettaire situatie verbetert en ze zeker niet opnieuw te herhalen. De raad vraagt zich af waarom de Vlaamse regering blijft kiezen voor deze lineaire vorm van besparingen ('kaasschaafmethode') waarbij geen efficiëntie- of effectiviteitstoets plaatsvindt, laat staan een toets naar toegankelijkheid, kwaliteit en relevantie. Dergelijke besparingen treffen de organisaties en dus rechtstreeks ook de zorg- en hulpvragers en het personeel van deze voorzieningen.

Ook voor sociale uitkeringen en grensbedragen met betrekking tot de gezinsbijslag wordt de indexsprong in 2015 niet verrekend (§4). Voor de raad is het niet indexeren van de kinderbijslag echter in strijd met onze visie dat de kinderbijslag een substantiële tegemoetkoming moet vormen in de kosten die gepaard gaan met het hebben van kinderen. Dergelijke ingreep zal bovendien bijdragen tot het verder uithollen van deze sociale tegemoetkoming. Aangezien de niet-indexering eveneens van toepassing is op sociale toeslagen en op de inkomensgrenzen die recht geven op deze toeslagen, worden door de maatregel ook en vooral sociaal kwetsbaren getroffen. Het is voor de raad noodzakelijk dat de aangekondigde inhaaloperatie ook daadwerkelijk zal plaatsvinden.

De raad merkt aansluitend op dat de niet-indexering van de niet-loon-werkingsmiddelen in het beleidsdomein WVG en van de sociale uitkeringen en hun grensbedragen een eenzijdig ingrijpen is in een materie van sociale bescherming die evenwel het voorwerp moet uitmaken van overleg met alle betrokken partners. De raad wil hierbij graag deze rol mee opnemen.

Waar het voorgenoemde artikel 141 voorziet in uitzonderingen die in 2015 wel geïndexeerd zullen worden, wil de raad wijzen op enkele correcties:

- De in §3 - punt 1 en 2 genoemde wetgeving[1] werd geïntegreerd in het decreet van 29 juni 2012 houdende de organisatie van pleegzorg en de bijhorende uitvoeringsbesluiten.
- Het bureau voor bijzondere jeugdbijstand, vermeld in §3 - punt 3, bestaat niet meer.
- In §3 - punt 5 wordt de wetgeving op foutieve wijze geciteerd. Correct is te verwijzen naar artikel 55 van het Besluit van de Vlaamse regering van 9 november 2012 betreffende de erkenning en de subsidiëring van de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning.
- Er is geen sprake meer van het zakgeld dat wordt toegekend voor minderjarigen in diensten voor gezinsondersteunende pleegzorg maar wel van het zakgeld dat wordt toegekend voor minderjarigen in een module rechtstreeks toegankelijke pleegzorg (§3 - punt 6).

[1] Koninklijk besluit van 30 maart 1973 tot bepaling van de te volgen gemeenschappelijke regels voor de vaststelling van de toelagen per dag toegekend voor onderhoud, opvoeding en behandeling van minderjarigen en van gehandicapten geplaatst ten laste van de openbare besturen en Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidienormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand.

Over artikel 141 §6 heerst onduidelijkheid. De SAR WGG verneemt graag waarom er in het programmadecreet staat dat de Vlaamse regering de tegemoetkoming voor de verstrekkingen die worden verleend door rust- en verzorgingstehuizen, rustoorden voor bejaarden, centra voor kortverblijf en centra voor dagverzorging kan vaststellen alsook de voorwaarden voor die tegemoetkoming.

Hoofdstuk 20: Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Artikel 143 en 144

De raad heeft ernstige vragen bij het schrappen van het decretaal benoemde bedrag bedoeld voor de geestelijke gezondheidszorg. Ook is er onzekerheid over de concrete implicaties van de bepaling dat “de regering jaarlijks een bedrag ter beschikking kan stellen voor ondersteunende of dienstverlenende opdrachten aan de centra voor geestelijke gezondheidszorg door één of meerdere organisaties”.

De SAR WGG dringt er op aan om de prevalentie en de negatieve gezondheidsimpact van geestelijke gezondheidsproblemen aanzienlijk te reduceren. Daarvoor is voldoende financiering van de geestelijke gezondheidszorg en haar ondersteunende structuren noodzakelijk. Als deze ondersteuning niet meer gefinancierd wordt door de overheid zal de kwaliteit en de toegankelijkheid van de dienstverlening er onder leiden. Dit is niet de keuze die de raad maakt.

Tot slot

De SAR WGG betreurt dat voor het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin de begroting 2015 een louter boekhoudkundige oefening dreigt te worden, waarbij beslissingen rechtstreeks gelinkt zijn aan budgettaire beperkingen. Het is echter beter efficiëntiewinsten te zoeken in overleg en met aandacht voor het behoud van de kwaliteit, relevantie en toegankelijkheid van de zorg- en hulpverlening in Vlaanderen.

Met de meeste hoogachting

Gunter Naets
secretaris

Jan De Maeseneer
voorzitter

ADVIES VAN DE VLAAMSE ADVIESRAAD VOOR BESTUURSZAKEN

vlabest
vlaamse adviesraad voor bestuurszaken

Aan mevrouw Annemie Turtelboom
Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 Brussel

vragen naar / e-mail	telefoonnummer	datum	kenmerk
Bram Opsomer bram.opsomer@bz.vlaanderen.be	02 553 40 15	15 oktober '14	2014/09

Betreft: programmadecreten

Mevrouw de Viceminister-president,

De Vlaamse Regering hechtte op vrijdag 3 oktober jl. haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014 (2BA14) en aan het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 (BO15). Deze voorontwerpen werden voor spoedadvies voorgelegd aan de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken.

Vooraf moet worden opgemerkt dat een programmadecreet dient tot begeleiding van een begroting. Voor een goede beoordeling moeten de voorontwerpen dus samen gelezen worden met de begrotingsvoorstellen. Er zijn tot op heden echter geen begrotingsstukken bekend bij de Raad, wat niet enkel de opmaak van een advies bemoeilijkt, maar ook in strijd is met de gangbare budgettaire logica.

Hoofdbedenking is dat de Vlaamse Regering via het programmadecreet enkele beleidsdoelstellingen uit het regeerakkoord reeds opneemt in de Vlaamse begroting, maar daarbij onvoldoende rekening houdt met het feit dat dit zich ook rechtstreeks financieel laat voelen op lokaal en provinciaal vlak. Er is vaak geen zicht op hoe de financiële verevening zich zal doorvertalen per individueel bestuur, of er wordt gevreesd dat geen volledige inschatting is gemaakt van de impact van bepaalde maatregelen. Dit zorgt voor onrust en doorkruist tevens de lokale en provinciale financiële meerjarenplanning. Indien de Vlaamse Regering het echt meent met het Belfortprincipe[1], dan moet er dringend overleg komen met de betrokken bestuursniveaus om de precieze gevolgen van de genomen beleidsbeslissingen in kaart te brengen.

[1] Het Belfortprincipe is opgenomen als uitgangspunt in het regeerakkoord en houdt in dat de Vlaamse overheid bij elke beslissing de impact in kaart brengt op de lokale en provinciale besturen.

Volgende inhoudelijke voorstellen uit het voorontwerp van programmadecreet BO15 illustreren bovenstaande bekommernis:
- Onderwijs
- Gesco's
- Sociale koopwoningen en kavels
- Bovengemeentelijke saneringsbijdrage
- Provinciefonds
- Woonzorgcentra

1. Onderwijs

Vaak is er geen rechtstreeks impact, maar onrechtstreeks kunnen de besparingen uit artikel 2 e.v. wel terechtkomen bij de lokale besturen (bv. voor de werkingsmiddelen van de eigen scholen of voor de OCMW's wegens de verhoging van het inschrijvingsgeld).

2. Gesco's

De Vlaamse Regering krijgt via artikel 102 de bevoegdheid om de nodige maatregelen te nemen voor de regularisatie van de gesco's, nl. aanpassing van KB nr. 474, deel van programmawet 30.12.1987 en deel van programmawet (I) van 24.12.2002. Over de geplande wijzigingen zelf staat er echter niets. De gevolgen zijn dus heel moeilijk in te schatten. De Raad vraagt hier dringend duidelijkheid.

3. Sociale koopwoningen en kavels

Artikel 109 zet de subsidies van sociale koopwoningen en kavels stop. Meer in het bijzonder zullen er voor nieuwe sociale woonprojecten geen subsidies meer verleend worden voor verwervingen en voor infrastructuuraanleg in functie van de realisatie van sociale koopwoningen of sociale kavels, en voor de bouw van of omvorming tot sociale koopwoningen.

De Raad erkent dat er voor- en nadelen zijn van koopwoningen, maar het is wel een belangrijk instrument in functie van een integrale aanpak van het lokale huisvestingsbeleid, en specifiek voor het behalen van het bindend sociaal objectief. Voor lokale besturen waren sociale koopwoningen een vaak gebruikte manier om een sociale mix te voorzien in bestaande locaties die reeds door sociale huur gedomineerd worden (cruciaal voor de leefbaarheid), of als glijmiddel om grotere projecten te realiseren.

Kortom, als van de Vlaamse lokale besturen verwacht wordt dat ze bijdraagt aan de coördinatie en uitvoering van Vlaamse beleidsdoelstellingen op het vlak van wonen (bv. sociaal objectief, leefbaarheid, …), dan moet ze daar ook de nodige instrumenten voor in handen krijgen.

4. Bovengemeentelijke saneringsbijdrage

In art. 121 wordt het tarief voor de bovengemeentelijke bijdrage en de bovengemeentelijke vergoeding aangepast, zonder inperking van de coëfficiënt

gemeentelijk deel. Dat betekent dat het gemeentelijke deel automatisch mee verhoogt of dat op zijn minst het maximum van de gemeentelijke bijdrage verhoogt. Deze impact is niet in kaart gebracht.

5. Provinciefonds

Artikel 140 van het voorontwerp programmadecreet BO15 zorgt voor de opheffing van het decreet van 29 april 1991 betreffende het Vlaams Provinciefonds met ingang van 1 januari 2015.

De Raad formuleert volgende bedenkingen:

- De afschaffing van het provinciefonds is een beslissing die is opgenomen in het Vlaamse regeerakkoord. Dit wil echter niet zeggen dat de Vlaamse Regering zich niet moet gedragen als een goede huisvader bij de implementatie van deze beslissing. **Een duidelijke (financiële) impactanalyse, met een tijdig overleg met de betrokken besturen, was te verkiezen boven de huidige eenzijdige aanpak** en had mogelijk enkele weerstanden kunnen temperen. Bovendien zorgt deze plotse afschaffing op heel korte termijn voor een fundamenteel **gebrek aan stabiliteit in de financiering** (trouwens nadat het provinciefonds voordien reeds 8 maal werd gewijzigd[2]). Dit verstoort de gezonde financiële verhoudingen waarbij de voorspelbaarheid van de geldstromen van cruciaal belang is voor een de tijdige financiële planning. De Raad betreurt deze gang van zaken en hoopt alvast dat het debat over de afschaffing van het provinciefonds grondig wordt gevoerd op het niveau van het Vlaams Parlement.

- De Raad vraagt dat wordt rekening gehouden met feit dat de afschaffing van het provinciefonds eveneens zijn **financiële weerslag heeft op andere dossiers**:
  - VLABEST neemt akte van het feit dat artikelen 4, 5, 7bis en 14, tweede lid, van het voorontwerp programmadecreet BO15 pas worden opgeheven met ingang van 1 januari 2016. De bepalingen in die artikelen bevatten de reguliere verdelingsregeling van het Provinciefonds tot en met de dotatie van het begrotingsjaar 2013. Aangezien het saldo van het Provinciefonds voor 2013 (3,231 miljoen euro) werd overgedragen naar 2015 (cf. artikel 14, tweede lid) en de verdeling van het saldo 2013 nog moet gebeuren volgens de in 2013 geldende verdelingscriteria, kunnen de bovenvermelde artikelen maar worden opgeheven met ingang van 1 januari 2016.
  - In het kader van de Interne Staatshervorming is afgesproken dat niet alleen bevoegdheden van de provincies overgeheveld worden vanuit de provincies naar de andere overheden, maar dat er ook bevoegdheden (bosgroepen, regionale landschappen, toerisme, onroerende erfgoed) worden overgedragen naar de provincies met daaraan gekoppeld de nodige financiën voor een totaal bedrag van 6.563.615 euro. Voor de financiële overheveling werd in het kader van de administratieve vereenvoudiging afgesproken om het provinciefonds als mechanisme te gebruiken i.p.v. te werken met specifieke sectordecreten. Nu het provinciefonds opgedoekt wordt, bestaat het gevaar dat de provincies ook deze

[2] Recent waren er de vermindering van het provinciefonds met ongeveer 25 miljoen euro (1 miljard BEF) in 2002 en eveneens de vermindering van het provinciefonds in 2014 met 20 miljoen euro.

middelen kwijt zijn, wat rechtstreeks in tegenspraak zou zijn met het regeerakkoord dat stelt dat bij de overheveling van bevoegdheden ook de nodige middelen volgen.

- VLABEST wijst erop dat in het kader van de verhoogde goedkeuringen van dossiers inzake de erkenning van Islamitische erediensten en de daaraan verbonden verhoging van de financiële gevolgen voor de provincies de Vlaamse Regering verwees naar de middelen die de provincies ontvingen uit de algemene financiering voor hun bijdrage aan de realisatie van de Vlaamse beleidsdoelstellingen. Ook nog andere dossiers worden op dezelfde wijze gelinkt aan het provinciefonds. Nu deze financiering wegvalt, heropent men automatisch de discussie over de financiële impact van de inbreng van het provinciale bestuur bij het centrale beleid.

6. Woonzorgcentra

Artikel 141§6 geeft de mogelijkheid om wijzigingen door te voeren aan de dagforfaits van woonzorgcentra, kortverblijf, dagverzorgingscentra. De huidige besparingsvoorstellen hebben maar beperkte impact op de individuele woonzorgcentra, maar het is onduidelijk of de Vlaamse Regering een correcte inschatting maakt van de financiële uitdagingen (jaarlijkse groei in het Riziv is vermoedelijk niet ingecalculeerd en er is reeds een tekort). Mogelijk moet men dus in de loop van 2015 extra budget zoeken. De vraag is of men dit steeds op dezelfde wijze gaat doen, dus ten koste van de bestaande initiatieven. Op die manier wordt investeren in woonzorgcentra steeds minder aantrekkelijk. Er is dus een gevaar dat er minder nieuwe initiatieven komen en op termijn mogelijks zelfs sluitingen van (commerciële) initiatieven, met als gevolg dat de druk op lokaal besturen groter zal worden om oplossingen aan te bieden (zeker gezien de demografische context).

Wij hopen, mevrouw de minister, u hiermee van dienst te zijn geweest. Voor bijkomende vragen of toelichting kan u steeds contact opnemen met het secretariaat van VLABEST.

Hoogachtend,

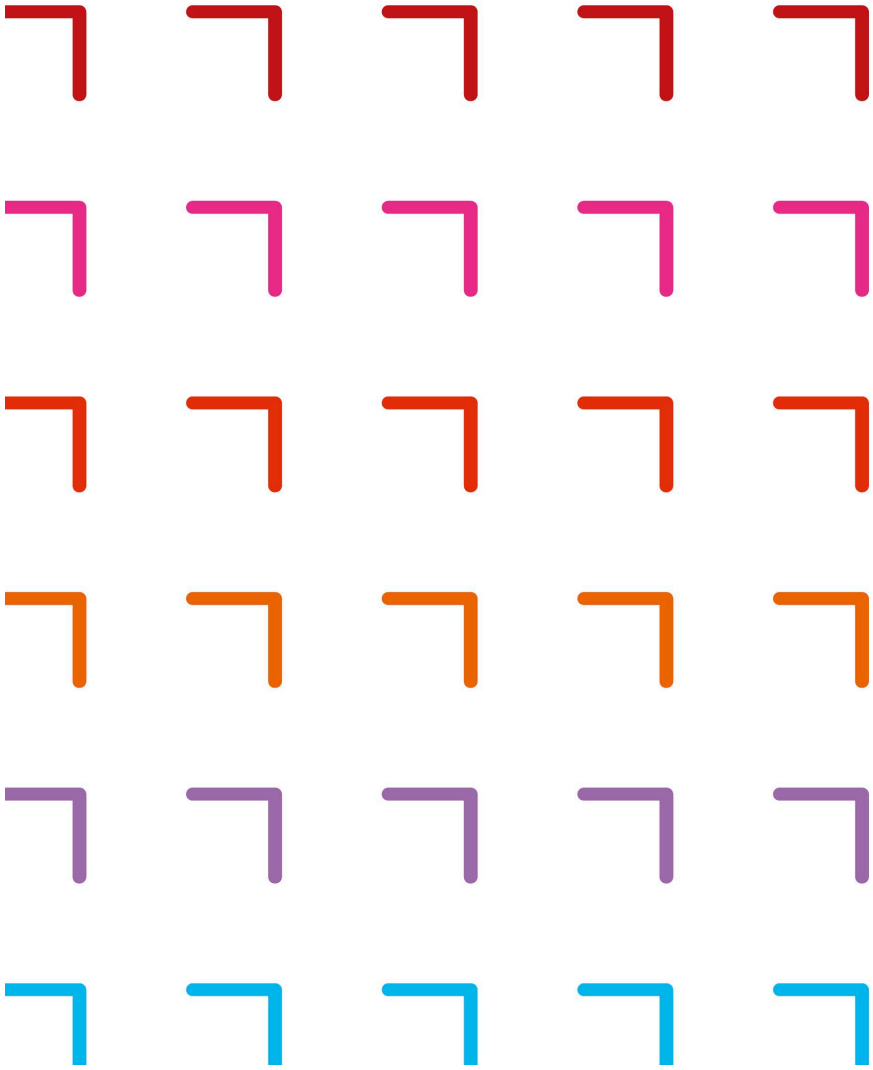
Prof. dr. Herman MATTHIJS
Voorzitter

Bram OPSOMER
Secretaris

ADVIES VAN DE VLAAMSE RAAD VOOR WETENSCHAP EN INNOVATIE

ADVIES 198
PROGRAMMADECREET TWEEDE BEGROTINGSAANPASSING 2014 EN BEGROTING 2015
15 OKTOBER 2014

VLAAMSE RAAD VOOR WETENSCHAP EN INNOVATIE

INLEIDING

ADVIES

1. PROGRAMMADECREET TWEEDE BEGROTINGSAANPASSING 2014

1.1. HOOFDSTUK 6. Industriële onderzoeksfondsen

2. PROGRAMMADECREET BEGROTING 2015

2.1. Afdeling 11. Hoger onderwijs en afdeling 23. Werkingsenveloppe van de hogescholen en universiteiten

INLEIDING

Op 3 oktober 2014 keurde de Vlaamse Regering de voorontwerpen van decreet goed houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014 en houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015. Op 3 oktober 2014 ontving de Vlaamse Raad voor Wetenschap en Innovatie een elektronische vraag om spoedadvies bij voormelde voorontwerpen van decreet en de begeleidende memories van toelichting. De begeleidende brief vermeldt tevens dat de definitieve goedkeuring van de ontwerpen van decreet gepland is op 17 oktober 2014.

ADVIES

1. PROGRAMMADECREET TWEEDE BEGROTINGSAANPASSING 2014

De VRWI heeft het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014 en de bijhorende memorie van toelichting grondig bestudeerd. Enkel hoofdstuk 6 ‘Industriële Onderzoeksfondsen (IOF)’ heeft betrekking op de beleidsvelden wetenschap en innovatie waarvoor de VRWI als strategische adviesraad bevoegd is.

1.1. HOOFDSTUK 6. Industriële Onderzoeksfondsen

De voorgestelde toevoeging aan artikel 59 van het decreet van 30 april 2009 betreffende de organisatie en financiering van het wetenschaps- en innovatiebeleid brengt het IOF-besluit van 29 mei 2009 in overeenstemming met de telmethodiek zoals die sinds 2006 en ook na de herziening van het IOF-besluit in 2009 steeds werd toegepast, gevalideerd en goedgekeurd.

De VRWI vindt deze aanpassing logisch gelet op de synergetische samenwerking tussen de Strategische Onderzoekscentra (SOC’s) en de universiteiten. Op deze wijze is de telmethodiek voor octrooien en spin-offs volledig analoog met de wijze waarop andere indicatoren zoals de industriële contractinkomsten in de IOF-verdeelsleutel worden in rekening gebracht.

2. PROGRAMMADECREET BEGROTING 2015

De VRWI heeft het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 en de bijhorende memorie van toelichting grondig bestudeerd. Hoewel de VRWI niet direct bevoegd is voor advisering rond hoger onderwijs, is er uiteraard een sterke link tussen het hoger onderwijs en het wetenschappelijk onderzoek. Bovendien wordt er van uitgegaan dat 25% van de werkingsuitkeringen van de universiteiten besteed worden aan onderzoek en wordt in het financieringsdecreet 55% van de universitaire enveloppe bepaald als onderwijsdeel, terwijl 45% bepaald wordt als onderzoeksdeel.

Daarom wenst de VRWI advies te formuleren bij Afdeling 11. Hoger Onderwijs en Afdeling 23. Werkingsenveloppe van de hogescholen en universiteiten.

2.1. AFDELING 11. HOGER ONDERWIJS EN AFDELING 23. WERKINGSENVELOPPE VAN DE HOGESCHOLEN EN UNIVERSITEITEN.

De VRWI betreurt ten zeerste de besparingen in het hoger onderwijs en wijst er op dat dit Vlaanderen nog verder zal verwijderen van Europese streefcijfer om 2% van het bbp aan het hoger onderwijs te besteden. België besteedt vandaag slechts 1,4% van zijn bbp aan hoger onderwijs. Besparingen zullen de kloof met deze norm nog vergroten.

Vermits aangenomen wordt dat 25% van de universitaire werkingsuitkeringen besteed worden aan onderzoek en ontwikkeling, zullen deze besparingen bovendien ook een weerslag hebben op de O&O-uitgaven en op het behalen van de 1%-norm voor O&O-overheidsbestedingen.

De VRWI wenst de Vlaamse Regering dan ook te herinneren aan één van de zeven aandachtspunten uit zijn Memorandum 2014-2019: ‘Koester de fundamenten van het W&I-systeem’. De boodschap van de VRWI klonk en klinkt nog steeds als volgt:

“De Vlaamse Regering heeft, in opvolging van de Lissabondoelstelling, de afgelopen jaren duidelijk ingezet op meer onderzoekers. Ze heeft de middelen voor doctoraats- en postdoc-mandaten van FWO, IWT en BOF aanzienlijk verhoogd, wat het Vlaamse tijdelijke kader van jonge onderzoekers op een vergelijkbaar niveau met onze buurlanden heeft gebracht.

De integratie van de academiserende hogeschoolopleidingen in de universiteiten, die sinds oktober 2013 realiteit is, zal dit aantal onderzoekers nog verder doen toenemen.

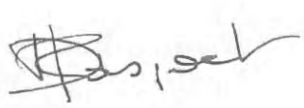
In diezelfde periode is het aantal ZAP-ers op hetzelfde niveau gebleven, wat leidt tot een chronische onderomkadering. Het legt een hypotheek op de draagkracht van de universiteiten.

De lage basisfinanciering van de universiteiten heeft daarnaast voor gevolg dat de Vlaamse onderzoekers aangewezen zijn op competitieve projectfinanciering. Die projectmiddelen zijn echter niet in dezelfde mate gegroeid als het onderzoekerskorps. Hierdoor wordt de stabiliteit van de onderzoeksgroepen fragiel en komt het behouden en uitbouwen van expertise op lange termijn in het gedrang.

Ook voor de hogescholen stelt zich een continuïteitsprobleem door een structurele onderfinanciering gekoppeld aan een uitbreiding van het takenpakket.

Een versterking van de inhaalbeweging met een substantieel groeipad voor het vaste kader van de universiteiten is aan de orde. Het voorziene meerjarenplan voor ZAP tot 2023 is het absolute minimum, maar zal niet volstaan. Verder is het evident dat er jaarlijks een correcte indexering van de eerste geldstroom is, zoals decretaal werd bepaald.
Ook de onderfinanciering van de hogescholen moet worden geremedieerd."

De VRWI vraagt met aandrang om tijdens deze legislatuur terug te komen op het oorspronkelijke groeipad, met andere woorden dat de besparingen van de eerste jaren opnieuw ongedaan worden gemaakt.

Danielle Raspoet
Algemeen Secretaris

Dirk Boogmans
Voorzitter

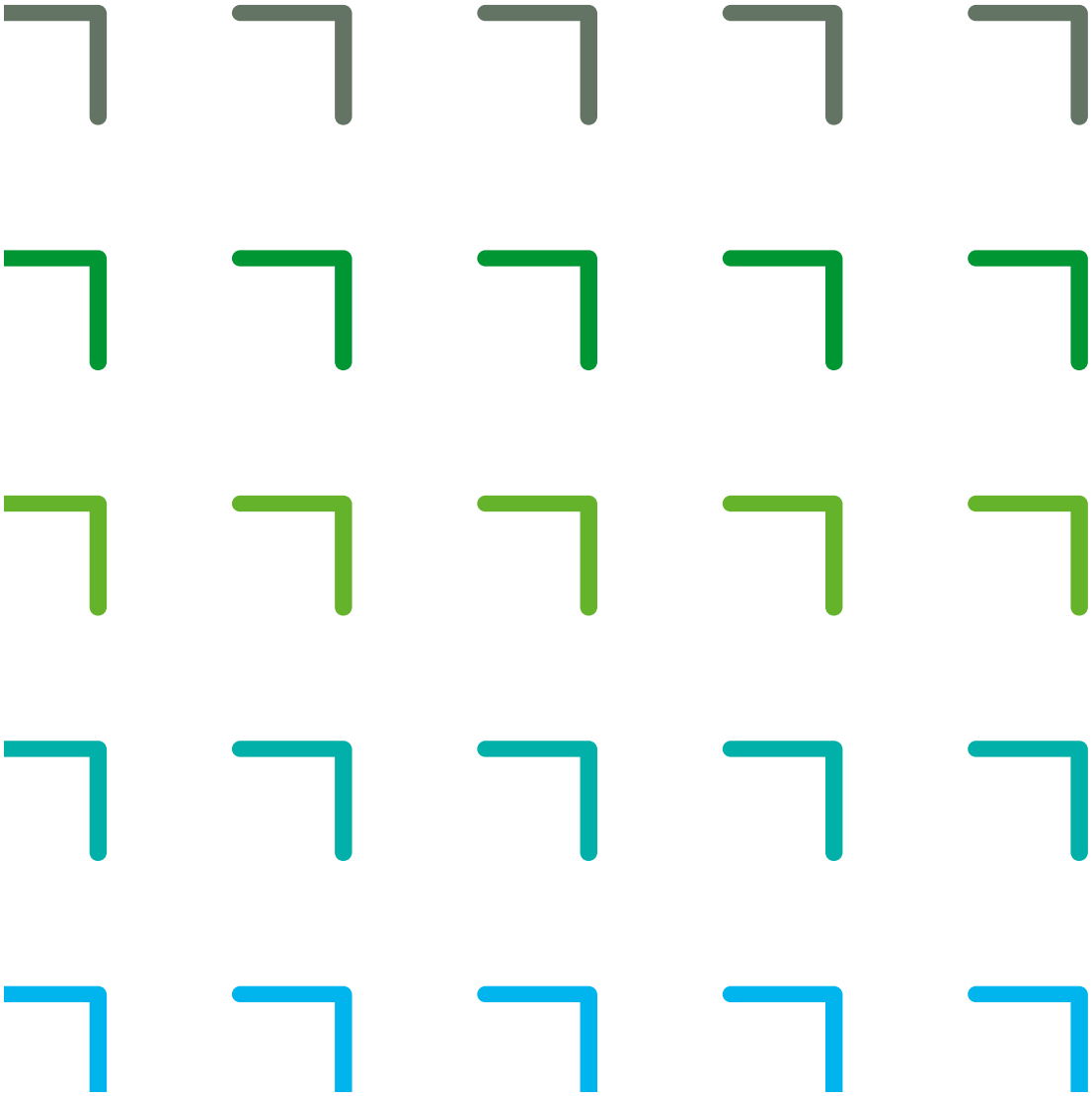
VLAAMSE RAAD
VOOR WETENSCHAP
EN INNOVATIE

FLEMISH COUNCIL
FOR SCIENCE
AND INNOVATION

KOLONIËNSTRAAT 56
B-1000 BRUSSEL
WWW.VRWI.BE

T +32 2 212 94 10
F +32 2 212 94 11
INFO@VRWI.BE

D. BOOGMANS | VOORZITTER
D. RASPOET | SECRETARIS

ADVIES VAN DE VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

vlaamse onderwijsraad

Algemene Raad

16 oktober 2014

AR-AR-ADV-001

Advies over het voorontwerp van programmadecreet tweede begrotingsaanpassing 2014 en begrotingsopmaak 2015

Vlaamse Onderwijsraad
Kunstlaan 6 bus 6
BE-1210 Brussel

T +32 2 219 42 99
F +32 2 219 81 18

www.vlor.be
info@vlor.be

Wijs beleid door overleg

Adviesvrager: Annemie Turtelboom, Viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie op 3 oktober 2014

Uitgebracht door de Algemene Raad op 16 oktober 2014 met eenparigheid van stemmen

Voorbereiding:

Besproken op de werkgroep beleidsnota en programmadecreet op 10 oktober 2014 onder voorzitterschap van mevrouw Mia Douterlungne en besproken op de Raad Hoger Onderwijs op 7 oktober 2014, de Raad Levenslang en Levensbreed Leren op 7 oktober 2014, de Raad Basisonderwijs op 8 oktober 2014 en de Raad Secundair Onderwijs op 9 oktober 2014.

Dossierbeheerder(s): Filip De Bruyne en Roos Herpelinck

INHOUDSOPGAVE

1 ALGEMENE BESCHOUWINGEN 197

1.1 INVESTEREN IN ONDERWIJS IS NOODZAKELIJK VOOR MAATSCHAPPELIJKE ONTWIKKELING 197

1.2 HET PROGRAMMADECREET GEEFT MAAR EEN ONVOLLEDIG ZICHT OP DE BUDGETTAIRE MIDDELEN VOOR ONDERWIJS 199

2 BESPAREN OP WERKINGSMIDDELEN 200

2.1 LEERPLICHTONDERWIJS (PD 2015 – AFDELING 1; PD 2015 – AFDELING 5) 200

2.2 CENTRA VOOR LEERLINGENBEGELEIDING (PD 2015 – AFDELING 4) 202

2.3 DEELTIJDS KUNSTONDERWIJS (PD 2015 – AFDELING 7) 203

2.4 HOGER ONDERWIJS (PD 2015 – AFDELING 11 EN 23) 203

3 ANDERE BEPALINGEN PROGRAMMADECREET 2014 203

3.1 HERVERDELING NIET-TOEGEKENDE LERAARSUREN VO (PD 2014 – AFDELING 4) 203

3.2 CONTINGENT DETACHERINGEN (PD 2014 – AFDELING 5; PD 2015 – AFDELING 10) 204

4 ANDERE BEPALINGEN PROGRAMMADECREET 2015 204

4.1 AANWENDINGSPERCENTAGE OP PERSONEELSFORMATIE CLB'S (PD 2015 – AFDELING 4) 204

4.2 VERHOGING INSCHRIJVINGSGELD DKO (PD 2015 – AFDELING 7) 204

4.3 SNPB EN VOCVO (PD 2015 – AFDELING 8, 13 EN 26) 204

De inkanteling van SNPB in de reguliere begeleiding 205

De overgedragen opdrachten naar de pedagogische begeleidingsdiensten, met inbegrip van competentie-ontwikkeling in het M-decreet 205

4.4 VERHOGING INSCHRIJVINGSGELD CVO'S (PD 2015 – AFDELING 9) 206

4.5 SAMENWERKINGSVERBANDEN HBO5 (PD 2015 – AFDELING 11) 206

4.6 SOCIALE TOELAGEN HOGER ONDERWIJS (PD 2015 – AFDELING 11) 207

4.7 NASCHOLING (PD 2015 – AFDELING 14) 207

4.8 EXPERTISENETWERKEN (PD 2015 – AFDELING 15) 207

4.9 MAXIMUMFACTUUR (PD 2015 – AFDELING 16) 208

4.10 AFSCHAFFEN CONSORTIA VOLWASSENENONDERWIJS (PD 2015 – AFDELING 17) 209

4.11 VORMINGSFONDS HOGER ONDERWIJS (PD 2015 – AFDELING 20) 210

4.12 AANMOEDIGINGSFONDS HOGER ONDERWIJS (PD 2015 – AFDELING 22, 24 EN 25) 210

1 Algemene beschouwingen

1.1 Investeren in onderwijs is noodzakelijk voor maatschappelijke ontwikkeling

De Vlor vraagt de regering nadrukkelijk om nu en in de volgende jaren in onderwijs te investeren en zich ertoe te engageren van onderwijs een speerpunt van beleid te blijven maken. De Vlor pleit ervoor dat de overheid in de volgende jaren sterker een visie ontwikkelt op de maatschappelijke meerwaarde die gegenereerd wordt vanuit onderwijs. Breed gevormde en hoog gekwalificeerde burgers zijn noodzakelijk voor de maatschappelijke ontwikkeling, voor duurzame integratie in de samenleving en voor innovatie op diverse domeinen. De financiering van het onderwijs door middel van publieke middelen is hiervoor een noodzaak [1].

Voorliggend programmadecreet en het advies dat de Vlor hierover geeft, vertrekt vanuit een besparingspremisse waarbij kritische vragen moeten worden gesteld [2]. Het begrotingsbeleid moet de voorwaarden creëren waaronder onderwijs zijn maatschappelijke en pedagogische kernopdrachten kan realiseren.

De Vlor vraagt dat de maatschappelijke meerwaarde van onderwijs vertaald wordt in het meerjarenbegrotingsbeleid. Een gebrek aan investeringen op de korte termijn dreigt op de lange termijn contraproductief te zijn. De Vlor dringt erop aan dat al lang bestaande structurele financiële problemen ten gronde opgelost worden.

De Vlor erkent dat de minister van onderwijs keuzes heeft gemaakt m.b.t. het doorbreken van de lineaire besparingsmaatregelen maar vindt dat de keuzes onvoldoende gemotiveerd en onderbouwd zijn. De Vlor vraagt dat de overheid in de toekomst verder in overleg gaat met de verschillende betrokkenen om alternatieven te realiseren m.b.t. de recurrente besparingen op de werkingsmiddelen.

De Vlor vindt dat de voorliggende budgettaire maatregelen de mogelijkheden van de onderwijsinstellingen en clb's om hun kernopdrachten te realiseren, negatief beïnvloeden. De besparingen cumuleren ten opzichte van eerdere niet-indexering van de werkingsmiddelen uit de voorbije legislatuur, de gedeeltelijke indexering die vervat zit in deze programmadecreten en omwille van het recurrente karakter van de besparingen op werkingsmiddelen. De Vlor vreest dat

---

[1] Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad (2014). *14 fiches voor de onderhandelaars van de nieuwe Vlaamse regering. Financiering van onderwijs. Technische fiche nr. 3.*Geraadpleegd op 15 oktober 2014, op http://www.vlor.be/sites/www.vlor.be/files/fiche_3_financiering.pdf

[2] ACOD, COC, 1 van de directeurs, GO! ouders, GO!, OKO willen hierbij volgend minderheidsstandpunt formuleren :

De optie van de Vlaamse Regering om in 2015 een begroting in evenwicht te willen hebben is een foute keuze. Een begrotingsevenwicht is volgens gerenommeerde economen een fetisjisme. Er zijn momenten waarop je beter investeert: in onderwijs, in onderzoek, in openbaar vervoer, in alternatieve energie, in infrastructuur... Als bedrijven investeringen zouden doen zonder schulden te maken, zaten we nu nog in de middeleeuwen. Het is volgens deze economen eveneens onverstandig niet te investeren in periodes van extreem lage rente.
Zie De Grauwe, Paul (2014, 26 september). 4 stellingen, in De Standaard van 26 september 2014. Geraadpleegd op 15 oktober 2014, op
http://www.standaard.be/cnt/dmf20140926_01288730?shareId=e204e2db30e75623ce982926626cdce6409a321df5a7a6015dfaa4ca977d6a1ce2cbfd59b17f646b98aaf3126166790a49bc17bdafb35028c969d677b1210aea

de korting op werkingsmiddelen leidt tot besparingen op didactische materialen, op ondersteuning van ouders en leerlingen en op het noodzakelijke onderhoud van gebouwen. Indien onderwijsinstellingen interen op werkingsmiddelen hebben ze minder mogelijkheden om ook het onderhoud van de gebouwen op peil te houden en/of hun eigen aandeel in de (ver)nieuwbouw van onderwijsinfrastructuur te financieren. De Vlor is verder bezorgd dat de kwaliteit van het onderwijs nog meer onder druk komt te staan door maatregelen op het vlak van personeel die nog niet in het programmadecreet zijn vervat.

Als op onderwijs wordt bespaard kan dit leiden tot problemen inzake kwaliteit en kan op een langere termijn ook leiden tot mindere resultaten voor Vlaanderen in internationale rankings. Onderwijsinstellingen kunnen geen kwaliteit garanderen als de overheid hiertoe niet voorziet in de nodige middelen.

Voor de Vlor is het een absolute noodzaak dat scholen, onderwijsinstellingen en centra de budgettaire middelen hebben om hun kernopdrachten waar te maken. Vanuit dat perspectief is het voor de Vlor een uitgangspunt voor budgettair beleid dat vooral de instellingen en centra zoveel mogelijk ontzien worden in de begrotingsinspanningen. Ten tweede vraagt de Vlor dat het recurrent karakter van de bezuinigingen ongedaan wordt gemaakt. Voor de volgende jaren vraagt de Vlor om in overleg met de betrokkenen te overleggen over alternatieve budgettaire kaders die minder zwaar ingrijpen op de kernopdrachten van de onderwijsinstellingen en van de centra. Garanties voor de rechten van leerlingen en hun ouders maken deel uit van deze kernopdracht.

Het begrotingsbeleid moet primair de instellingen en centra ten goede komen. In dat verband vraagt de Vlor dat nevenstructuren worden onderzocht op hun meerwaarde voor het onderwijs. Het is hierbij een zorg dat bij het formuleren of heroriënteren van ondersteunende opdrachten wordt nagegaan hoe het recht van leerlingen en hun ouders op inschrijving en op goed onderwijs gewaarborgd wordt.

Bovenop de realisatie van de kernopdracht zijn er ook heel wat noden die voortvloeien vanuit de historisch opgebouwde achterstand en te beperkte investeringen in onderwijsinfrastructuur. De huidige inspanning van 500 mio € is onvoldoende om de achterstand binnen deze legislatuur weg te werken. Om deze reden is de Vlor van oordeel dat de investeringen in onderwijsinfrastructuur van een andere aard zijn en dus een argument kunnen vormen voor tijdelijke extra investeringen.

Bovendien herinnert de Vlor nog eens aan enkele essentiële punten uit de technische fiche voor de onderhandelaars:

- In stand houden van de publieke middelen voor onderwijs, boven de inhaalbeweging voor schoolinfrastructuur en capaciteit;
- de goede werking van onderwijsinstellingen niet afhankelijk maken van private sponsoring of van commerciële activiteiten;
- een aanpak over beleidsdomeinen heen garanderen (transversaal beleid), met financiële ondersteuning vanuit andere sectoren. Kosten ten gevolge van regelgeving uit andere sectoren (zoals het inschakelen van een preventieadviseur) moeten ook worden gedekt;
- langetermijnperspectief door een structurele en legislatuuroverstijgende meerjarenplanning;
- geen bijkomende opdrachten voor onderwijs zonder bijkomende middelen;

- nieuwe beleidsmaatregelen koppelen aan een helder groeipad, ook op het vlak van financiering. Dit omvat het kostenplaatje op het vlak van competentieontwikkeling;
- geen gesloten enveloppefinanciering;
- onvoorziene onkosten mogen de gewone werking van de onderwijsinstellingen niet in het gedrang brengen. Zo mogen stijgende energiefacturen geen zodanig groot beslag leggen op de werkingsmiddelen dat de ondersteuning van de onderwijsactiviteiten in het gedrang komt.

De Vlor vraagt naar de verdeelsleutel en de onderbouwing ervan om de besparingen te spreiden over de verschillende onderwijsniveaus.

De Vlor stelt dat de overheid de volgorde tussen de advisering in de Vlor en de onderhandelingen zoals vastgelegd in art. 73 van het participatiedecreet niet heeft gevolgd en betreurt dat.

1.2 Het programmadecreet geeft maar een onvolledig zicht op de budgettaire middelen voor onderwijs

De Vlor geeft advies bij de maatregelen die worden ingevoerd door het programmadecreet 2014 en 2015. De Vlor is zich ervan bewust dat de globale begrotingsinspanning voor het onderwijs nog groter is dan dat. Bij de globale context formuleert de Vlor een aantal bezorgdheden.

De Vlor vraagt om de logica en achterliggende visies die de globale begrotingsopmaak dragen te verduidelijken. Deze visie bepaalt de keuzes die in beide programmadecreten en in de meerjarenbegroting worden gemaakt. Aangezien er nog geen beleidsnota is, is de Vlor niet in staat om de visie breder te kaderen.

Een oordeel over de evenwichten in de besparingen is pas mogelijk als deze besparingen kunnen worden geplaatst in de globaliteit van de budgettaire inspanningen die van het onderwijsveld worden gevraagd. Maar momenteel heeft de Vlor nog geen zicht op de globale uitgavenbegroting en de voorstellen die hierin zijn vervat. Zo kunnen besparingen op het personeel die vervat zitten in het begrotingsdecreet een zware impact hebben op de werking van de scholen. In het regeerakoord lezen we dat de regering leraren opnieuw centraal zet. De Vlor vraagt naar de samenhang tussen de geplande besparingen en de keuzes in het regeerakkoord. De Vlor vraagt in deze context om een kerntakendebat over de vraag welke opdrachten scholen en centra in de toekomst moeten opnemen. Bovendien kunnen bezuinigingen binnen het ene onderwijsniveau effecten hebben voor de andere segmenten van het onderwijs.

De globale inspanning die van het onderwijsveld wordt gevraagd en dit in relatie met de begrotingsinspanningen voor andere beleidsdomeinen blijft eveneens onduidelijk. De Vlor dringt aan dat de specifieke bijdrage van onderwijs voor de toekomstige maatschappelijke ontwikkeling hierin wordt erkend.

Er zijn ook nog heel wat ingrepen vanuit andere beleidsdomeinen en vanuit het federale niveau die een impact kunnen hebben op de middelen en op de financiële context waarin onderwijs moet functioneren. Zo heeft de belendende regelgeving een zware impact op de

werkingsmiddelen van onderwijsinstellingen: de wet op het welzijn op het werk, met inbegrip van de stijgende tarieven voor arbeidsgeneeskundige diensten, auteursrechten en de in het vooruitzicht gestelde BTW-harmonisatie. Hiervoor zijn flankerende maatregelen noodzakelijk. De Vlor vraagt dat op dit vlak garanties worden ingeschreven.

Terwijl de inkomsten voor de onderwijsinstellingen in 2015 dalen via lineaire besparingen op de werkingsmiddelen, zijn er diverse algemene uitgaven voor de onderwijsinstellingen die elk jaar opnieuw stijgen met de index (bijvoorbeeld huur en verzekeringen voor gebouwen).

2 Besparen op werkingsmiddelen

2.1 Leerplichtonderwijs (PD 2015 – afdeling 1; PD 2015 – afdeling 5)

De werkingsmiddelen in het basisonderwijs worden in 2015 net als in 2012-2014 slechts gedeeltelijk (voor 60%) geïndexeerd volgens de gezondheidsindex. Daarnaast worden de werkingsmiddelen met 1,79% verminderd t.o.v. begroting 2014 (artikel 2 en 4).
Het verhogen van de bandbreedte[3] wordt met 1 jaar bevroren zodat de bandbreedte pas vanaf 2020 15,5% zal bedragen in plaats van in 2019 (artikel 3).
De werkingsmiddelen voor het secundair onderwijs worden in 2015 slechts gedeeltelijk (voor 60%) geïndexeerd volgens de gezondheidsindex (artikel 10 en 12). De werkingsmiddelen worden met 4% verminderd. Het optrekken van de bandbreedte[4] wordt met 1 jaar uitgesteld zodat de bandbreedte pas vanaf 2020 11% zal bedragen in plaats van in 2019 (artikel 11).

<u>Kwaliteitsverlies en inefficiëntie</u>

Het verlagen van de werkingsmiddelen in het leerplichtonderwijs heeft grote gevolgen:

- Impact op de koopkracht van scholen bij kleine investeringen zoals het up to date houden van didactisch materiaal (m.i.v. ICT-materiaal) en het creëren van nieuwe leermethodes;
- Impact op grote investeringen wanneer basisscholen zelf 30% en secundaire scholen 40 % van de kostprijs voor bouwprojecten mee financieren. Vele scholen hebben deze investeringen in infrastructuur op meerdere jaren begroot en weten niet of zij na de opeenvolgende besparingsrondes deze engagementen nog verder kunnen waarmaken;
- Impact op het onderhoud van de gebouwen in alle onderwijsnetten met een verarming van de schoolinfrastructuur als gevolg;
- Impact op personeel dat betaald wordt via de werkingsmiddelen. Het gaat zowel om onderhoudspersoneel als om veiligheidscoördinatoren en beleidsmedewerkers;
- Impact op het comfort van leerlingen in het buitengewoon onderwijs. De complexiteit van de problemen bij leerlingen neemt voortdurend toe en vraagt steeds meer professionaliteit. Deze toenemende complexiteit vraagt meer en duurdere investeringen;

[3] Het percentage van het deelbudget dat voor leerlingenindicatoren uitgetrokken wordt, ten opzichte van het totaal van dat deelbudget, wordt de bandbreedte genoemd. Voor 2014 én 2015 bedraagt deze bandbreedte 14,5625%.
[4] Het percentage van het deelbudget dat voor leerlingenindicatoren uitgetrokken wordt, ten opzichte van het totaal van dat deelbudget, wordt de bandbreedte genoemd. Voor 2014 én 2015 bedraagt deze bandbreedte 10,375%.

- Mogelijke impact op de uitrol van het M-decreet zowel in het gewoon als het buitengewoon onderwijs.

Voor de Vlor is het duidelijk dat deze besparing op de werkingsmiddelen een bedreiging inhoudt voor de kwaliteit van het onderwijs.

De overheid mag ook niet verwachten dat de scholen deze besparingen op hun werkingsmiddelen kunnen realiseren door efficiëntiewinsten te zoeken in de werking.

De Vlor vreest dat besparingen in werkingsmiddelen de druk verhogen om via het organiseren van activiteiten extra middelen te genereren. Dit leidt tot werkdruk voor leerkrachten en schoolteams buiten hun kernopdracht. Het zoeken naar extra middelen mag ook niet ten koste gaan van de gezinsbudgetten.

De overheid beschouwt het verhogen van de maximumfactuur in het basisonderwijs als een oplossing voor de besparing op werkingsmiddelen. De aard van de uitgaven die met de werkingsmiddelen betaald worden, laat echter niet toe om dit te compenseren via de maximumfactuur.

Het basis- en secundair onderwijs zitten al aan het einde van hun draagkracht. De overheid zou beter de lopende wetenschappelijke onderzoeken over basisfinanciering door zowel het Rekenhof als de OESO afwachten vooraleer over te gaan tot maatregelen. Op basis van onderzoeken over de basisfinanciering en andere ondersteuningstoelagen zoals nascholing kan de discussie ten gronde gevoerd worden.

Flankerende maatregelen

Als de besparingen worden doorgevoerd, dan vraagt de Vlor aan de overheid om flankerende maatregelen te nemen om het onderwijs te ontlasten van bepaalde kosten, zonder dat er wordt getornd aan het beleidsvoerend vermogen van de school.

Scholen dragen immers heel wat kosten op de werkingsmiddelen die niet bijdragen tot de uitvoering van de kerntaak: auteursrechten (Sabam, Semu, Reprobel), kosten inzake de wet op het welzijn op het werk, …

Deze onderwijsvreemde kosten zijn bovendien niet samendrukbaar. Daarom worden de scholen gedwongen om vooral te besparen op materiaal en activiteiten die net de kwaliteit in het onderwijs willen garanderen (professionalisering van leerkrachten, onderwijsinnovatie).

Naast het verminderen of schrappen van deze onderwijsvreemde kosten moet de overheid ook een onderwijstoets inbouwen bij onderwijsvreemde regelgeving.

Alternatieven

Indien de overheid deze lineaire besparingen uitvoert, dan vraagt de Vlor om deze maatregelen op zo'n manier in het programmadecreet te schrijven dat ze eenmalig zijn voor 2015.

Op die manier behoudt de overheid de mogelijkheid om alternatieven te zoeken die in de plaats van deze lineaire maatregelen kunnen komen.

Bandbreedte[5]

De Vlor betreurt dat het groeipad voor het verhogen van de bandbreedte op basis van leerlingenkenmerken met een jaar uitgesteld wordt, maar is tevreden dat de overheid niet raakt aan het principe van de bandbreedte.

Hij wenst te benadrukken dat de bandbreedte op basis van leerlingenkenmerken absoluut behouden moet blijven in de toekomst.

2.2 Centra voor leerlingenbegeleiding (PD 2015 – afdeling 4)

De werkingsmiddelen worden verminderd met 10%. Het omkaderingsgewicht voor permanente ondersteuning en boventallige klerken en het extra-omkaderingsgewicht voor densiteit wordt verlaagd van 2.655 euro naar 2.390 euro (-10%). Het extra-omkaderingsgewicht voor gelijke onderwijskansen wordt verlaagd van 3.000 euro naar 2.700 euro (-10%) (artikel 7).

De stijgende leerlingaantallen hebben zich nooit omgezet in een toename van het aantal personeelsleden in de clb's. De clb's werken sinds het inwerking treden van het nieuwe decreet onder een gesloten omkaderingsenveloppe. Ze hebben ook bijkomende taken gekregen in het M-decreet en het decreet integrale jeugdhulp, maar daartegenover staan geen bijkomende middelen.

Door deze besparingen op de werkingsmiddelen zal er een bijkomend probleem ontstaan bij de verdere ondersteuning van leerlingen. Het volledig doorvoeren van deze besparing maakt de werking van de centra op verschillende domeinen volstrekt onmogelijk en legt een ernstige hypotheek op de realisatie van het M-decreet en de verdere uitbouw van integrale jeugdhulp.

De Vlor vreest dat het medisch schooltoezicht in gevaar komt omdat er onvoldoende middelen beschikbaar zullen zijn voor het vervoer van leerlingen naar en van het centrum. Als gevolg van het M-decreet hebben de clb's ook nieuwe testen nodig, maar die testen kosten veel geld.

De Vlor verwacht dat door de besparing van 10% op de extra omkadering voor gelijke onderwijskansen de clb's een aantal opdrachten niet meer zullen kunnen uitvoeren. Kwetsbare leerlingen hebben het meest nood aan clb-begeleiding. Het personeel van de centra zal bijvoorbeeld minder naar de scholen kunnen gaan. Dit verhoogt de drempel voor kansarme ouders. Deze maatregel zal negatieve effecten hebben op het vlak van participatie. Zo zullen de centra minder kunnen inzetten op kleuterparticipatie en op de opdrachten die zij hebben in het kader spijbelen. Bij uitsluiting heeft een leerling recht op de aanwezigheid van een clb-medewerker. De clb's zullen die aanwezigheid niet meer kunnen garanderen.

[5] Het VSKO en een directeur wensen het behoud van de bandbreedte te koppelen aan de verhoging van de maximumfactuur waarbij de stijging evenredig moet zijn aan de besparing op de werkingsmiddelen.

2.3 Deeltijds kunstonderwijs (PD 2015 – Afdeling 7)

De werkingsmiddelen worden verminderd door het bedrag per leraarsuur te verminderen met 9,53%. Het indexatiemechanisme wordt gewijzigd naar een formule die de index van jaar X+1 ten opzichte van de index van jaar X plaatst, in plaats van naar een basisjaar (artikel 16).
De werkingsmiddelen van de Beiaardschool en het deeltijds kunstonderwijs in het Gemeenschapsonderwijs worden in dezelfde mate verminderd (artikel 17 en 18).

De raad gaat akkoord met het principe om het indexmechanisme te stroomlijnen met dat van de andere onderwijsniveaus. De voorliggende regeling betonneert echter de niet-indexering van de voorbije jaren in de regelgeving. De Vlor vraagt dat deze recurrente maatregel in de toekomst onderwerp van overleg is om alternatieven te zoeken voor deze besparingen.

2.4 Hoger onderwijs (PD 2015 – afdeling 11 en 23)

In het hoger onderwijs worden de werkingsmiddelen gedesindexeerd; de 'kliks' worden niet uitgevoerd; er wordt 2% bespaard op aanvullende middelen; de werkingsenveloppe wordt met 1,8% verminderd.

Deze besparingen vormen een ernstige bedreiging voor de onderwijskwaliteit. De voorbije jaren hebben de hogeronderwijsinstellingen aan een groeiend aantal studenten onderwijs verstrekt met behulp van gedesindexeerde werkingsmiddelen. Nu wordt daar bovenop nog eens lineair bespaard.

Er is een reële kans dat deze besparingen op werkingsmiddelen leiden tot jobverlies. Een deel van de contractuele personeelsleden worden betaald op de 20% werkingsmiddelen. Daarnaast zijn er ook instellingen die al boven de 80% loonkosten dragen.
De Vlor vraagt dat de overheid zich soepel opstelt t.o.v. de 80/20-regel (bezoldigingskosten/ werkingsuitkering). Een strikte hantering van de 80/20-regel mag er niet toe leiden dat jobs sneuvelen.

3 Andere bepalingen programmadecreet 2014

3.1 Herverdeling niet-toegekende leraarsuren VO (PD 2014 – afdeling 4)

De rechtsgrond wordt gecreëerd om de herverdeling van niet toegekende leraarsuren (in het geval dat de gerealiseerde groei lager is dan de vastgelegde groeinorm) mogelijk te maken (artikel 6).
Er wordt eenmalig in 2014 werkingsmiddelen toegekend aan de Centra voor Basiseducatie voor een totaalbedrag van 312.000 euro, in kader van het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid (artikel 7).

De Vlor vraagt duidelijkheid voor de sector. Deze middelen worden eenmalig toegekend voor 2014. Maar er wordt geen rechtsgrond gecreëerd voor de volgende jaren.

3.2 Contingent detacheringen (PD 2014 – afdeling 5; PD 2015 – afdeling 10)

De vermindering op het contingent detacheringen die omgezet wordt in de aanwerving van twee bijkomende inspecteurs, wekt op zijn minst de indruk dat de controle verscherpt wordt terwijl er in de scholen bespaard wordt op mensen en middelen. De Vlor vraagt aan de minister om de timing van die overheveling naar de inspectie bekend te maken.

We vragen verder toelichting over de verdere aanwending en invulling van dit contingent.

4 Andere bepalingen programmadecreet 2015

4.1 Aanwendingspercentage op personeelsformatie CLB's (PD 2015 – afdeling 4)

De Vlaamse regering creëert met deze bepalingen de mogelijkheid om een aanwendings-percentage toe te passen op de permanente ondersteuningscellen voor netgebonden ondersteuning en op de omkadering van de centra voor leerlingenbegeleiding (artikel 8 en 9).

Uit de memorie van toelichting blijkt dat centra dit kunnen opvangen door bijvoorbeeld niet meer te vervangen bij zwangerschapsonderbrekingen. Dit is een vrouwonvriendelijke maatregel.

De Vlor vraagt dat er overleg georganiseerd wordt tussen de clb's en het beleidsdomein Welzijn over welke taken de clb's nog kunnen/moeten opnemen in het kader van de bijzondere jeugdzorg. Meer algemeen vraagt de Vlor naar een kerntakendebat voor de clb's.

Deze besparingen moeten samengaan met meer duidelijkheid over de opdrachten die men door de clb's wil ingevuld zien.

4.2 Verhoging inschrijvingsgeld DKO (PD 2015 – afdeling 7)

Het inschrijvingsgeld voor volwassenen wordt verhoogd van 202 naar 300 euro. Het verminderd inschrijvingsgeld wordt verhoogd van 116 naar 125 euro. De doelgroep die recht heeft op het verminderd inschrijvingsgeld wordt verbreed naar alle 18-24 jarigen naast de personen zoals bedoeld in artikel 100quater (uitkeringsgerechtigden, personen met een handicap, begunstigden kinderbijslag). Het indexatiemechanisme voor de inschrijvingsgelden wordt vervangen door het mechanisme dat ook in het leerplichtonderwijs gebruikt wordt (artikel 15).

De Vlor betreurt dat de overheid beslist om de inschrijvingsgelden te verhogen. De raad had het debat over de inschrijvingsgelden willen voeren wanneer er een niveaudecreet voor het deeltijds kunstonderwijs werd voorgesteld.

De raad vindt wel een positief element terug in het voorstel van programmadecreet bij de creatie van de 'jongvolwassene' doelgroep en het ontzien van minderjarigen en bepaalde doelgroepen.

4.3 SNPB en VOCVO (PD 2015 – afdeling 8, 13 en 26)

De subsidie aan VOCVO wordt verminderd met 4,1% en het niet-loongedeelte van de subsidie wordt niet geïndexeerd (artikel 19). De verplichte samenwerking tussen de begeleidingsdiensten

in de vorm van de vzw SNPB wordt stopgezet (artikel 44, 46, 47). De middelen van de SNPB worden voor 80% overgedragen naar de netgebonden pedagogische begeleidingsdiensten. Daarnaast wordt bijkomend bespaard op de werkingsmiddelen van de begeleidingsdiensten voor een bedrag van 260.000 euro, en dit wordt in mindering genomen van de overgedragen SNPB-middelen (artikel 43).
De werkingsmiddelen voor extra ondersteuning in het volwassenenonderwijs worden verminderd met 20% (artikel 45).

In het algemeen vraagt de Vlor aan de overheid om te verduidelijken welk bedrag wordt bespaard op de werkingsmiddelen van de begeleidingsdiensten.
Over de toekomst van de SNPB en de overdracht van de bevoegdheden naar de netgebonden begeleidingsdiensten bestaan op twee punten verschillende meningen.

De inkanteling van SNPB in de reguliere begeleiding

De Vlor vindt dat samenwerking en afstemming tussen de verschillende begeleidingsdiensten ook zinvol blijft los van de structuur van de SNPB. Wanneer resterende middelen van SNPB worden overdragen naar de netgebonden pedagogische begeleidingsdiensten is het belangrijk dat er tussen de begeleidingsdiensten vrijwillige vernieuwde samenwerking tot stand komt om kennis en expertise rond bepaalde thema's te delen en mekaar te versterken.

De overgedragen opdrachten naar de pedagogische begeleidingsdiensten, met inbegrip van competentie-ontwikkeling in het M-decreet

Het programmadecreet leidt ertoe dat alle huidige opdrachten van SNPB worden overgedragen naar de reguliere pedagogische begeleidingsdiensten. Gezien de vermindering van meer dan 20% van het totale begeleidingspotentieel is het niet realistisch om dit te verwachten bovenop de decretale doelstellingen van de pedagogische begeleidingsdiensten zoals vermeld in art. 15 van het decreet betreffende de kwaliteit van onderwijs [6].

De pedagogische begeleidingsdiensten moeten de mogelijkheid hebben om in de overgedragen opdrachten keuzes te maken. Deze keuzes kunnen zij verantwoorden in hun driejaarlijks begeleidingsplan. Vanzelfsprekend zullen opdrachten met betrekking tot competentie-ontwikkeling in het kader van leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften hierin dienen opgenomen te worden, temeer omdat ze zijn vervat in art. 15 van bovenvermeld decreet.

De rapportering over de resultaten van de opgenomen opdrachten kan mee opgenomen worden in het jaarlijks verslag van elke pedagogische begeleidingsdienst. Op deze manier kan bijkomende planlast door aparte planningen en rapporteringen vermeden worden.

[6] De vakbonden (vertegenwoordigers van het onderwijzend personeel) vinden dat de opdrachten opgenomen in artikel VI.1 § 2 (cfr. artikel 86 van het voorontwerp van programmadecreet) behouden moeten blijven in het M-decreet.

4.4 Verhoging inschrijvingsgeld cvo's (PD 2015 – afdeling 9)

Het inschrijvingsgeld wordt verhoogd van 1,15 euro per lestijd naar 1,50 euro (artikel 20 en 22). De bovengrenzen van 460 euro per schooljaar voor het secundair volwassenenonderwijs en 575 euro voor opleidingen HBO en specifieke lerarenopleiding worden verhoogd tot 600 euro per schooljaar voor alle opleidingen in centra voor volwassenenonderwijs (artikel 21).

De raad betreurt sterk dat de overheid het inschrijvingsgeld in het volwassenenonderwijs opnieuw wil verhogen. De participatie aan levenslang en levensbreed leren in Vlaanderen behoort al tot de laagste van Europa, en deze besparingsmaatregel zal zeker niet bijdragen aan het verhogen van de participatiegraad.

De Vlor benadrukt dat hij bereid is om het debat te voeren over inschrijvingsgeld, maar enkel in het kader van de ruimere financiering van het volwassenenonderwijs. Daarin moet aandacht zijn voor de financieel zwakkeren. De toegang tot permanente vorming mag zeker niet nog bemoeilijkt worden.

Er moeten sociale correcties voorzien worden voor gepensioneerden en personen met een heel laag inkomen. De overheid dient ermee rekening te houden dat steeds meer cursisten niet langer voldoen aan de voorwaarden om het verminderd inschrijvingsgeld te bekomen. De vraag naar afbetalingsplannen is nu al in stijgende lijn.

De Vlor merkt op dat de overheid niet geleerd heeft uit vorige beslissingen om het inschrijvingsgeld te verhogen. Indien men het inschrijvingsgeld wil verhogen, dan dient deze maatregel van kracht te gaan bij de start van het schooljaar, en niet aan het begin van het burgerlijk jaar. De overheid dwingt zo de cvo's om een schooljaar lang aan het werk te zijn met het innen van inschrijvingsgelden. Dit staat in schril contrast met de efficiëntiewinst die beoogd wordt.

Indien men de bovengrenzen voor het inschrijvingsgeld verhoogt, kan de overheid er beter aan doen om bedragen per semester in te schrijven. Alle cvo's werken immers met modulaire systemen. Een bovengrens per schooljaar introduceren benadeelt de cursisten die in het tweede semester in stappen.

De Vlor vraagt aan de overheid om de differentiatie in de bovengrens te behouden. Een belangrijke groep van cursisten die zich inschrijven in het secundair volwassenenonderwijs komt uit het tweedekansonderwijs.

De Vlor wenst te benadrukken dat de verhoging van het inschrijvingsgeld tot een verschraling van het aanbod en tot minder tewerkstelling in de sector zal leiden. De Vlor vraagt zich af of dit een bewuste beleidskeuze is van de overheid.

4.5 Samenwerkingsverbanden hbo5 (PD 2015 – afdeling 11)

Het toekennen van een toelage voor hogescholen i.k.v. samenwerkingsverbanden HBO5 wordt uitgesteld naar een 'nader te bepalen begrotingsjaar' (artikel 32).

De Vlor vindt niet dat deze maatregel rijmt met de passage in het Vlaams regeerakkoord waar staat dat de regering 'het hoger beroepsonderwijs uitbouwt tot een volwaardig onderdeel van het

hoger onderwijs'. Als de overheid de middelen van hbo5 niet kan garanderen, kan zij ook niet verwachten dat de instellingen de implementatie van hbo5 verder zetten.

4.6 Sociale toelagen hoger onderwijs (PD 2015 – afdeling 11)

De financiering van de sociale toelage voor de hogescholen en universiteiten wordt met 5% verminderd. Het niet-loongebonden gedeelte (50%) wordt niet geïndexeerd en het groeipad voorzien voor de universiteiten (0,5 miljoen euro vanaf 2014 tot 2016) wordt niet toegekend in 2015 (artikel 33).

Besparen op de sociale toelage van de instellingen hoger onderwijs is onaanvaardbaar. Voorzieningen op het vlak van maaltijden en huisvesting worden duurder. Dit bemoeilijkt voor veel studenten de toegang tot het hoger onderwijs. Als studenten die hiervoor in aanmerking komen, geen beroep kunnen doen op bepaalde sociale voorzieningen, dan komt hun studievoortgangsproces in het gedrang.

4.7 Nascholing (PD 2015 – afdeling 14)

De nascholingsmiddelen voor alle onderwijsniveaus worden met ruim 10% verminderd; De nascholingsmiddelen op initiatief van de Vlaamse Regering worden verminderd met ruim 42% (artikel 49); De nascholingsmiddelen op initiatief van de pedagogische begeleidingsdiensten, de middelen voor de organisatie van nascholing op het vlak van functiebeschrijving en evaluatie en vorming van directeurs worden met 10% verminderd (artikel 50 en 51); De nascholingsmiddelen worden niet geïndexeerd (artikel 52).

Dit voorstel tot besparing staat haaks op de vraag vanuit de overheid om dichter bij de leerkracht te begeleiden en op de vraag om in te zetten op het versterken van schoolteam, directie en beleidsvoerend vermogen.

Binnen het Europees kader blijkt Vlaanderen niet sterk te staan in het professionaliseren van leerkrachten. De Vlor begrijpt dan ook niet dat de overheid net op nascholing wil besparen met 10%, terwijl ook in het regeerakkoord het voornemen wordt gemaakt om werk te maken van de versterking van leerkrachten.

Indien er moet bespaard worden, dan stelt de Vlor voor om de middelen voor nascholing op initiatief van de Vlaamse Regering en voor de organisatie van nascholing op vlak van functiebeschrijving en evaluatie (samen ruim 1.500.000 euro) volledig te schrappen. De vrijgekomen middelen moeten ten goede komen aan de basisenveloppe voor nascholing die rechtstreeks uitgekeerd wordt aan de scholen. Op die manier blijft de basisenveloppe voor nascholing gevrijwaard van de besparingsmaatregelen. Dit voorstel sluit ook aan bij het voornemen in het regeerakkoord dat de overheid heldere kaders moet vaststellen over 'wat', maar niet over het 'hoe'.

4.8 Expertisenetwerken (PD 2015 – afdeling 15)

Het basisbedrag voor de financiering van de expertisenetwerken wordt met 10% verminderd van 2.877.000 euro naar 2.589.000 euro (artikel 53).

De Vlor vraagt om de efficiëntie van deze expertisenetwerken te onderzoeken.

4.9 Maximumfactuur (PD 2015 – afdeling 16)

De maximumfactuur wordt opgetrokken van 25 euro (2 of 3 jaar); 35 euro (4 jaar);40 euro (5 jaar) naar 40 euro in het kleuteronderwijs en van 70 euro naar 80 euro in het lager onderwijs. In het kleuteronderwijs wordt dus niet langer een onderscheid gemaakt naar leeftijd voor de bepaling van de maximumfactuur (artikel 54).

De Vlor wenst de volgende bezorgdheden te uiten over het voorstel om de maximumfactuur te verhogen:

- De Vlor heeft de indruk dat de overheid de verhoging van de maximumfactuur voorstelt als een compensatie voor de besparing op werkingsmiddelen. Dit is echter helemaal niet het geval. De kosten die via de maximumfactuur aan ouders mogen worden doorgerekend zijn kosten die gepaard gaan met activiteiten of verplichte materialen die niet noodzakelijk zijn voor het bereiken van de eindtermen of ontwikkelingsdoelen maar die rechtstreeks de leerlingen ten goede komen. En dit dient zo te blijven. Het verhogen van de maximumfactuur zal ook niet de oplossing zijn in een periode waarin de schoolfacturen steeds vaker onbetaald blijven.
- Sociale correctie blijft meer dan ooit belangrijk voor de meest kwetsbare groepen. De Vlor pleit er dan ook voor om de inkomensgerelateerde differentiatie bij het toekennen van de schooltoelage nog groter te maken. De Vlor pleitte reeds in het advies over kinderen in armoede[7] voor een algemene verhoging van de schooltoelage. Bij een verhoging van de maximumfactuur wordt de nood daartoe voor de meest kwetsbare groep nog groter.

De Vlor gaat ervan uit dat alle middelen die de scholen nodig hebben publiek gefinancierd moeten worden. Ten aanzien van het verhogen van de maximumfactuur worden er binnen de Vlor drie standpunten naar voren geschoven door de geledingen.

Volgende geledingen - ACOD, een directeur, Forum van Organisaties Etnisch-Culturele Minderheden, GO!, GO! ouders, Gezinsbond, VSK - hebben ernstige bedenkingen bij het verhogen van de maximumfactuur. Zij verwachten dat deze verhoging van de maximumfactuur een negatief effect zal hebben op de kleuterparticipatiegraad. Het risico bestaat dat ouders beslissen om de instap van hun kleuter in het onderwijs uit te stellen. Ook de schoolkeuze kan door deze maatregel beïnvloed worden. Sommige scholen met relatief veel GOK-middelen kunnen veel aandacht geven aan het laag houden van de kosten die vervat zitten in de maximumfactuur. Er is een reëel risico dat deze scholen, nu hun werkingsmiddelen inkrimpen, hun beleid t.a.v. kansarmoede moeten bijstellen en voortaan meer en/of hogere facturen moeten sturen aan de ouders in kansarmoede.

De volgende geledingen - KOOGO, OVSG, POV - kunnen akkoord gaan met een verhoging van de maximumfactuur, op voorwaarde dat de drempels voor deelname aan onderwijs zo laag mogelijk

[7] Vlaamse Onderwijsraad, Raad Basisonderwijs. *Advies over kinderen in armoede*, 6 november 2013.

gehouden worden. Daarom moeten zo weinig mogelijk kosten doorgeschoven worden naar het budget van de gezinnen. Deze geledingen vragen om een sociale correctie voor kinderen die in aanmerking komen voor een schooltoelage.

Een directeur en het VCLB, VCOV, VSKO pleiten voor een verhoging van de maximumfactuur die evenredig is aan de besparingen. De besparingen op de werkingsmiddelen komt bovenop de niet- of slechts gedeeltelijke indexatie van de werkingsmiddelen gedurende de voorbije jaren. Sommige scholen komen daardoor in een financieel benarde situatie terecht. Vandaag al worden er verschillende activiteiten georganiseerd om extra middelen te genereren. In deze context is de huidige maximumfactuur in het basisonderwijs onhoudbaar. Deze groep stelt daarom voor om de maximumfactuur te verhogen met een bedrag dat evenredig is aan de besparingen, wat overeenkomst met een verhoging van 20€. Scholen zijn uiteraard niet verplicht om het maximale bedrag aan de ouders te vragen. Ze kunnen ervoor opteren om een deel of het geheel van de factuur zelf via de werkingstoelagen te dragen. Zeker scholen met een ruime financiering op basis van de leerlingenkenmerken kunnen daarvoor kiezen.

Drie geledingen (COC, OKO, SERV, VSOA) wensen zich te onthouden bij dit debat.

4.10 Afschaffen consortia volwassenenonderwijs (PD 2015 – afdeling 17)

De consortia van het volwassenenonderwijs worden vanaf 1 januari 2015 afgeschaft. De afbakening van de dertien werkingsgebieden van de consortia volwassenenonderwijs blijft van toepassing.

De Vlor gaat akkoord met het afschaffen van de consortia, maar betreurt het gebrek aan coherentie en visie in het overheidsbeleid. Nadat men het personeel drie jaar lang in onzekerheid hield, werd enkele maanden geleden nog een samenwerkingsakkoord bereikt. Met de beslissing om de consortia af te schaffen neemt de Vlaamse Regering een bocht van 180 graden.

Over het behouden van de werkingsgebieden in het voorliggend programmadecreet bestaat er verschil van mening. De meerderheid van de geledingen gaat ervan uit dat de werkingsgebieden kunnen geschrapt worden, samen met het afschaffen van de consortia. ACOD, COC, OVSG, VSOA vinden echter dat het debat over het al dan niet afschaffen van de werkingsgebieden deel moet uitmaken van de meer omvattende evaluatie en bijsturing van het decreet volwassenenonderwijs. VSK, Minderhedenforum en Gezinsbond wensen zich te onthouden bij dit debat.

De Vlor wijst er op dat er in het verleden middelen van de cvo's die enkel hoger beroepsonderwijs aanboden, werden overgeheveld naar de consortia. De Vlor vraagt dat deze middelen terug bij de cvo's terecht komen.

Een bevoegdheid die consortia en meer bepaald Via Educatie, kregen was ook de begeleiding en oriëntering van anderstaligen in het kader van het educatief perspectief voor inburgeraars. De nood van deze lerenden blijft bestaan. De Vlor vraagt zich af wie de begeleiding nu gaat overnemen, in het bijzonder de bevoegdheid om diploma's gelijk te schakelen.

4.11 Vormingsfonds hoger onderwijs (PD 2015 – afdeling 20)

De middelen voor het vormingsfonds worden met 10,57% verminderd van 899.000 euro naar 804.000 euro (artikel 80).

De Vlor stelt voor om het resterend bedrag van het vormingsfonds toe te voegen aan de werkingsenveloppe van de hogescholen en universiteiten. Dit zou een effectieve planlastvermindering teweeg brengen.

4.12 Aanmoedigingsfonds hoger onderwijs (PD 2015 – afdeling 22, 24 en 25)

De middelen oorspronkelijk voorzien voor het Aanmoedigingsfonds worden, na het in mindering brengen van een bedrag van 132.887,81 euro (10% besparing), opgenomen in de globale werkingsuitkering en verdeeld over de variabele onderwijsdelen en het variabel onderzoeksdeel (artikel 84). Aan de middelen van het AMF wordt geen specifieke rapportering verbonden. De rapportering wordt geschrapt vanuit het oogpunt van vermindering van planlast (artikel 85).

De Vlor gaat akkoord met het principe dat er geen apart budget voor aanmoediging moet zijn en is het eens met de toevoeging aan de globale enveloppe.

De Vlor vindt het belangrijk dat de werking rond diversiteit die de afgelopen jaren dankzij het AMF werd opgebouwd in het hoger onderwijs, behouden blijft en nog verder wordt geïntensifieerd.

De Vlor pleit ervoor dat ook de overheid meer cijfergegevens rond de participatie van kansengroepen blijft verzamelen.

De Vlor zal op eigen initiatief werken rond een uniforme registratie en monitoring van kansengroepen om zo een beter inzicht te verwerven in die kansengroepen die deelnemen aan het hoger onderwijs.

Mia Douterlungne
administrateur-generaal

Harry Martens
Voorzitter

PROTOCOL NR. 1
houdende de conclusies van de onderhandelingen die gevoerd werden in de gemeenschappelijke vergadering van het sectorcomité X – onderwijs (Vlaamse Gemeenschap); het comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten – afdeling 2 – onderafdeling Vlaamse Gemeenschap; en het overkoepelend onderhandelingscomité vrij gesubsidieerd onderwijs op 9 en 14 oktober 2014

VR 2014 1710 DOC.1111/8

Vlaanderen
is onderwijs & vorming

SECTORCOMITE X – ONDERWIJS (Vlaamse Gemeenschap)
COMITE VOOR DE PROVINCIALE EN PLAATSELIJKE OVERHEIDSDIENSTEN – Afdeling 2 – Onderafdeling "Vlaamse Gemeenschap".
OVERKOEPELEND ONDERHANDELINGSCOMITE VRIJ GESUBSIDIEERD ONDERWIJS

Brussel, 17 oktober 2014

PROTOCOL NR. 1 HOUDENDE DE CONCLUSIES VAN DE ONDERHANDELINGEN DIE GEVOERD WERDEN IN DE GEMEENSCHAPPELIJKE VERGADERING VAN:

- **SECTORCOMITE X – ONDERWIJS (Vlaamse Gemeenschap);**
- **COMITE VOOR DE PROVINCIALE EN PLAATSELIJKE OVERHEIDSDIENSTEN – Afdeling 2 – Onderafdeling "Vlaamse Gemeenschap";**
- **OVERKOEPELEND ONDERHANDELINGSCOMITE VRIJ GESUBSIDIEERD ONDERWIJS;**

OP 9 EN 14 OKTOBER 2014

over

het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014 – Hoofdstuk 2 – Onderwijs, met uitzondering van de afdelingen die betrekking hebben op het hoger onderwijs

en

het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 – Hoofdstuk 2 – Onderwijs, met uitzondering van de afdelingen die betrekking hebben op het hoger onderwijs

De afvaardiging van de overheid, werd samengesteld uit:

1. de hr. Geert BOURGEOIS, Minister-president van de Vlaamse Regering - voorzitter sectorcomité X en comité C2;

2. mevr. Hilde CREVITS, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs - voorzitter OOC;

3. mevr. Annemie TURTELBOOM, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie – lid;

4. mevr. Liesbeth HOMANS, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en armoedebestrijding – lid,

De afvaardiging van het GO! onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap en van de representatieve verenigingen van de inrichtende machten, te weten:

1. het GO! onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap, werd vertegenwoordigd door:

mevr. Daisy DENOLF, adjunct van de directeur

de hr. Marc SMETS, afdelingshoofd
de hr. Guido LIESSENS, adjunct van de directeur

2. het Onderwijssecretariaat voor Steden en Gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap, werd vertegenwoordigd door:

de hr. Filip SMETS, beleidsmedewerker algemeen beleid
de hr. Bruno SAGAERT, waarnemend directeur Koepelwerking
de hr. Johan VANDENBRANDEN, pedagogisch advieur

3. het Provinciaal Onderwijs Vlaanderen, werd vertegenwoordigd door:

de hr. Patrick WEYN, directeur
de hr. Luc COPPIETERS, adviseur

4. het Vlaams Secretariaat van het Katholiek Onderwijs, werd vertegenwoordigd door:

de hr. Chris Smits, secretaris-generaal VSKO
de hr. Marc KEPPENS, directeur DPS (VVKSO)
de hr. Kurt BERTELOOT, directeur VDKVO
de hr. Stefan GRIELENS, algemeen directeur Vrije-CLB-Koepel vzw

5. het Overleg Kleine Onderwijsverstrekkers, (FOPEM, IPCO, Steiner-federatie, VOOP) werd vertegenwoordigd door:

mevr. Lieve VANSINTJAN, onderhandelaar

De afvaardiging van de representatieve vakorganisaties, te weten:

- de Algemene Centrale der Openbare Diensten, werd vertegenwoordigd door:

de hr. Raf DE WEERDT, algemeen secretaris ACOD-onderwijs
de hr. Georges ACHTEN, adjunct-algemeen secretaris ACOD-onderwijs

- de Federatie van de Christelijke Syndicaten der Openbare Diensten (COV en COC), werd vertegenwoordigd door:

mevr. Sylvie VANSPEYBROECK, nationaal secretaris COC

de hr. Jos VAN DER HOEVEN, secretaris-generaal COC
de hr. Koen VAN KERKHOVEN, nationaal secretaris COC
de hr. Leo VAN DEN BERGH, afgevaardigde COV

- het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt, werd vertegenwoordigd door:

de hr. Marnix HEYNDRICKX, secretaris
de hr. Pascal CLAESSENS, secretaris
de hr. Wauter LEENKNECHT, secretaris

I. Standpunt van de afvaardiging van het GO! onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap en van de representatieve verenigingen van de inrichtende machten

1. Standpunt van het GO! onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap

Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014

Het GO! onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap gaat akkoord met het voorontwerp.

Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015

Het GO! onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap gaat niet akkoord met het voorontwerp.

Spijts herhaald aandringen van de partners heeft de overheid niet duidelijk kunnen maken welke beleidsvisie er achter de diverse maatregelen zit en óf er méér visie achter zit dan alleen het halen van begrotingsdoelstellingen. Voor veel maatregelen kan ook bij het afsluiten van de onderhandelingen niet of nauwelijks worden ingeschat wat de reële rechtstreekse impact is, omdat concrete cijfers vooralsnog ontbreken of omdat er geen consistent verhaal over werd gebracht. De tijd die de partners hebben gekregen om zich een degelijk onderbouwd eindoordeel te vormen, was ook buitengewoon krap. De partners moesten hun bijdrage voor het protocol zelfs aanleveren zonder over de definitieve tekst-na-onderhandelingen van het voorontwerp te beschikken. Het GO! rekent er op dat het bij deze ene keer blijft!

Het GO! neemt akte van het **engagement** van de overheid dat de dubbele aanrekening voor het GO!, via de onderwijsregelgeving én via de dotatie voor de centrale diensten, zal worden rechtgezet. Het GO! rekent er op dat dat gebeurt uiterlijk ter gelegenheid van de eerste begrotingscontrole. In aansluiting daarop wijst het GO! er op dat de middelen (in de dotatie) voor het **vormingsfonds voor het MVD-personeel** van het GO! cao-middelen zijn en dat er dus niet in kan worden gesneden zonder dat er in sectorcomité X over werd onderhandeld.

***

Bij gebrek aan een grondig debat over de (kern)taken van onderwijs komen de opeenvolgende besparingsrondes, van dié omvang en over de niveaus heen, neer op een langzame aftakeling van het onderwijs zelf. Het kan niet anders of de herhaalde besparingen op de werkingsmiddelen gaan wegen op de kwaliteit zelf van wat scholen te bieden hebben. Uitgaven zijn niet onbeperkt samendrukbaar. De overheid lijkt dat ook te beseffen, waar ze de maximumfactuur in het basisonderwijs of, in het niet-leerplichtonderwijs, de inschrijvingsgelden verhoogt. Het GO! verwacht van de overheid dat zij minstens de (secundaire) effecten van die maatregelen – op het aantal en het bedrag van onbetaalde facturen en op het aantal inschrijvingen in het volwassenenonderwijs en het DKO – zou monitoren. Wat het GO! betreft, is **leerplichtonderwijs** kosteloos en mogen de kansen op **levenslang leren** niet worden voorbehouden aan een kapitaalkrachtige elite. Het verhogen van de maximumfactuur tast niet alleen het kosteloze karakter van het basisonderwijs verder aan, het kan er ouders toe aanzetten voor hun kind de

goedkoopste school te kiezen. Schoolfacturen kunnen dus, van in het basisonderwijs, als uitsluitingscriterium gaan werken – als ze er al niet doelbewust voor worden gebruikt. Ze geven nog ter overweging mee dat het de overheid is die de factuur voor de ouders, leerlingen en cursisten verhoogt, maar dat het de instellingen zijn die de extra aanrekening moeten doen en geconfronteerd zullen worden met het onbegrip en de misnoegdheid van ouders en cursisten.

Boven op de besparing op de werkingsmiddelen komt ook bij elke besparingsronde een besparing op de middelen voor eigenaarsonderhoud. Maar ruimte om met werkingsmiddelen in infrastructuur te investeren is er niet meer. Het GO! herinnert aan het engagement van de overheid in 2007, ter gelegenheid van het tot stand komen van het decreet volwassenenonderwijs, om te investeren in infrastructuur in het volwassenenonderwijs. Het is bij een eenmalige injectie in 2008 gebleven. Het GO! herinnert nog aan een ander engagement. Bij het afsluiten van de onderhandelingen over het *voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010* – in november 2009! – heeft de overheid er zich tegenover het GO! en de sociale partners toe verbonden voor een rechtsgrond te zorgen voor werkingsmiddelen in de **internaten bij een instelling voor buitengewoon onderwijs**, voor de **opvangcentra** en de **tehuizen** in het GO! Er was namelijk gebleken dat (onder meer) een instelling mét internaat in het GO! niet méér middelen genereert dan een instelling met hetzelfde aantal leerlingen zónder internaat. Het is een probleem dat zich alleen in het GO! voordoet. In het gesubsidieerd onderwijs vallen de betrokken instellingen onder een andere regeling: zij genereren hun middelen via *Welzijn*. De overheid erkende dat het om een situatie ging die hoognodig moest worden rechtgezet - getuige daarvan haar engagement midden in een besparingsronde. Maar in 2014 genereren de internaten bij een instelling voor buitengewoon onderwijs, de opvangcentra en de tehuizen van het GO! nog stéédś geen werkingsmiddelen. En dus komt de werking van die instellingen nog altijd ten laste van de werkingsmiddelen voor de scholen.

De besparingen hakken zwaar in op de dienstverlening door de **centra voor leerlingenbegeleiding**. Het koopkrachtverlies in de CLB's tegenover 1998 is meer dan een vijfde! Daarbovenop zijn aanwendingspercentages op de omkadering aangekondigd en zal langdurig afwezig personeel in 2015 wellicht niet worden vervangen. Die besparingen kunnen alleen worden gerealiseerd op het vervoer van de leerlingen naar de consulten en op verplaatsingsonkosten van de medewerkers. Die zullen dus noodgedwongen minder aanwezig zijn op school en bij overlegmomenten; huisbezoeken komen op de tocht. Kan de overheid eens aangeven welke begeleidingsopdrachten de CLB's onder die omstandigheden moeten blijven garanderen? Kunnen de (pas gestarte) zesjaarlijkse begeleidingsplannen en -contracten worden herzien? Onder welke voorwaarden moet dat dan? De vraag werd tijdens de onderhandelingen door diverse partners meer dan eens gesteld, maar een antwoord van de overheid kwam er niet. Overigens zou het niet meer dan logisch zijn mocht het beleidsdomein *Welzijn* mee in de CLB's investeren, gezien de prominente rol van de CLB's binnen de integrale jeugdhulp.

Volgens wat de overheid vooraf had meegedeeld, zouden de besparingen voor de **pedagogische begeleiding** beperkt blijven tot een besparing van 20% op de SNPB-middelen. Voor het overige zouden de begeleidingsdiensten buiten schot blijven. Nu blijkt er een extra-besparing van

260 000 € op die middelen nodig, *omdat er binnen de post Inspectie-Begeleiding teveel zou zijn gekort op de poot Inspectie* (sic)...Bovendien blijkt dat ook de aanvullende middelen die de begeleidingsdiensten krijgen voor opdrachten in het volwassenenonderwijs, worden gekort. Het gaat daar nochtans niét om SNPB-middelen (ze werden enkel, om louter praktische redenen, via het SNPB verdeeld), maar om middelen die de begeleidingsdiensten krijgen, parallel met de middelen die VOCVO krijgt voor een analoge opdracht. Aan de middelen van VOCVO werd, terecht, niét geraakt. Dat dat wél gebeurt op de middelen voor de PBD's (en er daardoor een onevenwicht ontstaat tussen de middelen voor VOCVO en de begeleidingsdiensten), kan alleen maar een misverstand zijn – waarbij de overheid de middelen ten onrechte als SNPB-middelen beschouwt. Dat is in het verleden nog al eens gebeurd. Merk trouwens op dat de besparing hier vooral een besparing op personele middelen is! Op vragen van de partners of van die middelen 20% gekleurd moet blijven voor kennis- en expertise-ontwikkeling, bleef de overheid een ondubbelzinnig antwoord schuldig.

Het GO! maakt ook ernstig voorbehoud bij de besparingen op de **nascholingsmiddelen**. Het is een goede zaak dat gepoogd wordt het nascholingsbeleid in de instellingen te ontzien en dat vooral in de centraal beheerde middelen wordt gesneden. Maar gesneden wordt er hoe dan ook. In Europees perspectief doet Vlaanderen het nochtans, wat het investeren in nascholing betreft, nu al bepaald niet schitterend. De middelen voor nascholing in Vlaanderen zijn bij de laagste in Europa.

Het GO! begrijpt de keuze om te besparen op **tussen- en nevenstructuren**, maar alleen nadat in een analyse ten gronde duidelijk is gemaakt welke opdrachten door de reguliere structuren kunnen worden opgevangen en waar het interen op de tussen- en nevenstructuren dus geen verlies aan meerwaarde voor het onderwijs betekent. Overigens mag die analyse ook worden gemaakt voor de tussen- en nevenstructuren die nu buiten schot blijven.

De consortia doven uit tegen 1 januari 2016. Ze spelen geen rol meer als adviserende instantie bij het vastleggen van de onderwijsbevoegdheden van de centra. Maar dat heeft verder geen consequenties voor de (definitie van de) werkingsgebieden voor precies het bepalen van onderwijsbevoegdheden. De werkingsgebieden vormen nochtans een rem op de (ook door de overheid) zeer gewenste schaalvergroting.

De Vlaamse Regering krijgt machtiging een regeling uit te werken voor de coördinatie en ondersteuning van het **onderwijs aan gedetineerden** – tot nog toe ook een bevoegdheid van de consortia. Het GO! ondersteunt de vraag van de partners om de middelen en de expertise aan VOCVO toe te kennen en te laten beheren door de stuurgroep - voor déze opdracht uitgebreid met de Federatie Centra voor Basiseducatie vzw - op basis van een samenwerkingsakkoord met de overheid.

Voor de hogescholen werd een werkingstoelage in het vooruitzicht gesteld om hun taken in de **samenwerkingsverbanden HBO5** op te nemen. Vanaf 2015 zou het om 1 604 588 € gaan. Die middelen zijn er niet. Een en ander wordt verschoven naar een later te bepalen begrotingsjaar (art. 32). Het GO! pleit ervoor (als de overheid de samenwerkingsverbanden een kans wil geven) met vrijgekomen middelen uit de consortia het gat van artikel 32 te vullen. Bij de onderhandelingen over het decreet tot versterking van het HBO5 (toen HBO5 uit de consortia werd gelicht) was de vraag al gesteld om middelen uit de consortia naar de samenwerkingsverbanden over te hevelen. Dat kon toen niet, 'omdat de consortia die middelen zelf nog altijd meer dan nodig hadden'. Nu komen die middelen vrij ...

2. Standpunt van het Onderwijssecretariaat voor Steden en Gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap

OVSG geeft een protocol van niet-akkoord bij het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014 en het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015.

De komende legislatuur zal budgettair de meest uitdagende zijn die de Vlaamse Gemeenschap ooit heeft gekend. Een financieel moeilijke periode gaat gepaard gaan met een gevoelige uitbreiding van het takenpakket. De verleiding is groot om in alle beleidsdomeinen te besparen. Toch meent OVSG dat onderwijs maximaal ontzien moet worden bij de besparingen. De grootste bijdrage die onderwijs kan leveren om uit deze crisis te geraken, zit niet in de bespaarde euro's, maar in de scholingsgraad van deze en toekomstige generaties.

Uiteraard zijn er in elk systeem 'efficiëntiewinsten' te boeken, maar in hun sector zijn besparingen enkel aanvaardbaar voor zover de kwaliteit van het geleverde onderwijs gevrijwaard wordt en de kosten niet naar het lokale schoolbestuur worden doorgeschoven. De voorgelegde maatregelen moeten h.i. daarom afgetoetst worden aan volgende stelregels:

1. De leerling en de klasvloer mogen zo min mogelijk geraakt worden, net zoals de processen en instanties die structureel de kwaliteitszorg in ons onderwijssysteem ondersteunen.

2. Vanuit het subsidiariteitsbeginsel worden de middelen van de basisstructuren maximaal ontzien. Zij zijn daarbij zelf verantwoordelijk voor de efficiëntie van de inzet ervan, al dan niet via samenwerking die van onderuit groeit. Daar tegenover staat dat tussenstructuren die vanuit een top-downbenadering op vraag van of door de overheid werden opgericht en aangestuurd, kritisch bekeken worden. Wat zijn hun kerntaken? Is er overlap met andere initiatieven? Werken zij efficiënt?

3. In een zware besparingsoperatie dient iedereen zijn evenredig deel van de inspanning te leveren. Vooreerst worden anomalieën weggewerkt. Bij de verdere maatregelen houdt men rekening met de draagkracht van de onderwijsgebruikers. Waar nodig moeten sociale correcties voorzien worden.

4. De zoektocht naar efficiëntiewinsten en flankerende maatregelen veronderstelt dat men de ruimte krijgt om de bestaande processen kritisch te bekijken. Dit kan niet wanneer men vanuit de overheid strikte regels heeft omtrent planningsdocumenten, werkwijze en verantwoording. Naast het toekennen van minder middelen moet de overheid tegelijk een regelluwe omgeving creëren waarbinnen de onderwijsverstrekkers efficiëntere manieren van werken kunnen implementeren. Ook de niet-onderwijsgebonden regelgeving moet daarbij kritisch bekeken worden.

Er is een tijd geweest waarbij de programmadecreten niet werden onderhandeld. Uiteraard zijn ze tevreden dat ze nu wel de kans krijgen, maar het programmadecreet behandelt enkel die items waar decreten moeten gewijzigd worden. Heel wat elementen van deze besparingsoperatie worden niet besproken of zelfs niet of pas laattijdig meegedeeld. Het spreekt voor zich dat het moeilijk onderhandelen is wanneer men geen zicht op het geheel heeft. Zij roepen de overheid daarom op om meer transparantie te creëren en vertrouwen te hebben in de sociale partners.
In het bijzonder betreuren zij dat de overheid slechts zeer laat informatie bezorgde die hun toeliet het landschap van de hogergenoemde tussenstructuren in kaart te brengen. Ongetwijfeld ligt hier nog marge om minder sterk in te grijpen op de basisstructuren en tegelijkertijd de besparingsdoelstellingen te halen. Die marge moet bij de eerstvolgende gelegenheid te baat genomen worden om recurrente ingrepen die haaks staan op de hierboven vermeldde principes, maximaal ongedaan te maken.

In deze besparingsoperatie wordt het principe van de open end financiering behouden. Elke leerling genereert dus bijkomend budget ook al zal dat in de meeste gevallen wat lager liggen dan vroeger. Het behoud van dit principe is gelet op de vergroening van onze bevolking van essentieel belang om het inrichten van onderwijs leefbaar te houden.
Hoewel het groeipad van de bandbreedte wordt vertraagd, blijft het principe van de bijkomende SES-middelen overeind.
OVSG is tevreden dat deze basisprincipes van hun onderwijsfinanciering niet in vraag gesteld worden.

Voor het basisonderwijs stellen zij vast dat de impact beperkt blijft. Zij volgen de overheid in haar overtuiging dat bij de jongste kinderen de grootste leerwinst te halen valt. Terecht wordt dit onderwijsniveau daarom ontzien. Toch blijft er een besparing op de werkingsmiddelen die, in cumul met de desindexaties van de afgelopen jaren, zwaar valt.
Als compensatie wordt de maximumfactuur opgetrokken. Dit is voor hen slechts aanvaardbaar op voorwaarde dat er sociale correcties worden voorzien. Concreet stelden zij voor de schooltoelage met een gelijk bedrag op te trekken. Helaas wordt hier niet op ingegaan.

Ook in het secundair onderwijs wordt er ingekort op de werkingsmiddelen. Een ingreep in de omkadering werd aangekondigd, maar er werden geen voorstellen voorgelegd. Evenmin is het duidelijk welke flankerende maatregelen er zullen genomen worden om inderdaad de beoogde efficiëntiewinsten te boeken.

In het volwassenenonderwijs worden in eerste instantie meer inkomsten geïnd door een verhoging van de inschrijvingsgelden. Dit is al de tweede keer op twee jaar tijd.
Tegelijk wordt de begrenzing van het maximaal te innen inschrijvingsgeld opgetrokken tot € 600 per jaar. Gelet op de geëigende manier van werken in het volwassenenonderwijs is het beter dit te bepalen op € 300 per semester. OVSG is tevreden met het engagement dat de overheid hieromtrent neemt. Tegelijk met het optrekken van dit plafond wordt ook de differentiatie tussen het secundair volwassenenonderwijs en het HBO opgeheven. Dit betreuren ze. Een lager plafond voor het secundair volwassenenonderwijs valt perfect te verdedigen omdat daar heel wat mensen onder ressorteren die gebruik maken het tweedekansonderwijs.

OVSG heeft van in het begin bedenkingen gehad bij de consortia. Deze tussenstructuur gaat ten koste van de omkadering en de middelen voor de CVO's zelf terwijl de meerwaarde ervan in vraag gesteld kan worden. De afschaffing ervan is voor hen dus logisch en zij hebben ernstige bedenkingen bij het vooropgestelde uitdoofplan. De kostprijs (geschat op € 900.000) is onvoldoende becijferd, maar wordt wel integraal afgewenteld op de werkingsmiddelen van de centra. Dit is voor hen onaanvaardbaar. Naast het sociaal passief zouden er aan de consortia geen kosten meer verbonden mogen zijn.
OVSG vraagt om bij het oorspronkelijke voorstel te blijven om de consortia voor het volwassenenonderwijs stop te zetten vanaf 1 januari 2015 en te voorzien in een sociaal passief. Bovendien vraagt OVSG adviesbevoegdheid van de VLOR bij aanvragen tot uitbreiding van de onderwijsbevoegdheid van de centra voor volwassenenonderwijs.

OVSG stelt vast dat het initiële evenwicht bij de verdeling van de bijkomende middelen voor het volwassenenonderwijs gaandeweg zoek is geraakt. Zij waarderen het engagement van de overheid om deze verdeling bij de begrotingscontrole in die zin te herbekijken. Tegelijk pleiten zij voor een aanpassing van de opdracht van het VOCVO m.n. tot de begeleiding van de Basiseducatie en het onderwijs aan gedetineerden. De zgn. 'koepelloze' centra voor volwassenenonderwijs kunnen zich voor hun begeleiding op contractuele basis laten bijstaan door één van de reguliere begeleidingsdiensten zoals dit in het kwaliteitsdecreet voorzien is.

Het ingrijpen in de werkingsmiddelen van het DKO is te betreuren. Deze sector krijgt nu al nauwelijks werkingsbudgetten. Ook het optrekken van het inschrijvingsgeld voor volwassenen met 50% is een harde noot om te kraken. Zij zijn wel tevreden dat minderjarigen en de doelgroepen gespaard worden. Zij waarderen ook de creatie van de bijzondere categorie van de jongvolwassenen (18 tot 24-jarigen).

De CLB's worden integraal aan de generieke besparingsmaatregelen onderworpen. Zij vrezen echter dat het daarbij niet ophoudt. Op hun vraag om het aanwendingspercentage op omkadering te begrenzen op 98% (het equivalent van de 2% van de beoogde besparing) werd immers niet ingegaan.
Daarnaast stellen zij vast dat langdurige afwezigheden van personeelsleden niet meer tot vervanging zullen leiden, maar korte wel. Dit is h.i. onlogisch.
Wat het werkingsbudget betreft, is het duidelijk dat dit niet meer in verhouding staat tot het takenpakket van deze sector. Een fundamenteel debat over de verwachtingen vanuit onderwijs, welzijn en volksgezondheid t.a.v. de CLB's dringt zich op.

Tot slot stellen zij vast dat er sterk wordt ingegrepen op de middelen voor begeleiding en nascholing. De nascholingsmiddelen dreigden daarbij al te versnipperd te geraken. Het principe dat een aantal budgetten gehergroepeerd worden bij de nascholingsmiddelen van de scholen laat toe de resterende middelen toch nog zinvol te gebruiken.
Wat de pedagogische begeleiding betreft, betreuren zij dat deze ten volle wordt geraakt. Het verdwijnen van SNPB als tussenstructuur, waarbij het takenpakket samen met een deel van de middelen naar de reguliere begeleiding wordt overgeheveld, past in de hierboven vooropgestelde principes en moet als inspanning volstaan. Zij stellen vast dat de reguliere begeleiding daarbovenop nogmaals € 260.000 dient in te leveren. Daardoor stijgt de korting op de SNPB-middelen van de voorziene 20% naar bijna 25%. Dit gaat zeker impact hebben op de omkadering van de begeleidingsdiensten en brengt de uitvoering van de decretale opdrachten in het gedrang. Dit betekent zonder meer een ingreep in de structurele ondersteuning van scholen in hun kwaliteitszorg en is voor hen onaanvaardbaar.

3. Standpunt van het Provinciaal Onderwijs Vlaanderen

Voor het "voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 – hoofdstuk 2 – Onderwijs" (programmadecreet) geeft Provinciaal Onderwijs Vlaanderen een protocol van niet-akkoord.

Hoewel POV beseft dat besparingen noodzakelijk zijn op Vlaams niveau, vindt het dat de gebruikte besparingsmethode niet de correcte is om besparingen te verwezenlijken.
Departementen en diensten die reeds "de tering naar de nering" gezet hadden, moeten quasi evenveel inleveren als die departementen en diensten die dit niet gedaan hebben.
De huidige besparingspolitiek in het onderwijs getuigt niet van een lange termijn visie. Het is hun trouwens niet duidelijk of achter deze maatregelen überhaupt een visie schuilt. Het risico bestaat dat het geheel van deze maatregelen het onderwijs in een neerwaartse spiraal duwt.
Zij hebben de indruk dat dit programmadecreet eerder "natte vingerwerk" is, waar de inhoud ondergeschikt is aan de beoogde besparingsgetallen.

Daarenboven druisen deze besparingen op een aantal vlakken in tegen het Vlaams Regeerakkoord.
Specifiek voor onderwijs hebben ze daarom volgende bemerkingen:

-. Hoewel zij tevreden zijn dat het **basisonderwijs** niet de volle "kaasschaaf" moet doorstaan, snijden de besparingen effectief in de kernprocessen van de scholen. Zij hebben nu al geen marge meer om te besparen.

-. De maatregelen voor het **basisonderwijs** maar ook voor het **secundair onderwijs** zijn beschreven als recurrent. Hier kan POV niet mee akkoord gaan. Zij pleiten ervoor om deze maatregelen te laten gelden voor één jaar, 2015, zodat voor 2016 kan gekeken worden om nieuwe accenten te leggen afhankelijk van de besparingsresultaten van 2015 en met een toekomstgerichte visie.

-. Door binnen het secundair onderwijs de "kaasschaafmethode" te gebruiken worden de **TSO/BSO-scholen** zwaar getroffen terwijl in het Vlaams regeerakkoord staat dat bijzondere inspanningen gedaan zullen worden voor TSO/BSO.

- Een tragere groeistijging van de bandbreedte door die nu voorlopig één jaar op te schorten en de kans dat dit ook de volgende jaren zou kunnen gebeuren, is het flagrant niet honoreren van eerder gemaakte afspraken.

-. De verhoging van het inschrijvingsgeld in het **volwassenenonderwijs** zal minder inschrijvingen tot gevolg hebben met bijhorend jobverlies. Wanneer er geen sociale correcties zullen doorgevoerd worden dan zal een grote groep die het moeilijk heeft, niet in aanmerking komen voor vermindering van inschrijvingsgeld.

- De verhoging van het maximum inschrijvingsgeld voor het volwassenenonderwijs per schooljaar naar 600 euro behandelt cursisten niet op dezelfde manier, omdat er een verschil is wanneer de cursist inschrijft in september of in februari. Als er dan toch een verhoging van het maximum inschrijvingsgeld moet komen, kan dit beter ingesteld worden op 300 euro per semester.

-. In het kader van de evaluatie van het decreet volwassenenonderwijs werd een debat over het toekomstig volwassenenonderwijs in het vooruitzicht gesteld. In dit programmadecreet worden heel wat voorafnames gemaakt op dit debat zonder dat hieraan een duidelijke visie op het toekomstige volwassenenonderwijs aan de grondslag ligt.

-. Tegen de afschaffing van de **consortia** hebben ze niet direct bezwaren maar het behoud van de werkingsgebieden van de consortia geeft problemen voor fusies over deze werkingsgebieden heen. Fusies die noodzakelijk zullen zijn om de in het Vlaams regeerakkoord vermelde schaalvergroting te kunnen realiseren.

-. Dat de consortia omwille van een historisch sociaal passief nog een jaar langer (2015) zouden blijven bestaan als overgangsmaatregel (kostprijs 900.000 euro), mag niet leiden tot een vermindering van het deel van het inschrijvingsgeld dat naar de centra terug vloeit, zoals door de overheid werd voorgesteld tijdens de onderhandelingen. Het kan niet zijn dat het inschrijvingsgeld verhoogt en dat de centra minder middelen ontvangen omwille van een uitdoofscenario voor de consortia. De 900.000 euro mag men ook niet halen op andere onderwijsniveaus. Bedoeling moet zijn dat elk consortium eerstdaags een afrekening maakt van de nog resterende gelden, alsook van de aard van de contracten van het personeel en andere verbintenissen. Dit overzicht moet aan de Raad van Bestuur van elk consortium worden bezorgd zodat een uitdoofscenario op korte termijn wordt gerealiseerd.

- **CLB** wordt zwaar getroffen en de maatregelen druisen in tegen het Vlor memorandum dat pleit voor het openbreken van de sinds 2000 gesloten enveloppe. Het volledig doorvoeren van deze besparing maakt de werking van de centra op verschillende domeinen volstrekt onmogelijk en legt een ernstige hypotheek op de realisatie van het M-decreet en de verdere uitbouw van integrale jeugdhulp. Tegelijk is het niet langer mogelijk om het leerlingenvervoer voor de medisch onderzoeken met werkingsmiddelen te financieren.
De centra worden daarnaast verplicht om drastisch te besparen op de verplaatsingen van de medewerkers. Iets wat onmiddellijk een effect zal hebben op de schoolnabije en cliëntnabije werking van de centra. Deze besparingen worden doorgevoerd, los van de mogelijke resultaten van de audit. Waar de audit jarenlang de (drog)reden was om noodzakelijke investeringen in de CLB's uit te stellen, is het vandaag blijkbaar geen beletsel om deze besparingen door te voeren. De CLB's middelen geven op het niveau einde vorig eeuw is onverantwoord wanneer men ziet dat sindsdien de leerlingenbevolking gestegen is met ca. 165.000 gewogen leerlingen en de extra taken die er bij gekomen zijn (o.a. Integrale Jeugdhulp, M-decreet, ...).
In dit kader is de creatie van een "aanwendingspercentage omkadering CLB" voor POV niet aanvaardbaar.

De CLB's hebben nieuwe contracten afgesloten vanaf 1 september 2014 voor drie jaar en zullen deze contracten niet ten volle te kunnen honoreren. De vraag dient gesteld, wie hiervoor de verantwoordelijkheid neemt.

-. Wat de middelen voor de **kwaliteit van het onderwijs** betreft, komt men terug op eerder gemaakte afspraken. Eerder werd meegedeeld dat de besparingen op de pedagogische begeleidingsdiensten zouden gerealiseerd worden door een besparing van 20% op de middelen van SNPB. Nu blijkt dat daar bovenop nog eens 260 000 euro bespaard wordt, waardoor we op een vermindering van ca. 23,5% i.p.v. 20% komen. Zij vragen zich trouwens af waar deze 260 000 euro plots vandaan komt. De uitleg dat dit bedrag er komt omdat men verkeerde berekeningen gemaakt had bij de besparing bij de onderwijsinspectie snijdt volgens ons geen hout.
Hun verbazing was groot toen ze vernamen dat de resterende middelen van SNPB zouden overgeheveld worden naar de pedagogische begeleidingsdiensten waardoor de activiteiten van SNPB de facto worden stopgezet. In het kader van het Vlaams Regeerakkoord waar ingeschreven staat dat de PBD's meer moeten samenwerken, wordt zo de enige structurele samenwerking opgeheven, wat zeer bevreemdend overkomt.

- Daarnaast stelt het decreet wel dat alle decretale opdrachten van SNPB overgedragen worden naar de PBD's. Dit zal met ca. 23,5% minder middelen (die vooral in personeel zitten) een onmogelijke taak worden, zeker wanneer de overheid ook nog de foci wil bepalen van wat zeker moet behouden blijven.
Als dan toch foci worden aangegeven (door de zin ' met bijzondere aandacht voor ...' in het programmadecreet) dan lijkt het hun vreemd dat dit enkel zou opgaan voor competentie- en taalontwikkeling. Het zou onaanvaardbaar zijn dat Vlaanderen het signaal geeft dat ICT-ondersteunend leren en innovatie in leerplicht- en volwassenenonderwijs er niet meer toe doen. Zij vinden het dan ook noodzakelijk om de bewuste zin in de memorie van toelichting bij afdeling 13 als volgt aan te vullen : ... *met bijzondere aandacht voor competentie-ontwikkeling in het kader van het M-decreet, de taalontwikkeling en innovatief onderwijs door integratie van ICT en e-leren in het leerplicht- en volwassenenonderwijs in het kader van de digitale geletterdheid die vereist wordt op de snel evoluerende arbeidsmarkt.*
Extra ondersteuning volwassenenonderwijs: 20% van de middelen voor de extra ondersteuning volwassenenonderwijs worden gekort, terwijl de decretale doelstellingen voor de pedagogische begeleidingsdiensten niet navenant aangepast worden. Daarenboven blijft de bepaling behouden dat 20% van deze middelen moeten gereserveerd worden voor kennis- en expertiseontwikkeling in het volwassenenonderwijs. Dit heeft een verregaande versnippering van de beperkte middelen tot gevolg. Dit staat bovendien haaks op de aanbeveling van de visitatiecommissie Monard die de begeleiding meer tot op de klasvloer wil. Een zinvollere piste zou h.i. zijn de besparing toe te passen op het luik kennis- en expertise, en enkel de netoverschrijdende curriculumontwikkeling hierin te behouden.

-. Ook de besparing van 10% op de nascholingsmiddelen van de PBD's is een inbreuk op de eerder gemaakte afspraak dat de besparing van de PBD's zou vervat zitten in de 20% op de SNPB-middelen. De aanpassing om de middelen uit de prioritaire nascholing, het vormingsfonds van directeurs en het vormingsfonds voor functioneringsgesprekken en evaluatie voor een groot gedeelte te laten terugvloeien naar de scholen is een eerste stap in de goede richting.

Zij zijn van mening dat ernstig moet nagegaan worden of het besparingsbedrag van 8,5 miljoen euro op de projecten niet kan opgetrokken worden om zo de besparingen op de kernprocessen van onderwijs te milderen.

Tot slot wensen zij nogmaals te onderstrepen dat door deze maatregelen de onderwijskwaliteit zal dalen, het personeel ontmoedigd zal raken, de klassen overvol zullen zitten en de jonge leerkrachten niet aan de bak zullen komen.

4. Standpunt van het Vlaams Secretariaat van het Katholiek Onderwijs

Het VSKO onderschrijft een protocol van niet-akkoord bij het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015.

Het VSKO kan niet akkoord gaan met de lineaire besparingen van 2,3% voor het gewoon en buitengewoon basisonderwijs en 4,5 % voor het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs op de werkingsmiddelen. Deze bijkomende besparingen, die bovenop de onvolledige indexering van deze middelen in de afgelopen jaren komt, grijpen zeer sterk in op de kernopdrachten van onderwijs. Het VSKO vreest dat scholen niet langer zullen kunnen investeren in het up to date houden van ICT-materiaal en in het nodige didactisch materiaal voor leraars en leerlingen. Ook de nieuwbouw van scholen komt in gevaar. Scholen zullen bij bouwdossiers niet langer de nodige gelden hebben om het eigen aandeel te betalen (30% van de totale kostprijs voor het basisonderwijs en 40 % voor het secundair onderwijs). Het VSKO vraagt met aandrang dat de besparingen op de werkingsmiddelen ongedaan gemaakt worden of ten minste eenmalig zijn.

Het VSKO betreurt dat de besparingen onvoldoende gecompenseerd worden door flankerende maatregelen. De voorgestelde verhoging van de maximumfactuur in het basisonderwijs is onvoldoende. Het VSKO stelt voor om de maximumfactuur te verhogen met een bedrag dat evenredig is aan de besparingen op de werkingsmiddelen. Scholen zijn niet verplicht om het maximale bedrag aan ouders te vragen. Ze kunnen ervoor opteren om een deel of het geheel van de factuur zelf via de werkingstoelagen te dragen. Zeker scholen met een ruime financiering op basis van de leerlingenkenmerken kunnen daarvoor kiezen. Het VSKO vindt ook dat andere flankerende maatregelen noodzakelijk zijn. Het denkt in deze context aan een vrijstelling voor onderwijs van de vele bijkomende kosten die gepaard gaan met auteursrechten, SABAM,... ,een verlaging van de BTW voor nieuwbouw, het aandeel van schoolbesturen in gesubsidieerde bouwdossiers beperken tot respectievelijk 20% voor basisonderwijs, 30% voor secundair onderwijs en 0% voor capaciteitsuitbreiding, mogelijkheid creëren om personeelsmiddelen om te zetten in werkingsmiddelen,...

Het VSKO betreurt voorts dat de Vlaamse Regering, in het verlengde van het Regeerakkoord om de rol van de overheid te beperken tot het 'wat', in zijn keuzes te weinig opteert voor de schrapping van structuren die overheidsinmenging versterken, leiden tot supplementaire overhead en onvoldoende meerwaarde bieden. In een besparingscontext vraagt het VSKO de onmiddellijke opheffing van de consortia, de schrapping van expertisenetwerken, LOP's, RTC's ea. De Vlaamse Regering kan dan de vrijgekomen middelen gebruiken om de besparingen op de werkingsmiddelen te milderen.

Specifiek voor het volwassenenonderwijs stelt het VSKO vast dat de verhoging van het inschrijvingsgeld integraal naar de overheid gaat. Bovendien zal, om het uitdoofjaar van de consortia te financieren, het bedrag dat de centra mogen behouden voor hun eigen werking naar beneden herzien worden. Het VSKO eist dat er duidelijkheid komt over hoeveel de centra van het inschrijvingsgeld zullen kunnen behouden vanaf 1 januari 2015 en of dit een recurrente besparing wordt of beperkt blijft tot het kalenderjaar 2015.

Voor de CLB's komen de besparingen op de werkingsmiddelen van 10% bovenop jaren van besparingen en niet indexeringen. Dit maakt dat de koopkracht van de centra, na het doorvoeren van deze besparing, meer dan 20% gedaald zal zijn in vergelijking met de start van de CLB's. Deze besparing maakt de organisatie van het gratis leerlingenvervoer in het kader van de medische onderzoeken dan ook volstrekt onmogelijk. Tegelijk moet er geknipt worden in de verplaatsingen in opdrachten wat een negatief effect zal hebben op de schoolnabije werking. De nieuwe opdrachten in het kader van het M-decreet vragen bijkomende inspanningen op het vlak van diagnostisch materiaal. Ook hier komen noodzakelijke investeringen op de helling. De steeds terugkerende opmerkingen van de onderwijsinspectie over de infrastructuur van de centra maken pijnlijk duidelijk wat de gevolgen zijn van jarenlange onder financiering.

De overheid eigent zich daarnaast het recht toe om in te breken op het aanwendingspercentage omkadering. Dit komt bovenop de gesloten omkaderingsenveloppe van de centra die, niet tegenstaande het groeiende leerlingenaantal, nooit aangepast is. Deze besparingen leggen dan ook een belangrijke hypotheek op de realisatie van het M-decreet en de verdere uitbouw van integrale jeugdhulp.

Zij begrijpen dat iedereen in het kader van besparingen inspanningen moet doen, maar niet zonder aanpassingen van de opdrachten. Op dit moment is de regelgeving volstrekt onaangepast om besparingen op personeel te realiseren zonder de werking ernstig in het gedrang te brengen.

5. Standpunt van het Overleg Kleine Onderwijsverstrekkers

Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014 – hoofdstuk 2 – Onderwijs,

Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 – hoofdstuk 2 – Onderwijs.

Het Overleg Kleine Onderwijsverstrekkers kan niet akkoord gaan met de beide voorontwerpen.

Zelfs na de besprekingen over de beide voorontwerpen van programmadecreet is het moeilijk

om de door de overheid noodzakelijk geachte maatregelen juist in te schatten. Ze kunnen dus slechts heel globaal het niet-akkoord verantwoorden.

- Ze missen de achterliggende visie en het globaal zicht op de besparingen wat de middelen en het personeel betreft. Besparingen in dit programmadecreet worden nog verzwaard en beïnvloed door de specifieke besparingen die in het vooruitzicht werden gesteld.

- Het is voor hen niet geheel duidelijk wat de ingangsdatum en de duur van alle beslissingen zal zijn en evenmin onder welke modaliteiten alles zal gerealiseerd worden. Ze denken hierbij bijvoorbeeld aan het vormingsfonds voor directeurs wat zal worden afgeschaft om ten goede te komen aan de nascholingsmiddelen voor scholen. Wat betekent dit voor de lopende jaarplanning van de vormingen voor nieuwe directeurs?

- In budgettair moeilijke tijden moeten de middelen in de eerste plaats naar de scholen en school-betrokken ondersteuning kunnen gaan, waar ze nodig zijn voor kwaliteitsvol onderwijs. Een discussie over de relevantie van projecten kan worden gevoerd in overleg met de onderwijspartners.

De besparingsmaatregelen op de werkingsmiddelen die hier worden voorgesteld, zullen voor de scholen van OKO hard aankomen. Gevolgen zullen merkbaar zijn tot op de schoolvloer en zullen de kwaliteit van het onderwijs bedreigen. Niet alle kosten die gemaakt moeten worden zijn samendrukbaar. Bovendien is het onzeker hoelang deze besparingsmodus nog moet worden aangehouden.

Bovendien staat het leerplichtonderwijs voor een aantal belangrijke pedagogische en organisatorische uitdagingen zoals de uitvoering van het M-decreet. Omdat ook de ondersteunende diensten als de CLB's getroffen worden door besparingen komt de goede zorg voor leerlingen onder druk te staan.

Er blijven vragen over naar de gevolgen van alle structuurwijzigingen en besparingen voor pedagogische begeleidingsdiensten, voor de vier kleine pedagogische begeleidingsdiensten van OKO. Zij waren immers slechts ten dele betrokken bij het samenwerkingsverband SNPB.

De opdrachten voor alle pedagogische begeleidingsdiensten werden recent scherper gesteld: decretaal, door de visitatie en door de veelzijdige eisen die gesteld werden aan de verantwoording. Voor de kleine koepels van OKO is het van groot belang dat de verantwoordelijkheid voor ondersteuning van scholen in de eerste plaats bij de schoolnabije begeleiding ligt. Daartoe moeten er voldoende middelen ter beschikking blijven om de begeleidingsopdracht, ook op de schoolvloer, vanuit de eigen visie waar te kunnen maken. Samenwerking vanuit eigenheid is daarbij voor onze kleine koepels een meerwaarde.

Dat de plannings- en verantwoordingsstukken voor de verschillende opdrachten van de begeleidingsdiensten tot een geïntegreerde vorm werden teruggebracht na onderhandelingen, is een goede zaak.

II. Standpunt van de afvaardiging van de representatieve vakorganisaties

1. Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014 – Hoofdstuk 2 – Onderwijs, met uitzondering van de afdelingen die betrekking hebben op het hoger onderwijs

De onderwijsvakbonden zijn akkoord met het 'voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014' uitgezonderd artikel 10.

De onderwijsvakbonden zijn niet akkoord met artikel 10 omdat dit artikel aan de Vlaamse minister van onderwijs een blanco cheque geeft om subsidies te verstrekken in het kader van SALK. De vraag stelt zich trouwens ook of de redenen die tijdens de onderhandelingen aangehaald werden om subsidies aan de stad Genk te geven geen discriminatie inhouden ten aanzien van andere gemeenten. De economische crisis leidt immers in het ganse land tot toename van de werkloosheid. Volgens de onderwijsvakbonden is deze blanco cheque ook geen goed signaal naar de scholen en centra die geconfronteerd worden met zeer ernstige besparingen.

2. Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 – Hoofdstuk 2 – Onderwijs, met uitzondering van de afdelingen die betrekking hebben op het hoger onderwijs

De onderwijsvakbonden zijn niet akkoord met het 'voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015' omwille van volgende redenen:

1. De keuze van de Vlaamse Regering om mordicus in 2015 een begroting in evenwicht te willen hebben, is volgens de onderwijsvakbonden fout. Vlaanderen zou beter geluisterd hebben naar Paul De Grauwe. Een begrotingsevenwicht is volgens hem een fetisjisme van jewelste. Er zijn momenten waarop je beter investeert: in onderwijs, in een beter openbaar vervoer, in alternatieve energiebronnen om stroomstoringen te voorkomen, in goede wegen... Hij verwijst naar bedrijven: '*Als bedrijven investeringen zouden doen zonder schulden te maken, zaten we nu nog in de middeleeuwen*'. Bovendien, zo stelt hij, is het waanzinnig om nu niet te investeren gelet op de extreem lage rente.
De keuzes die de Vlaamse Regering gemaakt heeft, hebben bovendien tot gevolg dat de gezinnen zullen betalen. De bedrijven en de hoge vermogens worden ontzien.

2. De onderwijsvakbonden kunnen alleen akte nemen van de verdeelsleutel die de Vlaamse Regering heeft gehanteerd om de besparingen op het onderwijs te spreiden over de verschillende onderwijsniveaus. De Vlaamse Regering is er tijdens de onderhandelingen niet in geslaagd ernstige argumenten te geven voor deze verdeelsleutel, behalve dan de reden dat ze het basisonderwijs wilde ontzien op basis van de geobjectiveerde onderfinanciering zoals aangetoond door het rapport van het Rekenhof en wetenschappelijke onderzoeken. Bij haar besparingsdrift heeft de Vlaamse Regering zich in grote mate gedragen als een boekhouder die alleen nog maar cijfers ziet.

3. Dit ontwerp van decreet maakt pijnlijk duidelijk, maar dan alleen nog maar gedeeltelijk, hoe Vlaanderen bespaart op onderwijs: door dit decreet vooral op werkingsmiddelen, door later nog te nemen maatregelen ook op personeel. Als de verdere plannen van de regering doorgang vinden, staan in het secundair onderwijs, het hoger onderwijs, het deeltijds kunstonderwijs, het

volwassenenonderwijs en de centra voor leerlingenbegeleiding meer dan 2 500 betrekkingen op de helling. In andere beleidsdomeinen kan men misschien de tering naar de nering zetten, taken afstoten of sponsors zoeken. In het onderwijs is de boodschap: meer werk met minder middelen en met minder personeel. Is dat de vertaling van volgende zin in het regeerakkoord: '*We kiezen uitdrukkelijk voor mensen. We zetten ... leraren ... opnieuw centraal. In hen willen we investeren.*'?

De onderwijsvakbonden vragen dat er in het onderwijs een kerntakendebat wordt georganiseerd. Welke taken hebben scholen en centra en welke taken niet? Men kan de werkingsmiddelen van de scholen en centra en een vermindering van het personeelskorps niet doorvoeren zonder ook de kerntaken duidelijk af te bakenen of minstens te zeggen welke taken niet meer moeten uitgeoefend worden.

4. Minister Crevits verklaarde in De Standaard op 30 augustus: '*Deze besparingen moeten we doen, zoniet kunnen we niet investeren. En investeringen zijn hard nodig, om het onderwijs te verbeteren. Maar vooral in de scholenbouw. Dat is onze eerste prioriteit. Deze regering trekt er een half miljard euro extra voor uit.*'

De uitspraak van minister Crevits is duidelijk. Deze besparingsronde in het onderwijs is niet nodig omdat onderwijs boven zijn stand leeft, maar om te kunnen investeren: in de scholenbouw, in de sector welzijn en in de economie.

Investeringen in de scholenbouw zijn nodig, maar alleen daarin investeren is erg kortzichtig. Minder werkingsmiddelen kunnen een effect hebben op het pedagogisch comfort van de leraren. Minder personeel heeft een impact op de werkomstandigheden van de overblijvende personeelsleden. De Vlaamse regering zal bovendien rekening moeten houden met de plannen van de federale regering die sterk ingrijpen op de arbeidsvoorwaarden en de loopbaan van het onderwijzend personeel. Ook de niet-aanpassing van de financiering van het hoger onderwijs aan het stijgend aantal studenten zal de kwaliteit van het hoger onderwijs in het gedrang brengen.

5. Structurele besparingen bieden geen oplossing voor structurele problemen: de onderfinanciering van de hogescholen, het gebrek aan aanvangsbegeleiding, de opleiding en de professionalisering van leraren, het bestaande gebrek aan voldoende omkadering... Deze besparingen bieden alleen maar een gedeeltelijke oplossing voor het lerarentekort.

6. Vlaanderen heeft nood aan heel goed opgeleide mensen. Als Vlaanderen op onderwijs beknibbelt, zal dat effect hebben op langere termijn. Men moet trouwens niet goed zien om dat nu al op te merken. Maar zoals altijd zal het weer de schuld zijn van het onderwijs als een of ander gesubsidieerd rapport binnenkort die dalende kwaliteit nogmaals zichtbaar maakt. Deze besparingen zullen op langere termijn meer zullen kosten dan ze opbrengen.

7. In de septemberverklaring verklaarde de minister-president dat we de totale besparingsinspanning moeten leveren omwille van drie redenen: de saneringsbijdrage van de zesde staatshervorming, het bijstellen naar beneden toe van de groeiverwachtingen en de gewijzigde houding van Eurostat ten opzichte van een aantal alternatief gefinancierde initiatieven (zoals bijvoorbeeld de Scholen van Morgen). Ze veronderstellen dat deze verklaring gedragen is door de voltallige Vlaamse Regering. Maar dat betekent dan ook dat Vlaanderen - en dus ook onderwijs - minstens ten dele besparingen moet ondergaan omwille van verkeerde inschattingen in het verleden van de politieke overheid. Bovendien zegt Eurostat niet dat Vlaanderen verplicht wordt om een begroting in evenwicht in te dienen.

III. Engagementen van de overheid

De overheid engageert zich om de opmerkingen van de vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs met betrekking tot diverse incorrecte en/of dubbele berekeningen die zijn toegepast om de besparingsdoelstelling 2015 te realiseren, grondig te onderzoeken met het oog op bijsturingen tijdens de begrotingscontrole 2015.

De overheid engageert zich om het onevenwicht in de besparingen die worden toegepast in het Vlaams Ondersteuningscentrum voor het Volwassenenonderwijs enerzijds, en de pedagogische begeleiding voor het volwassenenonderwijs anderzijds, grondig te onderzoeken met het oog op eventuele bijsturingen tijdens de begrotingscontrole 2015.

De overheid engageert zich om een onderzoek uit te voeren naar de praktische en financiële haalbaarheid van het instellen van een financiële begrenzing van het inschrijvingsgeld in het volwassenenonderwijs, die wordt toegepast per semester, met het oog op een eventuele aanpassing van het decreet bij een eerstvolgend verzameldecreet betreffende het onderwijs.

Vervolg protocol nr. 1 - SectX+C2+OOC

Brussel,

AFVAARDIGING VAN DE OVERHEID:

VOORZITTERS,

Geert BOURGEOIS,
Minister-president van de Vlaamse Regering (SectX+C2)

Hilde CREVITS,
Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs (OOC)

AFVAARDIGING VAN HET GO! ONDERWIJS VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP EN VAN DE VERENIGINGEN VAN DE INRICHTENDE MACHTEN:

Voor het GO! onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap:

Voor het Onderwijssecretariaat voor Steden en Gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap:

Voor het Provinciaal Onderwijs Vlaanderen:

Voor het Vlaams Secretariaat van het Katholiek Onderwijs

Voor het Overleg Kleine Onderwijsverstrekkers (FOPEM, IPCO, Steiner-federatie, VOOP)

Vervolg protocol nr.1 - SectX+C2+OOC

LEDEN,

AFVAARDIGING VAN DE REPRESENTATIEVE VAKORGANISATIES:

Voor de Algemene Centrale der Openbare Diensten:

Annemie TURTELBOOM,
Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie

Voor de Federatie van de Christelijke Syndicaten der Openbare Diensten:

Liesbeth HOMANS,
Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en armoedebestrijding

Voor het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt:

PROTOCOL NR. 50
houdende de conclusies van de onderhandelingen die gevoerd werden in de vergaderingen van het Vlaams onderhandelingscomité voor de basiseducatie op 9 en 14 oktober 2014

Vlaanderen
is onderwijs & vorming

VLAAMS ONDERHANDELINGSCOMITE VOOR DE BASISEDUCATIE

Brussel, 17 oktober 2014

PROTOCOL NR. 50 HOUDENDE DE CONCLUSIES VAN DE ONDERHANDELINGEN DIE GEVOERD WERDEN IN DE VERGADERINGEN VAN HET VLAAMS ONDERHANDELINGSCOMITE VOOR DE BASISEDUCATIE OP 9 EN 14 OKTOBER 2014

over

het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014 – Hoofdstuk 2 – Onderwijs, Afdeling 4. Volwassenenonderwijs

en

het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 – Hoofdstuk 2 – Onderwijs, Afdeling 8. Vlaams Ondersteuningscentrum voor het Volwassenenonderwijs, Afdeling 14. Nascholing, Afdeling 17. Consortia volwassenenonderwijs

De afvaardiging van de overheid, werd samengesteld uit:

1. mevr. Hilde CREVITS, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs – voorzitter;

2. de hr. Geert BOURGEOIS, Minister-president van de Vlaamse Regering – lid;

3. mevr. Annemie TURTELBOOM, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie – lid;

De afvaardiging van de besturen, werd vertegenwoordigd door:

mevr. Karien HOSTE, directeur CBE Brugge-Oostende-Westhoek

de hr. Steven VAN DEN EYNDE, afgevaardigd bestuurder Federatie Centra voor Basiseducatie vzw
de hr. Rohnny BERDEN, directeur CBE Limburg-Midden-Noord
de hr. Jan VAN GOMPEL, directeur CBE Brussel
de hr. Bart HOREMANS, directeur VOCVO vzw

De afvaardiging van de drie representatieve vakorganisaties, te weten:

- de Algemene Centrale der Openbare Diensten (ACOD), werd vertegenwoordigd door:

de hr. Raf DE WEERDT, algemeen secretaris ACOD-onderwijs

- de Christelijke Onderwijscentrale (COC), werd vertegenwoordigd door:

mevr. Sylvie VANSPEYBROECK, nationaal secretaris

de hr. Jos VAN DER HOEVEN, secretaris-generaal COC

- het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt - Onderwijs (VSOA - onderwijs), werd vertegenwoordigd door:

de hr. Marnix HEYNDRICKX, secretaris
de hr. Björn VAN LYSEBETTEN, secretaris
de hr. Wauter LEENKNECHT, secretaris

I. Standpunt van de afvaardiging van de besturen

1. Programmadecreet 2014

De Federatie geeft een akkoord voor het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014 – Hoofdstuk 2 – Onderwijs, Afdeling 4. Volwassenenonderwijs

De Federatie is tevreden dat de overheid in extra werkingsmiddelen heeft voorzien naar aanleiding van de extra VTE voor de capaciteitsuitbreiding NT2 ten gevolge de verhoging van het vereiste taalniveau naar A2 in het ***decreet*** betreffende het Vlaamse ***integratie- en inburgeringsbeleid***. De Federatie vraagt aandacht voor het feit dat de middelen slechts een eenmalige injectie zijn voor het schooljaar 2014-2015 en dat er geen extra werkingsmiddelen voorzien zijn voor het schooljaar 2015-2016. Deze middelen zijn noodzakelijk om te kunnen blijven voorzien in de noodzakelijke infrastructuur, didactisch materiaal en ondersteuning/begeleiding van de leraren en om de extra administratie te kunnen ondervangen.

2. Programmadecreet 2015

De Federatie geeft een niet-akkoord voor het het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 – Hoofdstuk 2 – Onderwijs, Afdeling 8. Vlaams Ondersteuningscentrum voor het Volwassenenonderwijs, Afdeling 14. Nascholing, Afdeling 17. Consortia volwassenenonderwijs

De federatie betreurt dat opnieuw bespaard wordt op onderwijs en bij gevolg op het menselijk kapitaal van de samenleving. In het regeerakkoord wordt gesteld dat '*het onderwijs in Vlaanderen van excellent niveau is - en daar mogen we trots op zijn. Evenzeer zijn er knelpunten. En die moeten we op een verstandige en gerichte manier aanpakken, als we die topppositie willen behouden.*' Het oplossen van deze knelpunten vereist gerichte investeringen en geen besparingen.

De Federatie stelt eveneens vast dat de keuze is gemaakt om te besparen op netoverschrijdende samenwerking in onderwijs: vzw SNPB en de consortia voor volwassenenonderwijs worden weggeschreven. Samenwerking in het (volwassenen)onderwijs is fundamenteel belangrijk voor de verdere ontwikkeling en delen van expertise in onderwijs.
Het is eveneens betreurenswaardig vast te stellen dat de Vlaamse Regering de samenwerkingsovereenkomst met de Consortia voor volwassenenonderwijs vroegtijdig opzegt. Welke waarde heeft een samenwerkingsovereenkomst met de Vlaamse Regering nog wanneer ze zomaar kan opgezegd worden door een volgende Vlaamse Regering? Dit precedent geeft jammer genoeg weinig vertrouwen in de toekomst.
Bovendien is de opheffing van de consortia een gemiste kans. Het concept met betrekking tot leerloopbaanoriëntatie/leerwinkels en een mogelijk integratie met de Huizen van het Nederlands worden hiermee naar de prullenmand verwezen. Nochtans wordt verwacht van de centra dat ze intensief samenwerken om geïntegreerde trajecten en samenwerkingsverbanden uit te bouwen. (cfr. decreet betreffende het volwassenenonderwijs van 15 juni 2007). Schijnbaar zijn deze decretale opdrachten bij aanvang van de nieuwe legislatuur onbelangrijk geworden.

De Federatie wil eveneens dat de Vlaamse overheid snel werk maakt van een duurzame verankering van de coördinatie van onderwijs aan gedetineerden in het volwassenenonderwijs. Het regeerakkoord zet '*de leerlingen, leraren en schooldirecties opnieuw centraal. In hen willen we investeren. Want precies zij schrijven dagelijks op het terrein het concrete verhaal voor morgen. Daarvoor verdienen ze vertrouwen en passende steun. Van de overheid, maar ook breder, van de samenleving.*' Nochtans wordt er opnieuw bespaard op de ondersteuningsdiensten en de navorming in onderwijs, wat echter belangrijke elementen zijn bij de verdere professionalisering van de leraren en schooldirecties, wat uiteindelijk ten goed zou moeten komen van leerlingen, studenten en cursisten.

De Federatie vraagt tot slot dat er snel een billijke regeling wordt getroffen met betrekking tot de financiële bijdragen van de pedagogische begeleidingsdiensten/ Vocvo in het kader van de opdrachten van de decretale stuurgroep volwassenenonderwijs.

II. Standpunt van de afvaardiging van de representatieve vakorganisaties

1. Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014 – hoofdstuk 2 – Onderwijs, Afdeling 4. Volwassenenonderwijs

De vakbonden vinden het positief dat de overheid ook werkingsmiddelen voorziet, in het kader van de extra toegekende VTE's voor het inburgeringsbeleid (Artikel 7). Ze betreuren wel dat het slechts voor één jaar gebeurt. Het was logischer geweest om dit onmiddellijk voor twee jaar te doen zodat de toekenning van de werkingsmiddelen parallel zou lopen met de toekenning van de VTE's.

2. Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 – hoofdstuk 2 – Onderwijs, Afdeling 8. Vlaams Ondersteuningscentrum voor het Volwassenenonderwijs, Afdeling 14. Nascholing, Afdeling 17. Consortia volwassenenonderwijs

De onderwijsvakbonden zijn niet akkoord met het 'voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015' omwille van volgende redenen:

1. De keuze van de Vlaamse Regering om mordicus in 2015 een begroting in evenwicht te willen hebben, is volgens de onderwijsvakbonden fout. Vlaanderen zou beter geluisterd hebben naar Paul De Grauwe. Een begrotingsevenwicht is volgens hem een fetisjisme van jewelste. Er zijn momenten waarop je beter investeert: in onderwijs, in een beter openbaar vervoer, in alternatieve energiebronnen om stroomstoringen te voorkomen, in goede wegen... Hij verwijst naar bedrijven: '*Als bedrijven investeringen zouden doen zonder schulden te maken, zaten we nu nog in de middeleeuwen*'. Bovendien, zo stelt hij, is het waanzinnig om nu niet te investeren gelet op de extreem lage rente.

De keuzes die de Vlaamse Regering gemaakt heeft, hebben bovendien tot gevolg dat de gezinnen zullen betalen. De bedrijven en de hoge vermogens worden ontzien.

2. De onderwijsvakbonden kunnen alleen akte nemen van de verdeelsleutel die de Vlaamse Regering heeft gehanteerd om de besparingen op het onderwijs te spreiden over de verschillende onderwijsniveaus. De Vlaamse Regering is er tijdens de onderhandelingen niet in geslaagd ernstige argumenten te geven voor deze verdeelsleutel, behalve dan de reden dat ze het basisonderwijs wilde ontzien op basis van de geobjectiveerde onderfinanciering zoals aangetoond door het rapport van het Rekenhof en wetenschappelijke onderzoeken. Bij haar besparingsdrift heeft de Vlaamse Regering zich in grote mate gedragen als een boekhouder die alleen nog maar cijfers ziet.

3. Dit ontwerp van decreet maakt pijnlijk duidelijk, maar dan alleen nog maar gedeeltelijk, hoe Vlaanderen bespaart op onderwijs: door dit decreet vooral op werkingsmiddelen, door later nog te nemen maatregelen ook op personeel. Als de verdere plannen van de regering doorgang vinden, staan in het secundair onderwijs, het hoger onderwijs, het deeltijds kunstonderwijs, het volwassenenonderwijs en de centra voor leerlingenbegeleiding meer dan 2 500 betrekkingen op de helling. In andere beleidsdomeinen kan men misschien de tering naar de nering zetten, taken afstoten of sponsors zoeken. In het onderwijs is de boodschap: meer werk met minder middelen en met minder personeel. Is dat de vertaling van volgende zin in het regeerakkoord: '*We kiezen uitdrukkelijk voor mensen. We zetten ... leraren ... opnieuw centraal. In hen willen we investeren.*'?

De onderwijsvakbonden vragen dat er in het onderwijs een kerntakendebat wordt georganiseerd. Welke taken hebben scholen en centra en welke taken niet? Men kan de werkingsmiddelen van de scholen en centra en een vermindering van het personeelskorps niet doorvoeren zonder ook de kerntaken duidelijk af te bakenen of minstens te zeggen welke taken niet meer moeten uitgeoefend worden.

4. Minister Crevits verklaarde in De Standaard op 30 augustus: '*Deze besparingen moeten we doen, zoniet kunnen we niet investeren. En investeringen zijn hard nodig, om het onderwijs te verbeteren. Maar vooral in de scholenbouw. Dat is onze eerste prioriteit. Deze regering trekt er een half miljard euro extra voor uit.*'

De uitspraak van minister Crevits is duidelijk. Deze besparingsronde in het onderwijs is niet nodig omdat onderwijs boven zijn stand leeft, maar om te kunnen investeren: in de scholenbouw, in de sector welzijn en in de economie.

Investeringen in de scholenbouw zijn nodig, maar alleen daarin investeren is erg kortzichtig. Minder werkingsmiddelen kunnen een effect hebben op het pedagogisch comfort van de leraren. Minder personeel heeft een impact op de werkomstandigheden van de overblijvende personeelsleden. De Vlaamse regering zal bovendien rekening moeten houden met de plannen van de federale regering die sterk ingrijpen op de arbeidsvoorwaarden en de loopbaan van het onderwijzend personeel. Ook de niet-aanpassing van de financiering van het hoger onderwijs aan het stijgend aantal studenten zal de kwaliteit van het hoger onderwijs in het gedrang brengen.

5. Structurele besparingen bieden geen oplossing voor structurele problemen: de onderfinanciering van de hogescholen, het gebrek aan aanvangsbegeleiding, de opleiding en de professionalisering van leraren, het bestaande gebrek aan voldoende omkadering... Deze besparingen bieden alleen maar een gedeeltelijke oplossing voor het lerarentekort.

6. Vlaanderen heeft nood aan heel goed opgeleide mensen. Als Vlaanderen op onderwijs beknibbelt, zal dat effect hebben op langere termijn. Men moet trouwens niet goed zien om dat nu al op te merken. Maar zoals altijd zal het weer de schuld zijn van het onderwijs als een of ander gesubsidieerd rapport binnenkort die dalende kwaliteit nogmaals zichtbaar maakt. Deze besparingen zullen op langere termijn meer zullen kosten dan ze opbrengen.

7. In de septemberverklaring verklaarde de minister-president dat we de totale besparingsinspanning moeten leveren omwille van drie redenen: de saneringsbijdrage van de zesde staatshervorming, het bijstellen naar beneden toe van de groeiverwachtingen en de gewijzigde houding van Eurostat ten opzichte van een aantal alternatief gefinancierde initiatieven (zoals bijvoorbeeld de Scholen van Morgen). Ze veronderstellen dat deze verklaring gedragen is door de voltallige Vlaamse Regering. Maar dat betekent dan ook dat Vlaanderen - en dus ook onderwijs - minstens ten dele besparingen moet ondergaan omwille van verkeerde inschattingen in het verleden van de politieke overheid. Bovendien zegt Eurostat niet dat Vlaanderen verplicht wordt om een begroting in evenwicht in te dienen.

III. Engagementen van de overheid

De overheid engageert zich om het onevenwicht in de besparingen die worden toegepast in het Vlaams Ondersteuningscentrum voor het Volwassenenonderwijs enerzijds, en de pedagogische begeleiding voor het volwassenenonderwijs anderzijds, grondig te onderzoeken met het oog op eventuele bijsturingen tijdens de begrotingscontrole 2015.

De overheid engageert zich om een onderzoek uit te voeren naar de praktische en financiële haalbaarheid van het instellen van een financiële begrenzing van het inschrijvingsgeld in het volwassenenonderwijs, die wordt toegepast per semester, met het oog op een eventuele aanpassing van het decreet bij een eerstvolgend verzameldecreet betreffende het onderwijs.

Vervolg protocol nr.50 - VOC BE

Brussel,

AFVAARDIGING VAN DE OVERHEID:

AFVAARDIGING VAN DE BESTUREN:

VOORZITTER,

Hilde CREVITS,
Viceminister-president van de Vlaamse
Regering, Vlaams minister van Onderwijs

LEDEN,

Geert BOURGEOIS,
Minister-president van de Vlaamse
Regering

Vervolg protocol nr. 50 - VOC BE

AFVAARDIGING VAN DE REPRESENTATIEVE VAKORGANISATIES:

Voor de Algemene Centrale der Openbare Diensten (ACOD):

Annemie TURTELBOOM,
Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie

Voor de Christelijke Onderwijscentrale (COC):

Voor het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt - Onderwijs (VSOA - onderwijs):

PROTOCOL NR. 63
houdende de conclusies van de onderhandelingen die gevoerd werden
in de vergaderingen van het Vlaams onderhandelingscomité voor
het hoger onderwijs op 14 oktober 2014

Vlaanderen
is onderwijs & vorming

VLAAMS ONDERHANDELINGSCOMITE VOOR HET HOGER ONDERWIJS

Brussel, 17 oktober 2014

PROTOCOL NR. 63. HOUDENDE DE CONCLUSIES VAN DE ONDERHANDELINGEN DIE GEVOERD WERDEN IN DE VERGADERINGEN VAN HET VLAAMS ONDERHANDELINGSCOMITE VOOR HET HOGER ONDERWIJS OP 14 OKTOBER 2014

over

het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014 – Hoofdstuk 2 – Onderwijs, Afdeling 7. Steunpunt Inclusief Hoger Onderwijs

en

het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 – Hoofdstuk 2 – Onderwijs, Afdeling 11. Hoger Onderwijs, Afdeling 15. Expertisenetwerken, Afdeling 19. Gedetacheerden vakbond Hoger Onderwijs, Afdeling 20. Vormingsfonds Hoger Onderwijs, Afdeling 21. Hogere Zeevaartschool, Afdeling 22. Toevoeging aan de werkingsuitkeringen van de hogeronderwijsinstellingen, Afdeling 23. Werkingsenveloppe van de hogescholen en universiteiten, Afdeling 24. Aanmoedigingsfonds, Afdeling 25. Registratie van studenten met een functiebeperking

De afvaardiging van de overheid, werd samengesteld uit:

1. mevr. Hilde CREVITS, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs – voorzitter;

2. de hr. Geert BOURGEOIS, Minister-president van de Vlaamse Regering – lid;

3. mevr. Annemie TURTELBOOM, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie – lid;

4. de hr. Philippe MUYTERS, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport – lid,

De afvaardiging van de besturen, werd vertegenwoordigd door:

mevr. Erika EECKHOUT, personeelsdirecteur van de Ersamushogeschool Brussel
mevr. Maria DE SMET, algemeen directeur LUCA School of Arts (LUCA)

de hr. Johan VEECKMAN, algemeen directeur Arteveldehogeschool
de hr. Erwin SAMSON, algemeen beheerder van de AP hogeschool
de hr. Bert HOOGEWIJS, algemeen directeur Hogeschool Gent
de hr. Serge SIMON, beheerder personeel en organisatie UA
de hr. Bert OVERLAET, directeur personeelsdienst KULeuven
de hr. Jeroen VANDEN BERGHE, logistiek beheerder UGent
de hr. Raf DEVOS, personeelsdirecteur VUB

De afvaardiging van de representatieve vakorganisaties, te weten:

- de Algemene Centrale der Openbare Diensten, werd vertegenwoordigd door:

de hr. Raf DE WEERDT, algemeen secretaris ACOD-onderwijs
de hr. Dany BOLLENS, stafmedewerker ACOD-onderwijs
de hr. Lorenzo EECLOO, afgevaardigde ACOD-overheidsdiensten

- de Federatie van de Christelijke Syndicaten der Openbare Diensten (de Christelijke Onderwijscentrale COC en ACV-openbare diensten), werd vertegenwoordigd door:

mevr. Stefanie VERMEIRE, afgevaardigde ACV – Openbare Diensten – Vlaamse universiteiten

de hr. Chris Herreman, secretaris ACV-openbare diensten – Vlaamse universiteiten
de hr. Rudy VAN RENTERGHEM, adjunct secretaris-generaal COC
de hr. Johan ROTTIERS, afgevaardigde COC

- het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt, werd vertegenwoordigd door:

de hr. Wauter LEENKNECHT, secretaris
de hr. Louis DE MEYERE, voorzitter
de hr. Tim VAN DE VOORDE, afgevaardigde VSOA

I. Standpunt van de afvaardiging van de besturen

Protocol van akkoord van de besturen bij het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014 – hoofdstuk 2 Onderwijs

De **besturen** in het Vlaams Onderhandelingscomité voor het Hoger Onderwijs geven een **protocol van akkoord** bij het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014 – hoofdstuk 2 Onderwijs.

Protocol van niet-akkoord van de besturen bij het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015

De **besturen** in het Vlaams Onderhandelingscomité voor het Hoger Onderwijs geven een protocol van **niet akkoord** bij het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015.

De besturen betreuren dat de minister van Onderwijs de helft van de geplande besparingen voor 2015 doorvoert in het Hoger Onderwijs. Het Hoger Onderwijs behelst nochtans slechts 17% van de totale onderwijsenveloppe in Vlaanderen. De zware besparing in het Vlaamse Hoger Onderwijs komt ongemeen hard aan omdat Vlaanderen zich met 1,4% van het BRP reeds onder de OESO-streefnorm van 2% bevindt.

De besturen wijzen op de omvang van de punctuele besparingen in het Hoger Onderwijs:

-.Vooreerst was in 2015 een positieve financiële klik van ca. € 24,6 miljoen voorzien om het sterk stijgend aantal studenten in de hoger onderwijsinstellingen op te vangen. Het niet toekennen van deze klik betekent dat de evolutie van de studentenaantallen in het hoger onderwijs in Vlaanderen helemaal niet worden gevolgd, wat tot onaanvaardbare werkdruk leidt voor het personeel betaald met deze middelen.

- Daarnaast voert de overheid nog ca. € 26,4 miljoen lineaire besparingen door op de werkingsmiddelen van de hoger onderwijsinstellingen. De besturen wensen te onderstrepen dat vanuit deze middelen tot een zekere hoogte ook personeelsleden worden betaald. Het is dus een illusie om te stellen dat een besparing op de werkingsmiddelen geen effect heeft op de invulling van het personeelsbestand van universiteiten en hogescholen.

Verder betreuren de besturen ook nog de bijkomende generieke besparingen van ca. € 4,5 miljoen. Vooral de substantiële generieke besparing in de middelen van de sociale voorzieningen van ca. € 2,4 miljoen zijn moeilijk te rijmen met de inspanningen die het hoger onderwijs zal moeten leveren bij steeds stijgende studentenaantallen en een toenemende sociale problematiek.

Naast al deze aangekondigde besparingsmaatregelen leeft de overheid ook nog bepaalde eerder genomen financiële engagementen niet na. Onderstaande bijkomende elementen maken de besparingen voor het Hoger Onderwijs in 2015 extra pijnlijk:

- De besturen wijzen erop dat de overheid ook een bijkomende desindexering doorvoert op het onderwijsbudget: enerzijds wordt de component werkingsmiddelen niet geïndexeerd (besparing van bijna € 3 miljoen in het Hoger Onderwijs) en anderzijds zal men 0,1% minder toekennen dan beloofd in het looncomponent. De besturen wijzen erop dat deze systematische onderindexering en desindexeringsacties reeds jaren door de overheid worden gehandhaafd. Deze systematiek zorgt ervoor dat sinds 2008 de werkelijke evolutie van de kosten niet meer gevolgd worden, wat betekent dat een erosie plaatsvindt in de uitrustings- en verbruiksgoederen en investeringen alsook een effect heeft op het personeelsbestand.

- De besturen zijn verbolgen over het feit dat de door de overheid beloofde middelen van ca. € 1,6 miljoen voor de uitbouw van samenwerkingsverbanden voor het hoger beroepsonderwijs (niveau 5 van de Vlaamse Kwalificatiestructuur) in 2015 helemaal niet zullen worden toegekend, terwijl de arbeidsmarkt schreeuwt om studenten met een kwalitatief HBO5-niveau.

- Vervolgens wensen de besturen erop te wijzen dat in de hele overheidscommunicatie betreffende besparingen, geen woord wordt gerept over het grote tekort in de patronale bijdrage (kinderbijslag), ten gevolge van de 6e staatshervorming. Er wordt bovendien geen enkele oplossing aangereikt voor de aanzienlijke financiële lasten die het gevolg zijn van het onvoldoende doorstorten van de middelen voor de patronale bijdragen en voor de uitvoering van art. 41 (III.58 codex HO).

- Tot slot betreuren de besturen dat het decretaal verankerde groeipad voor de sociale toelage van de universiteiten in 2015 en 2016 wordt geschrapt. Dit verbreekt het engagement van de overheid om de sociale toelage per student, ongeacht de instelling waarin hij/zij is ingeschreven, op een gelijkwaardig niveau te brengen.

De besturen vragen de overheid nog steeds duidelijke engagementen om de autonomie van de instellingen te versterken en de planlast te verminderen door administratieve vereenvoudiging. De besturen hebben in dit geval een concreet voorstel voor het tijdelijk opschorten van de lopende visitatieronde.

De besturen vragen de overheid uitdrukkelijk om via het VOC betrokken en geïnformeerd te blijven worden omtrent de inhoud van eventuele voorstellen voor wijziging van het betreffende decreet.

Omwille van bovenstaande redenen geven de besturen een protocol van **niet akkoord** bij het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015.

II. Standpunt van de afvaardiging van de representatieve vakorganisaties

1. Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014 – Hoofdstuk 2 – Onderwijs

De onderwijsvakbonden zijn akkoord met het 'voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014' uitgezonderd artikel 10.

De onderwijsvakbonden zijn niet akkoord met artikel 10 omdat dit artikel aan de Vlaamse minister van onderwijs een blanco cheque geeft om subsidies te verstrekken in het kader van SALK. De vraag stelt zich trouwens ook of de redenen die tijdens de onderhandelingen aangehaald werden om subsidies aan de stad Genk te geven geen discriminatie inhouden ten aanzien van andere gemeenten. De economische crisis leidt immers in het ganse land tot toename van de werkloosheid. Volgens de onderwijsvakbonden is deze blanco cheque ook geen goed signaal naar de scholen en centra die geconfronteerd worden met zeer ernstige besparingen.

2. Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 – Hoofdstuk 2 – Onderwijs, Afdeling 11. Hoger Onderwijs, Afdeling 15. Expertisenetwerken, Afdeling 19. Gedetacheerden vakbond Hoger Onderwijs, Afdeling 20. Vormingsfonds Hoger Onderwijs, Afdeling 21. Hogere Zeevaartschool, Afdeling 22. Toevoeging aan de werkingsuitkeringen van de hogeronderwijsinstellingen, Afdeling 23. Werkingsenveloppe van de hogescholen en universiteiten, Afdeling 24. Aanmoedigingsfonds, Afdeling 25. Registratie van studenten met een functiebeperking

De onderwijsvakbonden ACOD Onderwijs, VSOA Onderwijs en FCSOD gaan niet akkoord met het 'voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015' omwille van volgende redenen:

1. De keuze van de Vlaamse Regering om tegen elke prijs in 2015 een begroting in evenwicht te willen hebben, is volgens de onderwijsvakbonden fundamenteel fout. Vlaanderen zou beter geluisterd hebben naar economen zoals Paul De Grauwe. Een begrotingsevenwicht is volgens hem een fetisjisme van jewelste. Er zijn momenten waarop je beter investeert: in onderwijs, in een beter openbaar vervoer, in alternatieve energiebronnen om stroomstoringen te voorkomen, in goede wegen... Hij verwijst naar bedrijven: '*Als bedrijven investeringen zouden doen zonder schulden te maken, zaten we nu nog in de middeleeuwen*'. Bovendien, zo stelt hij, is het waanzinnig om nu niet te investeren gelet op de extreem lage rente.
De keuzes die de Vlaamse Regering gemaakt heeft, hebben bovendien tot gevolg dat de gezinnen zullen betalen. De bedrijven en de hoge vermogens worden ontzien.

2. De onderwijsvakbonden kunnen alleen akte nemen van de verdeelsleutel die de Vlaamse Regering heeft gehanteerd om de besparingen op het onderwijs te spreiden over de verschillende onderwijsniveaus. De Vlaamse Regering is er tijdens de onderhandelingen niet in geslaagd ernstige argumenten te geven voor deze verdeelsleutel, behalve dan het feit dat ze het basisonderwijs wilde ontzien. Bij haar besparingsdrift heeft de Vlaamse Regering zich in grote mate gedragen als een blinde boekhouder die alleen nog maar onduidelijke cijfers ziet.

3. Dit ontwerp van decreet maakt pijnlijk duidelijk, maar dan alleen nog maar gedeeltelijk, hoe zwaar Vlaanderen bespaart op onderwijs: door dit decreet vooral op werkingsmiddelen, door

later nog te nemen maatregelen ook op personeel. Als de verdere plannen van de regering doorgang vinden, staan in het secundair onderwijs, het hoger onderwijs, het deeltijds kunstonderwijs, het volwassenenonderwijs en de centra voor leerlingenbegeleiding meer dan 2 500 betrekkingen op de helling.
Naar het hoger onderwijs is de boodschap duidelijk: meer werk met minder middelen en met minder personeel. Is dat de vertaling van volgende zin in het regeerakkoord: '*We kiezen uitdrukkelijk voor mensen. We zetten ... leraren ... opnieuw centraal. In hen willen we investeren.*'?

De onderwijsvakbonden gaan er van uit dat er in het onderwijs een kerntakendebat wordt georganiseerd. Welke taken hebben (hoge)scholen, universiteiten en centra en welke taken niet? Men kan de werkingsmiddelen van de (hoge)scholen, universiteiten en centra en een vermindering van het personeelskorps niet doorvoeren zonder ook de kerntaken duidelijk af te bakenen of minstens te zeggen welke taken niet meer moeten uitgeoefend worden.

4. Minister Crevits verklaarde in De Standaard op 30 augustus: '*Deze besparingen moeten we doen, zoniet kunnen we niet investeren. En investeringen zijn hard nodig, om het onderwijs te verbeteren. Maar vooral in de scholenbouw. Dat is onze eerste prioriteit. Deze regering trekt er een half miljard euro extra voor uit.*'

De uitspraak van minister Crevits is duidelijk. Deze besparingsronde in het onderwijs is niet nodig omdat onderwijs boven zijn stand leeft, maar om te kunnen investeren: in de scholenbouw, in de sector welzijn en in de economie.

Investeringen in de scholenbouw zijn nodig, maar alleen daarin investeren is erg kortzichtig. Minder werkingsmiddelen kunnen een effect hebben op het pedagogisch comfort van de leraren. Minder personeel heeft een impact op de werkomstandigheden van de overblijvende personeelsleden.

De weigering tot aanpassing van de financiering van het hoger onderwijs aan het reeds decennialang stijgend aantal studenten zal de kwaliteit van het hoger onderwijs finaal onherstelbaar in het gedrang brengen.

5: Structurele besparingen bieden geen oplossing voor structurele problemen zoals de onderfinanciering van de hogescholen en universiteiten.

6. Vlaanderen heeft nood aan heel goed opgeleide mensen. Als Vlaanderen op onderwijs beknibbelt, zal dat effect hebben op langere termijn. Men moet trouwens niet goed zien om dat nu al op te merken. Maar zoals altijd zal het weer de schuld zijn van het onderwijs als een of ander gesubsidieerd rapport binnenkort die dalende kwaliteit nogmaals zichtbaar maakt. Deze besparingen zullen op langere termijn meer zullen kosten dan ze opbrengen.

7. In de septemberverklaring verklaarde de minister-president dat we de totale besparingsinspanning moeten leveren omwille van drie redenen: de saneringsbijdrage van de zesde staatshervorming, (technisch niet correct), het bijstellen naar beneden toe van de groeiverwachtingen en de gewijzigde houding van Eurostat ten opzichte van een aantal alternatief gefinancierde initiatieven (zoals bijvoorbeeld de Scholen van Morgen). We veronderstellen dat deze verklaring gedragen is door de voltallige Vlaamse Regering. Maar dat betekent dan ook dat Vlaanderen - en dus ook onderwijs - minstens ten dele besparingen moet ondergaan omwille van verkeerde inschattingen in het verleden van de politieke overheid. Bovendien zegt Eurostat niet dat Vlaanderen verplicht wordt om een begroting in evenwicht in te dienen.

Specifiek voor het hoger onderwijs stellen de onderwijsvakbonden vast dat engagementen uit het verleden over groeiperspectieven met de voeten worden getreden. De voorliggende besparingen zijn absoluut een zeer harde klap voor het hoger onderwijs. Het is daarom absoluut noodzakelijk dat er bijkomende maatregelen worden genomen om te pogen om de impact hiervan nog enigszins te matigen.

Deze maatregelen dienen de mogelijkheid te voorzien voor de instellingen om hun huidige contractuele personeelsleden, die een belangrijke rol spelen in de werking van de instelling maar wiens positie door de besparingen onder druk komt te staan, te verankeren binnen de instelling door hen (waar van toepassing) een statutaire positie te bieden. Tegelijk biedt dit alle instellingen de mogelijkheid om een vlottere interne mobiliteit te organiseren, en zo hun huidige personeelsbestand op een zo efficiënt mogelijke manier in te zetten.

Zij vragen dat de overheid zich engageert om de volgende concrete maatregelen uit te werken, en om nog dit jaar stappen te zetten om deze maatregelen om te zetten in regelgeving:

1) Het voorzien van een eenmalige uitzonderingsmaatregel waarbij de personeelsleden die momenteel reeds met een arbeidsovereenkomst zijn verbonden aan een instelling voor hoger onderwijs, en die niet voldoen aan de decretale voorwaarden voor overheveling zoals voorzien in artikel V.58 (universiteiten) respectievelijk artikel V.191 (hogescholen), alsnog zonder openbare vacature door de instelling in een statutair ambt zouden kunnen worden gerangschikt, dit natuurlijk mits instemming van de betrokkene.
Aangezien het geenszins de bedoeling is om de principes van de openbare vacature en de objectieve selectieprocedure uit te hollen, en het hier slechts mag gaan om een eenmalige uitzonderingsmaatregel, zou een instelling deze enkel kunnen toepassen op voorwaarde dat zij er zich toe verbindt om alle toekomstige wervingen voor de betrokken personeelscategorieën voortaan uit te voeren op een wijze die voldoet aan de decretale voorwaarden om desgevallend een latere overheveling naar een statutaire positie toe te laten.
De wijze waarop de toekomstige wervingen zullen gebeuren evenals de wijze waarop de voormelde overgangsmaatregel in de praktijk zal worden toegepast, dienen te worden vastgelegd in een eigen reglement van de instelling.

2) Het voorzien van de mogelijkheid voor de universiteiten om jaarlijks een deel van-de-sociale toelage toe te voegen aan de werkingsuitkering, en dit onder de voorwaarden en volgens specifieke verder te onderhandelen modaliteiten.
Dit sluit aan bij de regeling die reeds is voorzien voor de hogescholen in het kader van het Decreet betreffende de studentenvoorzieningen in Vlaanderen (zoals blijkt uit de memorie van toelichting bij artikel 34 en 35 bij dit decreet:
https://docs.vlaamsparlement.be/docs/stukken/2011-2012/g1618-1.pdf), thans opgenomen in de Codex Hoger Onderwijs.
Voor de vrije instellingen die niet over deze mogelijkheid beschikken moet onderzocht worden hoe een gelijke behandeling gerealiseerd kan worden.

De onderwijsvakbonden verwerpen ook de forse besparingen op de sociale voorzieningen. Het is een maatregel die niet bepaald kenmerkend is voor een regering met een menselijk gelaat.

De vakbonden nemen tenslotte akte van het feit dat de middelen voor het aanmoedigingsfonds toegevoegd worden aan de werkingsuitkeringen d.m.v. de variabele OW componenten. Voor alle duidelijkheid stellen we hierbij er wel op rekenen dat de instellingen hun mondelinge bevestiging van hun beleid terzake verderzetten en correct financieren.

Vervolg protocol nr. 63 - VOC HO

Brussel,

AFVAARDIGING VAN DE OVERHEID:

AFVAARDIGING VAN DE BESTUREN:

VOORZITTER,

Hilde CREVITS,
Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs

LEDEN,

Geert BOURGEOIS,
Minister-president van de Vlaamse Regering

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Onderwijs

Afdeling 1. Basisonderwijs

Art. 2. Aan artikel 79, §3, van het decreet Basisonderwijs van 25 februari 1997, vervangen bij het decreet van 4 juli 2008 en gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 18 december 2009, 23 december 2010, 1 juni 2012 en 21 december 2012, worden een punt 6° en een punt 7° toegevoegd, die luiden als volgt:

"6° in afwijking van punt 2° is voor het begrotingsjaar 2015 de coëfficiënt A2 = 0,6(Cx-1/Cx-2) + 0,4;
7° het bedrag voor begrotingsjaar 2015 verkregen na toepassing van §3, 1°, en §3, 6°, wordt verminderd met 8.101.000 euro.".

Art. 3. In artikel 80, §3, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 4 juli 2008 en gewijzigd bij het decreet van 18 december 2009, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° Pjaarx = percentage voor het begrotingsjaar in kwestie. Dat percentage bedraagt 14,5625% voor de begrotingsjaren 2014 en 2015. Vanaf het begrotingsjaar 2016 stijgt dit percentage jaarlijks met 0,1875% tot 15,5% vanaf 2020. Vanaf begrotingsjaar 2021 is het dit percentage van 15,5% dat zal worden toegepast;".

Art. 4. Aan artikel 85bis, §3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 4 juli 2008 en gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 18 december 2009, 23 december 2010, 1 juni 2012 en 21 december 2012, worden een punt 6° en een punt 7° toegevoegd, die luiden als volgt:

"6° in afwijking van punt 2° is voor het begrotingsjaar 2015 de coëfficiënt A2 = 0,6(Cx-1/Cx-2) + 0,4;
7° het bedrag voor begrotingsjaar 2015, verkregen na toepassing van §3, 1°, en §3, 6°, wordt verminderd met 731.000 euro.".

Afdeling 2. Subsidie-enveloppes voor het verstrekken van onderwijs

Art. 5. In artikel X.5, §1, van het decreet betreffende het onderwijs XIV van 14 februari 2003 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"Vanaf 2015 bedraagt de subsidie-enveloppe 1.469.000 euro. Vanaf 2016 wordt dit bedrag geïndexeerd op basis van de gezondheidsindex.".

Afdeling 3. Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs

Art. 6. In artikel 5, eerste lid, van het decreet van 7 mei 2004 tot omvorming van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid 'Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs' naar een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap 'Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs', gewijzigd bij de decreten van 16 november 2012 en 20 december 2013, worden punt 2° en punt 3° opgeheven.

Afdeling 4. Centra voor Leerlingenbegeleiding

Art. 7. In artikel 53 van het decreet van 1 december 1998 betreffende de Centra voor Leerlingenbegeleiding, gewijzigd bij de decreten van 24 december 2004, 7 juli 2006, 21 november 2008, 18 december 2009, 23 december 2010, 13 juli 2012 en 21 december 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de bedragen "15.922.000 euro", "2.655 euro" en "3.000 euro" respectievelijk vervangen door de bedragen "14.624.000 euro", "2.390 euro" en "2.700 euro";

2° paragraaf 4 wordt opgeheven;

3° paragraaf 5 wordt opgeheven.

Art. 8. In hoofdstuk VIII van het decreet van 1 december 1998 betreffende de Centra voor Leerlingenbegeleiding wordt een afdeling 4/1, die bestaat uit artikel 71/1, ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 4/1. Aanwendingspercentage omkadering

Art. 71/1. De Vlaamse Regering kan op basis van de budgettaire mogelijkheden een aanwendingspercentage vastleggen van de personeelsformatie, berekend in toepassing van de bepalingen van de afdelingen 1 tot en met 4 van dit hoofdstuk. Dit aanwendingspercentage kan ingaan op 1 september van elk schooljaar.".

Art. 9. In artikel 89 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 14 februari 2003, 15 juli 2005 en 17 juni 2011, wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De Vlaamse Regering kan op basis van de budgettaire mogelijkheden een aanwendingspercentage vastleggen van het resultaat dat wordt bekomen door toepassing van de bepalingen van dit artikel.".

Afdeling 5. Secundair onderwijs

Art. 10. In artikel 243, §3, van de Codex Secundair Onderwijs, gecodificeerd op 17 december 2010, gewijzigd bij de decreten van 1 juni 2012 en 21 december 2012, worden een punt 6° en een punt 7° toegevoegd, die luiden als volgt:

"6° in afwijking van punt 2° is voor het begrotingsjaar 2015 de coëfficiënt A2 = 0,6 (Cx-1/Cx-2) + 0,4;
7° het bedrag voor het begrotingsjaar 2015 verkregen na toepassing van §3, 1° tot en met 6°, wordt in het begrotingsjaar 2015 met 17.127.000 euro verminderd.".

Art. 11. In artikel 244, §3, van dezelfde codex wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° Pjaarx = percentage voor het begrotingsjaar in kwestie. Dat percentage bedraagt 10,375% voor het begrotingsjaar 2015. Vanaf het begrotingsjaar 2016 stijgt dit percentage jaarlijks met 0,125% tot 11% vanaf het begrotingsjaar 2020;".

Art. 12. In artikel 324, §3, van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 1 juni 2012 en 21 december 2012, worden een punt 6° en een punt 7° toegevoegd, die luiden als volgt:

"6° in afwijking van punt 2° is voor het begrotingsjaar 2015 de coëfficiënt A2 = 0,6 (Cx-1/Cx-2) + 0,4;
7° het bedrag voor het begrotingsjaar 2015 verkregen na toepassing van §3, 1° tot en met 6°, wordt in het begrotingsjaar 2015 met 1.119.000 euro verminderd.".

Afdeling 6. Wijzigingen aan het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II

Art. 13. Aan artikel 3ter van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II, ingevoegd bij het decreet van 20 december 2002 en gewijzigd bij de decreten van 9 juli 2010, 1 juni 2012 en 21 december 2012, wordt een paragraaf 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§7. in afwijking van paragraaf 2 is A2 voor het begrotingsjaar 2015 gelijk aan 0,4 + 0,6 (Ik1/Ik0).".

Art. 14. Aan artikel 3quinquies, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 juli 2006 en gewijzigd bij de decreten van 1 juni 2012 en 21 december 2012, wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"5° in afwijking van punt 1° is de verhouding C1/C0 voor het begrotingsjaar 2015 gelijk aan 1.".

Afdeling 7. DKO

Art. 15. Artikel 100ter van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 14 februari 2003, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 100ter. Voor het schooljaar 2015-2016 bedraagt het inschrijvingsgeld:
1° 300 euro;
2° 125 euro als de leerling de leeftijd van 25 jaar niet heeft bereikt of recht heeft op het verminderde inschrijvingsgeld bedoeld in artikel 100quater;

3° 62 euro als de leerling de leeftijd van 18 jaar niet bereikt heeft op 31 december van het schooljaar in kwestie;
4° 40 euro als de leerling de leeftijd van 18 jaar niet bereikt heeft op 31 december van het betrokken schooljaar en recht heeft op het verminderde inschrijvingsgeld bedoeld in artikel 100quater.

De inschrijvingsgelden voor het deeltijds kunstonderwijs worden jaarlijks vanaf het schooljaar 2015-2016 vermenigvuldigd met de aanpassingscoëfficiënt A die als volgt berekend wordt:
A = (Cx-1/Cx-2), waarbij:
1° Cx-1: de gezondheidsindex van de maand januari van het begrotingsjaar x-1;
2° Cx-2: de gezondheidsindex van de maand januari van het begrotingsjaar x-2.
Het bedrag wordt afgerond naar de hogere eenheid.".

Art. 16. In artikel 3quater van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II, ingevoegd bij het decreet van 20 december 2002 en gewijzigd bij de decreten van 9 juli 2010, 13 juli 2012 en 12 december 2012, worden paragraaf 3 en paragraaf 4 vervangen door wat volgt:

"§3. De werkingsmiddelen voor het schooljaar (X, X+1) worden jaarlijks berekend als volgt:
Aantal toegekende leraarsuren voor het schooljaar (X, X+1) * bedrag per leraarsuur.
Het basisbedrag voor de studierichting Beeldende Kunst bedraagt 78,36 euro.
Het basisbedrag voor de studierichting Muziek, Woordkunst en Dans bedraagt 26,12 euro.
Deze basisbedragen worden vanaf het schooljaar 2015-2016 jaarlijks vermenigvuldigd met de aanpassingscoëfficiënt A die als volgt berekend wordt:
A = (Cx-1/Cx-2), waarbij:
1° Cx+1: de consumptie-index van de maand februari van het begrotingsjaar x+1;
2° Cx: de consumptie-index van de maand februari van het begrotingsjaar x.".

Art. 17. Artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juni 2005 houdende de organisatie en de financiering van de Koninklijke Beiaardschool Jef Denyn in Mechelen wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 7. De Beiaardschool ontvangt voor het schooljaar X, X+1 een werkingsbudget dat jaarlijks als volgt berekend wordt:
Basisbedrag * aanpassingscoëfficiënt A.
Het basisbedrag bedraagt 25.340 euro. Vanaf het schooljaar 2015-2016 wordt de aanpassingscoëfficiënt A als volgt berekend:
A = (Cx+1)/Cx, waarbij:
1° Cx+1: de consumptie-index van de maand februari van het begrotingsjaar x+1;
2° Cx: de consumptie-index van de maand februari van het begrotingsjaar x.
Het bedrag wordt afgerond naar de hogere eenheid. Van de werkingsmiddelen wordt 60% uitbetaald in februari en 40% na voorlegging van de financiële rapportering met jaarrekening en balans, zoals bepaald in artikel 9.".

Art. 18. Artikel 20 en artikel 20/1 van het decreet van 4 juli 2008 betreffende de werkingsbudgetten in het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet Basisonderwijs van 25 februari 1997 wat de werkingsbudgetten betreft, gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2010, worden vervangen door wat volgt:

"Art. 20. Voor het begrotingsjaar 2015, dat de kredieten omvat voor het schooljaar 2014-2015, is het bedrag dat bestemd is voor het deeltijds kunstonderwijs in het Gemeenschapsonderwijs 1.708.661 euro.

Vanaf begrotingsjaar 2016 wordt dit werkingsbudget jaarlijks vermenigvuldigd met de aanpassingscoëfficiënt A2 die als volgt berekend wordt:
A2 = (Cx-1/Cx-2), waarbij:
1° Cx-1 : de gezondheidsindex van de maand januari van het begrotingsjaar x-1;
2° Cx-2 : de gezondheidsindex van de maand januari van het begrotingsjaar x-2.
De A2-coëfficiënt wordt voor 100% in rekening gebracht.".

Afdeling 8. Vlaams Ondersteuningscentrum voor het Volwassenenonderwijs

Art. 19. In artikel 47 van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, gewijzigd bij de decreten van 1 juni 2012 en 21 december 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden "788.000 euro" vervangen door de woorden "956.000 euro vanaf het begrotingsjaar 2015";

2° paragraaf 5 wordt vervangen door wat volgt:

"§5. De subsidie wordt vanaf het begrotingsjaar 2015 aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.";

3° er wordt een paragraaf 8 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§8. In afwijking van paragraaf 5, wordt het werkingsgedeelte van de jaarlijkse subsidie aan het Vlaams Ondersteuningscentrum voor het Volwassenenonderwijs voor het begrotingsjaar 2015 niet aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.".

Afdeling 9. Centra voor volwassenenonderwijs

Art. 20. In artikel 109 van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 juli 2013, wordt in paragraaf 1 het bedrag "1,15 euro" vervangen door het bedrag "1,50 euro".

Art. 21. In artikel 109 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

"§2. In afwijking van paragraaf 1 wordt het inschrijvingsgeld begrensd op 600 euro per schooljaar.".

Art. 22. In artikel 110, §3, 3°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 21 december 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het bedrag "1,15 euro" wordt vervangen door het bedrag "1,50 euro";

2° de woorden "en vanaf het schooljaar 2014-2015" worden vervangen door de woorden "voor de periode van 1 september 2014 tot en met 31 december 2014";

3° de woorden "en vanaf 1 januari 2015 0,70 euro" worden toegevoegd.

Afdeling 10. Contingent detacheringen

Art. 23. In artikel 77quater, §2, derde lid, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, ingevoegd bij het decreet van 14 februari 2003 en het laatst gewijzigd bij het decreet van […] december 2014 houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2014, wordt het getal "43" vervangen door het getal "42".

Art. 24. Artikel VII.20, 2°, van het decreet van 25 april 2014 betreffende het onderwijs XXIV wordt opgeheven.

Afdeling 11. Hoger Onderwijs

Art. 25. In artikel III.5, §9, tweede lid, van de codex Hoger Onderwijs worden de woorden "2012 en 2013" vervangen door de woorden "2012, 2013 en 2015".

Art. 26. Aan artikel III.5, §11, van dezelfde codex wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Voor het begrotingsjaar 2015 worden de indexeringsbepalingen opgenomen in paragraaf 4, 10 en 12, derde lid, van dit artikel, artikel III.9, §8, laatste lid, III.21, §4, eerste lid en III.21, §4, eerste lid, in artikel III.123, III.24, §3, III.34, §5, tweede lid, III.37, §1, tweede lid, III.40, §2, III.43, §1, derde lid, III.45, §1, tweede lid, III.59, §3, III.77, tweede lid en III.114, §3, toegepast overeenkomstig de bepaling in paragraaf 9, tweede lid.".

Art. 27. In de Codex Hoger Onderwijs wordt een artikel III.6/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. III.6/1. In afwijking van artikel 6, §1, §2 en §3, van deze codex evolueren in het begrotingsjaar 2015 de bedragen van de variabele onderwijsdelen niet als het aantal opgenomen studiepunten in het desbetreffende variabele onderwijsdeel berekend voor het begrotingsjaar 2015 toeneemt met ten minste 2% ten opzichte van de referentiepunten. Er worden ook geen nieuwe referentiepunten vastgelegd bij een eventuele stijging van 2% of meer van het aantal opgenomen studiepunten voor het desbetreffende variabele onderwijsdeel.".

Art. 28. Aan artikel III.39 van dezelfde codex wordt een paragraaf 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§7. De bedragen van de aanvullende onderzoeksmiddelen, berekend overeenkomstig dit artikel, met uitzondering van de bedragen vermeld in paragraaf 1 en paragraaf 3 die vanaf 2015 toegevoegd worden, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 2% verminderd.".

Art. 29. Aan artikel III.41 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. De bedragen van de bijkomende financiering voor de hogeronderwijsinstellingen die een vestigingsplaats hebben in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, berekend overeenkomstig dit artikel, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 2% verminderd. Voor de berekening van de 2% wordt het bedrag van 250.000 euro dat in 2015 en 2016 in mindering gebracht wordt, in rekening gebracht.".

Art. 30. Aan artikel III.45 van dezelfde codex wordt een paragraaf 5 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§5. De bedragen voor het praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek, berekend overeenkomstig dit artikel met uitzondering van de bedragen vermeld in paragraaf 2 die vanaf 2015 toegevoegd worden, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 2% verminderd.".

Art. 31. Aan artikel III.50 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 worden de woorden "het begrotingsjaar 2014" vervangen door de woorden "de begrotingsjaren 2014 en 2015";

2° er wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§4. De bedragen voor het eigenaarsonderhoud, berekend overeenkomstig dit artikel, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 10% verminderd.".

Art. 32. In artikel III.55, §1, van de Codex Hoger Onderwijs van 11 oktober 2013 worden de woorden "het begrotingsjaar 2014" vervangen door de woorden "een nader te bepalen begrotingsjaar".

Art. 33. Aan artikel III.67 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden "wordt van 2014 tot en met 2016 jaarlijks verhoogd met 0,50 miljoen euro" vervangen door de woorden "wordt in 2014 verhoogd met 500.000 euro";

2° in paragraaf 2 worden de woorden "Voor 2012 en 2013" vervangen door de woorden "Voor 2012, 2013 en 2015";

3° er wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. De bedragen voor de sociale toelage, berekend overeenkomstig dit artikel, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 5% verminderd.".

Art. 34. Aan artikel III.72 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 20 december 2013 en van 25 april 2014, wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§4. De bedragen voor de studiecentra Open Hoger Onderwijs, berekend overeenkomstig dit artikel, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 2% verminderd.".

Art. 35. Aan artikel III.74 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, vijfde lid, worden de woorden "2012 en 2013" vervangen door de woorden "2012, 2013 en 2015";

2° er wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. De bedragen voor de Initiërende Universiteiten, berekend overeenkomstig dit artikel, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 2% verminderd.".

Art. 36. Aan artikel III.77 van dezelfde codex wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De bedragen voor de associaties, berekend overeenkomstig dit artikel, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 2% verminderd.".

Art. 37. Aan artikel III.114 van dezelfde codex wordt een paragraaf 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§7. De bedragen voor de Evangelische Theologische Faculteit en de Faculteit Protestantse Godgeleerdheid, berekend overeenkomstig dit artikel, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 2% verminderd.".

Art. 38. Aan artikel III.118 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 5, derde lid, worden de woorden "2012 en 2013" vervangen door de woorden "2012, 2013 en 2015";

2° er wordt een paragraaf 9 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§9. De bedragen voor de instellingen voor postinitieel onderwijs, met uitzondering van de bedragen vermeld in paragraaf 4 berekend overeenkomstig dit artikel, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 2% verminderd.".

Art. 39. Aan artikel III.119 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, vijfde lid, worden de woorden "2012 en 2013" vervangen door de woorden "2012, 2013 en 2015";

2° er wordt een paragraaf 6 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§6. De bedragen voor de hogere instituten voor schone kunsten en voor de instellingen die excellente kunstopleidingen organiseren, berekend overeenkomstig dit artikel, worden vanaf het begrotingsjaar 2015 met 2% verminderd. Voor de berekening van de 2% wordt de bijkomende toelage van 250.000 in 2015 en 2016 niet in rekening gebracht.".

Art. 40. In artikel 2 van het decreet van 20 februari 2009 betreffende de Hogere Zeevaartschool, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 december 2012, worden in paragraaf 3, derde lid, de woorden "2012 en 2013" vervangen door de woorden "2012, 2013 en 2015".

Afdeling 12. Levensbeschouwelijke inspectie

Art. 41. In artikel 27, §1, van het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het bedrag "3.950,11 euro", ingevoegd bij het decreet van 1 juni 2012, wordt vervangen door het bedrag "3.571,10 euro";

2° het jaartal "2014", ingevoegd bij het decreet van 31 december 2012, wordt vervangen door het jaartal "2016".

Art. 42. In artikel 1, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 1993 tot uitvoering van het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° wordt het getal "12", gewijzigd bij het decreet van 18 december 2009, vervangen door het getal "11,5";

2° in punt 2°, vervangen door het besluit van 12 oktober 2012, wordt het getal "4,5" vervangen door het getal "4".

Afdeling 13. Kwaliteit van onderwijs

Art. 43. In het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs wordt in hoofdstuk III een artikel 21/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 21/1. De pedagogische begeleidingsdiensten ontvangen jaarlijks 5.731.000 euro aan aanvullende werkingsmiddelen.

De werkingsmiddelen, vermeld in het eerste lid, worden verdeeld over de pedagogische begeleidingsdiensten naar rato van het aantal organieke betrekkingen.".

Art. 44. In hetzelfde decreet wordt hoofdstuk IV. – Samenwerkingsverband Netgebonden Pedagogische Begeleidingsdiensten, dat bestaat uit artikel 25 en 26, opgeheven.

Art. 45. In artikel 28 van hetzelfde decreet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1/1, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2009 en vervangen bij het decreet van 8 juli 2011, wordt vervangen door wat volgt:

"§1/1. Vanaf het begrotingsjaar 2015 bedraagt het krediet, vermeld in paragraaf 1, 522.000 euro.";

2° paragraaf 2, vervangen bij het decreet van 18 december 2009 en gewijzigd bij het decreet van 8 juli 2011, wordt vervangen door wat volgt:

"§2. Het krediet dat wordt vastgelegd vanaf 2015, vermeld in paragraaf 1/1, volgt vanaf 2015 de evolutie van de gezondheidsindex. Het wordt ter beschikking gesteld van de afzonderlijke begeleidingsdiensten en verdeeld naar rato van de organieke betrekkingen in de centra voor volwassenenonderwijs.

In afwijking van het eerste lid wordt het krediet, vermeld in paragraaf 1/1, voor het begrotingsjaar 2015 niet aangepast aan de evolutie van de index.";

3° paragraaf 6, toegevoegd bij het decreet van 21 december 2012, wordt opgeheven.

Art. 46. In hetzelfde decreet wordt het opschrift van hoofdstuk VIII vervangen door wat volgt:

"Hoofdstuk VIII. Evaluatie van de werking van de pedagogische begeleidingsdiensten en de permanente ondersteuningscellen".

Art. 47. In artikel 30, eerste lid, van hetzelfde decreet, wordt de zinsnede ", de permanente ondersteuningscellen en in voorkomend geval van het samenwerkingsverband, vermeld in artikel 25" vervangen door de zinsnede "en de permanente ondersteuningscellen".

Afdeling 14. Nascholing

Art. 48. In artikel 9 van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

"§2. De nascholingsmiddelen per niveau bedragen voor het begrotingsjaar 2015:
1° voor het basisonderwijs: 3.629.000 euro;
2° voor het secundair onderwijs: 5.738.000 euro;
3° voor het volwassenenonderwijs, met uitzondering van de basiseducatie: 379.000 euro;
4° voor het deeltijds kunstonderwijs: 231.000 euro;
5° voor de CLB's: 161.000 euro;
6° voor de basiseducatie: 25.000 euro.

Vanaf het begrotingsjaar 2016 worden deze bedragen aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.".

Art. 49. In artikel 12, §2, van hetzelfde decreet wordt het jaartal "2012" vervangen door het jaartal "2015", wordt het bedrag "1.066.000 euro" vervangen door het bedrag "614.000 euro" en wordt het jaartal "2014" vervangen door het jaartal "2016".

Art. 50. In artikel 20 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt het bedrag van "1.357.000 euro" vervangen door het bedrag "1.221.000 euro";

2° in het tweede lid wordt het bedrag "438.000 euro" vervangen door het bedrag "394.000 euro".

Art. 51. In artikel 21 van hetzelfde decreet wordt het bedrag "405.000 euro" vervangen door het bedrag "364.000 euro".

Art. 52. In artikel 22 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "vermeld in de artikelen 18 en 19" ingevoegd tussen de woorden "bedragen" en "in deze afdeling";

2° er wordt een tweede lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"De bedragen vermeld in de artikelen 20, 21 en 21/1 in deze afdeling hebben betrekking op het begrotingsjaar 2015. Vanaf het begrotingsjaar 2016 worden deze bedragen aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.".

Afdeling 15. Expertisenetwerken

Art. 53. In artikel II.116 van de Codex Hoger Onderwijs, gecodificeerd op 11 oktober 2013, worden de woorden "begrotingsjaar 2010 2.877.000 euro" vervangen door de woorden "begrotingsjaar 2015 2.589.000 euro".

Afdeling 16. Maximumfactuur

Art. 54. In artikel 27bis van het decreet Basisonderwijs van 25 februari 1997, ingevoegd bij het decreet van 6 juli 2007 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2011, wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

"§2. Voor de berekening van het maximumbedrag van de bijdrage in paragraaf 1, 1° en 2°, wordt vanaf 1 september 2015 uitgegaan van de volgende basisbedragen per schooljaar:
voor het kleuteronderwijs: 40 euro;
voor het lager onderwijs: 80 euro.
Deze basisbedragen zijn per schooljaar aanpasbaar op basis van de gezondheidsindex van de maand maart van hetzelfde kalenderjaar waarin het schooljaar in kwestie begint volgens de volgende formule:
Nx = basisbedrag (Cx/100,60);
waarbij:
Nx gelijk is aan het geïndexeerde bedrag voor schooljaar x-y;
Cx de gezondheidsindex is van de maand maart van hetzelfde kalenderjaar (x) waarin het schooljaar begint;
100,60 de gezondheidsindex is van de maand januari 2014.
Hierbij wordt Nx afgerond naar het hoger gelegen geheel getal dat een veelvoud is van vijf.".

Afdeling 17. Consortia volwassenenonderwijs

Art. 55. In artikel 2 van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, gewijzigd bij de decreten van 4 juli 2008, 30 april 2009, 8 april 2009, 9 juli 2010 en 1 juli 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het punt 8° wordt opgeheven;

2° het punt 47° wordt vervangen door wat volgt:

"47° werkingsgebied: de geografische omschrijving van aan elkaar grenzende gemeenten waarover het Centrum voor Basiseducatie zich uitstrekt en waarbinnen het Centrum voor Volwassenenonderwijs de toegekende onderwijsbevoegdheden vrij kan uitoefenen;".

Art. 56. In artikel 62bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 juli 2010 en gewijzigd bij het decreet van 21 december 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "van het consortium volwassenenonderwijs" opgeheven;

2° in het tweede lid worden de woorden "en van de algemene vergadering van het betreffende consortium volwassenenonderwijs" en de voorlaatste en laatste zin opgeheven.

Art. 57. In artikel 64 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 23 december 2011 en 29 juni 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden "na advies van de algemene vergadering van het consortium volwassenenonderwijs waarbij het centrum is aangesloten en" en de voorlaatste en laatste zin opgeheven;

2° in paragraaf 3 worden de woorden "van het consortium volwassenenonderwijs" opgeheven;

3° in paragraaf 4 worden de woorden "paragraaf 3" vervangen door de woorden "paragraaf 2";

4° in paragraaf 5, eerste lid, worden de woorden "van het consortium volwassenenonderwijs" opgeheven;

5° in paragraaf 5, tweede lid, worden de woorden "en van de algemene vergadering van het betreffende consortium volwassenenonderwijs" en de voorlaatste en laatste zin opgeheven.

Art. 58. Artikel 67, derde lid, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"De gemeente waar de hoofdvestigingsplaats ligt, bepaalt tot welk werkingsgebied het Centrum voor Basiseducatie en het Centrum voor Volwassenenonderwijs behoort. Er zijn dertien werkingsgebieden, omschreven in bijlage IV die bij dit decreet gevoegd is.".

Art. 59. In artikel 68 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 23 december 2011 en 12 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden "van het consortium volwassenenonderwijs" vervangen door de zinsnede "vermeld in bijlage IV van dit decreet,";

2° in paragraaf 2 worden de woorden "na advies van de algemene vergadering van het consortium volwassenenonderwijs waarbij het centrum is aangesloten en" en de voorlaatste en laatste zin opgeheven.

Art. 60. Artikel 69 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 12 juli 2013, wordt vervangen door wat volgt:

"Het bestuur van een Centrum voor Volwassenenonderwijs kan voor de organisatie van een opleiding van het secundair volwassenenonderwijs geen leraarsuren aanwenden in de vestigingsplaatsen die in een ander werkingsgebied liggen dan het werkingsgebied waartoe de hoofdvestigingsplaats van het Centrum voor Volwassenenonderwijs behoort.".

Art. 61. In artikel 70 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 4 juli 2008, 8 mei 2009, 9 juli 2010 en 12 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de inleidende zin en het punt 1° vervangen door wat volgt:

"§1. In afwijking van artikel 69 kan het bestuur van een Centrum voor Volwassenenonderwijs in een bestaande vestigingsplaats die in een ander werkingsgebied ligt dan het werkingsgebied waartoe de hoofdvestigingsplaats behoort, leraarsuren aanwenden voor de organisatie van een opleiding van het secundair volwassenenonderwijs, als aan de volgende voorwaarden voldaan wordt:

1° de vestigingsplaats zoals bedoeld in het eerste lid van deze paragraaf is gesitueerd in een werkingsgebied dat grenst aan het werkingsgebied waartoe de hoofdvestigingsplaats behoort;";

2° paragraaf 3 wordt opgeheven;

3° paragraaf 5 wordt vervangen door wat volgt:

"§5. In afwijking van §4, 1° en 2°, kan het bestuur van een Centrum voor Volwassenenonderwijs dat gemachtigd wordt leraarsuren aan te wenden in een vestigingsplaats buiten het werkingsgebied van de hoofdvestigingsplaats op basis van de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1, bij de Vlaamse Regering een aanvraag indienen om ook onderwijsbevoegdheid, vermeld in artikel 63, §2, of verworven via de procedure, vermeld in artikel 181, uit te oefenen. De Vlaamse Regering kan de aangevraagde onderwijsbevoegdheid uitsluitend weigeren of verlenen bij een met redenen omklede beslissing.

De Vlaamse Regering bepaalt de aanvraagprocedure voor het toekennen van de onderwijsbevoegdheid, vermeld in het eerste lid, aan de besturen van de Centra voor Volwassenenonderwijs.".

Art. 62. In artikel 72quater, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009, wordt punt 5° opgeheven.

Art. 63. In artikel 72sexies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009, wordt de zinsnede "en het consortium volwassenenonderwijs waarbij het centrumbestuur is aangesloten en waarvan de hoofdvestigingsplaats van het centrum in het werkingsgebied ligt," opgeheven.

Art. 64. In titel IV, hoofdstuk I, van hetzelfde decreet wordt een afdeling IX ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling IX. De coördinatie en ondersteuning van het onderwijs aan gedetineerden".

Art. 65. In hetzelfde decreet wordt in afdeling IX, ingevoegd bij artikel X.10, een artikel 72octies ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 72octies. §1. De Vlaamse Regering stelt jaarlijks een globale subsidie van ten minste 800.000 euro ter beschikking van de Centra voor Basiseducatie met minstens één penitentiaire inrichting in het werkingsgebied. Dit bedrag moet aangewend worden voor de coördinatie en ondersteuning van de Centra voor Volwassenonderwijs en de Centra voor Basiseducatie bij de uitwerking van een onderwijs- en vormingsbeleid voor gedetineerden, de organisatie van het detecteren van de onderwijs- en vormingsbehoeften van gedetineerden en de begeleiding van het onderwijstraject van gedetineerden.

§2. Binnen de globale subsidie, vermeld in paragraaf 1, ontvangt elk Centrum voor Basiseducatie met minstens één penitentiaire inrichting in het werkingsgebied jaarlijks een forfaitair bedrag van 27.534 euro per penitentiaire inrichting en een deel van het resterend bedrag dat verdeeld wordt op basis van het aantal gedetineerden in het werkingsgebied. Het aantal gedetineerden in het werkingsgebied van de Centra voor Basiseducatie wordt vastgesteld op 1 januari 2015.

§3. De subsidie zoals bepaald in paragraaf 1 kan geheel of gedeeltelijk teruggevorderd worden, indien blijkt dat deze middelen niet worden aangewend voor de realisatie van de opdracht bepaald in paragraaf 1.

§4. De subsidies aan de Centra voor Basiseducatie worden uitbetaald in twee schijven en een saldo:
1° een eerste schijf van 45 percent wordt uitbetaald uiterlijk op 31 maart;
2° een tweede schijf van 45 percent wordt uitbetaald uiterlijk op 30 september;
3° het saldo van 10 percent wordt uitbetaald, nadat een activiteitenverslag en een financieel rapport is overgemaakt aan de bevoegde administratie.

§5. De subsidie wordt vanaf het begrotingsjaar 2015 aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.".

Art. 66. In titel IV van hetzelfde decreet wordt hoofdstuk II, dat bestaat uit artikel 73 tot en met 79, opgeheven.

Art. 67. In titel IV van hetzelfde decreet wordt hoofdstuk III, dat bestaat uit artikel 80, opgeheven.

Art. 68. In artikel 81 van hetzelfde decreet worden de woorden "van de consortia volwassenenonderwijs" en de laatste zin opgeheven.

Art. 69. In artikel 82 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 4 juli 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het punt 2° worden de woorden "dat is aangesloten bij een consortium volwassenenonderwijs" opgeheven;

2° het punt 3° wordt opgeheven.

Art. 70. In artikel 84 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 4 juli 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 worden de woorden "van het consortium volwassenenonderwijs waarin de hoofdvestigingsplaats van het centrum ligt" vervangen door de zinsnede ", vermeld in bijlage IV van dit decreet,";

2° in paragraaf 3 worden de woorden "het werkingsgebied van eenzelfde consortium volwassenenonderwijs" vervangen door de woorden "hetzelfde werkingsgebied".

Art. 71. In artikel 91 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede ", gesloten met de consortia volwassenenonderwijs," opgeheven.

Art. 72. In artikel 96 van hetzelfde decreet worden de woorden "met de consortia volwassenenonderwijs en" opgeheven.

Art. 73. In artikel 97 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 12 juli 2013, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 4 wordt opgeheven;

2° in paragraaf 5 worden de woorden "lid is van een consortium volwassenenonderwijs en" opgeheven.

Art. 74. In artikel 101 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede ", gesloten met de consortia volwassenenonderwijs," opgeheven.

Art. 75. In artikel 113 van hetzelfde decreet worden de woorden "met de consortia volwassenenonderwijs en" en de zinsnede "die niet tot een consortium volwassenenonderwijs zijn toegetreden," opgeheven.

Art. 76. Artikel 197octies, §3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 juli 2013 en vervangen bij het decreet van 23 april 2014, wordt opgeheven.

Art. 77. In hetzelfde decreet wordt het opschrift van bijlage IV vervangen door wat volgt:

"Bijlage IV. De werkingsgebieden van de Centra voor Basiseducatie en de Centra voor Volwassenenonderwijs".

Afdeling 18. Syndicale werkzaamheden

Art. 78. In artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 betreffende de ondersteuning van de syndicale werkzaamheden van de vakbondsafgevaardigden in het onderwijs wordt in de eerste paragraaf het bedrag "743.000 euro" vervangen door het bedrag "698.420 euro".

Afdeling 19. Gedetacheerden vakbond Hoger Onderwijs

Art. 79. In artikel V.253 van de Codex Hoger Onderwijs, gecodificeerd op 11 oktober 2013, wordt in paragraaf 3 het bedrag "3.000 euro" vervangen door het bedrag "2.820 euro".

Afdeling 20. Vormingsfonds Hoger Onderwijs

Art. 80. In artikel III.34, eerste lid, van de Codex Hoger Onderwijs, gecodificeerd op 11 oktober 2013, ingevoegd bij het decreet van 21 maart 2014, wordt het bedrag "899.000 euro" vervangen door het bedrag "804.000 euro".

Afdeling 21. Hogere Zeevaartschool

Art. 81. Aan artikel 3 van het decreet van 20 februari 2009 betreffende de Hogere Zeevaartschool, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2009 en 5 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een paragraaf 5 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§5. In afwijking van paragraaf 1 van dit artikel evolueren in het begrotingsjaar 2015 de bedragen van het variabel onderwijsdeel niet als het aantal opgenomen studiepunten berekend voor het begrotingsjaar 2015 toeneemt met ten minste 2% ten opzichte van de referentiepunten. Er worden ook geen nieuwe referentiepunten vastgelegd bij een eventuele stijging van 2% of meer van het aantal opgenomen studiepunten.";

2° er wordt een paragraaf 6 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§6. Bovenop paragraaf 3 wordt vanaf het begrotingsjaar 2015 de werkingsuitkering bestemd voor de Hogere Zeevaartschool berekend overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk II van dit decreet, met 90.798,50 euro verminderd.".

Afdeling 22. Toevoeging aan de werkingsuitkeringen van de hogeronderwijsinstellingen

Art. 82. In de Codex Hoger Onderwijs wordt in deel 3, titel 1, hoofdstuk 2, afdeling 9, die bestaat uit artikel III.59 tot en met III.61, laatst gewijzigd bij decreet van 25 april 2014, opgeheven.

Afdeling 23. Werkingsenveloppe van de hogescholen en universiteiten

Art. 83. Aan artikel III.24 van de Codex Hoger Onderwijs wordt een paragraaf 7 toegevoegd die luidt als volgt:

"§7. Bovenop de vermindering, vermeld in paragraaf 4 van dit artikel, wordt vanaf het begrotingsjaar 2015 de totale werkingsuitkering van de hogescholen en universiteiten, berekend overeenkomstig de bepalingen van titel 1, hoofdstuk 1, van dit deel, met 26.614.642,36 euro verminderd.".

Afdeling 24. Aanmoedigingsfonds

Art. 84. Aan artikel III.5 van de Codex Hoger Onderwijs wordt een paragraaf 14 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§14. Vanaf het begrotingsjaar 2015 worden de bedragen VOWprof2014, VOWhko2014, VOWun2014, en VOZun2014, als vermeld in of berekend conform dit artikel vermeerderd met de volgende bedragen:

1°	VOWprof2014:	3.442.783,00 euro;
2°	VOWhko2014:	237.334,63 euro;
3°	VOWun2014:	1.557.261,72 euro;
4°	VOZun2014:	1.274.123,23 euro.

De bedragen, vermeld in deze paragraaf, zijn op indexniveau 2015 en worden vanaf het begrotingsjaar 2016 jaarlijks geïndexeerd aan de hand van de indexformule, vermeld in paragraaf 9 van dit artikel.".

Afdeling 25. Registratie van studenten met een functiebeperking

Art. 85. Het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2014 betreffende de registratie van studenten met een functiebeperking en de bijlage bij dit besluit worden opgeheven.

Afdeling 26. SNPB

Art. 86. In artikel VI.1. van het decreet van 21 maart 2014 betreffende maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

"§2. De Vlaamse Regering voorziet in ondersteuning in de scholen en in de competentieontwikkeling van de personeelsleden in het kader van het onderwijs aan leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften door een budget toe te kennen aan de pedagogische begeleidingsdiensten voor de uitvoering van de volgende opdrachten:

1° de ondersteuning in de scholen van het buitengewoon onderwijs bij de verbreding en verdieping van hun aanbod voor jongeren met autismespectrumstoornissen;
2° de ondersteuning van scholen van het buitengewoon onderwijs bij de programmatie van type 9;
3° de ondersteuning van scholen van het buitengewoon onderwijs bij de uitbouw van het type basisaanbod;
4° de uitbouw van een globaal professionaliseringstraject en -structuur voor de ondersteuning in de scholen van personeelsleden van het gewoon basisonderwijs en het gewoon secundair onderwijs inzake het onderwijs aan leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften;
5° de uitbouw van een tweedelijnsinclusienetwerk.

De invulling van deze opdrachten wordt verder geconcretiseerd in een kaderovereenkomst met de pedagogische begeleidingsdiensten waarin de strategische en operationele doelstellingen worden vastgelegd.".

Hoofdstuk 3. Wijzigingen aan het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992

Afdeling 1. Aanrekening van belastingverminderingen

Art. 87. Aan artikel 178/1 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. Als de belastingverminderingen, vermeld in de artikelen 145^{25}, 145^{30}, 145^{31}, 145^{36} tot en met 145^{47}, niet of niet volledig kunnen worden aangerekend op de gewestelijke opcentiemen op de gereduceerde belasting Staat, wordt het overschot aangerekend op het saldo van de federale personenbelasting.".

Art. 88. In artikel 3.1.8 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid wordt paragraaf 5 vervangen door wat volgt:

"§5. De belastingvermindering wordt aangerekend op de gewestelijke opcentiemen op de gereduceerde belasting Staat als een belastingvermindering als vermeld in artikel 178/1, §2, tweede lid, 1°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, na aanrekening van de belastingverminderingen, vermeld in hetzelfde wetboek.

Als de belastingvermindering niet of niet volledig kan worden aangerekend, wordt het overschot aangerekend op het saldo van de federale personenbelasting.".

Afdeling 2. Belastingvermindering voor uitgaven ter beveiliging van woningen tegen inbraak of brand

Art. 89. In titel II, hoofdstuk III, afdeling I, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 wordt onderafdeling IIduodecies 'Vermindering voor uitgaven ter beveiliging van woningen tegen inbraak of brand', die bestaat uit artikel 145^{31}, opgeheven.

Afdeling 3. Belastingvermindering voor de eigen woning

Art. 90. In artikel 145^{37} van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 en 3 worden vervangen door wat volgt:

"§2. Als de authentieke akte met betrekking tot de hypothecaire lening, vermeld in paragraaf 1, uiterlijk op 31 december 2014 verleden werd, mag het bedrag van de in paragraaf 1 bedoelde interesten, betalingen en bijdragen dat in aanmerking wordt genomen voor de belastingvermindering, per belastingplichtige en per belastbaar tijdperk niet meer bedragen dan 2.280 euro.

Het in het eerste lid vermelde bedrag wordt verhoogd met 760 euro gedurende de eerste tien belastbare tijdperken vanaf het belastbaar tijdperk waarin de authentieke akte, vermeld in het eerste lid, wordt verleden.

Het in het tweede lid vermelde bedrag wordt verhoogd met 80 euro wanneer de belastingplichtige drie of meer dan drie kinderen ten laste heeft op 1 januari van het jaar na dat waarin de authentieke akte, vermeld in het eerste lid, is verleden.

De belastingvermindering, vermeld in het eerste lid, wordt berekend tegen het voor de belastingplichtige hoogste belastingtarief als vermeld in artikel 130, met een minimum van 30%. Ingeval de uitgaven die voor de vermindering in aanmerking komen, betrekking hebben op meer dan één belastingtarief, wordt voor elk deel van de bijdragen en betalingen het overeenstemmend tarief in aanmerking genomen.

Voor de toepassing van het derde lid worden als gehandicapt aangemerkte kinderen ten laste voor twee gerekend.

De in het tweede en derde lid vermelde verhogingen worden niet toegepast vanaf het eerste belastbaar tijdperk waarin de belastingplichtige eigenaar, bezitter, erfpachter, opstalhouder of vruchtgebruiker wordt van een tweede woning. De toestand wordt beoordeeld op 31 december van dat belastbaar tijdperk.

Wanneer een gemeenschappelijke aanslag wordt gevestigd en beide echtgenoten of wettelijk samenwonenden uitgaven hebben gedaan die recht geven op de belastingvermindering, kunnen de echtgenoten deze uitgaven vrij verdelen binnen de in de vorige leden bedoelde begrenzingen.

§3. Als de authentieke akte met betrekking tot de hypothecaire lening, vermeld in paragraaf 1, verleden werd vanaf 1 januari 2015, of indien vanaf 1 januari 2015 een heropneming gebeurt in het kader van een bestaande kredietopening mag het bedrag van de in paragraaf 1 bedoelde interesten, betalingen en bijdragen dat in aanmerking wordt genomen voor de belastingvermindering, per belastingplichtige en per belastbaar tijdperk niet meer bedragen dan 1.520 euro.

Het in het eerste lid vermelde bedrag wordt verhoogd met 760 euro gedurende de eerste tien belastbare tijdperken vanaf het belastbaar tijdperk waarin de leningsovereenkomst wordt afgesloten. In voorkomend geval, mag het bedrag, vermeld in het eerste lid, per belastingplichtige en per belastbaar tijdperk niet meer bedragen dan 2.280 euro.

Het in het tweede lid vermelde bedrag wordt verhoogd met 80 euro wanneer de belastingplichtige drie of meer dan drie kinderen ten laste heeft op 1 januari van het jaar na dat waarin de authentieke akte, vermeld in het eerste lid, is verleden. In voorkomend geval, mag het bedrag, vermeld in het eerste lid, per belastingplichtige en per belastbaar tijdperk niet meer bedragen dan 2.360 euro.

Voor de toepassing van het derde lid worden als gehandicapt aangemerkte kinderen ten laste voor twee gerekend.

De belastingvermindering, vermeld in het eerste lid, wordt berekend tegen een belastingtarief van 40%.

De in het tweede en derde lid vermelde verhogingen worden niet toegepast vanaf het eerste belastbaar tijdperk waarin de belastingplichtige eigenaar, bezitter, erfpachter, opstalhouder of vruchtgebruiker wordt van een tweede woning. De toestand wordt beoordeeld op 31 december van dat belastbaar tijdperk.

Wanneer een gemeenschappelijke aanslag wordt gevestigd en beide echtgenoten of wettelijk samenwonenden uitgaven hebben gedaan die recht geven op de belastingvermindering, kunnen de echtgenoten deze uitgaven vrij verdelen binnen de in de vorige leden bedoelde begrenzingen.

Als vanaf 1 januari 2015 een akte verleden wordt of een heropneming gebeurt als vermeld in het eerste lid terwijl voor dezelfde woning nog een hypothecaire lening in aanmerking komt voor de vermindering, vermeld in paragraaf 2, kan de belastingplichtige, mits vervulling van de voorwaarden daartoe zowel de toepassing vragen van de belastingvermindering, vermeld in paragraaf 2, als van de belastingvermindering, vermeld in deze paragraaf.

Als het achtste lid wordt toegepast, blijft de grens, vermeld in §2, lid 1, van toepassing. Per belastingplichtige kan tevens maar één keer de verhoging, vermeld in §2, lid 2 of §3, lid 2, worden toegepast voor eenzelfde woning.";

2° in paragraaf 4, tweede lid, 1°, worden de woorden en cijfers "de paragrafen 2 en 3" vervangen door het woord en cijfer "paragraaf 2".

Art. 91. In artikel 145[40] van hetzelfde wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, tweede lid, wordt het bedrag "50.000" vervangen door het bedrag "76.110";

2° in paragraaf 3 worden de bedragen "1.250" en "1.500" vervangen door respectievelijk de bedragen "1.900" en "2.280";

3° in paragraaf 3 worden tussen de woorden "bedoeld in §2, tweede en derde lid," en de woorden "van het voormelde artikel" de woorden "of bedoeld in §3, tweede en derde lid," ingevoegd.

Art. 92. In artikel 145[41], tweede lid, 3°, van hetzelfde wetboek worden de woorden en cijfers "artikel 145[37], §3" vervangen door de woorden en cijfers "artikel 145[37], §2, vierde lid".

Art. 93. In artikel 145[42] van hetzelfde wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, 1°, b), worden tussen de woorden "vanaf 1 januari 2005" en de woorden "om een in een lidstaat" de woorden "en vóór 1 januari 2015" ingevoegd;

2° in het tweede lid, 1°, worden de bedragen "50.000", "52.500", "55.000", "60.000" en "65.000" vervangen door respectievelijk de bedragen "76.110", "79.920", "83.720", "91.330" en "98.940".

Art. 94. In artikel 145[43], vierde lid, van hetzelfde wetboek worden de woorden en cijfers "artikel 145[37], §3" vervangen door de woorden en cijfers "artikel 145[37], §2, vierde lid".

Art. 95. In artikel 145[45] van hetzelfde wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 1°, b), worden tussen de woorden "vanaf 1 januari 2005" en de woorden "terwijl voor dezelfde woning" de woorden "en vóór 1 januari 2015" ingevoegd;

2° in paragraaf 2, 3°, a), wordt het bedrag "19.800" vervangen door het bedrag "30.140";

3° in paragraaf 3 worden de bedragen "50.000", "52.500", "55.000", "60.000", "65.000", "25.000", "26.500", "27.000", "30.000" en "32.500" vervangen door respectievelijk de bedragen "76.110", "79.920", "83.720", "91.330", "98.940", "38.060", "39.960", "41.860", "45.670" en "49.470";

4° in paragraaf 4, tweede lid, worden de woorden en cijfers "artikel 145[37], §3" vervangen door de woorden en cijfers "artikel 145[37], §2, vierde lid".

Art. 96. Aan artikel 178, §5, van hetzelfde Wetboek wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"4° de bedragen, vermeld in artikel 145[37] tot en met artikel 145[46] en de bedragen vermeld in artikel 516, §1 en §2, tweede lid, zoals dit lid bestond voor het werd opgeheven bij artikel 99 van de wet van 8 mei 2014.".

Hoofdstuk 4. Schenking bouwgronden

Art. 97. In artikel 140nonies, eerste lid, van het wetboek van 30 november 1939 der registratie-, hypotheek- en griffierechten wordt het jaartal "2014" vervangen door het jaartal "2019".

Hoofdstuk 5. Verdelingsrecht

Art. 98. Aan artikel 109 van het wetboek der registratie-, hypotheek-, en griffierechten, vervangen bij de wet van 23 december 1958 en laatst gewijzigd bij het decreet van 13 juli 2012, worden een tweede, derde en vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

"Het recht wordt op 1 t.h. gebracht als de verdeling of de afstand, vermeld in het eerste lid, 1° of 2°, plaatsvindt in een van de volgende omstandigheden:
1° bij de akte, vermeld in artikel 1287 van het Gerechtelijk Wetboek of ingevolge de wijziging, vermeld in artikel 1293 van het Gerechtelijk Wetboek;
2° bij de vereffening-verdeling na echtscheiding op grond van onherstelbare ontwrichting, vermeld in het vierde deel, boek IV, hoofdstuk VI, van het Gerechtelijk Wetboek;
3° binnen een termijn van een jaar, die volgt op de beëindiging van de wettelijke samenwoning conform artikel 1476, §2, van het Burgerlijk Wetboek, op voorwaarde dat de personen op de dag van de beëindiging van de wettelijke samenwoning ten minste een jaar ononderbroken met elkaar wettelijk samenwoonden.

Het verlaagd tarief, vermeld in het tweede lid, is ook van toepassing als de verdeling of de afstand wordt gedaan volgens de wetgeving van een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte als de verdeling of de afstand plaatsvindt onder omstandigheden en voorwaarden die vergelijkbaar zijn met de omstandigheden en voorwaarden, vermeld in het tweede lid.

In of onderaan op het document dat aanleiding geeft tot heffing van het evenredig recht op de verdeling, moeten de verkrijgers uitdrukkelijk melden dat ze de toepassing van het verlaagde tarief vragen en moeten ze verklaren dat ze voldoen aan de voorwaarden, vermeld in het tweede lid, of, in voorkomend geval, dat de verdeling of de afstand is gedaan overeenkomstig de wetgeving van een nader aan te wijzen lidstaat van de Europese Economische Ruimte onder omstandigheden en voorwaarden die vergelijkbaar zijn met de omstandigheden en de voorwaarden, vermeld in het tweede lid.".

Art. 99. Artikel 212quinquies van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 2012, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 212quinquies. Als de vermindering van het tarief, vermeld in artikel 109, tweede of derde lid, of de vermindering van de heffingsgrondslag, vermeld in artikel 111bis, niet zijn gevraagd of niet zijn verkregen naar aanleiding van de registratie van het document dat aanleiding heeft gegeven tot de heffing van het evenredig recht, vermeld in artikel 109, kunnen de te veel geheven rechten nog worden teruggegeven op een verzoek dat ingediend moet worden conform de bepalingen van artikel 217[2] binnen zes maanden vanaf de datum van de registratie van dat document.

Het verzoek tot teruggave, vermeld in het eerste lid, bevat de vermeldingen en verklaringen die vereist zijn, volgens, naar gelang het geval, artikel 109, vierde lid, en artikel 111bis, derde lid. Het verzoek vermeldt in voorkomend geval ook het rekeningnummer waarop het bedrag van de terug te geven rechten kan worden gestort.".

Hoofdstuk 6. Gesubsidieerde contractuelen

Art. 100. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om voor het stelsel van de gesubsidieerde contractuelen een regeling vast te stellen die de bestaande arbeidsplaatsen regulariseert of uitdooft. Onder het stelsel van de gesubsidieerde contractuelen wordt de regeling verstaan die is vastgesteld bij:
1° het koninklijk besluit nr. 474 van 28 oktober 1986 tot opzetting van een stelsel van door de Staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen;
2° titel III, hoofdstuk II, van de Programmawet van 30 december 1988;
3° titel IV, hoofdstuk 7, afdeling 3, onderafdeling 10, van de Programmawet (I) van 24 december 2002.

De Vlaamse Regering kan daartoe in voorkomend geval:
1° de tewerkstelling regulariseren bij de huidige werkgever of in het betrokken beleidsdomein, via een overdracht van 95% van de betrokken loonsubsidie en de werkgeversbijdragevermindering aan de betrokken werkgever;
2° de omschakeling naar een tijdelijk werkervaringsprogramma doorvoeren, dat maximaal is gericht op doorstroom naar reguliere jobs;
3° de huidige werknemers bij vertrek of pensionering niet vervangen.

Voor wat betreft de gesubsidieerde contractuelen die zijn tewerkgesteld via een contingentovereenkomst, bepaald in artikel 1, 12°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 oktober 1993 houdende uitvoering van het koninklijk besluit nr. 474 van 28 oktober 1986 tot opzetting van een stelsel van door de staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen, regulariseert de Vlaamse Regering de tewerkstelling bij de huidige werkgever via een overdracht van 95% van de betrokken loonsubsidie en de werkgeversbijdragevermindering aan de betrokken werkgever.

Hoofdstuk 7. Dienst met Afzonderlijk Beheer Catering en Schoonmaak

Art. 101. De Dienst met Afzonderlijk Beheer Catering zoals opgericht op 22 december 1999 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000, artikel 37, krijgt de nieuwe naam Dienst met Afzonderlijk Beheer Catering en Schoonmaak en neemt de taken over van de Dienst met Afzonderlijk Beheer Schoonmaak zoals opgericht bij decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995, artikel 48.

De Dienst met Afzonderlijk Beheer Schoonmaak zoals opgericht bij decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995, artikel 48, wordt opgeheven.

De begrotingssaldi, de rechten en verplichtingen, openstaande vastleggingen en vorderingen, de overdracht van de activa en de saldi van de reservefondsentegoeden van de Dienst met Afzonderlijk Beheer Schoonmaak worden overgedragen aan de Dienst met Afzonderlijk Beheer Catering met de nieuwe naam Dienst met Afzonderlijk Beheer Catering en Schoonmaak.

De Vlaamse Regering bepaalt de organieke regels die van toepassing zijn op het financieel en materieel beheer van de Dienst met Afzonderlijk Beheer Catering en Schoonmaak en tot opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 betreffende het financiële en materiële beheer van de Dienst met Afzonderlijk Beheer Schoonmaak.

Hoofdstuk 8. Vzw Sociale Dienst voor het Vlaams Overheidspersoneel

Art. 102. Artikel 7 van het decreet van 2 maart 2007 betreffende de vereniging zonder winstoogmerk Sociale Dienst voor het Vlaams Overheidspersoneel wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 7. De Vlaamse Regering verleent een subsidie aan de vzw Sociale Dienst voor de sociale hulp- en dienstverlening zoals bepaald in artikel 4, wat betreft de begunstigden van de Vlaamse ministeries en de verplicht aan te sluiten agentschappen met rechtspersoonlijkheid, op basis van een parameter die de kostprijs per gerechtigde van de Vlaamse ministeries weergeeft.

De agentschappen met rechtspersoonlijkheid, de instellingen en de strategische adviesraden die op vrijwillige basis toetreden tot de vzw Sociale Dienst betalen een bijdrage zoals vermeld in het eerste lid, op basis van het aantal gerechtigden van het agentschap, de instelling of de raad in kwestie.

De Vlaamse Regering stelt personeel en materiële middelen ter beschikking van de vzw Sociale Dienst.".

Hoofdstuk 9. Vlaamse Milieumaatschappij

Art. 103. In artikel 10.2.5, §1, 13°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004, vervangen bij het decreet van 22 december 2006 en gewijzigd bij het decreet van 21 december 2012, worden de woorden "a) de bijstand van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw en van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling in verband met programma's die betrekking hebben op de waterhuishouding" geschrapt.

Hoofdstuk 10. Grindfonds

Art. 104. In artikel 13 van het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt:

"§1. Met behoud van toepassing van paragraaf 2 doen het grindcomité en de subcomités een beroep op de POM of de provincie Limburg voor de materiële voorbereiding en uitvoering van hun beslissingen.

De POM en de provincie Limburg worden voor hun werkingskosten vergoed. Deze vergoedingen zijn ten laste van het grindfonds.".

Hoofdstuk 11. Milieuheffingen

Art. 105. In artikel 46, §1, 11°, van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen wordt de zin "Voor het aanslagjaar 2013 geldt dit tarief ook voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats van in 2013 selectief ingezameld gipsafval, afkomstig van bedrijven die selectief ingezameld gipsafval verwerken tot grondstof voor de productie van nieuwe gipsproducten, dat overeenkomstig het advies van de OVAM niet gerecycleerd kan worden." vervangen door de zin "Voor de aanslagjaren 2013 en 2015 geldt dit tarief ook voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats van selectief ingezameld gipsafval, afkomstig van bedrijven die selectief ingezameld gipsafval verwerken tot grondstof voor de productie van nieuwe gipsproducten, dat overeenkomstig het advies van de OVAM niet gerecycleerd kan worden.".

Art. 106. In artikel 46, §2, vijfde lid, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 5° wordt vervangen door wat volgt:

"5° in het heffingsjaar 2015 voor een te storten hoeveelheid die maximaal 80% bedraagt van de hoeveelheid materialen, waarvan maximaal 3% metalen, die gewonnen werd in de PST-installatie en die voor nuttige toepassing werd afgevoerd;";

2° een punt 6° tot en met 8°, die luiden als volgt, worden toegevoegd:

"6° in het heffingsjaar 2016 voor een te storten hoeveelheid die maximaal 60% bedraagt van de hoeveelheid materialen, waarvan maximaal 3% metalen, die gewonnen werd in de PST-installatie en die voor nuttige toepassing werd afgevoerd;

7° in het heffingsjaar 2017 voor een te storten hoeveelheid die maximaal 40% bedraagt van de hoeveelheid materialen, waarvan maximaal 3% metalen, die gewonnen werd in de PST-installatie en die voor nuttige toepassing werd afgevoerd;

8° in het heffingsjaar 2018 voor een te storten hoeveelheid die maximaal 20% bedraagt van de hoeveelheid materialen, waarvan maximaal 3% metalen, die gewonnen werd in de PST-installatie en die voor nuttige toepassing werd afgevoerd.

Voor de berekening van de te storten hoeveelheid in punt 5° tot 8° hierboven wordt de hoeveelheid kunststoffen die gewonnen werd voor de aanmaak van nieuwe kunststoffen vermenigvuldigd met een factor 2.".

Hoofdstuk 12. Woonbeleid

Afdeling 1. Sociale huur- en koopwoningen

Art. 107. In artikel 22 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, vervangen bij het decreet van 24 maart 2006 en gewijzigd bij de decreten van 27 maart 2009, 9 maart 2012 en 31 mei 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, tweede lid, wordt de zinsnede "Het houdt een verdeling in van de middelen over sociale huurwoningen, sociale koopwoningen en sociale kavels" vervangen door de zinsnede "Het houdt een verdeling in van de middelen over de nieuwbouw en vervangingsbouw van sociale huurwoningen, de renovatie, verbetering of aanpassing van sociale huurwoningen en de bijzondere sociale leningen als vermeld in artikel 79,";

2° in paragraaf 2, vierde lid, 2°, worden de woorden "om sociale koopwoningen ter beschikking te stellen of" opgeheven;

3° in paragraaf 2, vierde lid, 3°, wordt de zinsnede "de verwervingen (overeenstemmend met een investeringsvolume van ten minste 15.000.000 euro op jaarbasis) en" opgeheven, wordt de zinsnede "artikelen 63 en 64" vervangen door de zinsnede "artikel 64" en wordt de zinsnede "en 2°" opgeheven.

Art. 108. In artikel 38, §1, eerste lid, van hetzelfde decreet, vervangen door het decreet van 23 december 2011, wordt de zinsnede "sociale huurwoningen, sociale koopwoningen en sociale kavels" vervangen door de woorden "sociale huurwoningen".

Art. 109. In artikel 60 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 24 maart 2006, 27 maart 2009, 29 april 2011 en 31 mei 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden "een sociaal woonproject" vervangen door de woorden "sociale huurwoningen" en wordt punt 3° opgeheven;

2° in paragraaf 2 worden punt 2° tot en met 5° vervangen door wat volgt:

"2° het VWF;
3° de gemeenten;
4° de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, evenwel beperkt tot de subsidie voor wooninfrastructuur;
5° de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en OCMW-verenigingen.".

Art. 110. In artikel 61 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 24 maart 2006 en 31 mei 2013, wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 111. Artikel 63 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 24 maart 2006 en 31 mei 2013, wordt opgeheven.

Art. 112. In artikel 64, §1, 4°, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede ", behalve ten behoeve van sociale kavels" opgeheven.

Art. 113. Artikel 66 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 29 april 2011, wordt ingetrokken.

Art. 114. In titel VI, hoofdstuk II, van hetzelfde decreet wordt afdeling 4, die bestaat uit artikel 69, gewijzigd bij het decreet van 31 mei 2013, en artikel 70, gewijzigd bij het decreet van 31 mei 2013, opgeheven.

Art. 115. In afwijking van artikel 109 tot en met 114 komen projecten die voorzien in de realisatie van sociale koopwoningen of sociale kavels in aanmerking voor een subsidie als vermeld in hoofdstuk II van titel VI van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode als aan elk van de volgende voorwaarden is voldaan:
1° de initiatiefnemer heeft de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen, opgericht bij artikel 30 van het voornoemde decreet, uiterlijk op 26 juli 2014 op de hoogte gebracht van het geplande project;
2° het project is besproken op een lokaal woonoverleg als vermeld in artikel 28, §2, van het voornoemde decreet, en heeft uiterlijk op 26 juli 2014 een gunstig advies gekregen van de entiteit die door de Vlaamse Regering wordt belast met de ondersteuning van het lokaal woonbeleid.

Onder een gunstig advies als vermeld in het eerste lid, 2°, wordt een van de volgende adviezen verstaan:
1° een advies waarin wordt vastgesteld dat het project in aanmerking komt voor opname op een uitvoeringsprogramma als vermeld in artikel 33, §3, van het voornoemde decreet;
2° een advies waarin wordt vastgesteld dat het project in overeenstemming is met het decretale beleidskader.

De Vlaamse Regering stelt een lijst op van projecten die voldoen aan elk van de voorwaarden, vermeld in het eerste lid.

Afdeling 2. Fonds voor de huisvesting

Art. 116. In artikel 59 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

"Aan het Fonds voor de huisvesting worden eveneens de netto-ontvangsten toegewezen die voortvloeien uit de toepassing van het Heffingsdecreet met ingang van het heffingsjaar 2005 en de ontvangsten voortvloeiend uit Europese cofinanciering.".

Afdeling 3. Sociale leningen

Art. 117. In artikel 79, §2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 24 maart 2006 en 31 mei 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt opgeheven;

2° punt 2° wordt vervangen door wat volgt:

"2° de aankoop of het behoud van een in het Vlaamse Gewest gelegen woning;";

3° punt 4° wordt opgeheven.

Hoofdstuk 13. FONDS CED-ECP

Art. 118. Artikel 18 van het decreet van 8 juli 2011 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2011 wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 18. Bij het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media wordt een fonds, het 'Fonds CED-ECP' genoemd, opgericht, in de zin van artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

De middelen van het fonds kunnen uitsluitend aangewend worden voor de kosten die ontstaan in het kader van de werking van de Creative Europe Desk (CED) en het Burgerschapscontactpunt (ECP).

Aan het fonds worden toegewezen de subsidies die in het kader van subsidieovereenkomsten met de Europese Commissie worden ontvangen ter ondersteuning van de Creative Europe Desk en het Burgerschapscontactpunt (co-financiering).".

Hoofdstuk 14. Bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Art. 119. Aan artikel 35ter, §2, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, vervangen bij het decreet van 21 december 2001 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2005, 19 mei 2006, 22 december 2006, 21 december 2007 en 19 december 2008 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "Het bedrag van het eenheidstarief van de heffing wordt vastgesteld op 22,3 euro voor:" wordt vervangen door de zinsnede "Het bedrag van het eenheidstarief van de heffing wordt vastgesteld op 22,64 euro voor:";

2° de zin "Voor alle andere heffingsplichtigen wordt het eenheidstarief van de heffing vastgesteld op 29,1 euro." wordt vervangen door de zin "Voor alle andere heffingsplichtigen wordt het eenheidstarief van de heffing vastgesteld op 33,38 euro.";

3° de zin "De eenheidstarieven van de heffing worden jaarlijks aangepast aan het indexcijfer der consumptieprijzen met als basisindex het indexcijfer der consumptieprijzen van november 1992, basis 1988, met name 113,77." wordt vervangen door de zin "De eenheidstarieven van de heffing worden jaarlijks gekoppeld aan het indexcijfer der consumptieprijzen voor de maand november van het voorlaatste jaar dat voorafgaat aan het jaar waarnaar het heffingsjaar wordt genoemd met als basisindex het indexcijfer der consumptieprijzen van november 1992, basis 1988, met name 113,77.".

Hoofdstuk 15. Fonds ter Reductie van de Globale Energiekost

Art. 120. Aan hoofdstuk II van titel VIII van het Energiedecreet van 8 mei 2009 wordt een artikel 8.2.2 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 8.2.2. De Vlaamse Regering kan leningen verstrekken ter ondersteuning van investeringen in het kader van de bevordering van het rationeel energieverbruik, door:
1° via lokale entiteiten leningen aan eindafnemers te verstrekken voor de financiering van investeringen in privéwoningen die dienen als hoofdverblijfplaats;
2° het rechtstreeks verstrekken van deze leningen aan eindafnemers.

De Vlaamse Regering kan de modaliteiten voor de leningen bepalen evenals de procedure voor aanvraag en toekenning. De volgende koninklijke besluiten worden gehandhaafd tot de datum van opheffing door de Vlaamse Regering:
1° koninklijk besluit van 2 juni 2006 houdende de definitie van de doelgroep van de meest behoeftigen van het Fonds ter reductie van de globale energiekost;
2° koninklijk besluit van 1 juli 2006 tot vaststelling van het beheerscontract van het Fonds ter reductie van de globale energiekost.

De Vlaamse Regering kan bij het verstrekken van de leningen, vermeld in het eerste lid, gebruikmaken van de diensten van het Participatiefonds-Vlaanderen.".

Hoofdstuk 16. Financiering Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt

Art. 121. In artikel 3.2.1, §3, van het Energiedecreet van 8 mei 2009 wordt na de woorden "financiering van" en voor het woord "openbaredienstverplichtingen" de woorden "de VREG, van de" ingevoegd.

Art. 122. Het opschrift van titel XIV van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Titel XIV. Heffingen op de exploitatie van een distributienet of het plaatselijk vervoernet van elektriciteit".

Art. 123. In het opschrift van hoofdstuk I van titel XIV van hetzelfde decreet worden de woorden "of het plaatselijk vervoernet van elektriciteit in het Vlaamse Gewest" opgeheven.

Art. 124. Artikel 14.1.1 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 14.1.1. Vanaf heffingsjaar 2014 wordt een heffing ingesteld op de exploitatie van een elektriciteitsdistributienet.

De heffing wordt berekend op een hoeveelheid elektrische stroom, uitgedrukt in gigawattuur (GWh), die gelijk is aan de hoeveelheid stroom die jaarlijks wordt geïnjecteerd op de gezamenlijke elektriciteitsdistributienetten waarvan een werkmaatschappij de exploitatie uitoefent, verminderd met de hoeveelheid stroom die jaarlijks vanuit die netten op een ander distributienet of het plaatselijk vervoernet van elektriciteit wordt geïnjecteerd.".

Art. 125. Artikel 14.1.2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 14.1.2. De heffing is verschuldigd door de werkmaatschappijen, vermeld in artikel 4.1.5.".

Art. 126. Artikel 14.1.3 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 14.1.3. Het tarief van de heffing bedraagt 79,00 euro per hoeveelheid elektrische stroom, uitgedrukt in GWh, zoals berekend in artikel 14.1.1.".

Art. 127. In artikel 14.1.4 van hetzelfde decreet wordt het jaartal "2000" vervangen door de zinsnede "2014 (op basis 2013)".

Art. 128. Artikel 14.2.1 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 14.2.1. Vanaf heffingsjaar 2014 wordt een heffing ingesteld op de exploitatie van een aardgasdistributienet.

De heffing wordt berekend op een hoeveelheid aardgas, uitgedrukt in gigawattuur (GWh) calorische bovenwaarde, die gelijk is aan de hoeveelheid die jaarlijks wordt geïnjecteerd op de gezamenlijke aardgasdistributienetten waarvan een werkmaatschappij de exploitatie uitoefent, verminderd met de hoeveelheid die jaarlijks vanuit die netten op een ander distributienet wordt geïnjecteerd.

In afwijking van het eerste en tweede lid is deze heffing niet van toepassing op het aardgasdistributienet in het gebied van de gemeente Baarle-Hertog, dat volledig omgegeven is door Nederlands grondgebied.".

Art. 129. Artikel 14.2.2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 14.2.2. De heffing is verschuldigd door de werkmaatschappijen, vermeld in artikel 4.1.5.".

Art. 130. Artikel 14.2.3 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 14.2.3. Het tarief van de heffing bedraagt 44,00 euro per hoeveelheid aardgas, uitgedrukt in GWh calorische bovenwaarde, zoals berekend in artikel 14.2.1.".

Art. 131. In artikel 14.2.4 van hetzelfde decreet wordt het jaartal "2000" vervangen door de zinsnede "2014 (op basis 2013)".

Art. 132. In titel XIV van hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk II/1, dat bestaat uit artikel 14.2/1.1 tot en met 14.2/1.4, ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk II/1. Heffing op de exploitatie van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit

Art. 14.2/1.1. Vanaf heffingsjaar 2014 wordt een heffing ingesteld op de exploitatie van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit.

De heffing wordt berekend op een hoeveelheid elektrische stroom, uitgedrukt in gigawattuur (GWh), die gelijk is aan de hoeveelheid stroom die jaarlijks wordt geïnjecteerd op het plaatselijk vervoernet van elektriciteit, verminderd met de hoeveelheid stroom die jaarlijks vanuit dat net op een elektriciteitsdistributienet wordt geïnjecteerd.

Art. 14.2/1.2. De heffing is verschuldigd door de beheerder van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit, vermeld in artikel 4.1.2.

Art. 14.2/1.3. Het tarief van de heffing bedraagt 79,00 euro per hoeveelheid elektrische stroom, uitgedrukt in GWh, zoals berekend in artikel 14.2/1.1.

Art. 14.2/1.4. De heffing wordt van rechtswege jaarlijks geïndexeerd door het tarief in artikel 14.2/1.3 te vermenigvuldigen met het indexcijfer van de consumptieprijzen, vastgesteld voor de maand oktober van het heffingsjaar, en te delen door het indexcijfer van de consumptieprijzen, vastgesteld voor de maand december van het jaar 2014 (op basis 2013).".

Art. 133. In artikel 14.3.1 van hetzelfde decreet worden de woorden "artikel 14.1.1 en" vervangen door de woorden "artikel 14.1.1 of 14.2/1.1, en".

Art. 134. In artikel 14.3.7, tweede lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "artikel 14.1.1 of" vervangen door de woorden "artikel 14.1.1 of 14.2/1.1, of".

Art. 135. Aan artikel 14.3.11 van hetzelfde decreet worden de volgende zinnen toegevoegd:

"Elk rechtsgeding met betrekking tot de toepassing of de invordering van de heffingen, vermeld in deze titel, dat wordt ingesteld door het Vlaamse Gewest of door de schuldenaar van de heffingen, van de besluiten die genomen zijn ter uitvoering ervan, of van het gemeen recht, schorst de verjaring. In dat geval vangt de schorsing aan met de inleidende vordering en eindigt als de rechterlijke beslissing in kracht van gewijsde is gegaan.".

Art. 136. Aan hoofdstuk 3 van titel XIV van hetzelfde decreet wordt een afdeling V, die bestaat uit artikel 14.3.12, toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling V. Toewijzing van de inkomsten uit de heffingen

Art. 14.3.12. De inkomsten die voortvloeien uit de opbrengst van de heffingen, vermeld in deze titel, worden rechtstreeks toegewezen aan het Energiefonds, vermeld in artikel 3.2.1.".

Art. 137. Titel XIV van het Energiedecreet van 8 mei 2009 treedt in werking vanaf heffingsjaar 2014.

Hoofdstuk 17. Vlaams Provinciefonds

Art. 138. In artikel 14 van het decreet van 29 april 1991 betreffende het Vlaams Provinciefonds, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"Het saldo van de dotatie van het Vlaams Provinciefonds voor het begrotingsjaar 2013 wordt aan de provincies betaald op het einde van de eerste maand van het eerste kwartaal van 2015.".

Art. 139. Het decreet van 29 april 1991 betreffende het Vlaams Provinciefonds, gewijzigd bij de decreten van 21 december 1994, 22 december 2000, 6 juli 2001, 19 december 2003, 22 december 2006, 18 december 2009, 21 december 2012, 5 juli 2013 en 20 december 2013, wordt opgeheven, met uitzondering van artikel 4, 5, 7bis en 14, tweede lid, die worden opgeheven met ingang van 1 januari 2016.

Hoofdstuk 18. Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Afdeling 1. Index

Art. 140. §1. Voor alle subsidieregelingen binnen de begroting van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin wordt voor alle subsidie-elementen die niet loon zijn en waarvan de evolutie gekoppeld is aan de schommelingen van het prijsindexcijfer dat berekend en toegepast wordt, overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld, of de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, de indexaanpassing in 2015 niet verrekend.

§2. Voor de subsidie-elementen, andere dan loonkosten, die op een andere wijze aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, wordt geen indexaanpassing toegekend in 2015.

§3. Bovenstaande twee paragrafen zijn niet van toepassing op:
- de vergoedingen betaald zoals bedoeld in artikel 16 van het decreet van 29 juni 2012 houdende de organisatie van pleegzorg;
- artikel 2 en 2bis van het ministerieel besluit van 10 september 2008 betreffende de vergoeding voor aangesloten onthaalouders en diensten voor onthaalouders;
- artikel 55 van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 november 2012 betreffende de erkenning en de subsidiëring van de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning;

– het zakgeld dat wordt toegekend voor minderjarigen binnen een module rechtstreeks toegankelijke pleegzorg;
– de beleidsdomeinen die in uitvoering van de bijzondere wet met betrekking tot de zesde staatshervorming van 6 januari 2014, binnen de begroting van het beleidsdomein Welzijn zijn opgenomen, met uitzondering van de tegemoetkoming voor de verstrekkingen die worden verleend door rust- en verzorgingstehuizen, rustoorden voor bejaarden, centra voor kortverblijf en centra voor dagverzorging, vermeld in artikel 34, 11° en 12°, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994.

§4. Voor alle sociale uitkeringen met betrekking tot de gezinsbijslag binnen de begroting van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin waar de evolutie gekoppeld is aan de schommelingen van het prijsindexcijfer dat berekend en toegepast wordt zoals bepaald in de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, wordt de indexaanpassing in 2015 niet verrekend.

§5. Artikel 16, §3, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers vindt, met betrekking tot de indexaanpassing in 2015, geen toepassing voor de prestaties inzake gezinsbijslag die worden toegekend door de Vlaamse Gemeenschap.”.

Afdeling 2. Schenking meubilair Agentschap Jongerenwelzijn

Art. 141. Met toepassing van artikel 62 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof, wordt het niet-herbruikt meubilair van de gebouwen die verlaten worden door de buitendiensten van het Agentschap Jongerenwelzijn met het oog op hun herhuisvesting en dat toebehoort aan de Vlaamse Gemeenschap, geschonken aan voorzieningen die erkend zijn binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Bij de verdeling van de gift zal rekening worden gehouden met het aantal voorzieningen en het aantal personeelsleden.

Afdeling 3. Geestelijke gezondheidszorg

Art. 142. Artikel 30 van het decreet van 18 mei 1999 met betrekking tot de geestelijke gezondheidszorg, vervangen bij het decreet van 21 juni 2013, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 30. De Vlaamse Regering stelt jaarlijks een bedrag ter beschikking, binnen de beschikbare begrotingskredieten, voor de projectmatige wetenschappelijke ondersteuning van de geestelijke gezondheidszorg. De Vlaamse Regering bepaalt de subsidiebedragen en de voorwaarden voor de vaststelling, de uitbetaling en de terugvordering van de subsidies.”.

Art. 143. Artikel 31 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 31. De Vlaamse Regering kan jaarlijks een bedrag ter beschikking stellen voor ondersteunende of dienstverlenende opdrachten aan de centra voor geestelijke gezondheidszorg, door één of meerdere organisaties. De regering stelt deze middelen via overeenkomsten ter beschikking.”.

Hoofdstuk 19. Dierenwelzijnsfonds

Art. 144. §1. Er wordt een 'Vlaams Dierenwelzijnsfonds' opgericht, hierna genoemd 'het Fonds'. Het fonds is een begrotingsfonds in de zin van artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

§2. Het Fonds wordt gespijsd met de opbrengsten voortvloeiend uit de bepalingen van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, met name:
– de retributie voor de aanvragen tot erkenning bedoeld in artikel 3bis, §2, 3°, b), tweede lid;
– de retributie voor de aanvragen tot erkenning bedoeld in artikel 5, §3, tweede lid;
– de bijdrage voor de identificatie en registratie van honden en katten bedoeld in artikel 7;
– de administratieve boetes bedoeld in artikel 41bis.

§3. De inkomsten van het Fonds mogen aangewend worden voor de financiering van administratie- en werkingskosten, kosten voor sensibilisering, kosten voor studies en wetenschappelijk onderzoek, investeringen, toezicht, en de toepassing en controle van de bepalingen van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren en de uitvoeringsbesluiten.

Hoofdstuk 20. Slotbepalingen

Art. 145. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2015, met uitzondering van:
– artikel 21, dat in werking treedt op 1 september 2015;
– artikel 23 en 24, die in werking treden op 1 september 2015;
– artikel 54, dat in werking treedt op 1 september 2015;
– artikel 87 en 88, die in werking treden vanaf aanslagjaar 2015;
– artikel 89, dat in werking treedt vanaf aanslagjaar 2016;
– artikel 90 tot en met 96, die in werking treden vanaf aanslagjaar 2016;
– artikel 119, dat in werking treedt op 1 januari 2016;
– artikel 120, dat in werking treedt op 1 januari 2015 en buiten werking treedt op 31 december 2015.

Brussel, 17 oktober 2014.

De minister-president van de Vlaamse Regering en
Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Onderwijs,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ